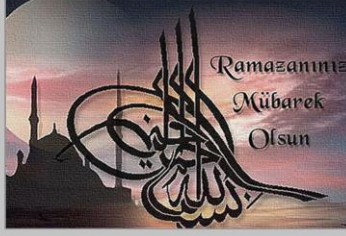

GÖNÜLDEN ESİNTİLER
İz, TERZİ BABA NECDET ARDIÇ

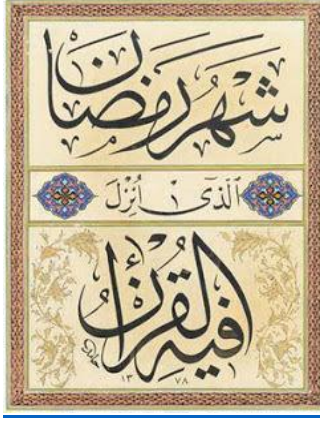

RAMAZÂN VE ORUÇ (198-14)

Düzenleyen ve Yazan:
TERZİ OĞLU MURAT DERÜNİ (14)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (198-14)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

ŞEHR-İ RAMAZÂN

Şehru Ramadanelleziy ünzile fiyhil Kûr'ânu hüden
linNasi ve beyyinatın minel hüda velfurkan*

*(O sayılı günler), insânlar için bir hidâyet rehberi,
doğru yolun ve hak ile batılı birbirinden ayırmanın
apaçık delilleri olarak Kur'an'ın kendisinde
indirildiği Ramazan ayıdır. Sûre-i Bakara, Âyet 185*

Düzenleyen ve Yazan

TERZİ OĞLU MURAT DERÛNİ (14)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (198-14)

NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA

Adres

Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin

Pehlivan Caddesi No: 29/5

Servet Apt. 59 100

Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi

Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.

Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84

(0533) 7743937

www.terzibaba13.com

terzibaba13@gmail.com

2021

SAYFA NO

İÇİDEKİLER	(3)
TERZİ BABAMIN ÖNSÖZÜ	(5)
ÖNSÖZ	(7)
Hoşgeldin ya şehri Ramazan GİRİŞ	(9)
Şehr-i Ramazan	(12)
RAMAZÂN	(14)
Rami	(19)
ATAYIM DEDİM	(19)
Ve ma erselnâke illâ rahmetenlil âlemin	(20)
NECAT NEDİR	(22)
Oruç ile ilgili âyetler	(26)
Ramazan-ı Şerif, Oruç, İtikaf ve Teravîh ile ilgili bazı hadis-i şerifler	(31)
Ramazan ile Alakalı Mesnevi Beyitleri	(39)
Ramazan Hilâli	(48)
Ne Şerefdir Bize Şehr-i Ramazân Ellezî Ünzile Fîhil Kur'ân	(53)
TERAVİH	(54)
SAHUR	(57)
İFTAR	(58)
ORUÇ	(60)
İnsân-ı Kâmil Oruç Bölümü	(67)
MAİDE	(79)
TESBİHLER	(90)
Terzi Baba'dan nakışlar – Kûr'ân-ı Kerîm-i tutma temas etme ve Kûr'ân-ı Kerîm-i okumaya başlama adabı ...	(97)
İ'TİKÂF	(110)
İ'tikafa Girmek İçin İzin Mailed	(112)
HALVET'TEN NOTLAR	(114)
Zuhuratlar	(148)
KELİME-İ İDRİSİYE'DE MÜNDEMİC OLAN "HİKMET-İ KUDDÜSİYE" NİN BEYANIDIR	(162)
KADİR GECESİ	(168)

KADİR GECESİ MÜNACAAT (Nusret TURA).....	(202)
KADRİNİ KIYMETİNİ BİL	(207)
AREFE	(209)
ARİF	(211)
Â'râf	(212)
Küntü kenzen-Gizli Hazine	(213)
"Men arefe nefsehû fekat arefe rabbehû"	(219)
2020 Ramazan Arefe Gecesi Hatırası	(226)
RAMAZAN BAYRAMI SOHBETİ	(240)
Ramazan Bayramı Yorum-Zuhurat-Müşahede	(253)
Bayram Tebriği	(254)
(Selâm) ismi Dârüsselâm	(256)
Zuhuratlar	(260)
Kitap Önsözü Hakkında	(264)
"Babamın itibarı benim servetimdir"	(276)
Has-bi-hal	(279)
Sen Çık Aradan Kalsın Yaradan	(284)
TEHECCÜD (GECE) NAMAZI	(299)
Ramazan (Ramo)	(307)
RAMAZAN BAYRAMI	(319)
BAYRAM NAMAZI	(322)
İZ-TERZİ BABA KİTABLARI LİSTESİ	(329)

TERZİ BABAMIN ÖNSÖZÜ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BİSMİLLÂHİR RAHMÂNİR RAHÎM

Muhterem kardeşlerimiz ve sevgili evlâtlarımız. Bu kitabımızda Terzi Baba dikiş ötelyesinde ince elenip sık dokunan mana, elbise- kitaplarından birisi olmuştur.

Bilindiği gibi İslâmın

- 1- Kelime-i Şehadet getirmek
- 2- Namaz kılmak
- 3- Oruç tutmak
- 4- Zekat vermek
- 5- Hacca gitmek

Olmak üzere şartı beş'tir, bizde kitaplarımızın arasında bunlarında olmasını düşünür, zaman içinde bunlar hakkın da birer kitap oluşturmak niyetinde idik.

Daha evvelki kitaplarımız arasında,

(5-Salât ve namaz)

(10-Kelime-i tevhid)

(72-İman bahsi)

(104-Hacc ve Umre hakikatleri)

(198-Ramazan ve Oruç) bu kitabımız olmak üzere tamamlanmış durumda'dır, eksik olan (Zekat) konusunda sıraya almış ve onun hakkın da da çalışmaya başlamış bulunmaktayız. Böylece İslâmın beş şartının da kitaplarımız arasında bitmiş olanlar yerlerini almış, Zekât kitabımızda bittiğinde o da kitaplarımızın arasındaki yerini almış olacaktır. Bütün bunlarda hizmeti geçen kardeş ve evlâtlarımıza teşekkür ederiz.

Muhteşem peygamberimizin Rabb-indan aldığı bu ilahi sistemin beş hakikatinin muhteşem zahir ve batın idrak ve anlayışlarını bizlere hazmettirsın.

İman gibi ilahi bir güvenin bu güvensizlik beşer aleminde nasıl bir güç ve huzur olduğunu bütün insanlara göstermiş ve yaşatmış olsun.

İmanın da şartı olan Kelime-i tevhid (Lâ ilâhe illâllah) hakikatini şeksiz şüphesiz bizlerin içimize içirsın.

Namaz gibi muhteşem ve abide hükmünde olan fiiller ve manalar manzumesinin ifade ettiği gerçek kulluk ve uluhiyet hakikatlerini bizlerde nakşetsin.

Oruç gibi zahir batın bir korunma sistemi olan ve nefse hakimiyet sistemi olan bu çalışmanın hakikatlerini hepimize idrak ettirsın.

Zekât tezkiye hakikatlerini de yaşatsın inşaallah.

Hacc ve Umrenin muhteşem temasını ve ilahi hakitlerini hepimize idrakettirsın.

Zahir ve batın bu hakikatlerin özlerinin daha iyi anlaşılması için bu çalışmalar yapılmıştır meraklı olanlar bu kitaplarımızı (tezibaba13.com) adresinden indirilebilir. Cenâb-ı Hakk bütün meraklılarına idrak genişliği nasib eylesin. Bu kitabımızda, büyük emeği olan Murat Derûni oğlumuzada çalışmalarından dolayı teşekkür eder, hayatında daha çok başarılar dilerim. Bütün arkadaş ve evlatlarımıza da Cenâb-ı Haktan sağlık sıhhat ve başarılar dilerim.

“ İz—T-B- ”

ÖN SÖZ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BİSMİLLÂHİR RAHMÂNİR RAHÎM

Muhterem okuyucularım; her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu kitabımızdan, İnşallah Cenâb-ı Hakk'ın idrak vermesi ile en geniş şekilde faydalanmanızı temenni ederim.

O günlerde-bu günlerde "Şehr-i Ramazan-ı (Ramazan Ayı) Şerifte" bazı müşahadeler olması dolayısıyla bu çalışma konusuna ilave etmenin derûnumdan gelen fikir ile ağır basmış bulundu. Böylelikle Şehr-i Ramazân kitabı, Terzi Baba Gönülden Esintiler içinde yerini alması içinde çalışmalara başlanmış oldu. İz-Terzi Babamın daha önceki yapmış olduğu çalışmalar da işimizi kolaylaştırdı...

Zâhiri olarak 1000 ay (83 sene 3 ay) dan hayırlı olan Ramazan'ın 27. Gecenin yaklaşmakta olduğu şu günlerde güzel bir tevafuk oldu... Cenâb-ı Hakk her birerlerimizi Kadir gecesinin bânını olan hakîkatine ulaştırarak idrak boyutunda kendi kadir ve kıymetimizi bilenlerden eylesin. Kaadir gündüzü, Arefe (Ariflik) ve Ramazan Bayramına (Halife-i Şahsiyye) ulaştırıp. Her gecemizi Kadir, her günümüzü bayram eylesin. İnşallah.

Ayrıca İz-Efendi Babamızın zâhir âlemde görünmesinin 83. Seneyi devriyesinin bu kitabın oluşturulduğu zaman dilimine gelmesi bizim için ayrıca bir sevinç kaynağı olmuştur. İrfaniyet yolunda geçmiş olan bu 1000 ayın Cenâb-ı hakk kadrini kıymetini bizlere bilmeye nasib etsin. İnşallah...

Bu vesile ile evvelâ bütün okuyuculara bir ömür boyu sağlık, sıhhat ve gönül muhabbetleri ve gerçek ma'nâ da tasavvufî idrakler niyaz ederim. Bu dünya da en büyük kazanç burasını, bu âlemi şehâdet-i, gerçekten müşahede ederek yaşayıp geçirmek ve kendini tanımayı bilmek olacaktır. Gönülden Esintiler adlı İZ-Terzi Baba kitaplarından biride Şehr-i Ramazan-Ramazan ve Oruç kitabıdır. İçinde bir hayli mevzular olan bu kitabın zâhir bâtın nûrundan bu dünyada iken yararlanmaya gayret edelim. Cenâb-ı Hakk'tan bu hususta her kez için başarılar niyaz ederim.

İrfaniyet yolunda maddi ve manevi desteğini esirgemeyen eşim Serpil ve kızım Eslem Şura hanımlara teşekkür ederim. Cenâb-ı Hak razı olduklarından eyesin, inşallah.

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, düzenlenişinde, basılışında, bastırılışında, tüm oluşumunda emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yadet, geçmişlerine de hayır dua et, ALLAH (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın. Yarabbi; bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ acizane, efendimiz Muhammed Mustafa, (s.a.v.) in ve Ehl-i Beyt Hazaratı'nın rûhlarına, Nusret babamın ve Rahmiye annemin de ruhlarına, Nüket annemin ve İz-Efendi Babamın ruhaniyetlerine, ceddinin-ceddimin geçmişlerinin de ruhlarına hediye eyledim kabul eyle, haberdar eyle, ya Rabbi.

Muhterem okuyucularım; yine bu kitabı da okumaya başlarken, nefs'in hevasından, zan ve hayalden, gafletten soyunmaya çalışarak, saf bir gönül ve Besmele ile okumaya başlamanızı tavsiye edeceğim; çünkü kafamız ve gönlümüz, vehim ve hayalin tesiri altında iken gerçek ma'nâ da bu ve benzeri *kitaplardan yararlanmamız mümkün olamayacaktır.*

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tandır.

Terzi Oğlu Murat Derûni

01-05-2019

09/Ramazan/1441

Üsküdar/İSTANBUL

(مرحبا بكم في رمضان أو في)

Hoşgeldin ya şehri Ramazan

GİRİŞ...

Yaklaşık iki aydır malum Korana (Covid-19) günlerinin vermiş olduğu etki ile üzerimde bir durağınlık vardı. Ve Ramazan ayı her zamanki gibi sahuruları, iftar sofraları teravileri ile çışkulu değil sanki bir burukluk ve hüzün içinde geçiyor. Cenâb-ı Hakk'ın bir bildiği, bir hikmeti vardır diyelim.

Herkes gibi bu yeni zâhiri yaşam koşullarına alışmaya ve adapte olmaya çalışıyoruz. Ramazân ayının girmesi ile beraber "Ramazan" kelimesi üzerinde derûnumdan gelen bir ses ile düşünmeye başlamıştım... Bu kelime acaba neyi ifade ediyor, içerisinde neleri barındırıyor olabilir?

Ramazân-ı şerifin 9. Gecesiydi, herkesin malumu olduğu üzere Camiilerde cemaat ile namaz salgın endişesi ile yasaklanmıştı... Buna Ramazan-ı Şerifte cemaat ile icra edilen Teravih namazı da dahil olmuştu... Yatsı Ezan-ı bitmiş, namaz kılmak için balkona çıkmıştım. Bugünlerde adet olduğu üzere Fehmi Hoca duâ bölümüne geçmişti.

Tam o anda ağzından dökülen şu kelimeler kulağımda nidalandı...

Önü rahmet, ortası mağfiret, sonu cehennemden kurtuluş olan Ramazan-ı Şerif hürmetine!...

Selman-ı Farisiden nakledilen bu hadisin tamamı şöyledir:

حَطَبْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي آخِرِ يَوْمٍ مِنْ شَعْبَانَ فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ أَظَلَّكُمْ شَهْرٌ عَظِيمٌ، شَهْرٌ مُبَارَكٌ، شَهْرٌ فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، جَعَلَ اللَّهُ صِيَامَهُ فَرِيضَةً، وَقِيَامَ لَيْلِهِ تَطَوُّعًا، مَنْ تَقَرَّبَ فِيهِ بِخَصْلَةٍ مِنَ الْخَيْرِ، كَانَ كَمَنْ آدَى فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَمَنْ آدَى فِيهِ فَرِيضَةً كَانَ كَمَنْ آدَى سَبْعِينَ فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَهُوَ شَهْرُ الصَّبْرِ، وَالصَّبْرُ ثَوَابُهُ الْجَنَّةُ، وَشَهْرُ الْمَوَاسَاةِ، وَشَهْرٌ يَزِدَادُ فِيهِ رِزْقُ الْمُؤْمِنِ، مَنْ فَطَرَ فِيهِ صَائِمًا كَانَ مَغْفِرَةً لِذُنُوبِهِ وَعِثْقَ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ، وَكَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْتَقِصَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْءٌ» ، قَالُوا: لَيْسَ كُلُّنَا نَجِدُ مَا يُفْطِرُ الصَّائِمَ، فَقَالَ: يُعْطِي اللَّهُ هَذَا الثَّوَابَ مَنْ فَطَرَ صَائِمًا عَلَى تَمَرَةٍ، أَوْ شَرْبَةِ مَاءٍ، أَوْ مَدَقَّةِ لَبَنٍ، وَهُوَ شَهْرٌ أَوْلُهُ رَحْمَةٌ، وَأَوْسَطُهُ مَغْفِرَةٌ، وَآخِرُهُ عِثْقٌ مِنَ النَّارِ، مَنْ خَفَّفَ عَنْ مَمْلُوكِهِ عَفَرَ اللَّهُ لَهُ، وَأَعْتَقَهُ مِنَ النَّارِ، وَاسْتَكْتَرُوا فِيهِ مِنْ أَرْبَعِ خِصَالٍ: خَصَلْتَيْنِ تُرْضُونَ بِهِمَا رَبَّكُمْ، وَخَصَلْتَيْنِ لَا غِنَى بِكُمْ عَنْهُمَا، فَأَمَّا الْخَصَلَتَانِ اللَّتَانِ تُرْضُونَ بِهِمَا رَبَّكُمْ: فَشَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَتَسْتَغْفِرُونَ لَهُ، وَأَمَّا اللَّتَانِ لَا غِنَى بِكُمْ عَنْهُمَا: فَتُسْأَلُونَ اللَّهَ الْجَنَّةَ، وَتَعُوذُونَ بِهِ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ أَشْبَعَ فِيهِ صَائِمًا سَقَاهُ اللَّهُ مِنْ حَوْضِي شَرْبَةٍ لَا يَظْمَأُ حَتَّى يَدْخُلَ الْجَنَّةَ

"Rasulullah aleyhissalatü vesselam Şaban ayının son günü bize hitap etti ve şöyle buyurdu:

- Ey insanlar! Size büyük bir ay belirlemiştir. Bu ay, mübarek bir aydır. İçinde bin aydan daha hayırlı olan bir gecenin bulunduğu bir aydır. Allah bu ayda

oruç tutmayı farz kıldı ve gecesini de nafile ibadetlerle değerlendirmenizi istemiştir.

Kim bu ayda hayırlı bir hasletle / özellikle Allah'a yaklaşırsa (o hasleti vesile kılarırsa), bu ayın dışında farzı yerine getiren kişi gibi olur. Kim bu ayda bir farzı yerine getirirse, bu ayın dışında yetmiş farzı yerine getirmiş kimse gibi olur.

Bu ay sabır ayıdır. Sabrın sevabı ise, cennettir. Bu ay, hayır ve iyilik ayıdır, müminin rızkının arttığı bir aydır.

Kim bu ayda bir oruçluyu iftar ettirirse, bu onun günahlarının affına, cehennem ateşinden kurtuluşuna vesile olur ve oruçlunun sevabında hiçbir azalma olmaksızın aynısı onun için de olur.

(Sahabiler) dediler ki:

- Hepimiz oruçluya iftar ettirecek bir şeyler bulamayabiliriz?

Aleyhissalatü vesselam Efendimiz buyurdu ki:

- Allah, bu sevabı, oruçluyu bir hurma ile veya bir yudum su ile ya da bir yudum süt ile iftar ettiren kimse için de verecektir.

Bu ayın başı rahmet, ortası mağfiret, sonu da cehennemden kurtuluştur.

Kim kölesinin/hizmetçisinin yükünü hafifletirse, Allah da onu cehennemden azat eder.

Bu ayda dört hasleti çoğaltın: Bunlardan iki tanesiyle Rabbinizi razı edersiniz, iki tanesine de ihtiyacınız vardır.

Rabbinizi razı edeceğiniz iki haslet: Allah'tan başka ilah olmadığına şahitlik etmeniz ve ondan af dilemeniz (istiğfar etmeniz)dir.

Hep muhtaç olduğunuz iki haslet ise, Allah'tan cenneti istersiniz ve cehennemden O'na sığınırınız.

Kim bu ayda bir oruçluyu doyurursa, Allah da ona benim havzımdan bir yudum içirir ki, artık o, cennete girinceye kadar bir daha susamaz."¹

Evet, bu günlerde rahmet tarafının sonuna gelmiş ve mağfiret olan orta kısmına girmeye hazırlık yapıyorken, alınan önlemler ile de salgın hamd olsun gerilemeye başlamıştı...

Fehmi Hoca'nın minare de yankılan sesi aslında gönlümden-derûnundan Ramazan-ı anlama-kavrama olarak beden minaremin dudaklarından dökülüyordu. Üzerimde bulunan ataleti-durağanlığı atarak hem bu konu hakkında araştırma yapıp hem, tefekkür ettiklerimi derleyip düzenlemek üzere yola çıkmış bulundum...

Bakalım Cenâb-ı Hakk bize-bizlere ne gösterecek, nerelere ulaştıracak açıkçası ben de okuyucular gibi merak içindeyim...

**Re: Şehr-i Ramazan
Necdet Ardıç
9.05.2020 Cmt 23:38**

¹ (bk. İbn-i Huzeyme, Sahih; Beyhaki, Şuabu'l-İman, 5/223; es-Saati, el-Fethu'r-Rabbânî, 9/233; el-Hindi, Kenzu'l-Ummal, 8/477)

Hayırlı geceler Hayırlı Ramazanlar. Murat Derûni oğlum hamdolsun şimdilik iyi sayılırız sizlerinde iyi olduğunuza sevindik. Cenâb-ı Hakk iyilikten ayırmasın.

Düşüncelerin güzel yapabilirsin bizim kitaplardan da alabileceğin ne varsa alırsın. Cenâb-ı Hakk kolaylıklar versin inşaallah. Başarılar dilerim.

Dünya ahiret işlerin kolay gelsin herkese selâmlar hoşça kalın. "İz-T.B."

Murat DERÛNİ <cagaloglupasa@hotmail.com>, 8 May 2020 Cum, 16:53 tarihinde şunu yazdı:

Hayırlı günler, Hayırlı Cum'alar İz-Efendi Babacığım,

Nasılsınız iyi misiniz? Hamd olsun bizler şimdilik iyi sayılırız, Cenab-ı Hakk iyilikten ayırmasın...

Hem sizleri merak, hem de üzerinde taslak olarak çalışmaya başladığımız (14) Şehr-i Ramazan çalışması hakkında istişare için yazıyorum...

Ramazan kelimesi hakkında tefekkür ediyorken oluşan bir tecelli neticesi bu işe başlayım, hem biraz bir şeyler karalayılım, hem İz-Efendi Babamın çalışmalarından bir düzenleme yapabilir miyim diye düşündüm...

Ramazan içinde barındırdığı, Oruç, Teravih, İtikaf (Terzi Baba (1) Halvetten notlar) Kadir Suresi-Kadir Gecesi... Kuran'ın İnişi (Alak İlk 5 Sure) Ramazan Bayramı şimdilik, düşündüğüm konular... Belki eklenebilecek başka konular varsa yardımlarınızı talep ediyorum...

Selamlar Hoşça Kalın...

Hörmet ve Muhabbetle Nüket Annemiz ve İz-
Efend- Babamızı ellerinden öperiz...

Murat Derûni

Ramâzan, kelimesinin ne demek olduğunu TDV
İslâm Ansiklopedisinin ilgili bölümünden inceleyelim.

RAMAZÂN

رمضان

Oruç tutmanın farz olduğu hicrî yılın dokuzuncu ayı.

Sözlükte "günün çok sıcak olması, güneşin kum ve taşları çok ısıtması, kızgın yerde yalınayak yürümekle ayakların yanması" anlamlarındaki **ramad** masdarından veya "güneşin güçlü ısısından çok fazla kızmış yer" mânasındaki **ramdâ'** kelimesinden türeyen **ramazân** kamerî yılın şâbandan sonra, şevvalden önce gelen dokuzuncu ayının adıdır. "Yaz sonunda ve güz mevsiminin başlarında yağıp yeryüzünü tozdan temizleyen yağmur" anlamındaki **ramadî** kelimesinden ya da "kılıcı veya ok demirini inceltip keskinleştirmek için iki yalçın taş arasına koyup dövmek" anlamındaki **ramd** masdarından türediği de ileri sürülmüştür. Genellikle "şehr" (ay) kelimesine izâfe edilip **şehru ramazân** şeklinde kullanılır.

Kur'ân-ı Kerîm'de adı geçen ve değerine vurgu yapılan yegâne ay ramazan ayıdır. Orucun farz kılındığını bildiren âyetlerin hemen ardından ramazanın insanlara doğru yolu gösteren ve hakkı bâtıldan ayıran Kur'an'ın indirildiği ay olduğu belirtilir ve bu aya ulaşanların oruç

tutması emredilir (el-Bakara 2/185). Hadis kaynaklarında da Hz. Peygamber'den nakledilen, ramazan ayının fazileti, başlangıcının ve sonunun nasıl tesbit edileceği, süresi ve bu aya mahsus ibadetlerle ilgili çok sayıda rivayet yer almaktadır (Wensinck, *el-Mu'cem*, "rmq" md.). Klasik ve çağdaş literatürde ramazana dair hadisleri derleyen müstakil eserler mevcuttur (bk. bibl.). Resûl-i Ekrem, "mübarek bir ay" olarak nitelendirdiği ramazan ayı girdiğinde cennet kapılarının açılıp cehennem kapılarının kapandığını ve şeytanların bağlandığını (Buhârî, "şavm", 5; Müslim, "şiyâm", 1, 2), inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek ramazan orucunu tutan kişinin geçmiş günahlarının bağışlanacağını (Buhârî, "şavm", 6; Müslim, "Müsâfirîn", 175) haber vermektedir. Nitekim rivayetler ramazan geldiğinde Resûlullah'ın mânevî yaşantısında farkedilecek derecede bir değişiklik meydana geldiğini, bu ayda Cebrâil ile buluşup karşılıklı Kur'an okuduklarını, özellikle bu günlerde onun cömertliğinin doruk noktasına ulaştığını (Buhârî, "şavm", 7; Müslim, "Fezâ'il", 50), ramazan ayının son on günü girdiğinde onun geceleri ihya edip ev halkını uyandırdığını ve kendisini tamamen ibadete hasrederek eşleriyle ilişkisini kestiğini (Buhârî, "Leyletü'l-ıkrâd", 5; Müslim, "İ'tikâf", 7, 8) bildirmektedir.²

On bir ayın sultanı olarak adlandırılan Ramazan hakkında ilgili kaynaktan bilgileri aldıktan sonra bu kelime neyi ifade etmektedir. Daha derinine inip bakmaya çalışalım...

Öncelikle sayısal değeri bizlere ne söylüyor...

² <https://islamansiklopedisi.org.tr/ramazan> özet olarak....

رمضان "Re:200", "Mim:40", Dat:800, "Elif:1-13",
"Nun:50" dir... Toplarsak,

$$(200+40+800+1+50=1091) (1+9+1=11)$$

(11) Tevhid-i Zât ve Hazret-i Muhammed mertebesidir.

(1091) sayısına baktığımız zaman 11 sayısının 09 sayısını nasıl ortalarına aldığı görülmektedir. İşte Ramazân ayının 11 ayın sultanı olduğunun sayısal olarak delilidir.

Baştaki **1** Ahadiyeti ve **9** ise bir yarısı hadis, bir yarısı kadim olan hiçlik noktası ile Mi'racın hâlinin oluşmasıdır. (91 gizli 19 yazılıdır. İsrâ sûresi 1. Ayeti ve Necm sûresi 18 âyeti ile 19 Mi'rac âyeti ile İnsân-ı Kâmil ve Kûr'ân-ın şifre sayısıdır). Sondaki 1 ise "Vahid-bir" olan zuhur mâhalleridir. İşte ancak hakiki ma'nâda Mi'rac'ını yapan İnsân-ı Kâmil – Kâmil (İnsân), İkiz-i olan Kûr'ân-a bu sultan olan ayda ulaşır, Kadir gecesini, Arifliğini idrak eder ve Ramazan bayramını yapabilir. Diğer kişiler ise zâhiren ve bu kişilerin hürmetine bu geceleri ve bayramı kutlarlar...

Kelime kökeni "Ramd" olarak verilmiştir.

"Re:200", "Mim:40", Dat:800, dir... Toplarsak,

(200+40+800=1040) Aradan sıfırları alırsak kalan 14 olur...

(14) Nûr-u Muahmmediyedir.

Ramazân'ın harflerine bakacak olursak,

Re: Rububiyet ve Rahmaniyet...

Mim: Hakikat-i Muhammedi...

Dat: Dalalet-i İlahiyye...

Elif: Ahadiyyet...

Nun: Nuru Muhammediye...

Ramazan kelimesi içinde delâlet ne arıyor olabilir diye akla bir soru gelebilir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "**Ramazan ayı girince Cennet kapıları açılır, Cehennemin kapıları kapanır ve merede-i şeyâtîn zincire vurulur.**" (Buhari, Savm, 5) buyurmuştur. Hadiste geçen "**Merede**", inatçılar, direnenler, saldırganlar demektir. Bu ifadeyle, şeytanların en azgınları, ipe-sapa gelmezleri, gözü dönmüşleri kastedilmektedir.³

Buradaki inatçı şeytan Nefs-i Emmaredir. Aziz, Cabbar, Mütekekebbir, Mudill yani Dalâlet-i İlâhiyye esmâlarından. Ramâzan-ı Şerife ulaşmış olan salık (ض) "Dat" harfinin üzerindeki Delâlet noktası kalktığı zaman, O nokta şu an hatiften şöyle diyor. Kolay mı beni oradan, kaldırmak, hadi bakalım kaldır da görelim? Ne diyelim "**sen çık aradan-oradan, kalsın yaradan.**"

Ramazan ayının en büyük özelliklerinden olan صِيَامٌ (Sıyam) Oruç'tur. Oruçta bedenın yaşaması, üremesi gibi fiziki aktivitelerinden kendini istiğna edilmesi yasaklanmasıdır. Bu bir nevi nazlanma, naz makamı hâlidir. Yani hâl diliyle ben bu ihtiyaçlardan "Gani" yim, hakikatte bunlara ihtiyacım yoktur, demektir. İşte "Oruç" "Sıyam" ın başında bir "Sad" harfi vardır. (ص) "Sad" Sıfât-ı ifade eder. Üzüm üzüme baka baka kararır

³ <https://sorularlislamiyet.com/bazi-hadis-i-seriflerde-ramazan-ayi-girince-merede-i-seytanlar-zincire-vurulur-buyuruluyor-merede-i>

demişler... Kişide bu hâliyle kendinde bulunan Hakka baka baka kararır ve Fenâfillah haliyye halkiyeti, Hakkiyete dönüşür. Tabii bakacağı bu üzüm tanesinde irfan ehli kâmil insandır. Hadi evladım, çıkar aradan artık at bak benim benlik noktam var mı? Diye 15 sene 20 sene söyler. Salikte bu kabiliyet var ise beşeri benliğini, önce izafi benliğe sonra, İlâhi benliğe çevirir ve "Dat" harfi oluverir "Sad" ve Sıfâtı İlâhiyye çevirir. Yani anlayacağımız "Dat" harfi altında gizli aslında ehline malum "Sad" harfi vardır. Ve Sıfât-ı İlâhiyyedir...

O zaman "Ramazan"ı şöyle anlayabiliriz, Sıfât-ı İlâhiyye ile nazlanarak, delâlet-i ilâhiyye perdeleri açılarak, Rububiyet, Rahmaniyyet, Hakikat-i Muhammedi, Hakikat'ül Ahadiyet'ül Ahmediye ve Nuru Muhammedi mertebelerini seyirdir.

Rama-dân - Rama-zan olarak bakarsak "Rama" atma fiilidir... Bu da Enfâl sûresin de mânâlanmaktadır.

İrfan Mektebi Seyrimizde (12) İnsân-ı Kâmil dersimizin hâli olan bu âyeti kerime,

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى

(8/17) Vema rameyte iz rameyte velakinnallahe ramâ.

Attığın vakit da sen atmadın ve lâkin Allah attı.

Fusüs'ül Hikem Şarihi Ahmed Avni konuk bey, Muhammed Fassı bölümünde;

Ne zaman ki İki cihanın efendisini Hakk'tan ayrı gördün, kainât kitabının hem metnini ve hem de ön sözünü kaybettin. İki deme, iki bilme, iki okuma! Kulu, köleyi kendi efendisinde mahv olmuş bil! Kusurlu fehminden dolayı, "gayr" dediğin vakit ey şaşı, Gayur olan

şâhdan utan! Attığın vakit de sen atmadın ve lâkin Allah attı, âyeti kerimesindeki "rami" (atan, atıcı) Ahmed, dir. Onu görmek Halık'ı görmek olmuştur.⁴

Rami; Ahmed-Ahmet olduğuna göre Rama-zân başı R-ahmet idi. Rahmet ten de "Re" yi attık mı (kaldırdık mı? Kalan Ahmet olur. Bir bakıma Rama-zan'ın başı hakkındaki San'ımız Ahmet oldu...

ATAYIM DEDİM

Bir şeyler atayım dedim, herkes bir şey atıyorken.
Bir şeyler satayım dedim, herkes bir şey satıyorken.

Gelmişim çün bu âleme, hem dert verip derman için.
Düşse gönüller şûleme, hep yararlar için için.

Şu zamanda doğdun, derler. Ben doğmadım o zamanda.
Doğan şu cesettir, derler. Ben bakîyim her zamanda

Çekmişim varlık perdesin, sen var olmuşun arada.
Şimdi geriye dönüş var, sen, ben olmandır sırada.

Ufkunu geniş tut ey zahit, bildiğin gibi değil işler.
Âlemde `Ben`dir tek vahit, her şeyi isimlerim işler

Salarsam Mudil ismimi, bulamazsın bir tek mü'min.
Her şey inkâr eder beni, sanma elindedir imân

Eğer çıkarırsam Hâdî'yi, cümle zuhurda ortaya.
Herkes bulurdu Bâkî'yi, gayrı kalmazdı arada.

Celâlimi açsam bir an, kalmaz ortada zahirim.
Altüst olur bütün âlem, ben yine benle bakîyim.,

⁴ Muhyiddin İbn'ul Arabi Fusûs'ul Hikem Tercüme ve Şerhi 4. Cilt, sayfa 319...

Cemâlimi eğer açsam, mest olurdu bütün âlem.
Ta haşra dek ayılmazlar, çekmişler, derdin hepsi dem.

Zatımla bassam zemine, kaldıramaz vallah beni.
Bir nefes alsam yeniden, nefes-i Rahmân almaz beni.

Allah dediler ismime, anlamadı kimse beni.
İnsan dediler cismime, sallamadı kimse beni.

İster deli de, ister mecnun, ister velî de, ister cünun.
Ne dersen de, hep öyleyim, ben zannına göreyim.

09/11/1999 Salı **Mekke (Kâ'be)⁵**

İrfan Mektebi Seyrimizde (12) İnsân-ı Kâmil
dersimizin idraki olan bu âyeti kerime ise,

Kûr'ân-ı Keriym; *Enbiya Sûresi (21/107) Âyetinde*
bu mevzua işaret vardır.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ {الأنبياء/107}

“ve ma erselnâke illâ rahmetenlil âlemin”

Meâlen; ***seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.***

Görüldüğü gibi Ahmet(d) (Efendimizin göklerde ki ismi) Muhammed (s.a.v.) olarak âlemlere Rahmet olmaktadır.

Gönül göğünde Rama-zân-Rama-sân'ı idrak eden ve hâl edilen sâlik kendisinde kendi kendinin Ahmed'i olmaktadır...

⁵ Necdet ARDIÇ (İZ-TERZİ BABA)

Ramazan üçe bölünmüştü. Bilindiği gibi üç seyir vardır... İlm'el Yakîn seyri ile oluşan ve anlaşılan bu idrak netisesinde,

Ayn'el Yakîn seyrinde,

Ramazan'ın ortası ise Mağfiret idi. Mağfirette görüldüğü gibi "Ğ" yani "Gayın" Gayriyet bulunmaktadır... Bu ayrılık, gayrılıkta ortadan kalktı mı? Oluşan ayrılık ile MaAfiret, Ayn, göz müşahadedir. Mafiret, Mafiret derken Marifet'e dönüştüğü görülür...

Hakk'el Yakîn seyrinde ise,

İşte bu marifet ile sonunda kurtuluşa Necat-a erişilir.⁶

Mü'min Sûresi 40/41. Âyet

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ
{غافر/41}

ve ya kavmi maleyi ed'uküm ilennecati

ve ted'uneniy ilennar

"Ey kavmim! Başıma gelen nedir?

ben sizi **necat**'a (kurtuluşa), (cennete) davet ediyorum,

siz ise beni **nar**'a (ateşe) çağırıyorsunuz."

(12) Terzi Baba (1)⁷ kitabımızın son konusu Necat bölümüdür. İz-Efendi Babamızın zuhuratta gördüğü Kûr'ân-ı Kerimde geçen vasfıdır... Nusret Babamız

⁶ Bugünlük burada bırakalım... Pide alma zamanı gelmiş...

⁷ (12) Terzi Baba (1) Ç.H.U.

tarafından ve defaeten çeşitli tasdikleri olmuştur. Bu bölümü yararlı olur düşüncesi ile buraya alıyoruz.

NECAT NEDİR

Bu kitabı derleyip düzenlerken, epey zamandır düşündüğüm bir hu-susu Terzi Babama sormayı düşünmüştüm, o da şuydu:

Kendisinin vasfı "necat"tır, **Nuh (a.s.) in** da vasfı "necat"tır.

Acaba bu "**necat**"lar arasında ne fark var idi?

Bir müsait zamanda sorduğum bu soruma verdiği cevabı şöyle olmuştur:

[Bu vasfı (**necat**) bana ilk defa **Nûsret** babam **01.08.1964** tarihli **mektub** ile izafe etmişlerdir.

Daha sonra Cenâb-ı Hakk, daha evvelce de belirttiğimiz gibi **zuhu-ratlarımızda** gösterilmişti.

Daha sonra mânâ'da (İzmir) **Ze..** anne tarafından tasdik edilmişti.

Daha sonra bir kardeşimize⁸ **11.04.2003** Cuma 22.00 de "**Vedudum Necat'tır, Necat'im Vedud'dur,**" tasdiği gelmiş.

Böylece "**necat**" mânâ âleminden verilen bir vasfımız olmuştur.

⁸ Bu kişi zamanında İz-Efendi Baba tarafında B.G.İ (Bâtından Gelen İkrâm) rumuzu ile taltif edilmiş. Fakat İslâmî anlayışa ve yolumuza verdiği zararlardan dolayı yine İz-Efendi Baba tarafından Zahirden Giden E... olarak kendi Nârına gönderilmiştir. Bu konuda bilgi (81) Hayal Vadisinin Çıkmaz sıkaklatı ve (73) Celâl, Cemâl, Celâl (105) Cem'o ve Fark'o ibretlik dosya kitaplarında mevcuttur.

Sakın ha ... **Nuh neciyullah** ile buradaki necat-ı karşılaştırıyoruz sanılmasın.

Nuh (a.s.) Allah'ın (c.c.) büyük bir peygamberidir, biz ise aciz bir kuluz. Nuh (a.s.) in hâli geneldir, bizim hâlimiz ise, özel (indi) dir, kimseyi bağlamaz, ancak bu zevki bir hâl ve ilimdir.

İbrani lûgatında "**NUH**"un (RAHAT) mânâsına olduğu ifade edilmiş-tir.

Hâl böyle olunca "**Nuh neciyullah**" mânâsı, Allah'ın o mertebedeki (**rahat-ı huzur**) ve **kurtuluşu** demek olur ki her mertebede ayrı ayrı zuhur ve yaşantısı vardır.

Şimdi özet olarak kısa kısa bunları incelemeye çalışalım.

Aslında Kûr'ân-ı Kerim'in her yönü, **hayâl ve vehimden necat'tır.**

1. Cenâb-ı Hakk **Âdem** (a.s.) ı "**balçık-toprak**"tan halk etti.

Toprak ise aslı itibariyle "**Hikmet**"tir." (**venefahtü**) "**içine rû-hundan üfledi**".

Böylece toprağın ağırlığından "**hikmet**" ile rûhun hafifliğine (**necat-rahah-huzur**) ile ulaşmış kurtulmuş oldu. **İlk necat** budur.

2. İdris (a.s.) çok ibadet ve riyâzat yapıyordu, böylece kendinde büyük bir lâtiflik hasil oldu ve Cenâb-ı Hakk onu "**mekânen âliyyen**" "yüce mekâna" yükseltti. Böylece o da "**hava**" ki (kuvvet) tir, havai-yattan "**nefs-i hevâsı**"nın kuvvetinden **necat** bulup rahat ve huzura kavuşmuş oldu.

3. Nuh (a.s.) kavmine uzun seneler nasihat etti "**vester şevsi-yab**", onlar Nuh-u dinlememek için sırtlarındaki örtülerini ters döndürüp başlarını ve kulaklarını örterek, onu dinlemek istemediler.

Nihâyet Nuh tufanı oldu kavmi **suda boğuldu**. "**SU**" (ilim)dir, aynı zamanda da (hayat)tır.

Nuh (a.s.) **vücûd gemisi** ile kendi mertebesi itibariyle ilim derya-sında yüzerek **necat** bulup rahat ve huzura kavuştu.

Kavmi ise, kendilerine ait olan hayatı, suya gark olarak bulduklarından dünyadan "**necat**"ları suda gark olmakla oldu.

4. Nemrud **İbrahim**'e çok eziyet etti ve sonunda ateşe attı.

"ya naru küni berden ve selâmâ"

Cenâb-ı Hakk ateşe, "**ey ateş soğu ve selâmette ol**" dedi, bulunduğu yer **gül bahçesi** oldu.

"Ateş" (Azamet)tir, böylece Nemrud'un zahir, bâtın azameti İbrahim'i yakamadı, çünkü üstünde "**Hullet**" esmâ-i ilâhiyyenin dostluk örtüsü ve kibriyası vardı. Böylece İbrahim de ateş'ten **necat** bulup rahat ve huzura kavuşmuş oldu.

Bu mertebelerdeki kişi "**anasır-ı erba'a**" beden yapımızı meydana getiren (dört ana unsur) "**toprak, su, ateş, hava**" ve bunların tabiatlarından **Necat** bulup rahat ve huzura kavuşmuş olması lâzım gelmektedir.

5. Meryem oğlu İsâ (a.s.) "**ve eyyedna hu birûh'ül kûdüs**" "**biz onu rûh'ül kûdüs ile**

destekledik” hükmü ile, beşeriyetinden **necat** bulup gök ehli oldu.

6. Necat-ı Muhammed-i âlemde (azb) azab anlayışını rahmet anlayışına döndürüp, **“Rahmeten lil âlemiyn”** hükmü ile âlemlere rahmet olmaktadır.

7. Fırka-i Naciye: Bütün fırkaların (topluluk) hepsini kendi bünyesinde toplayıp buldukları yerdeki haklarını vererek onları da bünyesinde toplayarak (fırkalılık) farklılıktan kurtarıp kendi bünyesinde tevhid edendir.

Necat → kurtuluş; **kurtuluş** → istiklâl;
istiklal → hürriyet;

Hürriyet → bağımsızlık; **bağımsızlık** → ulûhiyettir.

Ulûhiyyet ise, → bütün âlemlerde necat’tır,

ki **“hubb”**iyyet olan **“mertebe-i Muhammed-i”** dir.

Diğer mertebelerde mahalli olan necat,

“mertebe-i Muhammed-i” de umumidir,

yani bünyesinde **her mertebenin “necat”**ı vardır.

“Makam-ı Muhammed’i”den ümmet’ine geçen bu **necat** bu yönüyle diğer necatlardan ayrıdır, aradaki fark da budur.]

Diyerek özetle Terzi Babam sorduğum soruyu böylece izah etmiş oldu.

Necatın ne olduğunu anladıktan sonra Ramazan ve Oruç ile ilgili âyeti kerimleri yine İz-Efendi Babamın

Kûr'an-ı Kerimde yolculuk Bakara Sûresi kitabından buraya Oruç ile ilgili âyetleri ilave edelim.

Oruç ile ilgili âyetler;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ {البقرة/183}

(183-) Ya eyyühelleziyne amenu kütibe aleykumusSiyamu kema kütibe alelleziyne min kablüküm lealleküm tettekun;

* *Ey imâ'n edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı.*

Ey imân edenler, sizin üzerinize yine yazıldı, sizden evvelkilerin üzerine yazıldığı gibi, oruç yazıldı, umulur ki ittika edersiniz.

Oruç neydi? Nefis mücadelesi, sizden öncekilere yazıldığı gibi, buradan anlıyoruz ki, Yahudilere de, Hıristiyanlara da oruç yazıldı, Mûsâ (a.s.) Tur dağında kırk gün oruç tuttu, İsâ (a.s.) da oruç tutardı.

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ {البقرة/184}

(184-) Eyyamen ma'dudat* femen kâne minküm merıydan ev alâ seferin feıddetün min eyyamin ühar* ve alelleziyne yutırykunehu fidyetün taamu miskiyn* femen tetavvaa hayran fehuve hayrun lehu ve en tesumu hayrun leküm in küntüm ta'lemun;

* Oruç, sayılı günlerdedir. Sizden kim hasta, ya da yolculukta olursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutar. Oruca gücü yetmeyenler ise bir yoksul doyumu fidye verir. Bununla birlikte, gönülden kim bir iyilik yaparsa (mesela fidyeyi fazla verirse) o kendisi için daha hayırlıdır. Eğer bilerseniz oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

Belirli günlerde size oruç yazıldı, eğer içinizden birisi hasta veya seferde ise sonraki günlerde o tutamadığı gün kadar tutar, takatleri olmayan o kimseler tutamayacak-larsa fakiri doyuracak kadar fidye versinler, ama kim ki hem orucunu tutar hem de fidye verirse onun için daha hayırlı olur, ama sizin fidye vermektense oruç tutmanız daha hayırlıdır, çünkü fidye verince parayı veriyorsun oruç tutarken canınla mücadele ediyorsundur.

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
{البقرة/185}

(185-) Şehru Ramadanelleziy ünzile fiyhil Kûr'ânu hüden linNasi ve beyyinatın minel hüda velfurkan* femen şehide minkümüş şehre feiddetünmin eyyamin uhar* yuriydullahu Bikümül yüsra ve la yuriydu Bi kümül usr* ve li tükmilül iddete ve li tükebbirullahe alâ ma hedaküm ve lealleküm teşkürun;

* (O sayılı günler), insânlar için bir hidâyet rehberi, doğru yolun ve hak ile batılı birbirinden ayırmanın apaçık delilleri olarak Kûr'ân'ın kendisinde indirildiği Ramazan ayıdır. Öyle ise içinizden kim bu aya ulaşırsa, onu oruçla

geçirsin. Kim de hasta veya yolcu olursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun. Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. Bu da sayıyı tamamlamanız ve hidâyete ulaştırmasına karşılık Allah'ı yüceltmeniz ve şükretmeniz içindir.

Ramazan ayı öyle bir ay ki, onun içerisinde Kûr'ân indirildi, yol gösterici, hidâyet olarak insânlar için ve açık açık beyanlar getirdi hidâyetten yana ve farkları anlatma yolunda izahlar getirdi.

Kûr'ân'ın bir ismi beyyine, yani beyanlar, açıklamalar, Yüz ondört sûresi bölümü vardır, işte her bir bölüm beyyine, yani açıklamalar, diğer bir ismi hidâyet yani kişilere hidâyet kazandıran Hakk yolunu doğru yolu gösteren ve diğer bir ismi furkan, farklı mertebeleri anlatan, farklı farklı mertebeleri birbirinden ayırarak anlatandır.

Kim ki içinizden bu ayı görürse hemen oruç tutsun, eğer hasta veya seferde ise ondan sonraki günlerde o günler kadar orucunu tutar ve tamamlar.

Allah size kolaylık diler size zorluk dilemez, eğer bu müddeti tamamladığı zaman Allah'ı tekbir etsin, Allah'ı yüceltsin, umulur ki böylece şükürünüzü yapmış olursunuz.

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ {البقرة/187}

(187-) Ühülle leküm leyletesSıyamirrefesü ile nisaiküm* hünne libasun leküm ve entüm libasun

lehünne, alimAllahu enneküm küntüm tahtanune enfüseküme fetabe aleyküm ve afa anküm* fel' ANE başiruhünne vebteğu ma ketebAllahu leküm* ve külu veşrebu hatta yetebeyyene lekümül haytul' ebyedu minel haytıl'esvedü minel fecr* sümme etimmusSıyame ilelleyl* ve la tübaşiruhünne ve entüm akifune fiyl mesacid* tilke hududullahi fela takrebuha* kezâlike yübeyyinullahu ayatihi linNasi leallehüm yettekun;

** Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar, size örtüdürler, siz de onlara örtüsünüz. Allah, (Ramazan gecelerinde hanımlarınıza yaklaşarak) kendinize zulmetmekte olduğunuzu bildi de tövbenizi kabul edip sizi affetti. Artık eşlerinize yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazıp takdir etmiş olduğu şeyi arayın. Şafağın aydınlığı gecenin karanlığından ayırt edilinceye (tan yeri ağarınca) kadar yiyin, için. Sonra da akşama kadar orucu tam tutun. Bununla birlikte siz mescitlerde itikâfta iken eşlerinize yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır. Bu sınırlara yaklaşmayın. Allah, kendine karşı gelmekten sakınsınlar diye, âyetlerini insânlara böylece açıklar.*

Size helâl kılındı, oruç günlerinin gecesinde, hanımlarınıza yaklaşmanız, onlar sizin örtünüzdür ve sizde onların örtüsüsünüz, muhakkak ki Allah bilir nefislerinize hata yaptığınızı, tevbe edin ve O'da sizi affetsin, yani insânlar nefisleriyle hata yapabilirler Allah'ta bunun böyle olduğunu bilir ama siz bu hatayı yaptıktan sonra hemen tevbe edin, O'da sizden bunu affetsin.

Oruç tuttuğunun günün gecesine ne demek? Kendi varlığında ittika halindeyken gündüz hâlini yaşıyoruz, yani Allah'ın varlığının seninle birlikte olduğunu idrak ederek yaşadığın sürece zâten oruçtasın demektir, fiilen yemek ye istersen, bâtinen oruçta ve ihramdasın demektir

ayrıca, işte bu düşünceden çıkıp beşeriyetine döndüğün zaman gece olmuş demektir, nefsanîyetine geçmiş olursun yani nuranîyetinden zulmanîyete geçmiş oluyorsun isterse gün gündüz olsun, o gün başka bir gün gece başka bir gece, işte böyle bir halde yemekte içmekte bahis yoktur, yani kadına yaklaşmayın dediği akıllı küllenden nefsi külle yaklaşmanızda mahsur yoktur yani belirli bir şeriat içerisinde nefsimizle yaşamakta mahsur yoktur, işte zaman zaman nefsi küll de yaşamamız akıllı küllün perdesidir.

Kara iplikten beyaz iplik aydınlanıncaya kadar fecr vaktinde yiyiniz, eski zamanlarda saat yoktu, zamanı haber verecek top yoktu, ölçü veriyor beyaz iplikle siyah iplik ayrılıncaya kadar yani hava biraz loş oluncaya kadar yiyip içiniz diyor, yalnız bu elimizdeki makara ipi değil ufuktaki bir iplik çizgisi, ufuktaki siyah çizgi yukarıda kalır beyaz çizgide aşağıdan çıkmaya başlar, güneşin ışıkları ışımaya başlar, gecenin karanlığı üstte siyah bir çizgi yapar, işte bu belirgin hale gelinceye kadar, yiyin için, buna fecri sadık, fecri kazib'te diyorlar, o zaman akşama kadar orucunuzu tamamlayın.

Gündüz vakti oruçlu olduğunuz sürece bir şey yiyip içmeyin deniyor, yani Zât mertebesinde bulunuyorsan eğer, gündüz Zât mertebesidir, İlâh-î varlığın sendeki tecellisi zuhurudur, bu mertebede bulunuyorsan zâten sıfatla, esmâyla, ef'alle işin yok, yani yiyecek, içecek işin yok, zâten oruçlu hükmündesin, Zât mertebesi itibarıyla, Zati varlığındaiken vücut kesafetinden kurtulduğun için yemeye içmeye ihtiyaç yoktur, yeme içme orada sözkonusu değildir.

İtikafta iken kadınlarınıza yaklaşmayın, bunun gecesinde de gündüzünde de, mescitlerde, bu Allah'ın sınırlarıdır, bunları aşmayın.

İtikâfta olmak devamlı Hakk'la birlikte olmak demektir yani kendi beşeriyetini aşmış Hakk'la birlikte olmak, o zaman Hakk'la birlikte olduğunda nefsâni herhangi birşeye yaklaşma demektir, senin gerçek eşin aslında kendi nefsanî varlığındır yani Akıllı küll hakiki varlığın nefsi küll ise bedenindir işte nefsi külle itikafta iken yaklaşma yani nefsanî bir arzuna yaklaşma tabii bunun içerisine eşle olan hallerde zâten giriyor, ama o ayrı bir konu olduğu halde orada sınırlanan sadece o değil yani itikafta olduğun sürece kendi varlığındaki nefsine dönük işler yapma, nefsine ait işler yapacaksan zâten itikâfta değilsin, itikâf içinde olsan da, itikaftan çıkıyorsun.

İşte böylece Allah Âyetlerini açıklar, insânlar için umulur ki onlar sakınırlar.⁹

Ramazan-ı Şerif, Oruç, İtikaf ve Teravîh ile ilgili bazı hadis-i şerifler.

3082 - Hz. Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Âdem oğlunun her ameli katlanır. (Zira Cenâb-ı Hakk'ın bu husustaki sünneti şudur:) Hayır ameller en az on misliyle yazılır, bu yediyüz misline kadar çıkar. Allah Teâla Hazretleri (bir hadis-i kudside) şöyle buyurmuştur: "Oruç bu kaideden hariçtir. Çünkü o sırf benim içindir, ben de onu (dilediğim gibi) mükâfaatlandıracağım. Kulum benim için şehvetini, yiyeceğini terketti."

"Oruçlu için iki sevinç vardır: Biri, orucu açtığı zamanki sevincidir; diğeri de Rabbine kavuştuğu zamanki

⁹ İz-Terzi Baba Gönülden Esintiler – Kûr'ân-ı Kerimde Yolculuk - 36-2-BAKARA Sûresi – Sayfa 299...301...

sevincidir. Oruçlunun ağzından çıkan koku (halûf), Allah indinde misk kokusundan daha hoştur."

3084 - Yine Ebu Hüreyye (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Kim Allah Teala yolunda bir gün oruç tutsa, Allah onunla ateş arasına, genişliği sema ile arz arasını tutan bir hendek kılar."

Tirmizi, Cihâd 3, (1624).

3086 - Sehl İbnu Sa'd (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Cennette Reyyân denilen bir kapı vardır. Oradan sadece oruçlular girer. Oruçlular girdiler mi artık kapanır, kimse oradan giremez."

Buhari, Savm 4, Bed'ü'l- Halk 9; Müslim, Sıyâm 166, (1152); Nesâi, Sıyam 43, (4, 168); Tirmizi, Savm 55, (765).

Tirmizi'nin rivayetinde şu ziyâde var: "Oraya kim girerse ebediyyen susamaz."

3088 - Yine Hz. Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Ramazan ayı girdiği zaman cennetin kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar da zincire vurulur."

Buhari, Savm 5, Bed'ü'I-Halk 11, Müslim, Sıyâm 2, (1079); Nesâi, Sıyâm 5, (4, 129).

3091 - İbnu Ömer (radiyallahu anhümâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) ramazanı zikrederek buyurdular ki: "Hilâli görünceye kadar oruç tutmayın, yine (müteakip) hilâli görünceye kadar da yemeyin. Bulut araya girerse ayı takdir edin."

Buhari, Savm 11, 5, 13, TaIâk 25; Müslim, Sıyâm 9, (1080); Muvatta, Sıyâm 1, (1, 286); Ebu Dâvud, Savm 4, (2320); Nesâi, Savm 10, 11, (4, 134).

Buhari'nin bir rivayetinde: "Bulut, görmenize mâni olursa sayıyı otuza tamamlayın" denmiştir. Müslim ve Nesâi'nin Ebu Hüreyre'den kaydettikleri bir rivayette: "Hava bulutlu ise otuz gün oruç tutun" denmiştir.

3092 - Huzeyfe (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselam) buyurdular ki: "Ramazan ayını, hilâli görmedikçe veya sayıyı ikmal etmedikçe öne alıp başlatmayın. (Hilali görüp veya sayıyı tamamladıktan) sonra müteakip hilâli görünceye veya sayıyı tamalayınca kadar orucu tutun"

Ebu Davud, Savm 6, (2362); Nesâi, Savm 13, (4, 135, 136).

3094 - İbnu Abbâs (radiyallahu anhümâ) anlatıyor: Bir Bedevi Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a gelerek:

"Ben hilâli -yani ramazan hilâlini- gördüm!" dedi. Aleyhissalâtu vesselâm:

"Allah'tan başka ilah olmadığına şahadet getirir misin?" dedi. Adam buna da, "evet!" diye cevap verince, Efendimiz:

"Ey Bilal! Dedi, halka yarın oruç tutmalarını ilan et!"

Ebu Davud, Sıyam 14, (2340, 2341); Tirmizi, Savm 7, (691); Nesai, Savm 8, (4, 132); İbnu Mace, Sıyam 6, (1652).

3101 - Müslim ve Nesai'de gelen bir rivayette: "Biz ümmi bir milletiz, ne yazı ne de hesap biliriz. Ay, şöyle

şöyledir" dedi. Yani bir defasında yirmidokuz, bir defasında otuz gösterdi" denmiştir."

Buhari, Savm 13, 5, 11, Talak 29; Müslim, Savm 13-15, (1080); Ebu Davud, Savm 4, (2319, 2320, 2321); Nesai, Savm 17, (4, 139, 140).

3104 - Hz. Aişe ve Hz. Hafsa (radiyallahu anhümâ) buyurdular ki: "Sadece şafaktan önce niyet edenlerin orucu muteberdir."

Nesâi, Savm 68, (4, 197, 198); Muvatta, Sıyâm 5, (1, 288).

3156 - Amr İbnu'I-As (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Bizim orucumuzla Ehl-i Kitab'ın orucunu ayıran fark sahur yemeğidir."

Müslim, Sıyâm 46, (1096); Ebu Dâvud, Savm 15, (2343); Tirmizi, Savm 17, (709); Nesâi, Savm 27, (4, 146).

3160 - Talk İbnu Ali (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselam) buyurdular ki: "Fecr-i kâzib size mâni olmasın, fecr-i sadık karşınıza çıkıncaya kadar yiyin için."

Ebu Dâvud, Savm 17, (2348); Tirmizi, Savm 15, (705).

3163 - Hz. Ömer (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Gece şu taraftan (doğudan) gelince, gündüz de şu taraftan (batıdan) gidince, güneş de batınca oruçlu orucunu açmıştır."

Buhari, Savm 43; Müslim, Sıyâm 51, (1100); Ebu Dâvud, Savm 19, (2351); Tirmizi, Savm 12, (698).

3166 - İmam Mâlik'ten anlatıldığına göre, Abdulkerim İbnu Ebi'l-Muharik'in şöyle söylediğini işitmiştir: "Nübüvvet (peygamberlik) amellerinden biri de iftarın ta'cili (öne alınması), sahurun da te'hir edilmesidir."

Muvatta, Kasru's-Salât 46, (1, 158).

3167 - Hz. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) namaz kılmazdan önce bıçkaç taze hurma ile orucunu açardı. Eger taze hurma yoksa kuru hurma ile açardı. Eğer kuru hurma da bulamazsa birkaç yudum su yudumları."

Ebu Dâvud, Savm 22, (2556); Tirmizi, Savm 10, (694).

3168 - Mu'az İbnu Zühre anlatıyor: "Bana ulaştı ki, Resulullah aleyhissalatu vesselam, iftar ettiği zaman şu duayı okurdu: "Allahümme leke sumtü ve ala rızkıke eftartü. (Ey Allahım senin rızan için oruç tuttum ve senin rızkınla orucumu açıyorum.)"

Ebu Davud, Savm 22, (2358).

3170 - Hz. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) Ramazan ayının sonunda oruçları vasletti (yani hiç bozmadan birkaç gün ard arda devam ettirdi). Onunla birlikte halk da vasletti. Durum Resulullah'a ulaştınca:

Eğer Ramazan ayı bizim için uzatılsaydı biz onu öyle bir vaslederdik ki derine dalanlar (aşırıları) bundan (aşırılıklarından) vazgeçmek zorunda kalırlardı. Ben sizin

gibi değilim. Ben gölgelenirim. Rabbim bana hem yedirir hem de içirir."

Buhari, Savm 48; Tenmenni 9; Müslim, Savm 57-60 (1103-1105); Tirmizi; Savm 62, (778).

6473 - Hz. Enes İbnu Malik radiyallahu anhuma anlatıyor: "Ramazan ayı girmişti. Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Bu mübarek aya girmiş bulunuyorsunuz. Bu ayda bir gece vardır ki bin aydan hayırlıdır. Bu gecenin hayır ve bereketinden mahrum kalan bir kimse, bütün hayırlardan mahrum kalmış gibidir. Onun hayrı ise sadece (uhrevi saadetten) mahrum kimseye haramdır."

6476 - Hz. Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam (bir gün): "Ramazan ayında kaç gün geçti?" buyurdular. Biz: Yirmiiki, geriye de sekiz gün kaldı!" dedik. Resulullah bu cevabımız üzerine: "Ramazan ayı şu kadardır, Ramazan ayı şu kadardır, Ramazan ayı şu kadardır!" diyerek (ellerinin parmaklarıyla) üç kere gösterdi ve sonuncu sefer bir parmağını büktü (yani yirmidokuz isareti yaptı)."

6491 - Abdullah İbnu Amr radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam'ın: "Nuh aleyhisselam Ramazan ve Kurban bayramları hariç, yıl orucu tutmuştur" dediğini işittim."

6501 - Hz. Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Herşeyin bir zekâtı (temizlenme vasıtası) vardır, cesedin zekatı oruçtur."

Muhrız rivayetinde şu ziyadede bulundu: "Resulullah aleyhissalatu vesselam şunu ilave etti: "Oruç, sabrın yarısıdır."

6504 - Abdullah İbnu Amr İbni'l As radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Şurası muhakkak ki, oruçlunun iftarını açtığı zaman reddedilmeyen makbul bir duası vardır."

6512 - İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam mütekif hakkında: "O, (itikaf) günahları hapseder ve bütün hayırları işlemiş gibi ona hayırlar kazandırır" buyurdular."

Nesâî, Siyam 39, (4,154,155) ; Muvatta, Salât fi Ramazan 2, (1,119).

3003 - Hz. Aişe (radiyallahu anhâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) Ramazan ayında, diğer aylarda görülmeyen bir gayrete girerdi. Ramazanın son on gününde ise çok daha şiddetli bir gayrete geçerdi. Son on günde. Geceyi ihya eder, ailesini de (gecenin ihyası için) uyandırır, izârını da bağlardı."

Buharî, Fadlu Leyleti'l-Kadir 5, Müslim, İ'tikâf 8, (1175); Ebu Dâvud, Salât 318; (1376); Tirmizî, Savm 73, (796) ; Nesâî, Kıyâmu ' 1-leyl 17, (3, 218).

3005 - Hz. Aişe (radiyallahu anhâ) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vessalâm) (bir gece) mescidde (nafil) namazı kılmıştı. Birçok kimsede (ona iktida ederek) namaz kıldı. (Sabah olunca "Resulullah geceleyin mescidde namaz kıldı" diye konuştular.) Ertesi gece de Efendimiz namaz kıldı. (Halk yine onları konuştu, katılacakların) sayısı iyice arttı. Üçüncü (veya dördüncü) gece halk yine toplandı.(Öyle ki mescid, insanları alamayacak hâle gelmişti.) Ancak aleyhissalâtu vessalâm (bu dördüncü gecede) yanlarına çıkmadı. Sabah olunca Efendimiz:

"Yaptığınızı gördüm. Size çıkmamdan beni alıkoyan şey, namazın sizlere farz oluvermesinden korkmamdır" dedi. İşte bu hâdise ramazanda ceryan etmişti."

Buharî Salatu't-Terâvih 1, Cum'a 29, 5; Müslim, Müsafirîn, 177, (761); Muvatta; Salât-fi'r Ramazan 1, (1, 113); Ebu Dâvud, Salât 318, (1373, 1374); Nesâî, Kiyâmu'l-Leyl: 4, (3, 202).

3006 - Hz. Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) buyurdular ki: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) Ramazan'da, mescidin bir kenarında namaz kılan bir guruba uğramıştı.

"Bunlar ne yapıyor?" diye sordu. "Bunlar, yanlarında (ezberlenmiş fazla) Kûr'ân bulunmayan kimselerdir, Übeyy İbnu Ka'b (radiyallahu anh) bunlara namaz kıldırıyor!" dediler. Efendimiz aleyhissalâtu vesselâm: "İsabet etmişler, bu davranış ne kadar iyi! " buyurdular."

Ebu Dâvud, Salât 318, (1377)

3007 - Hz. Ebu Zerr (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) ile (bir ramazan) ayında beraber oruç tuttuk. Ay boyunca bize son yedi güne kadar hiç (ziyade) namaz kıldırmadı. Ayın son yedinci gününde gecenin üçte biri geçinceye kadar bize namaz kıldırıldı. Altıncı gününde yine bir şey kıldırmadı. Beşinci gününde gecenin yarısı geçinceye kadar namaz kıldırıldı: Kendisine: "Bu gecemizin geri kalan kısmında da bize nafile kıldırırsanız! "dedik. Talebimize karşı:

"Kim imamla namaza başlar, sonuna kadar devam ederse, kendisine gecenin tamamını namazla geçirmiş (sevabı) yazılır" buyurdular. Sonra Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm), aydan son üç gece kalıncaya

kadar başka namaz kıldırmadılar. Üçüncü gece bize namaz kıldırıldılar. Ehline ve kadınlarına dua ettiler. Bize (o kadar uzun) namaz kıldırıldık "Felâh"ı kaçırmaktan korktuk. (Ebu Zerr 'e:) "Felâh " nedir? Diye soruldu:

"Sahur!" cevabını verdi. (Sonra ayın geri kalan kısmında bize namaz kıldırılmadı.)"

Ebu Dâvud, Salât 318, (1375); Tirmizî, Savm 81, (805); Nesâî, Sehv 103, (3, 83, 84), Kıyamu'l-Leyl 4, (3, 202).

3008 - Abdullah İbnu Ebi Bekir anlatıyor: "Ubeyy (radiyallahu anh)'i dinledim, diyordu ki:

"Ramazanda (teravih) namazından ayrılıp, hizmetçilerden alel acele sahur yemeği getirmelerini isterdik, çünkü vaktin çıkmasından korkardık."

Muvatta, es-Salât fi'r-Ramazân 7, (1, 116).¹⁰

Ramazan ile Alakalı Mesnevi Beyitleri¹¹

Cilt 4

2925. Hakk, gecelerde gizli Kadir gecesi'dir, tâ ki can her her geceyi imtihan ede.

Bâtıllar arasında hak, bir senenin geceleri arasında gizlenmiş olan Kadir Gecesi gibidir. Bu gecenin şâir geceler arasında gizlenmesinin sebebi, canlar tarafından her bir gece tecrübe olunmak, ya'ni her bir gece ibâdât ve tâât ile ihyâ olunmak içindir. Ve kezâ bunun gibi Hak Teâlâ mü'minin canı her dîni tecrübe ve tedkîk edip

¹⁰ Kütüb-i Sitte

¹¹ Ahmed Avni Konuk –Mesnevi-i Şerif Şerhi...

noksânını anlayarak dîn-i hakka teşebbüs etmek için, dîn-i hakkı edyân-ı bâtile arasında gizledi.

2926. Ey delikanlı, bütün geceler Kadir değildir; bütün geceler ondan hâli değildir!

Hind şârihlerinden Velî Muhammed Ekberâbâdî bu beytin şerhinde şöyle buyurur: "Ma'lûm olsun ki, Kadir Gecesi avâmm zannettiği gibi ramazanın yirmi yedinci gecesi veya onun gayri olarak muayyen bir gece değildir. Belki sene-i kâmilenin her gecesi Kadir Gecesi'dir. Vechi budur ki: Meselâ her hangi bir kimse gecelerden bir gecede kendi kemâline erişir ve Hz. Hakk'ın müşâhedeyle müşerref olur ve melâikenin ve ervâhın nüzûlünü muâyene eder ve âlemi, zât-ı mukaddesenin envâriyle münevver bulur. İşte o gece onun hakkında Kadir Gecesi'dir. Ve başkaları ondan gafildir ve bu gece onlar hakkında Kadir Gecesi değildir. Ve diğer gecelerin hâli de böyledir. Binâenaleyh ramazanın yirmi yedinci gecesi bu şerefe nâil olan kimse, ancak o geceyi Kadir Gecesi zannetmiştir. Ve bir kimse ki onun gayrinde bulur, ancak onu Kadir Gecesi zu'm etti Böyle olunca, hiçbir gece Kadir Gecesi'nden hâlf olmaz; ve bütün geceler dahi Kadir Gecesi değildir."

CİLT 9

Dünyânın yağlı ve tatlısının vehâmeti ve Allah'ın taâmından men edici olması beyânındadır. Nitekim açlık Allah'ın taâmıdır ki, sıddıkların cisimleri onunla diri olur. Ya'ni açlıkta Allah'ın taâmı vâsil olur ve "Ben rabbimin indinde gecelerim, bana yedirir ve içirir" Aleyhisselâm Efendimiz'in kavlidir ve "Mesrûr oldukları hâlde irzâk olunurlar" Hak Teâlâ'nın kavlidir

Bu sürh-ı şerîfte vâki ["Ben Rabbimin indinde gecelerim; bana yedirir ve içirir"] hadîs-i şerîfi I. cildin

3781 numarasına müsâdif olan ["Vaktâki" Rabbimin indinde gecelerim" meşhûr oldu, "Bana yedirir ve içirir" ondan kinâyeye oldu"] beyt-i şerîfinde geçti ve orada îzâhât dahi verildi. (Âl-i İmrân, 3/170) ["Rableri indinde Allah Teâlâ'nın fazlından verdiği şeye sevinerek rızıklanırlar"] âyet-i kerîmesi Âl-i İmran sûresinde olup âyetin tamâmı ve ma'nâsı yine I. cildin 3914 numarasına müsâdif olan ["Vaktâki rızık yiyici olan boğaz kesilmiş oldu, "Sevinerek rızıklanırlar" boğazdan kolayca geçer oldu."] beytinde geçti.

1743. Bu kesîf olan kırıntı rızıklan kurtulur isen, şerîf olan taâm ve gıdaya düşersin.

1744. Eğer onun binlerce ritl taamını yesen, peri gibi temiz ve hafif gidersin.

"Ritl", batman ma'nâsına olup, on iki okkalık bir ağırlıktır. "Perî", cin taifesinin cins-i latifidir, cins-i habîse "ifrît" derler. Ya'ni, maddî ve kesîf olan kırıntı ve döküntü rızıktan cismini perhîz eder ve aleddevam riyâzâta müdâvim bulunursan, rûhun ma'nevî olan taâm ve gıdâsına düşersin. Eğer bu ma'nevî ve rûhânî gıdânın bin batmanını yesen, vücûdun bir perinin vücûdu gibi pâk ve hafif olur. Zîrâ perilerin vücûdu hava ile hararettten mürekkebirdir.

1745. Ki, sana ne habs-bâd ve kulunç yapar, ne de senin mi'denin çarmihini âhenc eder.

"Habs-bâd", mi'dede ve bağırsaklarda gıdâdan hâsıl olan gaz. "Kulunc", bağırsak ağnsı. "Çârmîh", dört çivi demek olup lügatte bir kimseye azâb için iki elini ve iki ayağını gerip birer çivi ile mıhlamak ma'nâsınadır. "Çârmîh-ı mi'de", mi'denin gerginliği ve elâstikiyeti demek olur. "Âhenc", içmek ve çekmek ve atmak ma'nâsına olan "âhencîden" masdarından müştaktır. Bu masdarın emr-i hâzin olduğu gibi fâiliyeti mutazammın olarak "içen ve çeken ve atan" ma'nâsına da kullanılabilir (Burhan). Ya'ni, öyle bu gıdâ-yı ma'nevî, o gıdâyı maddî gibi sana ne

mi'dede veyâ bağırsakta gaz yapar ve ne de bağırsaklarda ağrılar yapar ve ne de mi'denin elâstikiyetini çekip gevşetici olur.

1746. Eğer az yesen karga gibi aç kalırsın; ve eğer çok yesen damağını geçirmek tutar.

O maddî gıdâyı az yesen karga gibi zayıf olup aç kalırsın; ve eğer çok yesen mîdende tokluktan hâsıl olup ağzının damağından geçirmeler zâhir olur.

1747. Eğer az yesen kötü huylusun ve kuru ve zayıfsın; çok yesen ten tuhme müstahak olur.

"Tuhme", hazımsızlık; "dik", zaaf. Ya'ni, maddî gıdâyı az yesen asabî ve kötü huylu ve kupkuru ve zayıf olursun; ve eğer çok yesen cismin hazımsızlığa istihkak kesbeder.

1748. Allah'ın taamından ve hazmı latîf olan gıdadan öyle derya üzerine gemi gibi süvâr ol!

"Allah'ın taâmı"ndan murâd, sürh-ı şerîfte beyân buyrulduğu üzere oruç vâsıtasıyla olan açlıktır. "Hazmı latîf olan gıdâ"dan murâd, gıdâ-yı rûhânîdir. "Deryâ"dan murâd, rûhâniyet deryâsıdır. Ya'ni, açlıktan cism-i kesîfe rûhâniyet hâli gâlib olup, o rûhâniyet deryâsı üzerinde gemi gibi yüzer ki, neticesi bu cisimde tayy-i mekân ve bast-ı zamân ve tayy-i zamân gibi havârik-ı âdât zuhûrudur. Bu haller zevkî olup maddiyâta müstağrak olanların akıl ve idrâklerine sığar ahvâlden değildir.

1749. Oruçta sabredici ve musırr ol, dembedem Hudâ'nın gıdâsına muntazır ol!

Ya'ni, oruç tutmak süreriyle açlık hâline sabredici ol, aman sınırlarım zayıfladı, hasta olacağım diye korkma! Açlıkta musırr ol ve bu açlığın devâmı müddetince de Hakk Teâlâ hazretlerinin ihsân buyuracağı rûhânî gıdâya muntazır ol! Bundan anlaşılır ki, ramazan günlerinde akşama kadar aç kalıp iftâr zamânında envâ'-ı taamlar ile

mi'deyi doldurmak, bu gıdâ-yı rûhânînin ihsânını te'mîn edecek oruç değildir.

1750. Zira o işi güzel ve halım olan Hudâ, intizâr içinde hediyeler verir.

1751. Tok adam tayın erken yâhud geç gelir diye ekmeğe intizâr tutmaz.

Ya'ni, müddet-i medîde taâmullahtan ibâret olan oruca ve açlığa tahammül edip Hudâ'nın ihsânı olan gıdâ-yı rûhânîyi bulup doyan kimse, artık maddî taâmın erken yâhud geç gelmesini beklemez.

1752. Azıksız, her dem der ki: "Hani?" Açlıkta cüst ü cü içinde muntazır dır.

Bu gıdâ-yı rûhânîyi bulamayıp azıksız olan kimse, her dem maddî gıdâ arzusunda olup, "Hani?" der. Açlıkta o maddî gıdânın cüst ü cüsü içinde muntazırdır.

1753. Muntazır olmaz isen, yetmiş kat devletin o nevalisi sana gelmez.

1754. Ey baba, bâlânın sofrası için, erkekçe intizâr, intizâr!.

Ey baba, bu maddî gıdâdan mahrûmiyet ile açlığa tahammül etmek gerçi güç bir şeydir. Fakat o yetmiş kat devletin nevâlesi ve gıdâsı olan, gıdâ-yı rûhânîye ve âlem-i bâlânın sofrasına nâiliyet için erkekçe sabır ve tahammül ve intizâr lâzımdır.

1755. Her aç, âkıbet bir gıdâ buldu; devlete mensûb olan güneş onun üzerine doğdu.

Mücâhede-i nefsiyye sâhibi olan her aç, âkıbet bir gıdâ-yı rûhânî buldu ve devlet-i ma'nevîyeye mensûb olan hakikat güneşi onun üzerine doğdu.

1756. Vaktâki himmetti misâfir aşî az yer, sofrâ sahibi daha iyi aş getirir.

Vaktâki, himmeti daha latîf taâma masrûf olan bir misâfir, ev sâhibinin getirdiği bir kap taâmı iştahsız olarak yer, sofrâ sâhibi onun o hâlini görünce, o misâfire ikram için, daha iyi ve latîf olan taâmı getirir.

1757. Meğerki sofrâ sâhibi leîm olan fakîr ola. Kerîm olan Rezzâk üzerine sû-i zannı az götür!

Ya'ni, misâfire ikrâm için daha iyi ve latîf taâmı getirmeyen sofrâ sâhibi, ancak kalben fakîr olan bir denî'ü't-tab' kimsedir. Yoksa kerîm olan bol bol rızık verici hâne sâhibine sû'-i zannı az götür. Hak Teâlâ hazretleri ise (Cum'a, 62/11) ["Allah rızık verenlerin hayırlısıdır"] âyet-i kerîmesi mûcibince rızık verenlerin hayırlısıdır. Sen maddî taâmdan yüz çevirdiğin hâlde kerîm olan Hak Teâlâ hazretleri ondan daha hayırlı ve iyi olan rızık-ı rûhânîyi esirger mi?

Ma'lûm olsun ki, gıdâ-yı sûrîye karşı riyâzet eden kimselerde âsâr-ı rûhânîye zuhûru tabîi bir hâldir. Bu husûsta bir kimsenin dîn-i Hak ile mütedeyyin olması lâzım gelmez. Zîrâ bu hâl, dînin îcâbı değil, insanlığın muktezâsıdır. Çünki insan rûh ile cisimden mürekkebirdir. Cisim ahkâmının kuvveti tenâkus ettikçe, rûhun kuvveti tezahür eder. Nitekim Hindistan'daki cogilerin [=yogilerin] hâlleri meydandadır. İşte bunun için evliyâ-yı kirâm hazarâtı kerâmet-i kevnîyeye asla iltifât etmeyip "hayz-ı ricâldir" derler. Eğer bir havârik sâhibi dîn-i Hak'la mütedeyyin ve ve şerâat-i ilâhiyye ile mukayyed ise, o kimse velîdir ve bu havârik onun için keramettir, ona tâbi' olunur; ve eğer dîn-i Hak'la mütedeyyin değilse veyâhud dîn-i Hak'la mütedeyyin olup şerâat-i ilâhiyye ile mukayyed değilse, bu havârik onun için ıstidrâctir, kerâmet değildir ve ona tâbi' olunmaz.

CİLT 10

2193. Bu korkanlar aşkın tozuna ne vakit erişirler? Zîrâ aşkın derdi göğü ferş yapar.

"Gerd", toz demek olup eserden kinâyedir. "Ferş", dõşeme ve zemîn demektir. Ya'ni, korkan zâhidler aşkın tozuna ve eserine aslâ erişemezler. Zîrâ aşk derdi kanat gibi olup insanı göklere uçurur ve gök böyle bir kimseye ferş ve zemin olur. Nitekim o aşk derdi Server-i kâinât Efendimizin mi'râc-ı şerifine sebep oldu ve gökleri tayy etti. Zîrâ aşk ve muhabbet sıfât-ı İlâhîdir. Korku ise sıfât-ı mahlûktur. Binâenaleyh zâhidler bü sıfât-ı mahlûk içinde mahbûs kaldıkça sıfât-ı ilâhiyye olan aşkın tozuna ne vakit erişirler.

Ma'lûm olsun ki, Necmüddin Kübrâ hazretleri Usûl-i Aşere'sinde buyurlar ki: "Hakk'a giden turuk üç kısma mahsûrdur. Birincisi muâmelât-ı şer'îyye erbâbının tarikıdır ki, çok oruç tutmak, çok namaz kılmak, çok Kûr'ân okumak ve hac ve cihâd ve bunlardan başka a'mâl-i sâliha ile mukayyed olmaktır. Buna "tarîk-ı ahyâr" derler. Bu tarîk ile uzun zamanda Hakk'a vâsıl olanlar ekall-i kalîldir. İkincisi ashâb-ı mücâhedât ve riyâzât tarîkidir ki, tebdîl-i ahlâk ve tezkiye-i nefis ve tasfiye-i kalb ve tecliyе-i rûh ve imâret-i bâtına taalluk eden şeyde çalışmaktır. Buna "tarîk-ı ebrâr" derler. Bu tarîk ile Hakk'a vâsıl olanlar evvelki tâifeden çoktur. Fakat bu tarîk ile vâsıl olanlar dahi nevâdirdendir. Üçüncüsü Allâh'a [aşk ile] seyr edenlerin tarîkidir. Bu tarîk ehl-i muhabbetden çevik ve sâbık ve musâri'lerin tarîkidir. Buna da "tarîk-ı şüttâr" derler. Bu tarîk ile seyr ve sülûk edenlerin hidâyetlerindeki vusûlleri diğer tarîk ashâbının nihâyetlerindeki vusullerinden çoktur." Bu babdaki tafsîlât bu Usûl-i Aşere kitabının matbû' olan İsmail Hakkı hazretlerinin şerhinde mûndericidir. Hz. Mevlânâ (r.a.) efendimizin tarîkleri bu tarîk-ı şüttârdır. Binâenaleyh bu beyt-i şerîfde iki evvelki tarîk erbâbının seyrindeki betâete ve tarîk-i şüttâr ehlinin seyirlerindeki sūr'ate işâret buyurmuşlardır.

2704. Onun hakkında ekmek ve bal ve sût yemek, yüz fakîrin çilesinden ve üç günlük oruçtan iyidir.

İnsân-ı kâmilin ekmek ve bal ve sût yemesi, nefsiyle mücâhede eden yüz dervişin çilesinden ve riyâzetinden ve üç günlük oruç tutmasından daha iyidir. Çünkü yediğini aslâ gafletle yemez ve yedikten sonra o gıdâyı cemâdiyet ve hayvâniyet mertebesinden kurtarıp rûhâniyet mertebesine getirir. Ehl-i nefis olanlar ise yediklerini maddeten necis ve ma'nen dahi kötü ahlâk ve ma'nâyâ kalbederler; ve onlar daha aşağı mertebeye tenzîl ederler.

2705. Nûr yiyor! Ekmek yiyor, deme! Lâle ekıyor, sûrette otluyor.

O İnsân-ı kâmilini ekmek yerken görürsen, ekmek yiyor deme! O ekmeğin canını ve Hakk'ın ekmekte olan nûr tecellîsini yiyor ve yediği nûru da etrâfına saçıyor. O her ne kadar sûrette otluyor ve yiyor ise de ism-i şerifinden, ba'de't-tegaddî zuhûr edecek maârif ve hakâyık lâlelerini ekıyor.

CİLT 11

890. Nihayet böyle sahûr darbından inci saçıcılıkta ve bahşâyîşte denizler cûşa gele!

Ya'ni, nihâyet böyle âlem-i tabîat karanlığında gaflet uykusuna dalanları uyandırmak ve nefsin sıfatlarından onlara oruç tutturmak ve perhîz ettirmek için sahûr davulu mesâbesinde olan hakâyık ve maârif-i ilâhiyyeden bahsederim ve bunu ulûm-i ledünniyye incilerini saçıcılıkta ve atâ-yı İlâhîyi tevzi' husûsunda Hakk'ın rahmet ve inâyet deryâları kaynasın ve dalgalansın diye yaparım.

CİLT 12

3187. Eğer ekmeğe ve suya iştihâ kalmazsa, sana bu ikisiz pâk küt verir.

Eğer bu sûrî olan ekmeğe ve suya iştihân kalmazsa ve sen bunları yememiş olsan bile, senin bu cisminin sûretine bu ekmeği yemeksizin ve suyu içmeksizin sana pâk ve temiz ve rûhânî bir kuvvet verir. Zîrâ sûrî taâmlardan hâsıl olan kuvâ-yı cismâniyye kuvvet-i rûhâniyye gibi temiz değildir. Mi'de de ve bağırsaklarda mülevvesât husûlüne sebep olur. Nitekim Menâkıb-ı Si-pehsâlâf da Hz. Mevlânâ efendimizin ahvâl-i şerifleri şöyle nakl buyrulur: "Evâil-i sülûklerinde üç gün ve bir hafta ve kırk gün oruç tutup iftâr ederler idi. Velâkin ramazân-ı şerifin nihâyetinde iki defa iftâr buyururlar idi; ve bütün ramazân-ı şerifte bayram günü iftâr buyurdıkları bizzât görülmüştür. Sultânü'l-mahbûbîn Mevlânâ Şemseddîn-i Tebrîzî hazretlerine ilk def'a mülâki olduklarında tamâm altı ay her ikisine ekl ve şûrb ve hâcet-i beşerîden bir ihtiyâç vâki' olmamak üzere oturmuşlar idi; ve iftâr buyurdıkları vakit, bir nevi' gıdâ ile iktifâ buyururlar idi ve en çok taâm yedikleri vakit dahi on lokma yemezler ve bir müddet sonra tekrâr mi'delerini tathîr ederler idi ve buyururlar idi ki: "Benim sinemde bir ejderhâ vardır ki, gıdâya tahammül etmiyor!" Ve vakt-i istiğraktaki mücâhedeleri, mücâhede-i cû'dan ziyâde olup mübârek alınlarından katre katre ter dökerler idi. Ve aklık hakkında beyân buyururlar. Beyit:

Senin rûhun kuşu yemekten ve imtilâdan dolayı bu cisim yumurtası içinde kalmıştır. Bu cisim yumurtasından çık ki, rûhunun kanatlan büyüsün! Gerçi o rûhun safrası hayâlât-ı dimâğiyeyi eritir, fakat işte bu sevdadan ve hayâlâttan Mûsâ (a.s.)a ihsân buyurulan yed-i beyzâyı bulursun."

Şimdi sırası ile Ramazan ayı içinde geçen kavramların hem zâhir hem de bâtın yönleri ile bakmaya başlayalım...

Ramazan Hilâli

Hz. Peygamber (s.a.s.), "Hilali (Ramazan hilalini) görünce oruca başlayınız ve hilali (Şevval hilalini) görünce bayram ediniz. Hava bulutlu olursa içinde bulunduğunuz ayı otuza tamamlayınız." (Buhârî, Savm, 5, 11; Müslim, Sıyâm, 3-4, 7-9) buyurmuştur.

Günümüz şartlarında asronomi ilminin ilerlemesi ile çok önceden hilal doğuşu tesbit edilebilmektedir. Ve bu bizlere rahmet olmakta daha önceden Ramazan ayının ne zaman başlayabileceğini bilebilmekteyiz. Bazı ülkeler hala hilal rasatı yapmakta ve ülkeler arasında gün farkına neden olabilmektedir. Ülkenin zâhiri dini otoritesinin aldığı karara uymak en azından aynı toplum içinde olanların ihtilafını önleyecektir.

HİLAL

الهلال

Sözlükte "yüksek sesle haykırmak; ortaya çıkmak, parlamak; sevinmek" anlamlarına gelen **hell** kökünden türeyen **hilâl** (çoğulu **ehille**), ayın kavuşum öncesi ve sonrasında yeryüzünden uçları sivri ince bir yay gibi görünen şeklinin adıdır. Kelime Kur'ân-ı Kerîm'de bir yerde çoğul şekliyle geçer (el-Bakara 2/189). Sözlük anlamına bağlı olarak özellikle kavuşum durumundan sonra ayı ilk defa görenlerin onu haber vermek için sevinçle haykırmaları sebebiyle ayın ilk görülen şekline

hilâl denildiği kaydedilmektedir. Nitekim yüksek sesle telbiyede bulunmaya ve hilâl ilk görüldüğünde tekbir almaya **ihlâl**, yine yüksek sesle kelime-i tevhidi söylemeye **tehlil**, yeni doğan çocuğun hayat belirtisi olarak çığlık atmasına **istihlâl** denir. Her kamerî ayın başında kavuşum durumunun ardından incecik bir kavis şeklinde ilk defa görülen yeni aya bir-üç gecelik iken hilâl denildiği gibi her ayın sonunda kavuşum durumundan önceki son iki gecede ki aya da bu ad verilir. Bunların dışında kalan diğer gecelerde aya **kamer**, kavuşum esnasında yeryüzünden görülemeyen durumuna da **muhak** denilir.

Ayın aydınlanmış olan yüzeyinin yeryüzünden görülen kısmı periyodik olarak değişir. Kavuşum ayı denilen yaklaşık 29,53 günlük süre içinde önce ince bir kavis şeklinde görülen parlaklık (ilk hilâl), yavaş yavaş büyüyerek yarım daire (ilk dördün) ve tam daire (dolunay) biçimini aldıktan sonra tekrar küçülüp incelmeye başlar ve nihayet bir iki gün hiç görünmez olur. Ardından parlaklığının tekrar görülmesiyle yeni bir ay başlar. Ayın ilk hilâl, ilk dördün, dolunay, son dördün ve son hilâl gibi değişik şekillerinden her birine "ayın evreleri" denir.¹²

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ {البقرة/189}

(Bakara/189-) Yes'eluneke anil ehilleti, kul hiye mevakiytu linNasi velHacc* ve leysel birru Bi en te'tül buyute min zuhuriha ve lakinnel birra

¹² <https://islamansiklopedisi.org.tr/hilal#1> Özet olarak...

**menitteka* ve'tül buyute min ebvabiha*
vettekullahe lealleküm tüflihun;**

** Sana, hilâleri soruyorlar. De ki: "Onlar, insânlar ve hac için vakit ölçüleridir. İyilik, evlere arkalarından girmeniz değildir. Ama iyi davranış, takva sahibi (Allah'a karşı gelmekten sakınan) insânın davranışdır. Evlere kapılarından girin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.*

Ey Habibim senden hilâli soruyorlar, De ki, insânların vakitlerini bilmesi ve hac vakitlerini bilmesi içindir, zâhiren böyledir.

Gökyüzünün üç varlığı yıldız, ay ve güneş, bunlar nedir üzerimizde ne tesirleri vardır ve ifadeleri nelerdir, bunları bilmemiz lâzım.

Yıldız bir mânâda bizim nefsâni varlığımızdır, nefis yıldızı, **"ven necmi iza heva"** (53/1) da bahsedilen bizim nefis yıldızımızdır, işte nefis yıldızı bizde olduğu sürece aya yönelmemiz mümkün değildir, çünkü beşeriyet yıldızı bizi aydınlattığından, ışığı bizi ihata etmiş olduğundan, ay tutulmuş olmaktadır, ışık alamıyordu, evvelâ bu beşeriyet yıldızının perdelenmesi ve söndürülmesi lâzım'dır, veya yerinden indirilmesi lâzımdır ki; insân yıldızdan sonra gelen ay'dan nurunu almaya başlasın, yani Hakkikat-i Muhammedi'den faydalanmaya başlasın, aksi halde her yaptığı iş, ibadet dahi olsa nefisinden kaynaklanan iş hükmündedir yani yıldızından çünkü insân kendi yıldızından başka şeye itibar etmez yani nefsanîyetinden başka şeye itibar etmez ta ki bunun eğitimini alıncaya kadar, işte yapılması lâzım gelen şey beşeri yıldızını aslında İlâh-î yıldızına çevirmek, İlâh-î yıldızına çevirdikten sonra da orada kalmaz ilerisini ister, oradan da ay'a ulaşır, işte oraya ulaşana ait bu Âyet, yıldızından

kurtulduktan sonra bu hilâl, bu ay nedir diye sormaya başlıyor ama kendisinde beşeriyet yıldızı ışıdığı sürece aya ulaşamadığı için onunla ilgilenemez, sormaz yani Hakkikat-i Muhamme-diyeye'yi araştırmaz, dilinde, lisânında Muhammed (s.a.v) kelimesi vardır ama lâfzî'dir, Allah kelimesi nasıl ağızımızda lâfzî olduğu gibi Muhammed kelâmı da öyle ağızımızda lafzidir.

Yıldızlığı bir tarafa çektiğimiz zaman, bakın vakitlerdir deniyor o bize hakikat seyrimizdeki vakitleri gösteriyor, işte ne zaman ki içimizde yavaş yavaş Nûr-u Muhammed-î doğmaya başlıyor o zaman bizim vakitlerimiz zuhura çıkmaya başlıyor yani seyrimiz faaliyetlerimiz meydana çıkmaya başlıyor, ama bunun olması içinde Regaib gecesi gerekiyor, Regaib gecesinden sonra Mevlüd gecesi, işte Mevlüd gecesi bu hilâlin doğması hükmündedir, sonra o hilal yavaş yavaş genişliyor, bedir halini alıyor sonra yavaş yavaş yine eski haline dönüyor ama o bedir halini muhafaza ettiği için kişi oradan güneşe geçiyor, bedir yavaş yavaş çekiliyor önünden çünkü artık güneşten ışığını almaya başlıyordur, yani Hakkikat-i İlâhiyye'ye ulaşıyor, İbrâhîm (a.s.) in mağaradan çıkıpta bunları anlatması bu mertebenin ifadeleri ve bunların zâhiri ifadelerinden bâtınına geçerek, son olarak İbrâhîm (a.s.) in dediği gibi "*benim gerçek Rabbim bunları var edendir*" diyerek tahkiki imâna ulaşıyor ve hayatının diğer safhalarında bunun yaşantısı kendisinde zuhura çıkıyordur.

Ve haccı yani işin kemâlatı belirtilmektedir.

(Necm-yıldız) hakkında daha geniş bilgi (53 Necm-yıldız Sûresi) (37) nolu kitabımızda mevcuttur, dileyen oraya bakabilir.

İyilik evlerinize arkalarından girmek değildir, ancak iyilik sakınmakla olur, siz kendinizi ebrar'dan zannediyorsunuz ama kapıdan girme denildiği halde siz arkadan giriyorsunuz, bu berr iyilik değil, ancak berr ittika ile olur yani içeriye girme dediyse, hiçbir taraftan girme.

Yani türlü, türlü nefsâni düşüncelerle kendi beden evinize yanlış yollardan girmeyin, girerseniz kapısından girin, beden mülkünün kapısı kulaktır, ama ilim malının kapısıdır, yani beden malına girecek ilmin kapısı kulaktır, ama buraya nefsâni yönden başka kapılardan da giriş vardır, o da birçok yerden, sadrından olur, beyninden olur, hislerinden olur, gözlerinden olur, işte Âyeti Kerîm'e bunu belirtiyor, varlığınıza, beden mülkünüze, kapının dışından başka yerden bir şey girmesin. Böylece Allah'tan ittika edin felâh bulursunuz.¹³

Hilal kelimesi sayısal değeri;

"He-5" "Lam-30" "Elif-1-13" "Lam-30" dur.
Toplarsak;

(5+30+1+30=**66**) 6+6=**12** Hakikat-i Muhammedi-Nur-u Muhammedir.

Mesnevi-i Şerifte, Ramazan hilalini gördüğünü iddia eden kişiye Hazreti Ömer hayır sen hilali görmedin der. İddiasına devam edince kişiye gözünün önüne düşen kaşının kılını düzelt sen onu görüyorsun diye uyarmıştır... Burada Nefs ile görülen hayali hilale işaret edilmiştir... Ramazan hilalinin görülmesi öncelikle eşyayı içten ve dıştan ihata eden "Nûr"un müşahadesidir. Ramazan ayı sonu oluşan ve Ramazan Bayramının müşahadesi olan hilal

¹³ İZ-Terzi Baba (36) Kûr'ân-ı Kerimde Yolculuk (2) Bakara Sûresi – Sayfa 306...308...

ise kişinin varlığında Nûr-u Muhammedin" idrak nuru ile aydınlanmasıdır.

Hilal harflerine bakarsak;

He; İki gözlüdür, bir tarafı İlâhi hüviyete, bir tarafı nefsi hüviyettir.

Lam; Lahut âlemdir.

Elif; Ehadiyyettir.

Lam; Uluhiyettir.

Ne Şerefdir Bize Şehr-i Ramazân
Ellezî Ünzile Fihî'l Kur'ân

***Kapladı âlemi feyz-i Rahmân
Nûr-i kudsiyyetle doldu cihân
Tâze can buldu her ehl-i îmân
Şânını nass-ı kelîm kıldı beyân
Ne şerefdir bize şehr-i Ramazân
"Ellezî ünzile fihî'l Kur'ân"***

***Evveli rahmet için ihsândır
Evsatı mağfiret-i âsândır
Âhiri "itku'n mine'n nîrân"dır
Müjdesidir ümmete fermândır
Ne şerefdir bize şehr-i Ramazân
"Ellezî ünzile fihî'l Kur'ân"***

***Gündüzü sabr ile sâim olalım
Gecesi zikr ile kâim olalım
Hamd ile şükr ile dâim olalım
Kadrine fahrine hâdim olalım
Ne şerefdir bize şehr-i Ramazân***

"Ellezî ünzile fîhi'l Kur'ân"

**Onun her günü müminlere 'îd
Dahî her gecesi kadr-i sa'îd
On bir ay içinde onun şânı mezîd
Lutf u ihsan buyurup Rabb-i Vahîd
Ne şerefdir bize şehri Ramazân
"Ellezî ünzile fîhi'l Kur'ân"**

**Behcetâ etme ibâdetde kusûr
Olur elbetde günâhın mağfûr
Kalb-i mü'min dolar ihsân ile nûr
Denilir nâmına sultân-ı şuhûr
Ne şerefdir bize şehri Ramazân
"Ellezî ünzile fîhi'l Kur'ân"**

Bu manzûmenin nakarat kısmında, **Sûre-i Bakara'nın 185. âyetinin** başındaki "şehru ramazânellezî unzile fîhil kur'ân" ibâresi pek latîf sûrette kullanılmışdır.¹⁴

TERAVÎH

التراويح

Ramazan ayına mahsus olmak üzere yatsıdan sonra kılınan namaz.

Sözlükte" rahatlatmak, dinlendirmek "anlamındaki-**tervîha** kelimesinin çoğulu olan **terâvîh** ramazan ayına

¹⁴ <https://defter-i-ussak.blogspot.com/2015/06/ne-serefdir-bize-sehr-i-ramazan.html>

mahsus olmak üzere yatsı namazından sonra kılınan namazı ifade eder. Hadislerde “kıyâmü şehri ramazân” (ramazan ayının namazı) veya “ihyâü leyâlî ramazân” (ramazan gecelerinin ihyası) diye anılan bu namaza dört rek’atta bir dinlenme amacıyla biraz oturulduğundan (tervîha) teravîh denmiştir. Zaman içinde, her bir tervîhayı oturup dinlenmek yerine zikir ve salavat gibi nâfile ibadetlerle değerlendirme veya ara vermeden namaza devam etme şeklinde uygulamalar ortaya çıkmıştır. Hanefîler her bir tervîhada oturup dinlenmeyi teravîhin ruhuna daha uygun bulurlar. Türkiye’de bu namaz aralarında Hz. Peygamber’e salavat getirilmekte veya ilâhi okunmaktadır.

Resûl-i Ekrem bizzat teravîh namazını kıldığı gibi, “Ramazan ayını inanarak ve sevabını Allah’tan bekleyerek ihya eden kimsenin geçmiş günahları bağışlanır” hadisiyle (Buhârî, “salâtü’t-terâvî”, 1; Müslim, “salâtü’l-müsâfirîn”, 173, 174) bilhassa gece ibadetlerinin ve teravîh namazının kastedildiği yorumu yapılmıştır.

Teravîh namazını başlangıçta cemaate bizzat kıldıran Hz. Peygamber ümmetinin yükünü arttırabileceği düşüncesiyle bu uygulamadan vazgeçmiştir. Onun bu namazı iki veya üç gün mescidde kıldırıldığı, cemaatin gittikçe çoğaldığını görünce mescide çıkmadığı ve bunu Allah’ın farz kılabilceği endişesiyle yaptığını söylediği rivayet edilir (Buhârî, “Teheccüd”, 5, “salâtü’t-terâvîh”, 1; Müslim, “salâtü’l-müsâfirîn”, 177, 178).

Teravîh namazının rek’at sayısı ile ilgili sekiz, on, on altı, yirmi, otuz altı, otuz sekiz, kırk gibi sayılar ileri sürülmüştür (Aynî, XI, 126-127).¹⁵

¹⁵ <https://islamansiklopedisi.org.tr/teravîh> özet olarak.

Teravih sayısal değeri;

"Te-400" "Re-200" "Elif-1-13" "Vav-6" "Ha-8" dir.
Toplarsak;

$(400+200+1+6+8= \mathbf{615})$ $6+1+5=12$ dir.

(12) Hakikati Muhammedir.

Teravih harfleri itibariyle;

Te: Tevhid-i Tenzihî

Re: Rububiyet

Elif: Ahadiyyet

Vav: Vahidiyyet

Ha: Hakikattir.

Teravih; Tevhid-i Tenzihiden, Rububiyet idrakini Zât-i okumadan gelen bilgilerle Vahidiyyet düzeyinden Hakikati Muhammedi hakikatine ulaştırma namazı olarak düşünülebilir.

Ülkemizde uygulanan tatbikatla Yatsı namazı-Teravih-Vitr cemaatle birlikte kılınmakta ve **33** sayısına ulaşılmaktadır. Bu sayı Mescid-i Nebevi sayısal değeridir.

Bazen ayın hareketlerine göre 29 ve bazen 30 teravih eda edildiği düşünülürse;

$30 \times 33 = \mathbf{990}$ dir. 99 Esmâ'ül Hüsna ve Namaz sonundaki tesbihat sayısıdır.

SAHUR

السحور

Sözlükte "sabah olmadan önceki vakit, gecenin son üçte biri" anlamındaki **seher** kelimesiyle aynı kökten gelen **sahûr (sehûr, sühûr)**, dinî bir terim olarak oruç tutmaya hazırlık olmak üzere fecrin doğmasından önce yenen yemeği ifade eder. Bazı hadislerde bunun için "ekletü's-sehar / ekletü's-sühûr" tabiri kullanılmıştır. Sahur kelimesi çok sayıda hadiste geçmektedir (Wensinck, *el-Mu'cem*, "svm" md.).

"Sahura kalkın, zira sahurda bereket vardır" gibi sözleriyle sahur yemeğini teşvik eden Hz. Peygamber'in (Buhârî, "şavm", 20; Nesâî, "şiyâm", 18-19, 24; Tirmizî, "şavm", 17) uygulamalarıyla da sahura önem verdiği görülür. Bazı hadislerde sahurun tamamen terkedilmeyip bir yudum su ile bile olsa yerine getirilmesi tavsiye edilmiş, sahura kalkanların Allah'ın rahmetine ve meleklerin duasına mazhar olacağı belirtilmiş (*Müsned*, III, 12), sahur yemeği "mübarek gıda" olarak nitelenmiştir (Ebû Dâvûd, "şavm", 17; Nesâî, "şiyâm", 25-26).

Sahurun, müslümanların orucunu Ehl-i kitabın orucundan ayıran bir özellik olduğunu ifade eden hadis (Müslim, "şiyâm", 46; Ebû Dâvûd, "şavm", 16; Nesâî, "şiyâm", 27; Tirmizî, "şavm", 17) açıklanırken bu durumun müslümanlara önceki ümmetlere göre sağlanan bir kolaylık olduğu, dolayısıyla Ehl-i kitap'tan farklı

davranarak sahura kalkmanın bu nimetin şükrü anlamına geleceği belirtilir.¹⁶

Sahur sayısal değeri;

“Sin-60” “Ha-8” “Vav-6” “Re:200” dür. Toplarsak;

(60+8+6+200=**274**) 2+7+4=**13**

(13) Hazret-i Muhammedin şifre sayısıdır.

Sahur harflerine bakarsak;

Sin: İnsan

Ha: Hakikat

Vav: Vahdet

Re: Rahmâniyet...

Hazret-i Muhammed şifresinde İnsanın hakikatini vahdet ederek Rahmâniyet mertebesinden gelen mânâ yiyecekleri ile bâtında Rabbi tarafından doyurulmasıdır.

İFTAR

الإفطار

Orucu açmak anlamında fıkıh terimi.

¹⁶ <https://islamansiklopedisi.org.tr/sahur> özet olarak...

Sözlükte **fatr** "yarmak, kesmek; yaratmak, icat etmek", bu kökten türeyen **iftâr** ve **fitr** kelimeleri diğer bazı anlamların yanı sıra "orucu açmak, oruçluya orucu açtırmak, başlanmış bulunan orucu bozmak veya hiç oruç tutmamak" gibi mânalara gelir. Kûr'ân'da fatr kökünün çeşitli türevleri kullanılmakla ve ayrıca oruçtan ve oruç tutmamayı haklı kılan bazı mazeretlerden söz edilmekle birlikte (el-Bakara 2/184-185, 187) kelime olarak iftar ve fitr geçmez. Hadislerde ve sahâbe sözlerinde ise oruç ibadetiyle ilgili birçok ayrıntılı hüküm belirtilirken bu iki kelimenin yukarıdaki anlamlarda yaygın bir kullanıma sahip olduğu görülür. Bu mânaların her birinde iradî olarak oruca aykırı bir davranışta bulunma söz konusu olduğundan iftar âdeta **imsak** ve **savm** kelimelerinin karşıt anlamlısı gibi yer almıştır. Nitekim Türkçe'de de iftar "orucu açma" mânasına gelir.

Oruç açılırken dua edilmesi sünnettir. Resûl-i Ekrem, oruçlunun iftar anında yapacağı duanın geri çevrilmeyeceği müjdesini verir (İbn Mâce, "sıyâm", 48). İftar duası, oruç tutan kişinin ibadet bilincini güçlendiren ve Allah katında özel bir konuma sahip bu ibadeti yerine getirmenin şükürünü içeren bir anlam taşıdığı gibi iftar sofrasında bulunanlar bakımından dinî eğitimin de bir parçasını oluşturur. Bu esnada herkesin dilediği şekilde dua etmesi ve şükürünü dile getirmesi mümkün olup Hz. Peygamber'den iftarla ilgili şu dua örnekleri nakledilmiştir: اللهم لك صمت وعلى رزقك أفطرت "Allahım! Senin rızân için oruç tuttum, senin verdiğin rızıkla orucumu açtım" (Ebû Dâvûd, "şavm", 22); اللهم لك صمنا وعلى رزقك أفطرتنا فتقبل منا إنك أنت السميع العليم "Allahım! Senin rızân için oruç tuttuk, senin verdiğin rızıkla orucumuzu açtık, bizden kabul buyur; çünkü sen her şeyi işiten ve bilensin" (Dârekutnî, II, 185; ayrıca bk. Şevkânî, IV, 247).¹⁷

¹⁷ <https://islamansiklopedisi.org.tr/iftar> özet olarak...

İftar sayısal değeri;

"Elif-1-13" "Fe-80" "Ta-9" "Elif-1-13" "Re:200" dür.
Toplarsak;

$$(1+80+9+1+200=291) \quad 2+9+1= 12$$

(12) Hakikat-i Muhammediyedir.

İftar harflerine bakarsak;

Elif: İns (İnsan)

Fe: Efâl-i İlahiyye

Ta: Tahakkuk

Elif: Ahadiyyet

Re: Rahmaniyyet

Zât-i İlâhiyenin Hakikati Muhammedi mertebesinden Nefes-i Rahmanisini tahakkuk ettirek Efâl-i İlâhiyye mertebesinden tecelli etmesidir.

Cenâb-ı hakk katında oruçlunun ağız kokusu misk kokusu gibidir. Bunun da en yoğun olduğu vakit iftar öncesinde olan andır. İftar aldığı anda Tuffet'ül Uşşakide Abdullah Selahaddin Uşşaki hazretlerinin buyurduğu gibi en güzel yemek "LiVechullah" tır. Hakkın veçhi için yenilen yemektir.

ORUÇ

Oruç kelimesi, sözlükte "bir şeyden uzak durmak, bir şeye karşı kendini tutmak" anlamına gelen Arapça savmın (sıyâm) Farsça karşılığı olan rûze kelimesinin Türkçeleşmiş şeklidir. Savm ve sıyâm ile türevleri Kur'ân-ı Kerîm'de on üç yerde, hadislerde ise çok sayıda geçmektedir (M. F. Abdülbâkî, el-Mu'cem, "svm" md.; Wensinck, el-Mu'cem, "şvm" md.). Terim olarak oruç, tan yerinin ağarmasından güneşin batmasına kadar şer'an belirlenmiş ibadeti yerine getirmek niyetiyle yeme, içme ve ilişkiden uzak durmayı ifade eder. Serahsî'nin "belirli kimselerin belirli zamanda belirli fiillerden belirli bir amaçla uzak durması" şeklindeki tanımı bu ibadetin kimler açısından sahih sayıldığını belirtmeyi hedeflemektedir (el-Mebsût, III, 54). Süresi içinde kişinin kendini oruç yasaklarına karşı tutmasına imsâk denir, bu kelime "oruca başlama, orucun başlangıç anı" mânâsında da kullanılır. Vakti gelince orucu usulüne göre açmaya, yani orucu sonlandırmaya iftâr adı verilir.¹⁸

Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"İslâm beş şey üzerine kurulmuştur:

Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Rasûl'ü olduğuna şahadet etmek, namaz kılmak, zekât vermek, hacc etmek, ramazân orucunu tutmak"¹⁹

Ramazan orucu İslâm'ın beş şartından biri olarak farz hükmündedir. **(5)** Bilindiği gibi 5 hazret mertebesinin de şifre sayısıdır.

Savm sayısal değeri;

¹⁸ <https://islamansiklopedisi.org.tr/oruc> özet olarak...

¹⁹ (Buhari, İman 1,2; Müslim İmân 19,22; Tirmizi, İmân 3; Nesai, İmân 13)

“Sad-90” “Vav-6” “Mim-40” dir. Toplarsak, (90+6+40= 136) (1+3+6=10)

(10) Sıfât mertebesi/fenâfillah

Savm ve benzer kelimeleri hakkında 13 âyet olması Hazret-i Muhammed (s.a.v.) şifre sayısı ile bağlantılı olduğuna işaretir.

Harf olarak bakarsak;

Sad: Sıfâtı İlâhi

Vav: Varidat-i İlâhi

Mim: Hakikat-i Muhammedidir.

Oruç kelimesini inceleyecek olursak. “O-Ruc” “O-Hu” ve “Ruc-Rücü” dur.

Rücu; Arapça kökenli bir kelime olan rücu, geri dönmek anlamına gelir. Hukuki bir kavram olarak bir kişinin, hukuki olarak diğerinin yerine geçmesi ile hak ve sorumlulukların devr alınmasını ve bunun üçüncü kişilere karşı ileri sürülebilmesini ifade eder.²⁰

Gündüz vakti oruçlu olduğunuz sürece bir şey yiyip içmeyin deniyor, yani Zât mertebesinde bulunuyorsan eğer, gündüz Zât mertebesidir, İlâh-î varlığın sendeki tecellisi zuhurudur, bu mertebede bulunuyorsan zâten sıfâtla, esmâyla, ef’âlle işin yok, yani yiyeceklerle, içeceklerle işin yok, zâten oruçlu hükmündesin, Zât mertebesi itibarıyla, Zâti varlığındaiken vücut kesafetinden kurtulduğun için yemeye içmeye ihtiyaç yoktur, yeme içme orada söz konusu değildir.²¹

²⁰ İnternette alınmış bilgi.

²¹ İz-T.B...

Bu ifadelerden de anlaşılıyor ki, Oruç "Hu" nun dönüşü, dönüşümü zaten oluşmaktadır.

Ebu Hureyre (Radiyallahu Anh)'den rivayet edildiğine göre Rasûlullah şöyle buyurdu:

"Oruç kalkandır. Biriniz oruç tuttuğu zaman kötü söz söylemesin ve kavga etmesin. Şayet biri kendisine söver ya da kavga etmeye kalkarsa iki kere "Ben oruçluyum" desin Nefsim elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki oruçlunun ağız kokusu Allah katında misk kokusundan daha güzeldir. Oruçlu kişi yemesini içmesini, cinsel arzusunu benim rızam için terkeder. Oruç benim rızam için yapılan bir ibadettir. Her iyiliğin karşılığı on misli sevap olduğu halde orucun mükâfatını ben vereceğim."²²

Hadis-i şerif içinde;

Allah'a yemin ederim ki oruçlunun ağız kokusu Allah katında misk kokusundan daha güzeldir.

Oruç, İlâh-î varlığın sendeki tecellisi zuhurudur, olduğuna göre bu misk kokusu Nefes-i Rahmânin sendeki tecelli ve zuhurunda başka bir şey olmasa gerektir.

Bunun da zaten kemâl hâli Kadir gecesi bir batında doğan ikiz kardeşler Kûr'ân ve İnsân'ın buluşması, Ariflik, Arifibillahlık ile taçlanıp bayram yapılmasıdır.

Oruç (Savm) üzerine tefekkür edip düşünürken evin sipariş edilen ihtiyaçlarını almak için KaracaAhmet mezarlığı içinden Çiçekçi-Selimiye Çarşamba pazarına ulaştım. İstenen salatayı köylüden alırken yandaki

²² Buhârî, Savm 3; Müslim Sıyam 161,162; Ebu Davud, Savm 25; Tirmizi, Cuma 79, Savm 54; Nesâî, Sıyam 42

portakallara gözüm takılmıştı. Üstünde "Oruç kardeşler" yazıyordu. Bu arada Cum'a pazarından tanıdığım limoncu Cengiz yanıma geldi. O hacı abi nasılsın dedi. İyiyim, sağ ol sen nasılsın dedim. Baktım portakallara eliyle bakıyor, nasıllar dedi. Herhalde iyidirler dedi. Kendi tezgahının başına döndü. 10 liralık portakal alıp, diğer ihtiyaçları da görüp eve döndüm.

Oluşan bu dünya zuhuratı ve "Cen"ğ"iz" esmâsı yönünden **"NC"** İz-Efendi Babamın bâtınından gelen sırrın açığa çıkması ile bir yardım geldiğini anladım. "Salat"a ile ilgilenirken esmâ yönünden portakal **tûr-ncu** rengine bürünerek Oruç kardeşlere işaret edilmişti. **"Sır"** aslında açık olan bu hadise;

Bunların zâten hakikati ve farz olanı Kadir gecesini buluşan İnsân ve Kûr'ân kardeşleridir. Yani oruç'un hakikati kişide sır olmaktan çıkabilirse bu buluşma kendi bünyesinde kadir gecesini oluşturabilir.

Orucunun nafilâ bölümüne baktığımız zaman kişinin Hakk'a ulaşabilmesi için bu sistem içinde bulunan oruç kardeşlere de devam etmesi nefis terbiyesi için gereklidir.

Bunlar;

Aşure-Aşere orucu (Muharrem'in 10 unda tutulan oruç, Efendimiz (s.a.v.) yahudi ve hristiyanlarda farklı olması için Muharrem'in 9,10 - 10,11 veya 9,10,11. Günleri oruç tutmayı tavsiye etmiştir.

Pazartesi ve Perşembe orucu,

Eyyam-i biyd (aydınlık günler) Kamer-i ayın 14-15-16. Günlerine denk gelen günlerde tutulan oruç,

Üç aylarda tutulan oruç, (Recep, Şaban ayını Ramazân orucuna bağlamak)

Şevval orucu, (Şevval ayı içinde 6 gün oruç tutarak Ramazân orucu ile 36 güne tamamlayarak, 10 katı ile 360 gün oruçlu gibi olduğuna inanmak)

Erbain orucu; 40 gün oruçlu bulunmak genelde tarikat çalışmaları içinde senelik seyri sülük senesi tamamlandıktan 1 Muharrem tarihi itibarıyla 40 gün halktan uzak durarak halvet halinde yapılan, hayvani gıdalardan da uzak durmaya çalışarak yapılan riyazat çalışmasıdır.

Günümüz çalışma ve aile ve tarikat şartları göz önüne alındığında halk içinde imkanlar ölçüsünde kişileri zorlamayacak kısa olan kış günlerinde aile ve çevre şartları göz önünde bulundurularak serbest bir şekilde isteyenler bu çalışmalara katılmaktadırlar.

Hayvansal gıdalardan imtina eden salık 40 günlük bu çalışma neticesinde nefsi emmare ve levvame ahlaklarını kendi bünyesinde baskı altına alabilmesi ve kaldırabilmesi kolaylaşmaktadır. Bu süre sonunda yine hayvansal gıdalar abartılmadan gerekli miktarda vücudun ihtiyacı kadar tüketilmelidir.

Yolumuz büyüklerinden Ömer Halveti hazretlerinin bir ağaç kovuğunda 40 erbain üst üste çıkardığı söylenir.

İz-Efendi Babamız bir bayram sohbetinde böyle bir erbain-riyazat orucu hatırasını anlatırken 5 günden sonra son beş günü de bağlama orucu şeklinde tuttuğunu ve son zamanlarda verdiği kilolardan ötürü pantolonun içine bir havlu koyduğunu hatta bununda yetmediği ve havluyu ikiye çıkardığını anlatırken bu esnada işlerimde devam ediyordu. Çalışanlardan biri zayıfladığını fark etmiş ve kendisine Usta be ya! Sen zayıfladın galiba diyerek aldığı Hayrabolu peynir tatlısı ikram etti derken olanları gülerek anlatıyordu. Bu uygulamayı kendisinden sonrakilere yapılabiliğini göstermek amacıyla yaptığını bizlere aktarmıştı.

“Oruç benim rızam için yapılan bir ibadettir. Her iyiliğin karşılığı on misli sevap olduğu halde orucun mükafatını ben vereceğim.” Diye Allah c.c. buyurmaktadır.

En büyük mükafat “Arifibillah”lık olsa gerek... Allah’a arif olmak kişinin kendi bünyesinde ulaşabileceği üst mertebelerdendir. Bilinmekliğine irfan etsinler diye zuhur, tecelli ettiği-ettirdiği varlığın bu “kenz-i mahfi” idrakine ulaşması çok büyük mükafat olsa gerektir.

Mertebeler itibari ile oruç anlayışı nasıl olabilir.

Şeriat mertebesinde oruç tutan, Allah c.c. İslâm’ın 5 emrinden biri olduğu ve mükafatı bekleyerek bu emri yerine getirir.

Tarikat mertebesinde oruç tutan, muhabbetle birlikte nfile tuttuğu oruçları ve bağlı bulunduğu yerin izni ile erbain ve riyazat oruçları ile nefis tezkiyesi yapar ki beşeriyet iktizasız işleri terk edebilsin...

Hakikat mertebesinde ise Niyaz-ı Mısri hazretlerinin "derman arardım derdime, derdim bana derman imiş" şiirindeki aşağıdaki dizelerde ki anlatımı manidardır.

Savm u sâlât u hac ile sanma biter zâhid için,
İnsân-ı Kâmil olmaya lâzım olan irfân imiş.²³

Ramazan orucunda Kadir gecesinde oluşan "Ariflik" ve sonunda oluşan "Arifibillah" lık hâli orucun saliki irfan hâline ulaştırmasıdır ki kendisinde "Samed-samediyet" hakikatleri açılınsın...

Marifet mertebesinde tutulan oruç ise oluşan bu irfan hâli ile İnsân-ı Kâmil (Kâmil İnsân) mertebesinden "**İlâhî zât hakikatlerinden temkin makamına nail olup**", çevresine örnek olmak üzere hale bürünerek tuttuğu oruçtur.

İnsân-ı Kâmil Oruç Bölümü...

Beşeriyet iktizası şeyleri, kullanmamaktan ibarettir. Ta kîi Samediyet sıfâtlarına gire.

Beşerî işlerden imtina ettiği, yani oruç tuttuğu süre, onda Hakk'ın eserleri zuhur etmeye başlar.

Orucun tam bir ay oluşu: Dünya hayatının tümünde, anlatılan amele ihtiyaç olduğuna işarettir. Bu durumda hiç kimse:

— Ben, vâsıl oldum. Beşeriyet iktizası işleri terke ihtiyacım yoktur. Varlığı silinip gidenin, benliği kalmayanın beşerî işlere yolu uğramaz. Gibi

²³ Niyazi Mısri.

bir söz edemez.. Böyle diyen bir kimse, aldanmıştır. Mekre uğramıştır.

Kula lâzım olan odur ki: Oruca devam ede.. Kî bu: Beşeriyet iktizası işleri terktir.

Dünya evinde bulunduğu süre böyle yapa ki: İlâhî zât hakikatlerinden temkin makamına nail ola.

*

**

Bu makamda anlatılacak çok şeyler vardır. Bilhassa: Oruca niyet, oruç açmak, sahur, teravîh ve ramazana mahsus diğer ibadetler için. Amma biz anlatılanlarla yetiniyoruz.

*

**

Tekrar yukarıya "Oruç" mevzuunun başına gelelim.

"Oruç beşeriyet iktizası şeyleri, kullanmamaktan ibarettir."

Burada biz aslında oruç tuttuğumuz zaman yiyeceklere karşı oruç tutmuş oluyoruz. Belirli bir süre yiyecekleri kullanmamış oluyoruz. Ama genelleme yapıldığı zaman oruç sadece ağızımızı kapamak, midemizi kapatmak değil. Nasıl ki yiyecekleri seviyoruz. Yiyecekleri yerken onlardan bir lezzet alıyoruz, tekrar yemek istiyoruz. İşte o yemenin dışında giyim gibi, kıyafet gibi, eşya gibi, yaşam gibi neler varsa bunların verdiği lezzetlerin hepsinden el ayak çekmek gibidir.

Yalnız şöyle bir husus var; bunlardan el ayak çekmek demek, bunların hiçbirini yememek, kullanmamak, hiçbir eşyaya el sürmemek mânâsında değildir. Bundan epey seneler evvel bir kardeşimizin bir sorusu olmuştu.

- Diyordu ki; ben yemek yerken lezzet alıyorum. O yemek yerken aldığım lezzette hoşuma gidiyor ve böylece bu hoşlukla şükretmiş oluyorum. Bu doğru bir anlayış mı? Diye soruyordu.

Yani yemek yemeği seviyorum ve yemeği yerken lezzet aldığımdan şükür babında bunu böyle düşünüyorum. Kendi bünyesinde bu yediğim bana zararı olmaz mânâsında bir yere gelmek istiyordu.

Bende dedim ki, bakın şimdi burada lezzet almak iki türlüdür. Birisi nefsi mânâda lezzet almaktır. O yemeği yer ama nefsi için yer ama aklında da Allah (c.c.) için şükür ediyorum diye yediğini zanneder. Bu beşeriyet mertebesinde güzel bir anlayıştır. Ama tarikat, hakikat ve marifet mertebesinde yanılığ olur. Çünkü onu nefsi o yöne yönlendirerek, o yemeği yemeğe yöneltir. Nefsi farkında olmadan, sen bu yemeği yemektesin ama nefsin için değil hakk için yemektesin, bu aldığın lezzette hak lezzetidir. Ye yiyebildiğin kadar diye onu nefsi avlar ve yanıltır. İşte burada yanılmamanın ölçüsü her zaman ve fazla yemek değil ihtiyaç kadar yemek ve o ihtiyaç kadar olan yemeğin lezzetini alarak hakka şükretmektir. Bu şekilde düşünelim dahi nefsi mânâda yemek olur. Yemekte olduğu gibi bütün her şeyde o fiili hakk ile beraber işliyorsak, biz ondan nefsimiz yönünden oruçluyuzdur. Her hangi bir şeyi nefsimiz için yemekteysek, kullanıyorsak bizim orada orucumuz yok demektir. Ama aynı şeyi ruhumuz için, rahmâniyyet için kullanıyorsak nefsimiz için kullanmadığımızdan orada nefsimize göre oruçluyuz. Ama

rahmâniyyet hakikati ile oruçsuz. Zaten rahmâniyyet hakikatinde de oruca gerek kalmıyor. Beşeriyet iktizası şeyleri kullanmamaktan ibarettir. Yani beşeriyetimiz gereği ile ilgili şeyleri kullanmamaktan ibarettir. Ancak aynı şeyi iki türlü tatbik etmemiz mümkündür. Birisi beşeriyet itibariyle, benliğimiz ile bir şey kullanmak diğeri ise yine aynı şeyi aynı şekilde kullanmak ama uluhiyyet hakikati itibariyle kullanmaktır. Bakın iki aynı şeyi iki ayrı kişi tatbik etmiş olsa ikisinde hükmü bambaşka olur. Tamamen birbirine zıt hükümler çıkmış olur. Oruçtan kasıt beşeriyetin gerektirdiği şeyleri kullanmamaktır.

“Ta kiî Samediyet sıfâtlarına gire.”

Bunları yapa yapa samediyet hakikatini idrak eder. Hani dersimizin sonlarında var ya Vahid, Ahad, Samed, Allah... Peki “Samed” neydi? Samediyet hakikati neydi? Evvela kendi kendine yeten ihtiyacı olmayan demektir. Kim ki kendi varlığında ilâhi hakikatleri idrak ettiği zaman, zaten bunun neticesinde başka bir varlığa ihtiyacı kalmadığını anlar. Daha kemâle ermediği için belki kalır ama idrakine varmış olur. Kişinin gönlünde hakkın varlığı var ise ve onunla birlikte hep dost olarak yaşıyorsa onunla birlikte arkadaşına, eşe, dosta ihtiyacı kalmaz. Tabii gönlünde, fiziki mânâda herkesin birbirine beşeriyet yönünden ihtiyacı vardır. O ayrı bir konudur. İhtiyacı kalmaz diyerek dağ başına çekilip orada yalnız başına yaşaması demek değildir. Gönlündeki huzuru, hakk ile hazır olan huzuru bulduktan sonra onun fazla şeye ihtiyacı kalmaz. Kendisinde samediyet ortaya çıkmış olduğu anlaşılır. Ehlullahtan birisini avamdan birisi ziyarete geldiğinde bakıyor bulunduğu mekanında yalnız başına oturuyor. Takılmış ona, ne böyle yalnız başına oturuyorsun çıksana dışarıya, ne güzel ağaçlık, yeşillik, bahar geldi, kuşlar cıvıldıyor. Ne yalnız oturuyorsun gibi

söyleyince, bakıyor kardeşim ben yalnız değildim, sen geldim yalnız kaldım. Neden? Sen geldin yalnız kaldım. Meşgul ettin beni, ağaçlarla, yapraklarla meşgul ettin beni! Senin dünyana çektin beni! Hakktan yalnız bıraktın. Bu kişide samediyet hakikati zuhura çıktığından samadiyyet hakikati bulunduğu yerde başka bir şeye ihtiyaç bırakmadığından orucun hakikatleri buraya dayanmakta demek istiyor.

İçinde bulunduğumuz oruç süresinin, bakın bunlar kazanımları hakikatleri olmaktadır. Allah (c.c.) tamamına erdirir. İnşallah, kırkları tamamlarız. Olabildiği kadar gücü yetmeyenler nereye kadar gelmişse neticelendirebilirler. Neticelendirdikleri 10 gün, 20 gün, 25 gün olsa neyse hiç üzüntüye gerek yoktur. Niyet halis olduğundan, o hepsi tamamlanmış hükmünde olur. Yeter ki 1 günde tutsak, 5 günde tutsak orucun bu hakikatlerini idrak etmeye çalışalım. Ve bize olan kazancı da bunlar olsun. Bakın e kadar güzel ifade ediliyor. En büyük kazancı samediyet sıfatlarına gire, yani kendisinde samediyet sıfatları açıla... Kendisinde "Samed" hakikatleri açıla... Beşeri işlerden imtina ettiği, oruç tuttuğu süre onda hakkın eserleri zuhur etmeye başlar. Biz yemek yediğimiz sürece, hele o yemeklerimizi nefsi mânâda yediğimiz sürece biz beşeriyet hükümlerinden kurtulmayız. Kurtulmamız mümkün değildir. Çünkü yediğimiz her şey ve nefsimiz için kullandığımız her şey bizi beşeriyetine çekmektedir. Bunları hakkın lütfu ve gerçek mânâda ihtiyacımız olarak kullanırsak mani olmazlar. Cemâleddin Uşşaki hazretlerinin dediği gibi "ittika malı elden çıkarmak değil, gönülden çıkarmaktır". Diye ifade etmişler. Dışımızda olan her şey gönlümüzde değilse, bize ağırlık vermez. Ama dışımızdaki şeyler hem dışımızda hem gönlümüzde ise onlara muhabbet etmişsek, hem zâhirleri itibariyle evimiz onlara mekan

olmuş olur. Bâtınları itibariyle gönlümüz onlara mekan olmuş olur. Bunların hepsi bize çok büyük ağırlık getirir. O zaman eşya (şeyyette) dediğimiz herhangi bir şeyleri bırakalım evimizin içinde dursun. Gönlümüzde hakla dolsun, eşyayla dünya sevgisiyle dolmasın. O zaman hafiflemiş oluruz, rahatlamış oluruz. Ve onlara da ihtiyacımız kalmamış olur.

Beşeri işlerden imtina ettiği yani oruç tuttuğu süre onda hakkın eserleri zuhur etmeye başlar. Bakın ilk günlerdeki hâllerimiz ile bugünlerdeki ve daha sonraki günlerdeki hâllerimiz bir şekilde ortaya çıkmaya başlamıştır, çıkacaktır. Oruca ilk başladığımız günlerle, bugünlerdeki letafetimiz farklıdır. Bugünlerde daha hassasız daha latifdir. Belki biraz yorgunluğumuz vardır. Ama onun yanında tefekkür yönünden olsun hafifleme yönünden olsun çok büyük kazanımlarımız vardır. Ayrıca şunu da belirtelim ki o hepsinden mühimdir. Bunlar küçük çaptaki his ve anlayışlardır. Bu oruçların, ibadetlerin gerçek mânâda zuhur mahalli ahirettir. Burada onların çok küçük bir kısmını görüyoruz veya yaşıyoruz. Eğer yapılan bu ibadetlerin tam mânâsıyla demin sâlah-namaz da tahiyatta bahsedildiği gibi küçük bir amel-i salihin hükmü burada zuhura çıkmış olsa onun şaşkınlığından biz başka bir iş yapamayız. Onun bizi sarmasından, ne dünyaya elimiz ayağımız döner, ne çoluk çocuk, eş, iş, hiçbir şey görmeyiz. Tamamen salih amelleri çoğaltıp onların karşılığındaki güzellikleri daha çok yapmaya koşarız. O zaman dünyanın sistemi bozulmuş olur. Cenâb-ı Hakk "el yevme tübles serair"²⁴ âyetinde bahsedildiği gibi sırlar o zaman açılacak. Yapmış olduğumuz bu fiillerin karşılığı olan şimdi sır olan, gizli bırakılan o hakikatler orada karşımıza çıkacaktır. Eğer burada tümüyle tamamıyla

²⁴ (Tarık 86/9)

karşımıza çıkmış olsalar elimiz dünya işine varmaz. Ne aile birliği kalır, ne dünya dirliği kalır, hiçbir şey olmaz. O da dünyanın bozulmasıdır ki bu da olmaz. Burada gördüğümüz huzur, anladığımız huzur, yaşadığımız huzur, ettiğimiz idrakler o hakikatlerin bir misalleri olarak az olarak bize gösterilmektedir. Mesela Mevlânâ hazretleri buyurur; bir kabzımala gidersin sebze, meyva almaya dükkanın önünde hepsinden birer kasa, birer kasa vardır. Bir kasa domates, bir kasa pırasa, bir kasa patlıcan, bir kasa lahana ne istiyorsan vardır. Bu demektir ki bunun deposu arkadadır. Sergilenenler numunedir, gösterimlidir diye oraya koyar. Sen istersen 10 kilo, istersen 50 kilo soğan, patates alırsın. Cenâb-ı hakk numune olarak burada bu hisleri, bu huzuru, güzellikleri vermekte ama çoğunluğu esas varlığı nerede? Depoda yani Cenâb-ı Hakkın ahiret diye belirtilen mahallindedir.

Beşeri işlerden imtina ettiği yani oruç tuttuğu süre onda hakkın eserleri zuhur etmeye başlar. Neden? Beşeri işlerden el çektiğinden tabii olarak onda zuhurda olan hakkın işleri olmaya başlar. Yalnız bu her oruç tutanda böyle mi olur? Yoksa başka türlü mü olur? O da ayrı konudur. Kişinin oruç tutmak ile birlikte, bunun irfâniyet bilgisini de alması lazım ki kendisinde neyin zuhur ettiğini idrak edebilsin. Aksi hâlde bunun ayırımının farkında olmazsa kendisinde başka türlü zuhurlarda olabilir. Bu hâlde çok tehlikeli olur.

Orucun tam bir ay oluşu dünya hayatının tümünde anlatılan amele ihtiyaç olduğuna işarettir. Bir ay oluşu dünya hayatının tamamına şamil olduğundan tümünde anlatılan amele ihtiyaç olduğuna işarettir. Bu durumda hiç kimse ben vasıl oldum. Beşeriyet iktizasi işleri terke ihtiyacım yoktur. Varlığı silinip gidenin, benliği kalmayanın beşeri işlere yolu uğramaz gibi bir söz edemez. Hani bazı

kimseler, bazı yol ehli olanlar biz hakka erdik, hakla hak olduk. Kime ibadet edeceğiz, kime oruç tutacağız, niçin oruç tutacağız gibi bunlar başlangıçta olan fiilerdir hükmüyle kendi kendileri aldatmaktadırlar. Bunun yanlış olduğu açık olarak göstermektedir. Ben vasıl oldum düşüncesiyle ibadetleri terk etmenin ne kadar yanlış olduğu belirtilmektedir. Beşeriyet iktizası işleri terke ihtiyacım yoktur. Ben hakka erdim, beşeriyetimi de işlerim her türlü hlimi yaparım. Bunları terketmeye ihtiyacım yoktur demesi ve varlığı silinip gidenin benliği kalmayanın beşeri işlerle işi olmaz demenin yanlış olduğunu ifade etmekte ki doğrudur. Birçok kimselerin ayağının kaydığı yerde buralarıdır. Belirli bir anlayış ile kendindeki varlığın hakkın varlığı olduğunu idrak etmeye doğru bir yola girer. Ancak bunu hakiki mânâda idrak edemediğinden bu bilgiyi nefsi emaresine kaptırır. Bu sefer ene'l hakk hükmünü firavun gibi nefsi mânâda ben sizin rabbınız değil miyim? En ala rabbınız değil miyim diye kendisi söylemeye başlar. Bunlardan kurtulmanın tek yolu ancak şeriat mertebesine tabiiyetle mümkün olmaktadır. Bunları terk ettiğimiz zaman hayal, vehim, nefsi emmare hemen devreye girerler. Çünkü bir kişi ne kara ilim biliyorsa bilsin, ne kadar yüksek tahsil yapıyorsa yapsın bunları nefsinden gizlemesi mümkün değildir. Nefsi de bunları öğrenmekte, nefsi bunları öğrendikten sonra o düzeyden, o mertebeden misaller vermek suretiyle çok hassas bir şekilde yorum yaparak dem (a.s) ın karşısında Cenâb-ı Hakka ben ateşim, O topraktır. Ateş, topraktan daha üstündür gibi yanlış bir mantıkla, yanlış bir yola gider. Kişi bunun hiç farkında olmaz, nefsi onu öyle bir hâle getirir ki keşke hiçbir şey bilmese de şeriat mertebesinde zâhiri bir Müslüman olarak hayatını devam ettirip, sürdürmüş olsa...

- Ben vasıl oldum, beşeriyet gereği işleri terke ihtiyacım yoktur. Varlığı silinip gidenin, benliği kalmayanın beşeri işlere yolu uğramaz gibi gerçek mânâda bir söz edemez, edilemez. Böyle diyen kimse aldanmıştır, mekre uğramıştır. Yani hileye düşmüştür.

Kula lazım olan odur ki oruca devam ede ki bu beşeriyet iktizası işleri terk ede... Beşeri mânâda yapılan işleri terk etmektedir. Beşeri anlayış ile yapılan işleri terk etmektir.

Bir de orucun ifadesi ne demek oluyor. Oruç ehli aslında naz ehlidir. İbadet ehli niyaz ehli, oruç ehli naz ehlidir. Diğer ibadetlerin hepsinin sayısal olarak bir değeri vardır. Bir sayısal değer belirtilmiştir ama orucun sayısal değeri yoktur. Cenâb-ı Hakk oruç benim için tutulduğundan, orucun sevabını ben vereceğim diye hadisi şerifte belirtmektedir. Ve yine denmekte ki oruçlunun akşam üstü iftar zamanı ağız kokusu bana her kokudan üstündür. Çok severim diye ifade etmektedir. Burada oruçlunun ağız kokusundan maksat kişinin leb-i derya olan ağız hazinesi, ağız kapağı yahut ağız kanalı nefes-i râhmaniye oruç tutmak suretiyle nefes-i benliğinden uzaklaşmış olduğundan nefesi râhmaniye "Hay diye ortaya çıkarmış olduğundan Cenâb-ı Hakk'ın ben oruçlu kulumun nefesini severim demesi budur. Yoksa bizden çıkan karbondioksit ekşi kokulu nefesimiz değildir. Nefes-i râhmaniye orucu tutma suretiyle o kişide zuhura geldiğinden Cenâb-ı Hakk'ın sevmiş olduğu nefes bu nefestir. Zâti mânâda naz ehlinin ibadeti olmaktadır. Naz ehli ne demek? Sofrada bir sürü şeyler var ben bunu yemeyeceğim diyoruz, naz yapıyoruz, yemiyoruz. Burada ki naz ihtiras, nefes-i mânâda değil, beşeri mânâda değil, ilâhi mânâdadır.

Dünya evinde bulunduğu süre böyle yapa ki: İlâhî zât hakikatlerinden temkin makamına nail ola, nail edilsin.

Dünya evinde yani burada yaşadığımız süre, ayrı ifade ile bu ceket elbisesi, beden elbisesi bizde olduğu sürece yahut nefsimiz bizde olduğu sürece böyle yapıla ki: İlâhî zât hakikatlerinden temkin makamına nail olsun. İki makam var biri telvin, biri temkindir.

Telvin; elvan renk mânâsınadır. Renk ise, esmâ-i ilâhiyyenin tesirleri altında kalma babında bir anlayıştır. Çünkü her esmânın kendine ait bir rengi olduğundan ve her bir rengin kendine ait bir hâli olduğundan hâlden hâle geçmek elvan-telvin demektir.

Temkin; Hakk'ta baki olarak kişinin hâlini, idrâk ve anlayışını değiştirmemesidir. Ve aslına, renksizliğe ulaşmasıdır. Hani belirtirler "renk, renksizlik baştan esir aldı. Sonra renksizlik tekrar rengi esir aldı". Kendi bünyesine almak suretiyle yok hükmüne çıkardı. İlmi ilâhîde ezelde ahadiyyet mertebesi itibariyle âlemlerin hiçbir zuhuru olmadığından bir renk yoktu, bi renk yani renksizlik vardı. Beyaz desek o da olmaz, çünkü beyaz da bir renk karşılığı zıddı siyah renksizlik mânâsına hiç bir renk kelimesi ile ifade edilmeyecek renksiz bir renksizlik mânâsındadır. Ahadiyyet mertebesinde iken Cenâbı Hakk orada bir sıfât tecellisi, daha sonra esmâ tecellisi, daha sonra ef'âl tecellisini ortaya getirdiğinden, her bir esmâ ve onun zuhurları olan her bir ef'âl değişik mânâda zuhura geldiğinden her varlık kendi rengine büründü. Hangi mertebede neyi yapmak istiyorsa orada kendi rengine büründü. Aslında onların daha evvel mevcudiyetleri vardı. Ama mânâ âleminde olduklarından renksizdiler. Renksiz olduklarından, kendi özellikleri ile zuhur etmemiş olduklarından dolayı da her hangi bir sürtüşme, her hangi bir kavga bir faaliyet yoktu. Ne zaman ki renksizlik renge

dönüştü. Kahhar esmâsı kendi rengine göre bir varlık olup, kendi rengi ondan ortaya çıktı. Vehhab esmâsı başka bir renge büründü. Mûsâ başka bir renge büründü, îbrâhim başka bir renge büründü, Firavun başka bir renge büründü, Nemrud başka bir renge büründü. Ve bunlar ef'âl âleminde savaşımaya başladılar. Bakın neden? Renkleri itibariyle savaşımaya başladılar. Senin rengin daha güzel, benim ki daha güzel gibilerden. Ama bunların hepsi mânâ âleminde renksiz, bi renk iken orada savaşları yoktu. Hepsi bir yerde bir bütün hâlindeydi. Zuhura çıktıkları zaman, zuhura çıkmanın, görüntüye gelmenin şartı renklenmek, bir renge bürünmektir. Nasıl ki gül kırmızı renge büründü. Kendi cinsinden başka diğer sarı, pembe renklere büründü. Laleler eflatun renge büründü. Ağalarda çiçekler kendi renklerine büründüler. Renklenme suretiyle, şekillenme suretiyle, teferruat ortaya çıktı. Bu şekilde telvin olarak kendini tanıyan veya kendini bulan bir kimse hangi renkte kendisini bulmuşsa bu renginin, kendi renginin geçici bir renk olduğunun, aslında kendisinin renksiz olduğunun anlaması dolayısıyla kendi hâline uygunlaştığından, o zaman renk renksizliğin esiri olmuş olmaktadır. Renk, renksizlikte mahv olmakta, karşılığında kişinin kimliği yok olmaktadır. Diğer şekliyle renksizlik, renge esir oldu. İlâhi varlık olan ahadiyyet mertebesinin peyderpey zuhura gelmesiyle ef'âl âleminde renk olarak, telvin olarak meydana çıkmış olan kişi eğer bu telvin ile ahirete dönerse, bakın renksizlik hâline dönmeden telvin yani renklilik hâli ile ahirete giderse ebedi olarak kendi rengiyle boyanmış olarak kalacaktır. Hakk'ın boyası ile boyanmamış olacak, nefsinin boyası ile boyanmış olacağından da ebedi olarak artık hakk'tan ayrı kalacaktır. Evvela renksizlik renge esir olmak suretiyle o kimlik ortaya çıkmış olmaktadır. İlk anda renksizliğin, renge esir olması talep edilecek bir şeydir. Eğer renksizlikten, renge dönüşmemiş olsa kimlik ortaya

çıkamayacaktır. Bu şekilde kimliğin ortaya çıkmış olması renksizlikten, rengin yani faaliyetin ortaya çıkması, kimlik oluşması bu yüzden çok güzel bir hadisedir. Ancak bu elvan renklilik içerisinde kalmış olursak, böylece yaşarsak biz hakk'tan ayrı, asli rengimizden ayrı kendi kendimizin oluşturduğu hükmün altında o rengin abdi-kulu olarak ahirete intikal etmiş oluruz. Bu şekilde de rabbimizi ebedi olarak bulmamız mümkün değildir. Renksizliğin renge esir olması orada kalınması dolayısıyla kötü ama bunun bir geçit olduğunu anlayıp, böylece oruçlar tutmak suretiyle, ibadetler yapmak suretiyle kendimizi tekrar geriye dönerek renklilikten, renksizliğe ithal edebilirsek... Mesela oruç tuttuğumuz zaman bakın renklilik beşeri bir hâl olduğundan, o beşeri hâlden biz imtina etmiş oluyoruz. Oruçla renkliliği atmış oluyoruz. Talep etmemiş, istememiş oluyoruz. Renkliliği istememiş oluyoruz. Renkliliği istemediğimiz zaman da bizim renksiz olan asli hâlimize dönüşmüş oluyoruz. İr yönüyle bakıldığı zaman renksizlik, renge esir oldu ve varlık zuhura çıktı. Varlığın zuhura çıkması için bu faaliyet gerekli ama burada kalınması, renklilikte kalınması telvinde kalınması ebedi hüsrandır. Telvinden temkine geçmek asli olan renksizlik hâline dönüşmek olur. Bu şekilde renk, renksizliğe esir olmuş oluyor ki zaten renklilik yoktu, sadece renksizlik vardı. Temkin makamı vardı. Tekrar edelim cümleyi;

Dünya evinde bulunduğu süre böyle yapa ki: İlâhî zât hakikatlerinden temkin makamına nail olmuş olsun. Kendi hakikatine varmış olsun.

Bu makamda anlatılacak çok şeyler vardır. Bilhassa: Oruca niyet, oruç açmak, sahur, teravîh ve ramazana mahsus diğer ibadetler için. Amma biz anlatılanlarla yetiniyoruz. Böylece muhtasar olarak

anlatıyoruz. Diyor Abdülkerim Ciyli hazretleri, Allah (c.c.) onlardan razı olsun.

MAİDE:

İmâm-ı Begavî (r.aleyh) "Me'âlim-üt-tenzîl" isimli tefsirinde, Selmân-ı Fârisî hazretlerinden rivayet ederek özetle şöyle bildirmektedir: Havariler, gökten bir sofraya inmesi için, Hz. İsa'dan dua etmesini istediler. İsa aleyhisselâm onlara; hakîkî îmân sahibi iseler, Allahü teâlâdan korkmalarını ve böyle şeyler istememelerini bildirdi. "Siz Allahü teâlânın kudretinden şüphe mi ediyorsunuz? O'nun gökten bir sofraya indirmeye kadir olduğu hususunda tereddüdünüz olduğundan mı böyle bir şey istemeye cesaret ediyorsunuz?" diyerek, bu isteklerinin münâsib olmadığını anlattı. Daha evvel kendilerine mucize gösterdiğini, artık Allah'dan korkmalarını, fazla ileri gidip haddi aşmamalarını emretti.

Havârîler; "Biz o mâideden (sofradan) yemeyi, kalbimizin mutmain olmasını, senin bize söylediklerinin doğru olduğunu yakînen bilmek istiyoruz. Maksudımız, Allahü teâlânın lütfuna nail olmak, buna kavuşmakla îmânımızın kuvvet bulmasını te'min etmektir. Yoksa bozuk bir maksudımız yoktur" dediler. Böylece havârîler, bunu istemekteki maksadlarının, Hak teâlânın kudretinde tereddüd ve daha önce gördükleri mucizelere kanaatsizlik olmadığını bildirdiler. Gerçekten maksadları; açlıklarını gidermek, sofranın indiğini bizzat görerek kalben mutmain olup îmânlarını kuvvetlendirmek; bir de bizzat gözleriyle gördüklerini orada bulunmayanlara anlatmaktı.

Böylece istek ve niyetlerinde samîmi oldukları anlaşılınca, İsâ aleyhisselâm gusl edip iki rekat namaz kıldı. Üzerinde eski bir elbise vardı.

Ayakta durdu ve ellerini bağlayarak, başını önüne eğdi. Çok ağlıyordu. Allahü teâlânın lütfuna güvenerek dua edip yalvardı. Hak teâlâdan, kendilerine Çîr mâide (sofra) indirmesini, sofranın kendisinin peygamberliğine bir âyet, mucize olmasını, o günün, kendileri ve daha sonra gelenler için bayram, neş'e ve sevinç günü olmasını niyaz etti. Niyazında Hak teâlânın, rızık verenlerin en hayırlısı olduğunu beyân etti.

Mâide; üzerinde yemek, bulunan sofradır. Mâide bizim için bayram olsun demek, mâidenin indiği günü bayram kabul edelim demektir. Bayram insanlara, neş'e ye sürür verecek bir gün olduğundan **ıyd** denilmiştir. Mâidenin inmesi neş'e ve sürür bahşedeceğinden, İsâ aleyhisselâm, mâidenin indiği günün, o zamanda bulunanlara ve daha sonra geleceklere bir bayram olmasını, duasına ilâve etmiştir.

Havârîler, mâide istemekten maksadlarını beyân ederlerken, önce dünyevî olan yemek yemeyi, daha sonra ise uhrevî olan îmânlarının kuvvet bulmasını zikretmişlerdi. İsâ aleyhisselâm ise münâcâtında, önce uhrevî olan kısmı zikretmiş, daha sonra; "Bizi hayırlı rızıklarla rızıklandır. Şüphesiz sen, rızık verenlerin en hayırlısıdır" diyerek dünyevî olan kısmı söylemiştir. Böylece âhret işini önce zikretmenin münâsib olduğuna işaret etmiştir.

Hz. İsâ'nın bu münâcâtı üzerine Allahü teâlâ buyurdu ki: "Yâ İsâ! Ben istenilen mâideyi istenilen şekilde semâdan indirmeye mutlak kadirim, elbette indiririm. Lâkin mâide geldikten sonra nimete nankörlük

ve küfreden olursa, böylelerine âlemde hiç bir kimsenin görmediği azabı ederim.

Bundan sonra, insanların gözleri önünde, duman gibi hafif iki bulut arasından kırmızı bir sofrayı indirdi. İsmâ aleyhisselam ağlıyor, bir taraftan da; "Ey Allah'ım! Beni şükredenlerden eyle. Yâ Rabbî! Onu rahmet kıl! Ceza ve azâb kılma" diye yalvarıyordu.

Sofra indiğinde orada bulunan herkes sanki hayretten donakalmıştı. Bereketli sofranın güzel kokusu hazır olanların üzerine misk ve anber gibi yayılıverdi. Sonra İsmâ aleyhisselam abdestini tazeleyip namaz kıldı. Ümmeti hakkında, bu nimetlere şükretmemeleri hâlinde çok büyük cezaya uğrayacaklarını düşünerek edişeleniyor ve bu sebeple ağlayıp sızlıyordu. Daha sonra; "Bismillahi hayr-ur-razıkîn" yâni rızık verenlerin en hayırlısı olan Allahü teâlânın ismi ile diyerek sofranın üstünde bulunan örtüyü kaldırdı. Örtü kaldırınca, sofranın üzerinde, kendi yağıyla kızarmış ve kebâb olmuş bir balık gördüler. Balığın üstünde pul, içinde kılıç yoktu. Baş tarafında tuz ve kuyruk kısmında ise bir kâse içinde sirke ve etrafında çeşit çeşit sebze (yeşillik) bulunuyordu. **Ayrıca sofrada ayrı ayrı konmuş beş adet ekmek (pide) vardı. Ekmeklerden birinin üzerinde zeytin, ikincisinde bal, üçüncüsünde yağ, dördüncüsünde peynir ve beşincinin üzerinde de kurumuş et (pastırma) vardı.**²⁵

Alıntıda koyulaştırdığım pide ile alakalı bölümleri İzzet-terzi Babamın sohbetlerinden birinde bu ekmeğin-pidenin Ramazan ayında yediğimiz pide benzeri olduğunu Maide sofrasında dinlemiştim. Ve bugün Pazar (İseviyet ile alakalı gün) bu satırları yazarken sokağa çıkma

²⁵

<https://kainatingunesi.com/maide-gokten-sofra-inmesi-hadi%C2%ADsesi/>

kısıtlaması olduğu için "pide sıcak pide, ramazan pidesi" diye çifte fırıncının arabasının hopörlerinden gelen ses buraya alınan satırları adeta tasdik ediyordu...

Bu araya Ramazan ayında oturduğumuz muhit neticesinde yaklaşık 22-23 senelik Ramazan sürelerinde pidemizi Feyza fırından almıştık. Son gittiğimde farkettim ki bu Feyz-a kelimesinin "A" sı düşmüş, geriye Feyz kelimesi kalmıştı. Ekmek-pide zâhirde ana gıda olduğu gibi bâtında ana gıda olan Kelime-i Tevhid dir. Kaynağı Feyz-i Mukaddes (Sıfât) ve Feyz-i Akdes (Zât) mertebesinden gelen ifazalar yani Hakk tarafında feyzlendirmelerdir.

Pidenin çifte fırın tarafından dağıtılması Fecr sûresi 3. Âyeti düşündürmektedir...

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ {الفجر/3}

(Veş şef'ı vel vetri.)

(89/3) "Ve çift olana ve tek olana."

Genelde "şef'iyyet" tefsirlerde karşılıklı eş oluş anlamında kullanılmaktadır. "**Şef'ı** mahlûk olan her şeydir, **vitri** ise tek olan Allah'tır" diyenlerde vardır.

Arapça lîsanında normâl olarak kullanılan çift ve tek kelimelerinden ayrı olarak "şef" ve "vitri" kelimelerinin kullanılması normâlin dışında bir hâdiseyi ifâde ettiklerinin göstergesidir yoksa normâl bir oluşum için Cenâb-ı Hakk (c.c). genele yaygın kullanılan kelimeler ile hitâp ederdi

Konuyu biraz genişleterek ve derinleştirerek ve ayrıca bizim anladığımız şekilde değil Cenâb-ı Hakk (c.c)'in belirtmek istediği şekilde incelemeye çalışalım;

Meâlde okunduğu üzere Âyet-i Kerîme'yi "çifte ve tek'e" diyerek okuyup geçtiğimiz anda bütün Rahmâniyeti kapanır ve aklımızda bir ve iki kalır sâdece. Oysa o kadar muhteşem ve hayatın ana hakikâtlerine nüfuz eden bir Âyet-i Kerîme'dir ki sâdece bu Âyet-i Kerîme'yi gerçek hali üzere bilmek dahi Kûr'ân-ı Kerîm'in tüm tercümesine bedel gibidir.

Efendimiz (s.a.v) Hadîs-i Şerifinde "*Allahû vitren yuhubbil vitra*" yani "*Allah vitr'dir vitri sever*" buyurmuştur.

Yatsı namazı sonrası kılınan Vitr namazı da 13. rek'at olarak kılınmaktadır ve kendine özel tekbiri vardır, diğer bütün tekbirlerin karşılıkları vardır oysa vitr tekbirinin karşılığı yoktur.

Cenâb-ı Hakk (c.c) bütün âlemleri halkettikten sonra insânı yani halifesini halketmeye sıra gelince ilmi ilâhîsinde a'yanı sâbite dediğimiz programlar zuhura çıkmaya başladı yani âlemlerin halkedilmesi onların zuhura çıkması için oldu. Herbirerlerimizin ana hatlarıyla özelliklerini a'yanı sâbite dediğimiz bu programlar meydana getirmektedir. Ancak bu aşamada çok önemli bir saptama yapalım salt bu programlarımıza tabî olarak herşeyimiz belirlenmiş ve biz bunlara yapmaya mecburuz düşüncesine kapılarak fiillerimizi yönlendirir ve şer'an yapılması bize bildirilen şeyleri geri plâna atar isek büyük hatâya düşeriz. Ehli sünnet vel cemaât anlayışı bu konuda en dengeli bir anlayıştır.

Bu a'yanı sâbitelerin gereği olarak herbirerlerimize çalışıp faaliyet gösterebileceğımız özel olarak bırakılan bölümler vardır ve işte biz bunlardan sorumluyuz.

A'yanı sâbite mahlûk değildir, Allah'ın zatının gereğidir ve vücût kokusu da almış değillerdir. Bu haliyle bakıldığında kişide olan program Allah'ın kendi zatında olan programıdır ve bu program nefes-i Rahmâni ile bütün âlemlere dağıldıktan sonra nûr mertebesinde aldığı lâtif vücût ile mahlûkat başlamaktadır. Son olarak ise en kesif olarak bu âlemde zuhura çıkmaktadır.

Bizler bu âlemde zuhura geldiğimiz anda mahlûk hükmüyle geliyoruz. Bu aşamadan sonra burası çokluk âlemidir yani maddi mânâ da şef'iyyet âlemidir.

Buradan yukarıya doğru çıkılmaya başlandığında görüntüde değişmeye başlamaktadır yani bizler her ne kadar mahlûk hükmünde isekte a'yanı sâbitelerimiz mahlûk olmadığından dolayı bu şef'iyyet (Bir)in iki adet (Bir) olmasından başka bir şey değildir.

Bu Âyet-i Kerîme'nin belirtmek istediği de budur, zuhuru yönünden şef'iyyet, a'yanı sâbitesi yönünden vitr olan varlığın aslının vitr'e dayandığının ifâdesidir.

Sâdece a'yanı sâbite hükmünde kalınmış olsa vücûtlar ortaya gelmediği için ma'lum olamayacağız, sâdece ceset yönümüze baktığımızda ise mahlûk yönümüzü görerek ve a'yanı sâbitemizi arka plâna atarak Rahmâni yönümüzü ortaya çıkaramayacağız.

Bu hakikâtlarin idrâki ise irfâniyetin bu mertebesini oluşturmaktadır yoksa irfâniyetsiz sâdece akıl yönüyle bunların anlaşılması mümkün değildir.

Vitr, hakikat-i İlâhiyye olan, birey, İlâh-î teklîğimiz, şef'iyet ise nefsimizle birlikte olan ikiliğimizdir. Kişi evvelâ vitriyyet'ini daha sonrada bütün âlemde yaygın olan Ferdiyyet'ini bulması lâzımdır. İşte bu yaşam Peygamberimizden, idrak eden ümmetlerine geçen, kendi âlemlerinin (Makam-ı Muhammed-î) leridir. Ayrıca (be) nin altında ki, tek nokta Vitriyyet ve ferdiyyet, (ye) nin altındaki çift nokta ise şefiyyettir. İşte bu hakikatlere Yemin edilmektedir.²⁶

İşte "Pide" nin 5 çeşit olması 5 hazret mertebesine işarettir...

Ekmek ana gıda olması dolayısıyla ma'nâda Kelime-i Tevhidin remzidir.

Pide sayısal değeri; "Be-2" "Ye-10" "Dal-4" tür. Toplarsak ($2+10+4= 16$) 13 ve 3 tür.

(13) Hazret-i Muhammed (s.a.v.) in şifre sayısıdır.

(3) Yakîn mertebeleridir.

Zeytin; sıfât tecellisi kesrette vahdeti ifade etmektedir.

Bal; Arapça karşılığı "asel" olan bu kelime Marifeti ifade etmektedir.

Yağ; İsâ a.s. mın, yağ ile başları mesh etmesidir. Kişinin aklına Mesih'in inmesi ve Muhammed-i olmasıdır...

²⁶ İz-Terzi Baba – Kûr'an-ı Kerimde Yolculuk (52) 89- Fecr Sûresi, Sayfa 13-15...

Peynir; Sütten yapılan bir yiyecek olduğuna ve Efendimiz (s.a.v) sütü ilim ile tabir ettiğine göre ilimdir... Peynir işlenmiş sertleşmiş ve bir kalıba konulmuştur. Süt akar gider ama peynir doğru şartta muhafaza edilirse uzun zaman kullanılır ve istifade edilir.

Pastırma; Çemen ile tatlandırılmış kurumuş ettir. Et ise Kurb'an bayramına işaret eder. Kişinin kendini Kurb'an edip bunu kurutup çeşnilendirerek kurutup zamanı geldiğinde bu ma'nâ yiyeceği-ilmini ihtiyaç sahiplerine yedirmesi aktarmasıdır.

Faydalı olur düşüncesi ile Maide sûresi maide âyetlerini buraya alalım.

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ {المائدة/112}

(112) (İz kâlel havâriyyune ya İsebne Meryeme hel yestetı'u Rabbüke en yünezzile aleynâ Mâideten mines Semâ'i* kalettekullahe in küntüm mu'minîn;)

"Havârililer:" Ey Meryemoğlu İsâ, Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?" dediler. İsâ da: "İnanıyorsanız Allah'tan korkun" dedi."

Havârililerin istedikleri bu sofraya Hakîkati Muhammedî ve Hakîkati İseviyyenin teferruatıdır. İsâ (a.s.) a toplu olarak verilen bu hakîkatin mâhiyetini anlamak için havârililerin izâh istemeleridir, çünkü Hakîkati Muhammedînin ne olduğunu anlamaları lâzım ki yardımcıları olabilsinler, bilmedikleri bir şey de nasıl yardım edeceklerdir.

Ruhul-Kudüs gökyüzünden gelen bir hakîkattir. Ve İsâ (a.s.) da onlara bu size verilebilir fakat bu konuda dikkatli olun diyerek onları uyarıyor.

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا
وَتَكُونِ عَلَيْنَا مِنَ الشَّاهِدِينَ {المائدة/113}

(113) (Kâlû nürîdü en ne'küle minha ve tatmeinne kulûbüna ve na'leme en kad sadaktena ve nekûne aleyhâ mineş şâhidîn;)

Havâriiler: "İstiyoruz ki ondan yiyelim, kalblerimiz iyice yatışsın, senin bize doğru söylediğini bilelim ve bunu bizzât görenlerden olalım" dediler.

Bu hakîkatler üzerine şâhitler olalım ki, onları başkalarına da anlatmaya çalışalım.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
تَكُونُ لَنَا عِيداً لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
{المائدة/114}

(114) (Kâle İsebnü MeryemAllahümme Rabbenâ enzil aleynâ Mâideten minesSemâi tekûnü lenâ ıyden lievvelinâ ve ahirinâ ve Âyeten minke, verzuknâ ve ente hayrur razikîn;)

"Meryemoğlu İsâ da: "Allah'ım, Rabbımız, bizim üzerimize gökten bir sofrayı indir ki, bizim için, önce ve sonra gelenlerimiz için bir bayram ve senden bir mucize olsun. Bizi rızıklandır, sen rızık verenlerin en hayırlısı!" dedi."

İsâ (a.s.) "Allahümme Rabbenâ" diyerek ulûhiyyet mertebesinden sıfat mertebesine, oradan esmâ mertebesine ve ef'âl mertebesine ilâhî tecelli zuhura gelir.

Çünkü o yiyecekler direkt Allah'tan gelmez, önce sıfât ve esmâ âleminde hazırlanır sonra masaya yâni ef'âl âlemine gelir.

Mânâ âleminden ilk defâ böyle bir ilim bize geldiği için kendimize bunu bayram edelim diyorlar.

Bu gelenin zâti tecelli olduğunu evvelimizde ahirimizde bilsin diyorlar.

En hayırlı rızık senden gelir çünkü her mertebedeki rızık zâtından kaynaklanır.

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَزَّلْتُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا
لَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ {المائدة/115}

**(115) (KalAllahu innî münezzilüha aleyküm*
femen yekfür ba'dü minküm feinnî üazzibühu
azâben lâ üazzibühu ehaden minel âlemîn;)**

***"Allah buyurdu ki:" Ben onu size indireceğim.
Fakat bundan sonra içinizden kim inkâr ederse, ben
ona âlemlerden hiç kimseye yapmayacağım bir
azâbı yaparım".***

Bu hakikatleri kim ki nefsiyle perdeler ise âlemlerde kimseye etmediğim azâbı ona ederim yâni Cenâb-ı Hakk ona hüsrânı, pişmanlığı tattırırım, diyor. İnsân elinde olan bir şeyi nasıl kaçırıp ebedi hayatını mahvettiğinde içinde duyacağı vicdan azâbı onu yakar bitirir ve bu ateş hiç sönmez, hatta cehennem ateşi biter de onun bu ateşi bitmez çünkü ateş kendisinden kaynaklanmaktadır. Ve dikkat edersek bu azâb İseviyet

mertebesi İtibârîyladır, Hakîkati Muhammedî mertebesi İtibârîyla nasıl olacaktır kimbilir.²⁷

Ramazan çalışması yerlerini hatırlayamadığım konular için sorum olacak,

Ramazan ayının Teravîh namazının son gününün son rekâtında Tekirdağ da kıldığınız Camiin okuduğu âyeti kerime hangisiydi?

Malum yerin dergisi için Oğ...'a gönderdiğiniz Kûr'ân-ı Kerim hakkında makalele çalışmalarınız vardı. Hatırınızda var ise bizim kitaplar içindeki yeri neresiydi?

Şimdiden teşekkür ederim...

Hörmet ve Muhabbetle Nüket Anne ve iz-Terzi Babamızın ellerinden öperiz.

Selâmlar Hoşça kalın... Murat Derûni

Hayırlı günler hayırlı Ramazanlar. Muratçığım. Nihayet bu kitabında bitti ellerine gönlüne sağlık indirdim yerine aktaracağım. İnşallah yenilerine kismet.

Bahsettiğin okuma Tekirdağ eski cami imamı rahmetli "Hafız Behçet Toy"un Ramazan teravîhlerinin her sene son rek'atında okuduğu âyet-i kerime, "Sübhan rabbike rabbil izzeti amma yesifun ve selamün ale

²⁷ İz-Terzi Baba – Kûr'an-ı Kerimde Yolculuk (43) 5- Maide Sûresi, Sayfa 103-106...

mürselin velhamdüllillahi rabbi âlemin" ayeti kerimesi idi, hangi sûrede olduğuna bakamadım sen onu bulursun.²⁸

Bahsettiğin makalelerin birini bulabildim (99-terzi baba istişare dosyası) Sayfa 112 de Terzi babadan nakışlar, başlığı ile belirtilmiştir. O kitabı da göndereyim sana kolaylık olsun onlar galiba üç tane idi diğerlerinin nerelerde olduğunu hatırlayamadım. (**Terzi babadan nakışlar,**) başlığı ile belki diğer kitaplarda bulunabilir. Belki onların verdikleri makalelerin çıktığı dergiler dergahta var ise sokağa çıkma yasağı kalkınca onları da daha sonra belki bulabilirim. Hakk'tan hayırlısı.

İz Efendi Babamın hatıratında bulunan Ramazanın son teravih namazında okunan âyet (5) Sâlat-Namaz kitabında yerini almıştır... Bu bölümü yararlı olur diye buraya alıyoruz.

T E S B İ H L E R

Sonra sıra tesbihlere geliyor, önce tesbihlerin sayısal hakikatlerine bir göz atalım.

Bir vakit namazın sonunda

- (33) adet **sübhanellah**

- (33) adet **elhamdüllillah**

- (33) adet **Allahu ekber** demekteyiz.

Bu sayıların toplamı, (33 + 33 + 33 = 99) eder.

²⁸ "Hafız Behçet Toy" hocanın okuduğu âyet aklıma gelmişti fakat rahmetlinin ismini hatırlayamıştım, Namaz kitabı içinde dualar bölümünde Saffat sûresi âyetleri idi. "Murat Derûni

Beş vakit namazın sonunda her bir tesbihin tamamı $(33 \times 5 = 165)$ adettir.

Tüm tesbihlerin tamamı ise $(99 \times 5 = 495)$ olmaktadır.

(33) sayısındaki üçlerin ifadesi;

- **ilmel yakıyn,**

- **aynel yakıyn,**

- **hakkal yakıyn'dır.**

(33) sayısındaki iki (2) adet üç (3) ün toplamı

$(3 + 3) = 6$ eder, bu da **iman-ı kamili** ifade eder.

İki (2) adet (33)'ün rakkamsal toplamı $(3 + 3) = 6$

$(6 + 6) = 12$ eder, bu da on iki (12) mertebenin ifadesidir.

Üç (3) adet (33) sayısının rakkamsal toplamı $(3 + 3) = 6$

$(6 + 6 + 6) = 12$ eder, bu da on sekiz (18) bin âlemin ifadesidir.

Üç (3) adet (33) ün sayısal toplamı

$(33 + 33 + 33) = 99$ eder, bu da **esmaül hüsnanın** ifadesidir.

Yukarıda belirtilen (165) sayısının meydana getiren rakamların toplamı

(1 + 6 + 5) = **12** eder bu da (**12**) mertebenin ifadesidir*.²⁹

Yine yukarıda belirtilen (**495**) sayısını meydana getiren rakkamların toplamı,

(4 + 9 + 5) = **18** eder bu da onsekiz (**18**) bin âlemin ifadesidir.

Ayrıca (**99**) **Esmâ'ül Hüsna** Allah'ın güzel isimlerinde bulunan

İki dokuz'un (9 + 9) toplamı da (**18**) olmaktadır*.³⁰

Sadece lafzi olmayıp, hakkıyla çekilen tesbihlerin bizlere neler kazandıracaklarını bir bilebilseydik ne olurdu?

Şimdi, çektiğimiz tesbihlerin kısaca manalarını anlamaya çalışalım.

Bir günde çektiğimiz tesbihlerde (**165**) defa **sübhanellah** diyoruz, yani tenzih ediyoruz.

Ayrıca namaza başlarken (**15**) defa **sübhaneke**,

Rükularda günde en az (**120**) defa **sübhane rabbiyel azıym**,

Secdelerde günde en az (**240**) defa **sübhane rabbiyel a'la** diyoruz.

Tenzih anlamındaki bu çeşitli lafızları sırasıyla topladığımızda,

²⁹ * *Bu mertebeler İRFAN MEKTEBİ* adlı kitabımızda izah edildi. T.B.

³⁰ * *18 sayısı 18 bin âlemi ifade etmektedir bu hususlar ise çeviri lübb'ül lübb kitabımızda belirtildi. T.B.*

(165 + 15 + 120 + 240 = **540**) sayısını buluyoruz.

Buradaki **5** sayısı; hazarat-ı hamse,

4 sayısı; şeriat, tarikat, hakikat, marifet mertebeleri;

Sondaki (**0**) ise, **hiçlik** mertebesidir.

Gerçek bir tenzih ile namaz ibadetine devam eden kişiye bu mertebelerin hakikati ağırlır.

Namaz kılan kimse yüce ALLAH-ı günde en az (beş yüz kırk (**540**) defa **tenzih** mertebesi itibariyle yüceltmış olmaktadır.

Yukarıda da belirtildiği gibi **sübhanallah** tenzihtir, yani Cenâb-ı Hakk'ı noksan sıfâtlardan **münezzeh** kılmaktır.

Onda hiç bir noksanlığın olmadığına **yakıyn** bilgiyle kani olmaktır.

Evvelce belirtilen tenzihlerden sonra **tesbih tenzihleri**, namazın varlığında **4** üncü **tenzih mertebesini** ifade etmektedir.

Kişi hangi idrak ve yaşam halinde ise, tenzihini ancak o mertebeden yapabilir. Gerçek tenzihi ise sadece **irfan ehli** olanlar yapabilirler.

Ve derlerki:

Sen kendini nasıl tenzih ediyorsan, biz de öyle tenzih ediyoruz.

(*Saffat Suresi 37/180-181-182*)

Sübhan **rabbike** **rabbil** **'izzeti** **'amma**
yasifune (180)

Ve selamün alel mürseliyne (181)

Vel hamdü lillahi rabbil alemiyne (182)

(izzet sahibi rabbın onların vasıflandırdıklarından münezzehtir. Bütün peygamberlere selam olsun. Âlemlerin Rabbi olan ALLAH'a da hamd olsun...)

Bu yüce ayetin sırrını Cenab-ı Hak cümlemize nasib etsin.

Tenzih; şeriat,

Tarikat,

Hakikat ve

Marifet mertebelerinde,

Her mertebenin özelliği itibariyle değerlendirilir geniş kapsamlı bir bilinç mevzuudur.

Gelelim, **Hamd elhamdülillah Hamd âlemlerin Rabbınadır** tesbihine.

Bilindiği gibi **Hamd**, Cenab-ı Hakk'a **şükretmek** veya onu **övmek**'tir, daha evvelce bir miktar anlatıldı.

Namaz kılma sırasında ve tesbihde kullanıldığımız **Hamd** ile ilgili lafızlar.

40 defa elham'ın **hamdı**

40 defa **semi Allahu limen hamideh**

40 defa **Rabbena lekelhamd**

165 defa tesbih'de **elhamdülillah**

5 defa son elham'daki **hamd**

290 defa terarlanmaktadır.

Böylece kişi bir günlük namaz içinde farkında bile olmadan (**290**) defa hamd etmiş olmaktadır.

(290) sayısının rakkamlarını ayırıp toplarsak,

(2 + 9 = 11) on bir eder,

11 iki (2) tane **1** ile yazıldığı malumdur.

Bunlardan birinci bir (1), **Hakk'ın birliği**,

İkinci bir (1) ise, **Hakk'ın kuldaki birliği**dir,

İşte kemâl üzere olan hamd ancak böyle olandır, yani **kendinden kendine** olandır.

Daha sonra bu hamd mevzuuna tekrar temas edeceğiz.

Gelelim, **ALLAH'ü ekber** tesbihine.

Bilindiği gibi bu da yüce ALLAH-ı ululaştırma, yüceltmedir.

Yine namaz kılma sırasında ve tesbihde kullandığınız **tekbirler**.

221 defa **namaz** tekbirleri

1 defa **vitr** tekbiri

60 defa **ezan ve kamet** tekbirleri

165 defa tesbih'de **elhamdülillah**

447 defa terarlanmaktadır.

Böylece kişi bir günlük namaz içinde farkında bile olmadan (**447**) defa tekbir getirmiş olmaktadır.

Şimdi kısaca (447) sayısını inceleyelim,
baştaki iki dörtü toplarsak $(4 + 4) = 8$ sekiz olur,
daha evvelce de belirttiğimiz gibi **cennet kapılarının sayıdır**,

geriye kalan yedi (7) ise yedi **nefs mertebesinin** ifadesidir.

Bir başka yönden baktığımızda $(4 + 4 + 7) = 15$ (on beş) eder,

üç çıkarırsak $(15 - 3) = 12$ kalır, ki on iki (12) mertebeyi ifade eder,

çıkardığımız üç (3) ise,

ilmel yakıyn

aynel yakıyn

hakkal yakıyn mertebelerinin ifadeleridir.

Kitabımızın üçüncü kısmı olan Ezan-ı Muhammed-i bölümündeki tekbirler faslında bu mevzu'a tekrar devam edeceğiz, burada bu kadarla yetiniyoruz.

Sübhanellah, dediğimiz zaman **Onu noksan sıfatlardan tenzih** ediyoruz.

Elhamdülillah dediğimiz zaman **Ona hamd** ediyoruz.

ALLAH-u ekber dediğimiz zaman da **Onu yüceltiyoruz**.

Bu ifadeler namaz içinde, baştan beri, belirli yerlerde bir nizam içinde söylendiğinden son ifadelerinde, daha kemâlli söylenmiş olması gerekmektedir.

Mertebeleri itibariyle,

Süphanellah **TENZİH**
El-hamdülillah **TEŞBİH,**
ALLAH-u ekber **TEVHİD**dir.

Bir başka yönden bakışla,

Süphanellah **TENZİH** **Museviyet**
El-hamdülillah **TEŞBİH** **İseviyet**
ALLAH-u ekber **TEVHİD**
Muhammediyet mertebesidir

İslam dini **Âdem** (a.s.)dan başlayıp **Hazret-i Muhammed** (a.s.)na kadar gelen bütün **İnsanlık** mertebelerini bünyesinde toplamıştır.

Bu oluşumlar içerisinde tesbihler bittikten sonra sıra duaya geliyor. ³¹

Terzi Baba'dan nakışlar:

BİSMİLLÂHİRRAHMANİRRAHİM.

Muhterem okuyucularım:

İslâm bir mertebeler bütünüdür: Bütün âlemlerin varlığını bünyesinde toplayan (câmi) bir İlâhi ilim deryasıdır. Bu ilim deryasında ancak (akl-ı kül) ün "Hakikat-i Muhammed-i" gemi-siyle gezilir ve onunla son iskele olan (lika ullah) "ALLAH'a mülâki" gerçekleşmiş olur. Bunun dışında beşerin, yani (akl-ı cüz'ün) inşa ettiği

³¹ (5) Salat-Namaz – Sayfa 5... T.B.

gemiler bu derya da yol alamaz, sona ulaşamayıp, kendi etrafında dönüp durarak ve sonra da batarlar. Yeryüzüne "İnsân" yani düşünen varlık "Âdem" (a.s.) mın ayağı bastıktan itibaren İlâhi tefekkür de başlamış oldu. Bu tefekkür seyri, her bir Nebi veya Rasûl (elçi) nin gelişiyle İlâhi bilinçlenme de bir mertebe yukarıya doğru yükseliş de başlamış oldu.

Böylece insânlık geldiği yere, yani kaynağına doğru İlâhi bilgilerin kendisine sunulmasıyla ve nefs-i ile de mücadele ederek yükselmesini sürdürdü. Bu yükseliş Hz. Muhammed (s.a.v.) ile de kemâle ererek gerçek mi'rac hadisesi vuku bulmuş oldu. Bütün bu hakikatleri, İlâhi kitabımız Kûr'ân-ı Kerim bizlere çok açık olarak ifade ile irşad etmektedir.

Muhterem okuyucularım; sevgili kardeşlerim, biz de sohbetlerimizi Kûr'ân-î hakikatler ve Hakikat-i Muhammed-î seyri içerisinde sürdürmeğe çalışacağız. Bu itibarla, bu seferki sohbetimiz **Kûr'ân-ı Kerim-i tutma temas etme ve Kûr'ân-ı Kerim-i okumaya başlama adabı**, mevzuu üzerine olacaktır. Eğer bir kimse gideceği ve sonrada içine gireceği mahallin adabına uymayarak ve oranın yabancısı olarak giderse aradığı yeri veya şeyi bulamaz.

Kişinin gerçek mânâ da aradığını bulabilmesi için evvelâ aradığı şeyin ne olduğunu ve nerede olduğunu iyi bilmesinin lâzım geldiği tabiidir. (*Aradığını bilmeyen bulduğunu anlayamaz,*) denmiştir. Öyle ise gerçek mânâ da talebimiz ALLAH (c.c.) lühü ise O nu, O nun, bize tarif ettiği şekilde, Kitâbında ve Rasûlü, Habibi Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimizin hakikatlerinde aramamız gerekecektir. (*Talebenâ vecedenâ*) "taleb ettik bulduk" denmiştir. (*Rabb'i zidni ilmâ*) (20/114) Âyetiyle belirtilen,

ya Rabb'i ilmimi arttır, diyerek bu sahada ki ilmimizin artmasını niyaz edelim.

Dini kitaplarımızın, "Kûr'ân-ı Kerîm-i okumaya başlama" ile ilgili bölümlerinde bu bahis hakkında (ef'âl mertebesi) itibariyle çok tafsilâtli bilgiler vardır. Biz burada tefekkür mertebesi itibariyle bazı özelliklerine dikkat çekmeğe çalışacağız. Sizlerdeki anlayış kabiliyetleri inşaallah sizlere ve bizlere de fayda sağlayacaktır.

Bu mevzu ile ilgili birçok Âyet-i Kerîmeden üçünü ele alıp kısaca ifade etmeğe çalışacağız.

(1) *Kûr'ân-ı Kerîm; Vâkı'a Sûresi; (56/79)*
Âyetinde:

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ {الواقعة/79}

"Lâ yemessehu illelmukahherun."

(79. Ona tamamen temiz olanlardan başkası el süremez.)

(2) *Kûr'ân-ı Kerîm; Nahl Sûresi; (16/98)*
Âyetinde:

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ {النحل/98}

"Feiza kara'tel Kûr'ân-e festeiz billâhi mineşşeytanir-raciym.)

98. İmdi Kûr'ân'ı okuyacağın zaman o kovulmuş olan şeytandan hemen Allah'a sığın.

(3) *Kûr'ân-ı Kerîm; Müzzemmil Sûresi; (73/4)*
Âyetinde:

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا {المزمل/4}

“Ev zid aleyhi verettiril Kûr’ân-e tertilen.”

4. Veya onun üzerine artır ve Kûr’ân-ı güzelce tane tane bir ölçü üzere oku.

Hadîs-i şerifte belirtildiği gibi, her bir Âyetin, en az dört mertebesi vardır. Bunlar sırasıyla, zâhiri, bâtını, haddi ve matlaıdır. Ayrıca yedi mertebesi ve sonsuz mertebeleri vardır. Âyetlerin zâhiri dışı, bâtını içi, haddi hudutları, matlaı doğuş-zuhur yerleridir. Dolayısıyla Âyet-i Kerîmeler den daha geniş bir anlayış elde etmek istiyorsak bu ifadeler ışığında inceleme yapmamız tabii olacaktır. Şimdi, yukarıda belirtilen üç Âyet-i Kerime yi bu anlayış içerisinde özetle incelemeğe çalışalım.

Vâkı’a Sûresi, (56/79) Âyetinde bahsedilen, (lâ yemesse hu) O’na yani Kûr’ân-a temas etmeyin-dokunmayın, bölümü, Kûr’ân-ı Kerîm-e doğru yönelişimizin ne sûretle olması gereğini bize bildirmektedir. Bir şey ile ilgilenmek veya okumak için onu evvelâ ele almamız gerekmektedir.

İşte bu ele alış keyfiyetini bu Âyet-i Kûr’âniye kendi dili ile kendisi bizlere anlatmaktadır. Her hangi bir şeyi sağlıklı okumak üç aşama gerektirmektedir. Birincisi yöneliş ve ele alma adabı, ikincisi başlama adabı, üçüncüsü ise okuma adabıdır. Bu adap-edepler yerine getirilirse okunan şeyden âzami istifade sağlanacağı açık bir gerçektir.

Hele hele okuyacağımız yazılar, (kitap) İlâhi kelimeler ise o zaman bu sıralanan üç adabı en kemalli bir şekilde koruyarak kullanıp okumamız bizleri Kûr’ân-ı Kerîm’in daha derinliklerine doğru yol almamıza vesile olacağı açıktır.

Bu Âyet-i Kerim'e şeriat ve tarikat mertebesinde, tefsirlerde geniş olarak zahiren ifade edildiği gibi temiz olmadan O na dokunmayın, yani "abdestsiz olduğunuz halde" O na dokunmayın, hükmünde dir ve dosdoğru dur, her kesin mutlaka uyması gerekir.

Hakikat mertebesinde ise daha derin mânâları vardır. Bu mânâlar uruc idraki ile yükseliş halinde olanlar için gerekli irfaniyyet bilgileridir. Şöyle ki: (Yemesse HU) burada ki, (HU) dan kasıt, "**Kûr'ân**" temas etmeye, yani eline alıp dokunmağa çalışsan da "**İnsân**" dır.

İşte bu iki muhteşem zuhuru İlâhi ezelden ebede ikiz kardeştir. Bir Hadîs-i Şerifde, (*el İnsân-ü vel Kûr'ân-ü tev emanü*) yani (*İnsân-ı Kâmil ile Kûr'ân bir batında doğan ikiz kardeştir,*) diye buyurulmuştur.

İşte bu ikiz kardeşten birisi olan **İnsân** zahiri-dışı itibariyle hareketli, eğitilmesse içi itibariyle hareketsizdir. İkincisi olan, **Mushaf-Kûr'ân** ise zahiren-dışı itibariyle hareketsiz, içi-mânâ sı itibariyle hareketlidir. İşte bu iki kardeşin bir birlerini tamamlamaları ve fayda sağlamaları için bir araya gelmeleri lâzımdır. Bir araya gelip ele alınıp okunmağa başladığında her ikisinde buluna zâhir bâtın hareketlilik ortaya çıkmaktadır, yani Kûr'ân-ı Kerim'in içinde bulunan hareketler İnsân'ın hareketsiz olan iç âlemini harekete geçirerek orada bulunan İlâhi mânâları tatbik eder hale getirerek ilim ve irfanının artmasına sebep olmaktadır.

İşte bu faaliyetten azami derecede fayda sağlamak için evvelâ zahiren *tahir-temiz* yani abdestli olmak lâzımdır, abdesti olmayan zahir ehli bu hüküm ile onun zahirine dokunamaz. Peki dokunursa ne olur? Fayda sağlayamaz. Zâhiren böyle olduğu gibi bâtın de böyledir.

Zâhiren her abdestli olan kimse elinde Kûr'ân-ı Kerîm-i tuttuğu halde acaba bâtınını yani özünü tutmuş olabilir mi? Yani özüne temas etmiş olabilir mi? Hayır, özüne temas etmiş olamaz, ancak zâhirini okur, fakat bâtınını okuyamaz yani Âyetleri zâhiren okusa bile özüne temas edemediğinden iç mânâlarını anlayamaz.

Bunları anlayabilmesi için Kûr'ân-ı Kerîm-in kardeşi olan gerçek bir İnsân-ı Kâmil'in eğitiminden geçip onun nefhasını alması ve bu yoldan onun hayat suyu ile gusledip beşeriyetinden soyunup bâtını tahiriğe ulaşması gerekmektedir.

İşte ancak bu ilmi ve irfani tahirlik ile kâmil hale gelen kişi ikiz kardeşi olan (HU) ya yani O na Kûr'ân-a - temas eder, bu dokunuş ilk olarak eline aldığı dokunuşla beraber içindeki mânâları anlayarak, onları anlayış dokunuşları olarak algılaması bâtını mânâda ki O na dokunuş-temas-ı olur.

Zâhiren abdestsiz olarak O nun, (HU) nun zâhirine dokunmak yasaktır. Zâhiren abdestleri olduğu halde bâtını abdestleri olmayanların da (HU) nun bâtınına dokunmaları yasaklanmıştır. O halde gerçek mânâ da Kûr'ân-ı Kerîm-i okumağa başlamak ve O na zâhir bâtın temas etmek için bu iki taharat-ı-temizliği de yapmamız gerekmektedir. Bu taharatların biri **su** ile bedenimizin taharat-ı- temizliği, diğeri ise varlığımızı kaplamış olan **Nefs-i benliğimiz** den taharat temizlik ile olabilmektedir.

İşte bu iki özelliği "tahir" liği varlığında oluşturanlara ancak gerçek mânâ da Kûr'ân-ı Kerîm-i okuma izni verilmiş olur. Bunun dışında O na bâtın temas etmek isteyenler bâtın-i adabına riayet etmediklerinden izinsiz olarak temas ettiklerinden bâtın (HU) dan yani Kûr'ân-dan fayda sağlayamazlar.

Bu hususta marifet mertebesi itibariyle de mânâlar vardır fakat genele açılması caiz değildir, ehline Kûr'ân-ı Kerim-i, yani zât-i mânâları okuyup anlamak için evvelâ onu bu adap ve anlayış ile tahir olarak elimize almamız lâzım gelecektir, fakat onu elimize alıp, öpüp alnımıza koymakla da işimiz bitmiş olmamaktadır. Bu bir hörmet vesilesidir çok güzeldir, fakat O na olan gerçek hörmet içini açıp, okuyup tavsiyeleri ile amel ederek Hakk'a ulaşmaktır.

İşte O nun kendisini yukarıda belirtildiği şekilde ele alınma adabı olduğu gibi birde okumağa başlama adabı vardır ki, yine O kendisinin nasıl ve hangi haller içinde okunmasının gerektiğini kendisi bizlere bildirmektedir.

Kûr'ân-ı Kerim; Nahl Sûresi (16/98) Ayetinde: Mealen: Kûr'ân okuyacağın zaman o kovulmuş olan şeytandan hemen ALLAH'a sığın. Kûr'ân-ı Kerim-i; okumaya başlayacak olan kişinin ne kadar dikkatli olması lâzım geldiğini bu ve benzeri yukarıda da bahsedilen Âyet-i Kerimelerle çok açık olarak ifade edilmektedir.

Çünkü kûr'ân-ı kerim bütün zamanlarda ve mekânlarda tek ve yegâne İlâhi zâtın, zâtını bütün mertebeleriyle anlatan zâtın kelâmı-kelâm-ı İlâhi dir ve bütün âlemde bir eşi daha yoktur ve de olamaz. Dünyanın başlangıcından bu günlere ve kıyamete, hatta sonsuz zamanlarda da oluşacak (bütün kitaplar) bir araya gelse gene onun tamamının değil, bir Âyetinin bile karşılığı olamazlar.

Çünkü bu zâtının, Kûr'ân-ı Kerim-in kelimeleri, Âyetleri Sûreleri dir. Her şey onda dır ve ondan zuhur etmektedir, çünkü ümmül âlem, ümmül kitap, âlemlerin ve kitapların **anası** dır. Diğerleri ondan türeyen onun

türleridir. Ve tür aslı ile bir tutulup karşılaştırılmaz. İşte okumak için elimizde böyle bir kitab-ı İlâhiyi tutmaktayız.

Bu elimizdeki kitap (Mushaf-ı Şerif) okunmadığı zaman susan Kûr'an-dır. İçindeki mânâların açığa çıkması için kendi sistemi içerisinde okunması lâzımdır. Bu okuyuşu da yapabilecek olan sadece ve sadece **İnsân** denen o muhteşem varlık yani ikiz kardeşidir. O na ise, "Kûr'ân-ı Nâtık" yani (Konuşan Kûr'ân) denmiştir.

Muhyiddin-i Arabi (r.a.) hazretleri Kûr'ân okuyan kişinin ALLAH'ın tercümanı olduğunu "Füsûs'ül hikem" adlı eserinde ifade etmiştir.

İşte elinde böyle muhteşem bir mânâlar deryasını tutan kişinin bu deryadan âzami derecede faydalanması tavsiye edilen şekilde okumasına bağlıdır. Kûr'ân-ı Kerim-in başında olmadığı halde başlarken okunması şart olan bu (16/98) Âyetinin nasıl bir gerçeği gözler önüne serdiğinin anlaşılması zor olmayacaktır. Ancak biraz dikkat ve idrak gerekmektedir. Bu Âyet-i Kerime, Kûr'ân-ı Kerim-in başında zâhiren yazı da olmamakla birlikte, bâtinen ve okunuyorken de lisânen vardır, okumaya başlamanın ilk şartlarındandır. (IKRA') "OKU" emri ile (Âlâk 96/1) Kûr'ân-ı Kerim-i okumaya başlayan kişinin ilk lâfzı-sözü (16/98) Âyetin de ifade edilen hüküm ile yazıda olmadığı halde, (**euzü billâhi mineşşeytanirraciym,**) diye başlayıp devam ederek, yazı da olan (**bismillâhirrahmânirra-hîm**)i okuyup, daha sonra hangi bölümü okuyacaksa o bölümü okumaya başlayıp devam etmesidir.

İlâhi kitabımızın, İlâhi emri olan bu hüküm çok dikkat çekicidir. Her Kûr'ân okunmağa başlandığında bu hükmün, yazıda olmadığı halde lisanen tatbik edilmesinin bildirilmesi muhakkak ki çok açık ve kesin olarak dikkat

edilmesi ve üzerinde durulması lâzım gelen bir konu olduğu aşikârdır.

(Kovulmuş şeytandan ALLAH'a sığınırım) (16/98) hükmü ve ifadesi gerçekten çok dikkat çekicidir. Bu âlemde o kadar çok şey-varlık varken, niçin "şeytan"dan sığınılmaya-korunmaya emir olunmuştur. Ve öyle bir husus ortaya çıkmıştır ki; sanki bir tarafta ALLAH (c.c.) diğer tarafta (şeytan-yani iblis) vardır ve Hakk'a karşı taraf olmaktadır. Bu düşünceler içerisinde hadiseyi değerlendirmemiz gerekmektedir.

Ancak bu yoldan bu işi daha iyi analiz etme imkânımız oluşmuş olur. İşte bu hadise, yani uyarı, İnsân'ın en çok dikkat etmesi ve uyanık olması lâzım gelen şeyin bu varlık olduğu bilincinin kendisinde yerleşmesi olduğunu anlatmak içindir. Kûr'ân-ı Kerim-i okumağa başlarken dahi, şeytanın İnsân-a musallat olabilme imkânı var ise, diğer dünya işlerinde hayli, hayli var demektir.

Bundan kurtulup sağlıklı bir düşünce ve anlayışa sahip olabilmek için (ALLAH'a sığınmak) emir edilmiştir. Çünkü ALLAH (c.c.) lâfzı, Cami bir isimdir ve bütün isimleri bünyesinde toplamıştır, diğer isimler böyle değildir, sadece kendi isminin kapsamı içerisinde faaliyet göstermektedirler, fakat ALLAH (c.c.) ismi camisi bütün isimleri toplamıştır ve onlara hakimdir.

İnsân ağırlıklı olarak "selâm" isminin zuhuru ve terkipler halinde bütün esmâ-i İlâhiyenin zuhurudur. Melekler "Sübbuh ve Kuddüs" isimlerinin zuhuru, şeytan ise "Aziz, Cebbar, Mütekebbir ve Kahhar" isimlerinin zuhurudur, kendisinde bu isimler ağırlıklıdır. Hâl böyle olunca bu isimlere karşı koymak ancak ALLAH ismine sığınmakla yani onun koruması altına girmekle olur.

Başka bir ismin bu genişlikte kapsama alanı olmadığından ona karşı fazla tesirleri olmaz. (*Eûzü bike minke*) yani, "senden sana sığınırım" ifadesiyle belirtilen dua da bu hakikate dikkat çekilmek istenmiştir. Şeytan-ı faaliyete geçiren isimlerden, onu hükümsüz bırakacak, ALLAH ismine, yani isimlerinden zât-ı na sığınırım demek olmuş olur.

Şeytan-ı İblis İnsânda ki; Nefs-i Emmâre, "Nefs-i benliği" ifade eder, onun karşılığıdır, eğer eğitilmesse yukarıda belirtilen isimler bilhassa Kahhar ismi o vücudu istilâ eder ve hükmünü mutlak yürütür, kendi kurguladığı fikir ve düşünceleri kişisine belki zorla tatbik ettirir en fazla bozgunculuğu "var-ı yok, yok-u ise var" göstermesidir ki; bu hâl gerçek değerleri alt üst eder. Bu hâlde iken o kimse ne yaparsa yapsın hep hayal ve vehim ile hareket ederek bu yollardan gelen kararları verir ve tabiidir ki çok kerededir yanılır.

Kûr'ân-ı Kerîm-i okumak kişinin hayatında yapacağı en değerli ve en güzel bir iştir, işte bu işi, kûr'ân-ı kendine yaraşır bir şekilde okuması için kişinin şeytan-ı İblis ifadesiyle belirtilen hayâl ve vehimden arınmış, salt ve saf bir "Rûh" ile yani hakiki safiyeti ile kendisine üflenmiş olan " **venefahtü**" (*o na ruhumdan üfledim 38/42*) ile (Kûr'ân-ı Kerîm-i) yani zât-î hakikatleri kendinde bulunan İlâhî Zât-ı ile okumağa başlaması gerçek Kûr'ân-ı Kerîm-i okuması olacaktır. İşte bu tür okuyuşa tek mâni şeytan-ı İblis, yani hayâl ve vehimdir. Bundan kurtulup temiz bir akıl, gönül, Rûh ve idrakle okunan Kûr'ân-ı Kerîm kişiyi bu yoldan İlâhî Zât-a yani ALLAH (c.c.) lühü Hazretlerine ulaştıracaktır.

Bu hakikat ancak **(euzü billâhi mineşşeytanirraciyim)** ALLAH-a sığınıp hayâl ve vehimden kurtulduktan sonra,

(bismillâhirrahmânirrahîm) diyerek o anahtar ile sonsuz mânâ kilitlerini açmanın yolu böylece okuyanlara açılarak, engin bir Kûr'ân yolcusu olarak, Kûr'ân da yolculuğa sağlıklı ve güvenilir bir şekilde başlayabilecektir.

Bu yüce mânâ yolculuğunun verimli olması bazı ölçülere bağlıdır. O da üçüncü aşamadır. Birinci aşama, yukarıda özet olarak ifade etmeğe çalıştığımız, "temas-dokunma-tutmadır," İkinci aşama, idrak ve şuur ile başlamadır. Üçüncü aşama ise, "tertil" yani ölçüdür. Okunan her bir kelime ve Âyetin ölçüsüdür, yani mertebesidir.

Kûr'ân-ı Kerîm, Âdem (a.s.) dan başlayarak, Hakikat-i Muhammediyye ye, oradan Hakikat-i Ehadiyyet-Ahmediyye ye, kadar uzanan mertebeler göstergesi-bütünüdür. Okunan Âyet-i Kerimenin ölçüsü, yani mertebesi bilinemez ise o Âyet-i kerimeye gerçek mânâsı verilemeyip, sadece zâhiri ile amel edilmiş olur ki; bu yüzden özü itibarıyla de perdelenmiş olur.

Kûr'ân-ın, yani Zât-ı İlâhinin daha geniş mânâda okunarak idrak ve telâkki edilmesi bu üç asla riayetle ancak mümkün olacağı açık olarak belirtilmiş olmaktadır.

Kûr'ân-ı Kerîm; Müzzemmil Sûresi (73/4) Âyetinde.

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا {المزمل/4}

"Ev zid aleyhi verettiril Kûr'ân-e tertilen."

4. Veya onun üzerine artır ve Kûr'an-ı güzelce tane tane bir ölçü üzere oku.

Buyrulan bu "tertil"-ölçü iki yönlü **ses** ve **mânâ** üzere olmaktadır.

Ses ölçüleri; sesli olarak okunan Kûr'ân-ı Kerîm-in, okuyan tarafından tecvid kaidelerine uyularak okunmasıdır ki; yedi şekli ve değişik makamlardan da değişik okunuşları vardır.

Mânâ ölçüleri; üzere okunması ise, o da iki yönlüdür ki; biri kendi mertebesi itibariyle diğeri ise seyr-i sülûk mertebesi itibariyledir. Kendi mertebesi itibariyle olan yönü, dört mertebe; Şeriat, tarikat, hakikat, marifet diğeri ifade ile ef'âl, esmâ, sıfât, zât mertebeleridir.

İkinci yönü ise her Âyetin içinde bulunan, ifade ettiği seyr-i sülûk yolunda $12+1= (13)$ mertebeyi bildirmektedir.

Bu mertebeler bilinerek okunan ve anlaşılan Kûr'ân-ı Kerîm okunmasına (Zât-i) okunuş denir ki; Zât mertebesi itibariyle okuyuş ve idrak edip yaşayış demektir. Yaşantısını ehli bilir.

Buna ehil olmuş kimselere (*Ehlûllah*) ALLAH ehli denir, mertebeleri Zâtîyyun dur. İyi niyetle Kûr'ân okuyan her kimse mutlak sûrette, kendi mertebesi itibariyle, hayatında yapmış olduğu, kendine göre en değerli-kıymetli şeydir. Bu meşguliyetten daha değerli bir meşguliyet dünya âleminde tasavvur edilemez.

Hadis-i şerifler de:

= Sizin en hayırlınız, Kûr'ân-ı Kerîm-i öğrenen ve öğretenidir.

= Ümmetimin yaptığı ibadetlerin en kıymetlisi, Kûr'ân-ı Kerîm-i Mushafa bakarak okumaktır.

= Peygamber efendimiz de "Kûr'ân-ı Kerîm-i benden öğrendiğiniz gibi okuyunuz" diye emretmiştir. Yani hem sesi, hem de mânâsı ile demektir.

Devam eden bu tavsiyelerden bu kadar örnek vererek yetinelim.

Yukarıda belirtilmeye çalışılan üç hususu göz önünde bulundurarak, gayretimiz nispetinde Kûr'ân-ı Kerîm-i okumağa başlarsak, manevi techizatla ve manevi korunma altında olacağımızdan hayal, vehim, heva ve dünya muhabbeti O nu gerçek mânâ da anlamamıza mâni olamayacaktır.

Bu hisler, anlayış ve temizlik içerisinde elimize alıp tutduğumuz (temas) ettiğimiz, Kûr'ân-ı Kerîm-i, *Euzü billâhi minşeytanirraciym*, kovulmuş şeytandan ALLAH-a sığınarak ve mânâlarının açılması için anahtar olarak, *Bismillâhirrahmânir-rahiym*, diye lisâne dönüştürüp seslendirerek ve "tertil" ölçü ile okumaya başladıktan sonra arkasından sırasıyla, (*Elhamdü lillâhi Rabb'il âlemiyn*) diye devam etmekteyiz.

Burada yeri gelmişken bir şeye daha dikkat çekmek isterim. O da şudur. Nasıl ki; Kûr'ân-ı Kerîm-i, okumağa başlarken, kovulmuş şeytandan ALLAH-a sığındığımız gibi, bitirirken de en sonunda da (Nas Sûresi 114/6)

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ {الناس/6}

"minel cinneti vennas."

6. -O vesvese veren- gerek cinden ve gerek insandan -olsun, hepsinden de Allah'a sığınmalıdır. Kûr'ân-ı Kerîm-in son Sûresi de bizlere aynı uyarı yapmaktadır. Bu Sûreyi Şerif ile Kûr'ân-ı Kerîm son bulmuş olmaktadır. Gerçekten çok dikkat çekicidir. Başlarken ve bitirirken aynı ikaz vardır, şeytandan korunmadır.

Başlarken, okumağa mani olmaması, hayellerin ve vehmin karışmaması içindir. Bitirirken ise, Kûr'ân-ı kerîm okumayı bitirip dünya işlerimize başladığımız zaman dahi, Kûr'ân-ı Kerîm-i okuyormuş gibi pak ve temiz olmamız gerekmektedir. Çünkü aslında bu âlem (**fiili Kûr'ân**,dır.) Mushaf-ı şerifi elimize alıp okumadığımız zamanlar dahi biz ler **fiili Kûr'ân**-ın içinde yaşamaktayız.

Kûr'ân-ı Kerîm-in, bu âlemlerde olan her şey O nun Sûreleri ve Âyetleridir. İşte her birerlerimiz de bu âlemde var olduğumuzdan (**fiili âlem Kûr'ân-ı**) nın birer harfleri ve Âyetleriyiz. O halde **cennet** ve **zât** Âyetlerinden olabilmemiz için şeytandan ALLAH-a sığınıp, hayal ve vehimden arınmış bir hayat yaşamağa gayret edelim.

Kendi hakikatleriyle temiz pâk yaşayanlar cennet ve zât Âyetlerini, nefisleriyle, hayal ve vehimleriyle yaşayanlar ise cehennem Âyetlerini ifade etmektedirler ki; akibetleri oraları olur. ALLAH (c.c.) lühü cümlemizi muhafaza buyursun.

Gayret bizlerden muvaffakiyyet ALLAH-tan dır.

Hoşça kalın sayın can dostu kardeşlerim.

Necdet Ardıç Terzi Baba Tekirdağ.

İ'TİKÂF الإعتكاف

Sözlükte "hapsetmek, alıkoymak; bir yere yerleşmek, oraya bağlanıp kalmak"

anlamlarındaki **akf** kökünden türeyen **i'tikâf**, bu mânâları yanında kişinin kendisini sıradan davranışlardan uzak tutmasını, fıkıh terimi olarak da ibadet amacıyla ve belirli bir şekilde camide kalmasını ifade eder. İ'tikâfa giren kimseye **mu'tekif** veya **âkif** denir.

İ'tikâfın meşruiyeti Kur'an ve Sünnet ile sabittir. "Mescidlerde i'tikâfta bulunduğunuz zaman kadınlara yaklaşmayın" (el-Bakara 2/187) meâlindeki âyetle Hz. Âişe'nin, "Resûl-i Ekrem ramazanın son on gününde i'tikâfa girerdi. O bu âdetine vefatına kadar devam etmiştir. Sonra onun ardından hanımları i'tikâfa girmiştir" (Buhârî, "İ'tikâf", 1; Müslim, "İ'tikâf", 5) şeklindeki rivayeti bunun delillerini teşkil eder. Allah'a tam bir teslimiyet içerisinde ibadet ve taatte bulunmak amacıyla zamanının belirli bir kısmını ayırması ve bu esnada meşrû bile olsa her türlü nefsânî ve şehvî arzulardan uzak durması kişinin mânen olgunlaşması için önemli vesilelerden biridir. Bu bakımdan i'tikâf yalnız İslâm ümmetine has bir ibadet olmayıp vahiy geleneğine sahip hemen bütün dinlerde muhtelif şekillerde gerçekleştirilen köklü bir gelenektir; İslâmî öğretide de Hz. İbrâhim ve oğlu İsmâil zamanından beri devam edegelen bir sünnet olarak bilinir. Nitekim, "İbrâhim ve İsmâil'e: Evimi onu ziyaret edenler, ibadet için orada kalanlar (âkifin), rükû ve secde edenler için tertemiz tutun diye ahid -emir-verdik" (el-Bakara 2/125) meâlindeki âyet bir yönüyle buna işaret etmektedir.

İ'tikâfa özellikle ramazan ayının son on gününde girilmesi Kadir gecesini de ihya etme fırsatı vereceği için ayrı bir önem taşır. Hz. Âişe, "Resûl-i Ekrem ramazanın son on gününde ibadet için yoğun bir gayret içine girer, gecesini ihya eder ve ibadet için aile fertlerini uyandırırdı"

demistir (Buhârî, "Fazlu leyleti'l-ğadr", 5; Müslim, "İ'tikâf", 7).³²

İ'tikafa Girmek İçin İzin Maili

Gönderen: Bu... ÖZ...

<bu..._oz...@hotmail.com>

Gönderildi: 29 Nisan 2020 Çarşamba 21:49

Kime: cagaloglupasa@hotmail.com

<cagaloglupasa@hotmail.com>

Konu: Zuhuratlar

Hayırlı Günler, Hayırlı Ramazanlar Murat Deruni
Abi,

Nasılısınız ?

Se... Abla' ya ve Es... Şu...' ya selamlarımı
iletiyorum.

Murat Deruni abi, Ramazanın son günlerinde bir kaç günlüğüne itikafa girmek istiyorum. Daha önceki senelerde bir günlüğüne ve bir kaç saatliğine niyetlenip itikafa girdiğim zaman olmuştu. Bu sene bu süreyi uzun tutmak istiyorum eğer uygun görürseniz. Karantina günlerindeyiz, evde duruyoruz. Ben ayrıca odama çekilicem itikaf sürecinde, odamda kalmak için ailemden izin aldım. Siz den de müsade almam gerektiğini düşündüm, bir kitapta okumuştum dervişin bunun için müşdidinden izin alması gerektiğini.

Nefs-i Merdiyye' deyim, 17 Kasım 2019 Pazar günü'nden itibaren.

³² <https://islamansiklopedisi.org.tr/itikaf> özet bilgi...

Saygılarımla

Zuhuratlar

.....

Gönderen: Murat DERÛNİ

<cagaloglupasa@hotmail.com>

Gönderildi: 1 Mayıs 2020 Cuma 14:52

Kime: Bu... ÖZ... <bu..._oz...@hotmail.com>

Konu: Ynt: Zuhuratlar

Aleykümselâm, Hayırlı Cum'alar, Hayırlı Cum'alar
Bu... kızım,

Hamd olsun şimdilik iyi sayılırsınız... Sende iyisindir...
İnşallah...

Zuhuratlarını okudum kısaca yolunda gözüküyor...

İtikaf, konusuna gelince... Bilindiği gibi yolumuz
"Halveti"lik olması büyüklerimizin zaman zaman halktan
uzaklaşarak inzivaya çekilerek Hakk ile kalma
uygulamasıdır. Buradan Halk ile iken Hakk ile değil
miydiler? Anlamı çıkarılmasın...

Dediğin gibi Corana günlerinde zaten bir inziva ve
halvet hayatı yaşanıyor. Ramazanın son günlerinde
yapılan bu uygulama Resülûllah (s.a.v.) bizlere örnek bir
uygulamasıdır. Yanlız bu günler içinde kendinde zâhir,
bâtın bir olumsuzluk hissedersen bu uygulamadan ısrar
etmeden çıkarsın. Eskiden dervişler tekke ve dergâhlarda
bu uygulamaya girdiklerinden kendilerinin halleri kontrol
edilirdi. Bizim maalesef böyle bir durumumuz yok...
Aşağıya (12) Terzi Baba -1- kitabından Halvetten notlar
bölümünü okuman için ilave ediyoruz... Bu zamanda

Kûrân-ı Kerim okuma, namaz kılma, yolumuz kitap, tavsiye kitapları ve sohbetlerinden, tefekkürden başka bir şey ile ilgilenme ve önemli olan yerlerini not almaya çalışırsın... Cenâb-ı Hakk dünya ahret işlerini kolaylaştırırın...

Selâmlar, Hoşça Kal...

Murat Derûni Ağabeyin...

HALVET'TEN NOTLAR

Bir müddettir halvet'e girmeyi düşünüyordum gerekli mânevi izni gönlümden aldıktan sonra **22.06.1985 Cumartesi gecesinden** başlamak üzere **30.06.1985 Pazar'a kadar** olan süreyi bu işe tahsis ettim ve sene tatili süresini ona göre ayarladım.

O gün gelmeden kendimi bu duruma alıştırmak için hazırlanmaya başladım.

"Murakâbe"

Bir ses ALLAH, "**her şey necdetle konuşur artık dedi,**" diyor.

İnsân ve cinlerin yapıları, yüz hatları ayrı hemen farkediliyor.

Gavsül A'zama niyaz ediyorum daha belirgin.

Hiçlikte bir hâl, bir ses "**kim o,**" diye soruyor;

başka bir ses, "**Necdet**" diye cevap veriyor.

* * * * *

22/06/985 cumartesi gecesini;

Ayhan ile birlikte hücreye girdik gece ikiye kadar sohbet ettik sonra yattık sabah sekizde Ayhan gitti artık yalnızdım ve bu süreyi en iyi şekilde değerlendirmem gerekiyordu.

23/06/985 Pazar - birinci gün;

Hafifçe titriyorum biraz üşüme geliyor ve tefekküre başlıyorum.

Bu arada

"küllü şey'in hâlikün illâ vecchü" âyetini düşünüyorum;

"şey'iyet ve ef'âl âlemi" uzun uzun düşünüyor.

Ayrıca;

"küllü men aleyha fanin

ve yebka vechü rabbike zul celâli vel ikrami" âyetini düşünüyorum;

"men iyyet ve esmâ âlemi" uzun uzun düşünüyor.

Âyeti Keriyemenin biri, **ef'âl âleminin kalkışı** diğeri **esmâ âleminin ...**

"Murakâbe"

"Kırk yedinci hücre, kırkların yedinci hücresi," deniyor.

24/06/985 Pazartesi - ikinci gün;

Bant dinliyorum, bir yerinde,

Hız. _____ Peygamberin _____ varlığı, **ALLAH zâtından** meydana geldi.

Âdem'in _____ varlığı, **Rububiyet zâtından** meydana geldi.

"İnsân-ı Kâmil" Shf 136 da,

"Ahadiyet bahsi hakkındaki incelikler,"

"İnsân-ı Kâmil" Shf 136 da,

"Yukarıda anlatılanları dikkate alarak şimdi sen kendinde anla-tılan tecelliden bir şey görürsen onu ALLAH'ından Rabbından bil, ona bağla; yaratılmış şekline olduğunu iddia etme."

Yukarıda geçen Rab hakkında anlayış hatası olmalı.

Yukarıdaki mevzuları düşünüyorum yavaş yavaş ateş basmaya başlıyor; bu arada diyorum, ki

"ne kadar aşikarım," ne dedim **"aşikar mıyım?"** **"Hayır."**

"ne kadar gizliyim," ne dedim **"gizli miyim?"** **"Hayır."**

"Hem gizliyim hem aşikar."

"O kadar şiddetli gizli o kadar şiddetli aşikar."

"Murakâbe"

ALLAH'ın zâtının zuhuru yanınızda, maddesi maddenize, varlığı varlığınıza uygun en iyi şekilde ondan yararlanmaya bakın.

Hız. Peygambere yöneliş, **“Oğlum ortaya koyduğum şeyleri iyi anlamaya çalış ve amel et, en iyi şekilde yararlan.”**

* * * * *

Bir çok gayb erenlerinin rûhani mevcudiyetleri meclis hâlinde Efendimizin rûhaniyeti dahil. Yerimden kalkıp buyur etmek istiyorum, **“ora-sı senin yerin bizim için mahal söz konusu değil.”**

* * * * *

ALLAH'ın varlığında tekliğinde Rasûlüllaha yönelmek mümkün mü?

ALLAH'ı ve kendini tanıma yolunda Rasûlüllaha yönelmemek müm-kün mü?

* * * * *

Rasûlüllahın ümmetinin

bedeni maddesi, **Melikiyyetin zâtından**;

Rûhu mânâsı, **Rububiyetin zâtından**;

gerçek varlığı ve sıfatları, **vahidiyetin zâtından**;

Zâtı ise, **ALLAH'ın zâtından** meydana getirilmiştir, dolayısıyla her mertebeye şamildir ve câmidir.

* * * * *

Gönül diyor ki, vaktinin azlığından bir hafta, **kırk güne** bedel olmalı; ona göre çalış ve bastır; Rasûlüllah'a niyazda bulun cemâlini açık göstereyin.

* * * * *

Piran hazaratlarına niyazda bulunuyorum, hepsi için ayrı ayrı on'ar bin tesbih çekip ayrı ayrı hepsine yönelerek yardım talep ediyorum.

* * * * *

Tefekkür ve düşünceler.

Sırf **Rahmân tecellisinde** azap olmaz. Çünkü orası **tam ve kâmil** rahmettir.

"İnsân-ı Kâmil" Shf 143 da;

"Allah'ın ilk rahmeti odur, ki onunla bütün âlemi rahmet te-cellisiyle onları kendi özünden yarattı."

"İnsân-ı Kâmil" Shf 144 de;

"Âlemin parçalarından her birinde her ferdinde kemâl zuhuru gösterdi.

Hiç bir zamanda sayılı parçalara bürünmedi, kendi özünde zâtı nasıl iktiza ediyorsa öyle "tek"tir, bütün zuhur yerlerinde "bir"dir.

Rahmeti, âlemi kendi özünden yaratmış olmasındır."

"İnsân-ı Kâmil" Shf 146 de;

"Varlıkların her birinde ALLAH'ın Zâtı vardır. Çünkü onlar varlıklarını ALLAH'ın zâtından almaktadırlar, mevcudun özü, aynen kendisidir."

"ALLAH'ın "Rahmân" ismi ile istilâsı, kudret, ilim ve ihata ile varlıklarını sarmasıdır."

Bu durumda Rahmân'ın tecellisinin azabı nasıl ve nerede olabilir, çünkü tam ve kâmil rahmettir.

"İnsân-ı Kâmil" Shf 148 de;

"Rahmân" ismi yönünden gelen rahmet, "azab" ile karışıktır," cümlesi, yukarıda anlatılanlara ters düşmektedir, ancak bu anlayış çevirenin düşüncesi olabilir.

Bizce Rahmân tecellisinden sonra meydana gelen ve zahire dönük, kısmen Rububiyet tecellisi istilasıyla gelen rahmet, ancak azab ile karışık olabilir, sırf Rahmân tecellisinde azab söz konusu olamaz, der, özür dileriz.

"İnsân-ı Kâmil" Shf 132 de;

"Vâhidiyet nimet içinde kendisi olur, nikmette onun aynı olur."

"İnsân-ı Kâmil" Shf 132 de;

"Rahmân, İlâhi ve yüce olan isimlere tahsis edilen bir merte-beye isimdir."

Sayfayı oku incele Rahmân sadece yüce isimlerimi mi, yoksa diğer-lerini de kapsamına alıyor mu?

"İnsân-ı Kâmil" Shf 160 da;

"Tecelli'i VAHİD'i iyi okuyup anlamağa çalış."

* * * * *

25/06/985 Salı - üçüncü gün

Sabah kalktım abdest alıp uyku mahmurluğunu giderdim, bir taraf-tan bant dinleyip bir taraftan da devamlı zikir hâli öğleye kadar sürdü, bu arada bulduğum mahalde kabrin iki hâlini de yaşadım yani **azap ve lütûf.**

Eğer kişi, **kabre kişiliği ile girse** gerçekten en büyük felaket, alıştığı ve onlara bağlı yaşadığı bağlantıları varsa sonsuz perişanlık...

Fakat bunun tam aksi hiç bir şeye bağlantısı kalmamış hür olmuş kişinin, **kişiliksiz olarak** oraya girmesi, **rahatlığın en güzeli** târif edi-lemiyecek kadar.

Bu hâller ile öğle oldu abdest alıp namaz kıldım, namazdan sonra zikre başladım.

Bu arada bazı değişik hâller olmaya başladı. İçeriye birtakım rûhani varlıklar gelmekte olduğu anlaşılıyordu çünkü gibi...

Ortada diz üstü zikir hâlinde oturuyorum sanki bana selâm verip geçmek istiyorlar gibi...

Bu arada benimde rûhaniyetim artmaya başladı. Odaya doldular, yalnız karışık oldu bir merasim sırası değil, ancak sonra iş sıraya kondu, o sırada da ben tesbihi bırakmış devamlı tekbir getiriyordum.

Sol tarafta ayakta beyaz sakal ve saçlı bir zât duruyordu **Âdem (a.s.)** olduğu bilinci var, o seyirci olarak ayakta bakıyor.

Ben arttırarak tekbirlere devam ediyorum.

İkinci olarak selâm vererek önüme yine beyaz uzunca saçlı ve sakallı buğday tenli az uzun yüzlü bir zât, **İbrahim (a.s.)** bilincindeyim geliyor oturuyor selâmını alıyorum.

Tekbirler ile birlikte **"lebbeyk allahümme lebbeyk"**in tamamını devamlı tekrarlıyorum, fakat o hâlin tesiri ile artık ben, bende değilim o zamana kadar hiç böyle bir hâle girmemişim; **"allahu ekber, allahu**

ekber, allah, allah” zikr ve fikri çok dehşet bir hâl idi, bir müddet son-ra biraz sakinleşince selâm vererek ayrıldı.

Arkasından **Gavs’ül A’zam** selâm vererek geldi selâmını aldım önümde duruyordu, bu arada yine çok şiddetli bir zikr’e başladım, ömrümde hiç bu acayip hâllerle hâllenmemiştim, adeta **canımı severek veriyordum** sanki can bayramı.

Oturduğum yerde elimi kolumu sallıyorum, son derece sert ve seri hareketler yapıyorum böylece içimden ve dışımdan sanki bir çok şeyi atıp boşaltıyorum, bir müddet sonra yine sakinleşmeye başladım Gavs’ül A’zam da selâm verip ayrıldı.

Arkadan **Abdülkerim Ciyli** geldi, selâm verdi aldım, bu arada **“allah, allah”** zikrine de devam ediyordum.

Ancak Abdülkerim Ciyli durgundu bende de evvelki hâller pek olmadı. Akşam okuduğum **“İnsân-ı Kâmil”** kitabının bazı bölümlerinde dikkatimi çeken yerler oldu, herhâlde onun için durgundur diye düşünüyordum; selâm verdi ayrıldı.

Sırada **Hz. Ali** vardı fakat onun rûhaniyetini bir müddet tutamadım; sonra o da selâm verdi; ben yine bu arada tekbirlere devam ediyorum ve hepsinin selâmlarını alırken lâkaplarıyla **“sizlere ve bizlere”** diye medih yollu alıyorum ve özelliklerinden ricada bulunuyorum.

Sonra **Hz. Ebubekir** aynı şekilde selâm verdi aldım. Bir müddet durdu; selâm verdi, ben de aldım ayrıldı.

Arkadan **Muhyiddin'i Arabi** geldi selâm verdi, aldım; **"medet ya şeyh'ül ekber medet ya imam-ı ilâhi"** gibi sözler söyledim.

O geldiğinde yine bende değişik hâller olmaya başladı. Son derece şiddetli bir zikre başladım, belki evvelkilerinden daha da şiddetli idi ve göğsümün sağ tarafında yavaş yavaş yayılan bir akım hissetmeye başladım.

Bu arada dışarıdan birisi geliyormuş gibi diyor ki, **"burada bizde varız, merasime biz de iştirak edeceğiz"** gibilerde geldiğini hissediyordum bu zâtın **Yahya Efendi** olduğu bilincindeyim, **varlığını tanımak istiyorum**, ancak sakallarının ağzından çenesine doğru iki yanının açık olduğunu o kadarını anlayabiliyorum.

Biraz sonra sakinleşince Muhyiddin'i Arabi selâm verip ayrıldı. Çok terlemiştim, üstümdekileri çıkardım sadece gömlek kaldı.

Daha sonra **Hz. Hüseyin** gelip selâm verdi; **"aleyküm selâm ya şehidler sultanı, şehid-i kerbelâ, seyyidlerin efendisi,"** dedim; tekbirlere devam, o da selâm verip ayrıldı.

Arkasından **Hz. Hasan** selâm verdi; onun da selâmını, **"aleyküm selâm ya Şerifler sultanı"** diye aldım.

Ondan sonra da **Hasan Hüsamettin Uşşâki** geldi ve selâm verdi. Ona **"aleyküm selâm size ve bize ya pirim,"** dedim; tekbirlere devam; bütün selâmlardan sonra ve **"alâ ibadillâhissalihin"** dedim.

Yahya Efendi de selâm verip aldı.

En sonda **Nûsret Babam** da orada idi fakat selâma girmedi orada kaldı.

Selâmın birinci faslı bitince, iyice terden ıslanan gömleğimi de çıkar-dım fakat terli olduğum için yanda duran beyaz çarşafı üstüme aldım bir ara bir baktım çarşafa sarınmışım, **her tarafım beyazla örtülmüş; "acaba efendimiz niçin sonraya kaldı."**

Bu arada odanın boşaldığını hissettim yine hissettim ki, efendimiz ile birlikte gelecekler o zaman çarşafa sarınmış olarak ayağa kalktım ve ayakta kibleye karşı durup beklemeye başladım.

Bu arada,

"lekad caeküm rasûlün min enfüsiküm," âyetini okuyorum.

Epey bir müddet bekledim kapıdan gelecek gibi, hayır şartlanma ile bekleme...

Bir müddet sonra, nadide taşlarla işlemeli tepe taraf konik gibi hafif sivrilen, alın tarafında 3 tane ileriye çıkmış 10 cm kadar uzunluğunda altın çubuklar ve uçlarında küçük yuvarlak değerli taşlardan bilyeler takılmış burnun üstüne doğru ve yanlardan da kulaklara ve yanaklara doğru uzamış bir taç, miğfer gibi belirmeye başlıyor.

3 tane uç alındaki bunlar, **"ilmel, aynel, hakkal yakıyn"** işaretleri-dir, diyorum. Bu görüntü kible tarafında oluşuyordu.

Yavaş yavaş tacın bulunduğu mahal aşağı doğru belirmeye başlıyor; ben ayaktaım tekbirlere devam ediyorum.

Beden her tarafı çok nadide inciler yakutlar her türlü değerli taşlarla işlenmiş elbise ve üstünde oturulan taht belirginleşiyor.

Ben hem seyrediyorum, hem de tereddütteyim acaba hayâli veya şeytani olabilir mi diye...,

Bir müddet durdum; tereddüdümü anlayınca **“ENE MUHAMMED”** dedi, dolgun vakur bir sesle...

Bu sefer ben düşündüm **“acaba ses bir yönden mi geliyor,”** diye... Yine aynı ses **“ENE MUHAMMED”** dedi.

Ben yine emin olmak istedim.

Biraz bekledi. Ayakta ve ellerim bağlı olarak duruyorum tekrar üçüncü defa **“ENE MUHAMMED”** dedi

Ve tahtın arkasından **“livaül hamd”** sancağı yükselmeye başladı yeşil üzerinde

“İlâ ilâhe illâllah muhammedürrasûlüllah” yazılı olarak, o anda secdeye kapandım **“medet ya Rasûlüllah”** diye hepimiz için niyazda bulundum. Hatırıma gelen şeyler hakkında ricada ve hepimiz için şefaât dileğinde bulundum.

Bir müddet sonra merasim bitti, her şey yerli yerinde idi. Zannettim ki bu arada epey uzun süre geçti, halbuki yarım saat kadar bir şey olmuş, eğer o anda biri gelip aniden beni çarşafa bürünmüş ayakta durur hâlde görseydi her hâlde kalp sektesinden giderdi.

* * * * *

Düşünceler.

İbadet ettiğin düzeyi idrak edince oraya yönelerek yaptığın ibadet biter, o türlü ibadet edemez hâle gelirsin.

Sonra ibadetin bir üst düzeye yönelik olarak yapılmaya başlar, nihâ-yet orasını da idrak edersin, o zaman da artık oraya yönelik ibadet etmen mümkün olmaz.

Bir müddet sonra daha yukarıya yönelik ibadetin başlar; böylece de-vam edersin; ta ki, gerçek kimliğinin kendine, kendin kendinle olarak.

* * * * *

26/06/985 Çarşamba - dördüncü gün

Düşünceler - Tefekkür

İç ve dış tek şey olduğuna göre, kişinin içerde veya dışarda olması diye bir şey söz konusu olamaz. Eğer oluyorsa onun için daha henüz iç ve dış farkı vardır, içerde iken dışa ait neye meylediyor ise, daha ondan kopamamış demektir, onun tabiat kayıtlarında olduğunun açık ifadesidir.

* * * * *

Ef'âl âlemi isimlerin neticesi olarak meydana geldiği var sayımından hareketle yok hükmündedir. Şartlanmalarımıza göre olan ef'âl âlemi, **"yok"** hükmündedir.

İsimler de sıfatlardan meydana geldiğinden onlar da **"yok"** hük-mündedirler.

Sıfatlar ise, senin varlığını teşkil eden, benliğindir. Böylece ortada **ef'âl** ve **esmâ** diye isimlenen mertebeler de kalmaz, ancak bunlar yok olmuş demek değildir, yine vardılar fakat sen olarak, zâtın

olarak, ger-çek olarak sende ve seninle vardılar; zâtın olarak vardılar.

Eğer bu müşahâde tam kemâlli olmazsa, farkında olmayarak yine kendini, kendin olarak fakat ef'âl âlemi kayıtları içinde bulur, yaşar far-kında olmazsın, bu da şirktir.

* * * * *

A'M Â

Genel kanaat "**A'mâ**"da her şeyin bittiğidir.

"*İnsân-ı Kâmil*"ın a'mâ bahsinde, "**a'mâ, kendi zâtında gizlidir, kendine gizli değildir,**" kaydı var ve de böyle olması lâzım, herhâlde bilinmez bir şeyden, bilinen bir şey ortaya çıkamaz.

Kendine _____ gizli olmaya, **son** veya **bilinmezlik** hükmü takdir edilemez.

Yani "**A'mâ**" da **yokluk** vardır, **bitiş** vardır, **belirsizlik** vardır diye-meyiz.

Ancak bu âlemdeki vechi ve ilmi varlığı ile, "**a'mâ ötesi anlaşıl-maz ben böyle diledim,**" demektir.

Bence "**A'mâ**", idraki bu yapı ile mümkün olmayan bir **berzah**tır, mutlak öte tarafı vardır.

Aksi hâlde denge sağlanmaz, bu denge anladığımız mânâda bir den-ge değildir. Zâtın bu yönde kullandığı yöntem akıl ve ilim sadece bu yö-nünü idrak edecek biçimde zuhura çıkmıştır.

"**Zât**" yani "**A'mâ**" hakkında **düşünmeyiniz** den mesî, düşünülecek bir şeylerin olduğuna delâlet eder. Ancak bu yönünde ortaya çıkan im-kânlar ona yetmez.

O taraf nasıl bu tarafa göre...

“**A’mâ**” ise, bu tarafta o tarafa göre “**A’mâ**”dır

* * * * *

İkindiden sonra azıcık uzandım fakat uyuyamadım kalktım düşün-düm, “**vahid**” zikrini yapmaya karar verdim hiç olmazsa bir 10 bin ol-sun dedim.

Dikkatlice ve tefekkür ederek zikre başladım yavaş yavaş zikir hız-lanmaya başladı ve cehriye dönüştü, türlü hareketler olmaya başladı. Bir müddet başım kuvvetle sallanıyor, sonra ellerim kalkıp iniyor, daha sonra ayaklarım oynuyor, ben bağdaş kurmuş oturmaktayım, bu hâlde her türlü hareket çikıyor akrobasi hiç kalır.

Bir ara dikkat ettim, dalmışım “**vahid, vahid....**” derken, “**vahid vay ne vahid**” “**vahid vay ne vahid**” olmuş, daha sonra “**gayret vahid**” “**vahid vahid**” “**gayret vahid**” olmuş.

Yine ateş bastı terledim üstümdekileri çıkardım, gene çarşafı üstüme aldım. Bu hâlde bir gören olmuş olsa, bu kalıbın mutlak delirdiğine kanaat getirip yanından kaçır.

Zikr’e devam ediyorum aynı zamanda o yaşantıyı gerçek hâli ile idrake çalışıyorum ve hayli genişleme oluyor yine zorluyorum, işi gevşek tutmuyorum.

En belirgin hâli ise, vahidiyet yaşantısında olan bir kimsenin muhatabına, muhatab görmeksizin sadece **ismiyle** hitab etmesi ancak mümkün olabilir, bütün izafetler düşerek, yani “**abi, kardeş bey**” gibi....

Aslında bu hal **esmâ yaşantısı** müşahâdesidir fakat geçiş bu kanaldandır.

Daha sonra sadece **kendini**, kendinle bilir, tanır ve kendi kendine muhatab olur, hâli genişleyerek açılıyor.

* * * * *

Not : "*İnsân-ı Kâmil*"ın "**EBED**" bahsinde;

"cennet ve cehennem ehlinin ebedlerinin tükenmesi elbette zaruridir," deniyor.

Diğer taraftan **"terkib kaybolmaz,"** deniyor.

Demek ki terkib kaydından çıkabilen ancak ebedi olabilir, diğerleri-ne bir son vardır.

"İnsân-ı Kâmil" Shf 323 de;

"İlmi ilâhideki a'yan-ı sabite dahi muhdestir kadim değildir."

"İnsân-ı Kâmil" Shf 344 de;

"Çünkü a'yân-ı sabite Haktır, halk değil."

Başka yerde ise, **"a'yan-ı sabite yaratılmış değildir,"** deniyordu

Bunların aralarındaki incelik ve farkı düşünüyorum, **"her iki durum da bulunduğu yerlerde geçerlidir,"** diyorum.

* * * * *

"İnsân-ı Kâmil" Shf 350 de;

Kûr'ân bahsi *Rahmân 55. Sûre/1- 2 âyeti*

"er rahmânü allemel Kûr'âne"

"Rahmân Kûr'ân öğretti"

Rahmân, zâttan Kûr'ân-ı öğrendi sonra öğretti.

* * * * *

27/06/985 Perşembe - beşinci gün

Sabah kalktım elimi yüzümü yıkadım uyku mahmurluğu geçti, öğle-ye kadar bant dinledim. Öğle oldu namazı kıldım daha evvelden karar-laştırdığım gibi bu günkü zikrimi de vaktim olduğu kadar **"vahid"**e ayıracığım ve o niyetle zikr'e başladım.

Bu arada tefekküre de aynı şekilde sıkıca devam ediyorum derken zaman aklımdan geçiyor, **"zaman - vakt - an - dehr,"** diye bunları da düşünüyorum, fakat daha ziyade **"vahid"**e ağırlık veriyorum yine ateş basmaya başlıyor ve yine üstümdekileri yavaş yavaş çıkarıyorum bu arada düşüncem şu, gerçek benliğini bulma kavgası bu, o şekilde zikr'e devam ediyorum, **"gayret vahid", "fettah", "vahid"** şekliyle sürüyor.

Bu arada mânen de yardım talep ediyorum. Bir müddet sonra, bazı **recalel gayb** seyre geliyor gibi., Bir müddet sonra yavaş yavaş **Gavsul A'zam'ın** belirlediğini fark ediyorum. Daha kuvvetli niyazda bulunup **"yardım, yardım"** diye şiddetle ricada bulunuyorum, **"vahid yaşanı"** açılıns diye....

Bir müddet sonra **"vahid sensin", "gayret vahid sensin anla,"** diyor, bu düşünce ile zikr'e devam ediyorum.

Öyle an oldu ki, içimde ve bir kısmı da dışarı çıkarak öyle bağırdım, ki her taraftan duyulmuştur.

Bu arada gerçekten yardım geldi, **her yerde kendimi, kendim** olarak **benliğimle bulur** gibiydim.

Her yerde ve tek yerde kendim vardım.

Âdem'den başlayarak bütün peygamberler bendim.

Böylece yaşım yedi bin oldu fakat gerçekte yaşım da yok...

Bunları yaşarken ayağa kalktım, ayakta türlü hareketlerle zikr'e ve tefekküre devam ettim, bu arada Hz. Mûsâ'nın çobanı aklıma geldi.

Hani Mûsâ bir çobana ibadet etmesini öğretir ve gider çoban az sonra onu unuttur, Mûsâ'nın arkasından koşar, farkında olmayarak suda yürür. Bunu gören Hz. Mûsâ "**bildiğin gibi yap,**" der. Çünkü çobanda meydana gelen hareketler **ilâhi emir** gereğidir, şekle bakmaz.

Bir müddet daha ayakta zikir devam etti başım dönmeğe, midem ağrımaya başladı yoruldu da... saat da epey ilerledi yere oturup bir müddet kendime geldim. Belki dinlenirim diye ikindiye kadar azıcık uzandım kırk beş dakika kadar uyumuşum... Kalktım ikindiye kaldım kitap okumaya başladım, kismet olursa yarın cuma "**ehad**" zikrine ağırlık vermeyi düşünmüştüm.

Zaman azlığından her gün bir isim üstünde mümkün olduğu kadar ağırlıklı durmak lüzumlu... Cumartesi de... ama kismet olursa.

Baktım nevale gelmiş, akşam da oldu zaten... yere gazeteden sof-rayı kurdum, ekmele zeytini açtım.

Maşallah Nüket ölmeyeyim diye dilimleri kalın kalın kesiyor, zeytinler de iri iri o kadar olacak...

Elbet ne var ki günler uzun, çalışma epey sıkı oldukça hararet yapıyor, ağzım ve boğazım zeytinin tuzluluğu, acılığı ile bir hayli kuru ve acı oldu bu akşam... bir tane kesme şeker, küçük parçalara bölüp attım ağzıma... Tabiatıma dönük değil, bedeni zaruri ihtiyaç olarak atmasam da bir şey fark etmezdi. Daha sonra cuma günü için bir dua hazırladım onu temize çekiyorum saat on iki...

* * * * *

elhamdü lillâhi rabbil âlemin

vessalâtu vesselâmu alâ rasûlüna muhammedin

ve alâ âlihi ve eshabihî ecmain

elhamdü lillâhillezi halâkal insâni minnûr

vessalâtu vesselâmu alâ rasûlüna mazharil envar

ve alâ âlihi ve ehli beytihi kıyaminnasi minnûr.

sallü alâ rasûlüna muhammed

sallü alâ seyyidina muhammed

sallü alâ tabibi kulûbena muhammed

sallü alâ şefii zünübena muhammed

allahümme salli alâ seyyidina muhammed.

Ya ilâhi seni sena etmekten aciziz, seni gereği gibi idrak edemiyoruz, edemeyiz de... ancak sen bize lûtfeyle ki, imkânlarımızın son sınırına kadar seni idrak etme yolunu aç ve en geniş şekilde zâtî ilminden bize vermeni dilemiş ol, bu hâlin başka yolu yok ya ilâhi....

Seni yani kendimizi idrak yolunda yaptığımız çalışmalara yardımcı ol, emeklerimizi boşa çıkarma senden ricamız dünya hayatımızın sonuna kadar terakkiye devam ettirip benliklerimize sahip olarak bu hayatı so-na erdirmektir, ya ilâhi.

Ahmed, Semâ, Nüket, Cemile, Atasay, Hilmi, Ahmet, Muammer, Ay-han, Ziya ve aile fertleri... Ahmed, Güner, Erdiñç, Erol, Cevdet, eşleri ve aile ferdleri diğey yaranlar hazır ve gaybda olanlar için de lütûf rah-met ihsan idrak bekleriz. Hasta zuhurlarına şifa, dertlilerine deva, borçlularına eda niyaz ederiz.

İlâhi duamızı Peygamberimizin kabrinde veya Kâ'be-i Şerif'te veya A-rafat'ta veya Cum'a saatine rastlayıp kabul edilen dualardan eyle. Amin.

Rabbena atina fiyddünya haseneten ve fiylahireti haseneten ve kına azabennar bi rahmetike ya erhamerrahimin.

bi hakkı ve bi hörmeti elif lâm mim

bi hakkı ve bi hörmeti elif lâm ra

bi hakkı ve bi hörmeti ta ha ve ya sin

bi hakkı ve bi hörmeti kef ha ya ayın sad

bi hakkı ve bi hörmeti ha mim ha mim ha mim ha mim

ha mim ha mim ha mim ayn kaf sin

vel Kûr'ânîl hakim ve selâmün alel mürselin
velhamdülillâhi rabbil âleminel fatiha

* * * * *

28/06/985 Cuma - altıncı gün

Sabah kalktım elimi yüzümü yıkadım biraz kendime geldim bir müddet kitab okudum, sonra çarkı felekleri yaptım, daha sonra saat yarımaya kadar bant dinledim.

Cuma vakti yaklaşıyordu kalktım abdest aldım, ezan okununcaya kadar tefekkür ettim, bu arada cuma gününde bulunan **duaların kabul saati** vaktini aramaya çalıştım ve o saatin, tam ezan okunup iki rek'at namaz kıldıktan sonraki, o andır olduğu kuvvetle muhtemeldir diye düşündüm.

Az sonrada ezan okundu, kalktım kısa bir selâ getirdim ve vakit ezanı okuyup, iki rek'at namaz kıldım. Daha sonra dünden hazırladığım duayı okudum ve bu iş bitti.

Dua saati vakti hakkında şöyle düşündüm;

- ezan okunacağı zaman güneş tam kemâldedir,

- ezan-ı Muhammedi ise, Zâtın her yönlü kemâlini kendi kendine kendinde olarak ilânıdır,

- namaz ise, kemâlât izharından sonra bu kemâlâtı yaşamasıdır. İki rek'at oluşu, aslında tekliğine delâlet sayılır, (**fenabillah – bakabillah**)

- İşte böyle bir anda, kendinin kendine kendi olarak yaptığı duanın kabul olmaması herhâlde mümkün değildir.

Günün kemâli, ezanın kemâli, namazın kemâli, duanın kemâli ve kâmilin kemâli bir araya gelirse, işte o saat, **duaya icabet saati** olur ister istemez.

Daha sonra bu günkü zikre geçtim, bu ağırlıklı olarak programa göre **"Ahad"** zikri olacak.

Güzelce kendimi vererek başladım devam ediyorum. Düşünceme hiç bir şey almak istemiyorum, gelmeğe çalışan zuhurları döndürüyorum, yalnız bu arada **"ahmed"** var, onu döndüremiyorum.

"Neye," diye düşünüyorum, sonra **"orası zaten onun,"** deniyor ve ben de onu bırakıyorum, daha sonra o da gidiyor.

Yine ateş basmağa başlıyor, fakat bu gün daha az, çünkü **"Ahad"** zikri daha ziyade tefekküre dayanıyor.

Böylece yoruluncaya kadar devam ediyorum, daha sonra düşünceye dalıyorum.

Bu hâlin gerçekte Zât cenneti olduğunu düşünüyorum, cennet bahçelerinden bir bahçe, bu küçük bir yer.

Cum'a gününde olan dua saatinin bir başka yönünü düşündüm.

"Cum" cem demek, **"gün"** ise, ilâhi tecelli demektir. Eğer sen kendinde **ef'âl**, **esmâ**, **sıfat** ve **zât** olarak gerçek kimliğinle kendini cem edebilmişsen işte sende, onun adı **"Cum'a"**dır.

Cum'a'nın **"A"** sı **Ahadiyettir**; o da sırf **zât tecellisidir**.

İşte her ne zaman bu tecelli ile olursan, o an senin için Cum'a da olan duaların kabul saati vaktidir,

değerlendirir. Aslında onu da değerlendirecek zaten sen değilsin, o da ayrı mesele.

Yine yoruldum biraz uzandım yarım saat kadar dalmışım. Kalktım abdest aldım, ikindiyi kıldım.

Tekrar ağırlıklı olarak "**Ahad**"a devam ettim.

Bir müddet kitab okudum, daha sonra bant dinledim zaten akşam oldu.

İftar ettim, akşam sahurda yaptığım gibi gene zeytin yemedim, ağzımın acılığı daha iyi... Yemekten sonra biraz oturdum, tekrar zikir, kitab, bant, tefekkür...

Bu gece kulaklıkları aldım, çok iyi oldu. Onlarla sesizce dinleniyor ve uyumamaya da yardımcı oluyor.

Saat üç, yine kalan ekmeği yedim, iki adette zeytin, bir bardak su sahur oldu.

Bir kaset daha dinledim, namaz kılıp yattım. Zaten saat dört olmuştu; bu günde böyle geçti.

* * * * *

29/06/985 Cumartesi - yedinci gün

Sabah kalktım belirli işleri yaptım; bir müddet zik'r, bir müddet bant, bir müddet de kitabla vakit geçirdikten sonra, aşağıdaki yazı zuhur etti onu yazmaya başladım.

Not : Halvet'e girdiğim mahâl iş yerimin bir odası idi; dışarıdan farkedilmemesi için cama halı kapatmışım, ışık sızmasın diye de lâmbanın üzerine boru şeklinde kâğıt takıp, ışığı bir noktaya gelecek şekilde ayarlamışım ve okuyup yazarken de o ışığı kullanmışım.

Her akşam üstü o günlerde 12 yaşlarında olan oğlum Cemal Cem bir dilim ekmek, 4-5 adet zeytinden ibaret olan günlük yemeğimi getirip, hole bırakarak beni görmeden giderdi, sonra ben de hole geçip onları alır, ikiye böler, yarısını iftarda, yarısını da sahurda yedim.

Böylece gündüzlerim oruçlu, gecelerim sabah namazına kadar uykusuz geçirdi. Sabah namazını kıldıktan sonra yatar bir müddet uyuyor idim.

İşte o bir haftalık yaşantımdan bu hatıralar kaldı.
T.B.

Ynt: Zuhuratlar

Bu... ÖZ...

4.05.2020 Pzt 22:51

Hayırlı Akşamlar Murat Derûni Ağabeyim,

Tamam, çok teşekkür ederim Allah razı olsun Murat ağabey.

"Aleykümselâm, Hayırlı Cum'alar, Hayırlı Cum'alar Bu... kızım,"

Siz 2 kere Cum'a mı kutlamışsınız, Terzi baba1 kitabından da halvet bölümünü de göndermişsiniz. Orada Terzi babamın Cum'a ile ilgili bölümü var ve o güne özel dua yazıyor.

"Daha sonra cuma günü için bir dua hazırladım onu temize çekiyorum saat on iki..."

3 Cum' a ile cem hali olmuş oluyor. Tevhid ilmi, bir'lik oluşmuş oluyor diye anladım Murat Deruni Ağabey.

Sevgi ve Saygılarımla...

Hoşça kalın.

Gönderen: Bu... ÖZ <bu..._oz...@hotmail.com>

Gönderildi: 8 Haziran 2020 Pazartesi 19:26

Kime: cagaloglupasa@hotmail.com

<cagaloglupasa@hotmail.com>

Konu: Zuhuratlar

Hayırlı Günler Murat Deruni Ağabey,

Nasılsınız ?

Se... Abla' ya ve Es... Şu...' ya selamlarımı iletiyorum.

Murat Deruni ağabeyim, geç oldu bağışlayın, ayın 27 sinde bilgisayara geçirecektim zuhuratları, uyandığım gibi baş ağrısıyla başladım güne ve bir kaç gün sürdü, ilaçların da vermiş olduğu etkilerle çok halsiz düştüm bu yüzden geciktim. Kısaca da idrakimi ve halimi anlatayım size.

İtikafa girerken 15 madde hazırlamıştım kendime ancak zamanın kısıtlı olmasıyla 7 maddesini uygulayabildim. Normalde daha fazla kalacaktım ama bayram temizliğini yetiştiremediğimden Cumartesi günü yatsı namazını eda edip, ailemle görüşüp Cumartesi'yi Pazar gününe bağlayan gecede 17.05.2020 sinde itikafa girdim. Ramazan ayının başında aynı zamanda Kur'an-ı kerim hatmine başlamıştım. Ancak düşünceler rahat bırakmadı. Korkup, hayal vehim oluşur diye geri bırakmıştım. Bir kaç kişi hatme başlamadan bana bir bayanın 1 ayda bitirmesi mümkün değil demişlerdi.

Derslere başlamadan önceki dönemde ben arapçasını dinlerken gördüğüm zuhuratlar hayal vehim

üzerine oluyordu, sizin tavsiyeniz üzerine Terzi babam dan sohbetler dinlemeye başlamıştım. O günden beri arapçasını fazla okumazdım, kendi kaygılarımdan ötürü. Bu düşünceler sıkınca denk gelen günde 6 gün bıraktım okumayı sonra Terzi babam dan Nuh Fassında "Arapçasını okuyanlar okumaya devam etsinler, anlamayanlara daha sonra karşılarında çıkıyor açılımları hatta latincesine de devam etsinler" diyince bende itikafın 1.günü Kur' an hatmine tekrar başlayıp o 6 günü de tamamlamak için günde 2 cüz okuyarak arife günü kur'an hatmim tamamlanmış oldu ve sohbet sonrası farkettim de Arapça Kur'an okurken Terzi babamın sohbetlerinde dinlediğim ayetleri farkedip altlarını çiziyordum. Nuh fassını dinledikten sonra düşüncelerim susmuş, anlayışında açılmıştı ve "bunu Terzi babam anlatmıştı, evet anlamını biliyorum" dediklerimin altlarını da çizerek devam ettim bu şekilde daha anlamlı oldu.

İtikafa başlarken akıl, ruh, nefis, beden sohbetini almıştım, kitap olarak da 6 peygamber Hz.İsa (as) kitabına devam edecektim. İlk önce bu 4 sohbeti dinler daha sonra Nuh fassına geçerim diye düşünürken ne yazık ki o sohbetleri dinleyemedim ve kitabı da okuyamadım. İrfan mektebi kitabının başında da bu 4 konu geçiyordu diye hatırladım ve sohbet dinlerken de Nuh Fassını dinleyim zaman kazanmış olurum diyerek başladım. Bu şekilde olunca itikafın 2. günü ilk mertebeye denk geldi kitap da bıraktığım yer, bende bu şekilde devam ettim irfan mektebi kitabına. Mertebeleri de tekrar düşündüm o günler içinde, her güne bir mertebesi denk geldi.

Dinlenme zamanları ayarladım 45 dakikalık Terzi babamın sohbetini dinliyeydim dinlenirken. Bu durum beni endişelendirdi ve yetiştirememe korkusu yaşadım. 2.ve 4. günü bıraktım dinlenme saatlerini ve sohbeti

dinlemeyi. Bu saatleri sonra farkettim, 3.gün salı günü ibadetlere kadir gecesi dolayısıyla tesbih namazını da ekleyince zamanın daralacağını düşünürken zamanın genişlediğini gördüm ve dinlensem de dinlenmesem de tam o saatlerde o ibadetlere denk geliyordu. Rabbim buluşma saatini kendisi ayarlamıştı. Bende çok yorulunca düşünmeye ve sohbet dinlemeye vakit kalmıyor diyerek tekrar 5.günü 1 saatlik dinlenme zamanı ayarladım ve baktım ki gerçekten de o saatlerde öyle bir genişliyordu ki teravih namazı, kadir gecesi namazı ve derslerim için verilen zaman her günkü zamana denk geliyordu. 5. gün de içimde yetişememe endişesi kalmayınca, bunları farkedince kalemi aldım bu sefer ve notlar almaya başladım. Diğer günler yetiştiremeyeceğim korkusu, endişesi hep vardı içimde.

Daha sonra Aziz ve Hakim olan Allah' ın yardımı olduğunu, Nuh Fassındaki sohbette herşeyin Kemal' de olduğu sohbeti ile internette arapça kelimenin anlamına bakarken youtube dan bildirim geldi, Terzi babamın İnsanı kamil sohbetinden Kemal ismini eklemişler. Aynı ana denk gelmesi üzerine her şey merkezinde ve her şeyin kemal de olduğunu, her şeyin ayarlanmış bir süre zarfı içinde yaşandığını idrak ettim. İlk günler zaman yetişmez düşüncesi varken Selam ismine yoğunlaşıp, düşünmüştüm. Se- la- m , Ke-ma-l, Ka- le- m isimlerini idrak ettim ve itikaf sonrası da Ke-la-m sıfatının açılmasını idrak ettim ve yaşadım.

Yaşantılarını da yazarsam çok gecikir ve uzar Murat ağabeyim bağışlayın geç oldu.

Nefs-i Merdiyye' deyim, 17 Kasım 2019 Pazar günü'nden itibaren.

Saygılarımla

Zuhuratlar

17.05.2020 Pazar Gecesi İtikaf'a niyetlendim: İlk günü Kur'an ı kerim üzerinde çalışarak geçti çok hızlı gelişti.

18.05.2020 Pazartesi İtikaftayım 2. gün geriye dönüp nefsi emmare üzerinde düşündüm : Akşam namazından sonra Terzi babam dan Nuh Fassını açtım. Uyku ile uyanıklık arası:

Yatağımın sağ tarafı duvara dayalı, sol kısımda ayakta birisi vardı. Salladı beni, yatağımdan mı tutuyordu beni mi tutmuştu bilemedim, gözümü yarım açtım bedeni Terzi babamın bedenine benziyordu gözlerimi tam açamadım ama anımsadığım Terzi babamın olduğuydu. Beyaz giyinmişti. Deprem oluyor gibi bütün bedenim yatakla beraber sallandı.

19.05.2020 Salı İtikafta 3.gün levvame mertebesini düşündüm:

Salona çıkıp ablamı dövdüm, babamın şimdi ki odasında, oraya sıkıştırdım ablamı. Vefat eden ablam Bu...'te vardı. Daha sonra içeriye girdim. Küçük odada ablamın kafası yerde, üst bedeni 3'e ayrılmış. Göğüs kısmı ile karın kısmı arası ortadan ikiye kesilmiş, göğüs kısmı tam ama karın kısmı iki ye ayrılmış sağlı sollu. Hamile olduğunu söylediler onu duyunca pişman oldum. Ablam kafasını taktı geri ve her şeyi takmıştı ama karnını bulamıyordu çocuğu taşıyan yeriydi. O zaman beni çağırıldılar. Bende karnını buldum ordaydı bebek onu da ben taktım yerine. Daha sonra gece vaktiydi. Sınava çalışıyormuş sanırım merdiven arasında koymuş annem

kitaplarını ablamın, gece uyuyamayınca kitaplarını ben getirdim. Hastaydı, ben de yardımcı oldum. Er...'ı ve Terzi babamın evlatlarından Fa...'ı gördüm olayları hatırlamıyorum.

2. akşam namazı sonrası sohbet dinlerken dalmışım kapıyı çalıyordu annem, gözümü yarım açtım kapı sisli bir şekilde açılıyordu sonra gözümü tam açtım kapı kapalı ve kapıyı çalıyordu annem ağrı kesici istedi. Bende kalktım, kapıyı açıp konuşmadan ilacı verdim.

20.05.2020 Çarşamba İtikafıta 4.günüm mülhime mertebesini düşündüm:

Ablamın odasına hırsız girmişti, sarışın açık ve uzun saçlı bir bayandı. Bir kaç erkekle beraber hırsızlık yapıyorlardı. Yakaladım kadını dövdüm, diğerlerini de bağladım. Polis çağırdım, geldiler ve aldılar onları.

2. Kı... halamların evindeyiz. Apartman merdivenleri demirden, oval şeklindeydi. Annem, Kı... halam, Hi... ve kızı Eslem Züm... da var. Duş aldık teker teker Hi..., Kı... halam ve ben. Sonra 2.ciyi alacaktık, Hi... almış 2.kez, Kı... halam bornozuyla bekliyor. Saçına hindistan cevizi yağı sürmüş, onun için bekliyormuş. Annem de okuyordu bir yandan Kı... halamı. Os... eniştem aradı dışarıya çıkalım diye, yanında Yu... var. Hiç birimiz istemiyoruz çıkmayı ama Os... eniştemden de çekiniyoruz. Osman eniştem gelmeden ben de 2.kez duşa girecektim, odadan çıktım salona geçtim Kıymet halamları orda gördüm. "Ben giriyorum duşa, anneni bekliyorum okuması bitsin" dedi. "Tamam" dedim. Bir yandan da dua ediyordum. Osman eniştem gelmeden ben de bir daha duş alayım diye. Kı... halam girdi duşa, annem duasını bitirdi ve üfledi halama doğru hu diye. Osman eniştem ve Yu... Es... da merdivende bekliyorlardı, elinde telefon vardı

enişteminin içeriye girmek için bizden haber bekliyordu, Kıymet halam ile haberleşiyorlardı.

21.05.2020 Perşembe İtikafta 5.günüm mutmainne mertebesini düşündüm, Nuh Fassı 7 de Uluhiyeti anlatıyordu Terzi babam ve irfan mektebi kitabında Mutmainne bölümünün Uluhiyet mertebesini anlatan kısmını okumuştum:

Tekirdağ'daydım. Terzi babamların ev çok büyüktü. Dün gece Murat Deruni ağabeyim zuhuratlarıma cevap olarak mail göndermiş. "Safiye mertebesini Terzi baban el verecek, o zaman geçeceksin" diye. Evde sohbet için bir yer ayarlanmış, evin bir odası genişti ve minderler vardı yerde. Terzi babam ortada secde üzerinde oturdu bende karşısında bana el verme töreni başladı. Sonuna yaklaşırken içeriye girenler oldu, Terzi babamın evlatları gelmişti. O esnada benim kafam dağıldı. Sağ taraftan geliyorlardı, benim sırtım kapıya dönüktü. Kapıdan sağa doğru gelip yerleşiyorlardı sohbet için. Ben de kafamı çevirip onlara baktım ve izledim onları sonra tekrar döndüm Terzi babama gözlerimi kapadım.

Bitmişti tören "Tamam" dedi Terzi babam "kalk" kalktım sonra beni Nüket annemin yanına gönderdi. Bir görev verdi. Neydi hatırımda değil. 3.kata kadar kapısından çıktım ama o 3. kata gelene kadar merdivenler çok uzundu. İlk basamaklardan çıktım ama orta kısma gelince zorlandım ve ağırlaştım. O esnada merdivenlerden çıkarken "dersimdeki esmayı söyleyim. Ne demişti? Terzi babam, Safiye'ydi evet" dedim. "Safiye Safiye" dedim "yok bu değildi Safiyet" dedim sonra da "Saffat" dedim "Saffat Saffat" diyerek merdivenleri ıktım. Hatırlamaya çalışırken verdiği dersi o esnada evlatları içeriye gelirken onlara doğru yöneldiğimi hatırladım Terzi babamı duymamıştım kendime söylendim kendime kızarak sonra

da aklıma Saffat geldi onu söyleyerek tek başıma çıktım. Yanımda Buket oluştu 3.katta. Kapısından girdim ki çatıya kocaman bir bahçe yapmışlar. Gökyüzüne çok yakındı. Açık alan, o kadar geniş ki bölümler halinde insanlar vardı. Her bir bölümde evlatlarından bayanlar vardı. Göl oluşmuş, göl oluşan yerde leğenleri vardı. Orda elbiseler yıkanıyordu sol kısımda, sağ tarafta da ağaç yetiştiriliyordu. Nüket annemi sağ tarafta bulduk, Bu...'le beraber. Polisler gelmişti, 4 ümüzü aldılar. Efendi babamı, Nüket annemi, Bu..'i ve beni.

Yaşlı bir dede ihbar etmiş. Tekirdağ girişinde ormanlık dağ gibi görünen yerin resmini çekmiştim, o da beni ihbar etmiş. "Elinde siyah toka vardı illüminitaya benziyordu o toka" diye. O siyah tokayı bana kim verdi bilmiyorum. Karakola geldiğimizde Efendi babamı, Nüket annemi ve Bu..'i almışlardı odaya. Ben girişteydim. Bir bayan polis vardı. Bilgisayarlar yan yana girişimi yapıyorlardı. Boyumu sordu 1.53 demişim önce sonra 1.55. Dalmış camlı oda da Efendi babamı izliyordum. Polis uyandırdı "böyle söyledin" dedi. Bende "1.58 boyum" dedim "ama bak bunları söyledin" dedi. Diğer bilgisayardan geri dönüşümü açarken Buket'i benden bir önce girişini almış.

Oraya kadar gitti, bilgisayar dondu orda. Bayan polis "hay Allah" dedi. Bilgisayar tekrar düzeline gösterdi rakamları. Düzelttim "1.58 boyundayım" dedim(normalde de öyle). Polis arabasındayken Efendi babam Fa...'a telefonda mesaj atmamı söyledi. Bende mesaj yazdım ama mesaj gitmedi telefonu kapalıydı. Tekirdağ dışında sınavdaymış Fa... Sınavı bitince telefonu açınca mesajı görüyor geliyor Tekirdağ'a . Sonra Murat Deruni ağabeyim ve Fa... benim girişimi alırlarken geldiler. Daha sonra da o yaşlı amcayı gördüm. Benim de sorgum alındı. Tokayı gösterdim ve çektiğim resimleri. Özür dilediler

yanlış anlaşılma olduğundan dolayı. Tekrar dergaha geldik hep beraber Murat Deruni ağabeyimin arabasıyla. Bu...' e "elini yıkadın mı?" diye sordum. O da "ben giriş katta yıkadım" dedi. Ben yine 3.katın ev kısmındaydım. Lavaboya girdim. Orası da genişti, avmlerde olduğu gibi. Beyaz renkteydi lavabolar. Aynalar yan yanaydı. Makyaj takımlarımı sağ olsun Bu... kapının yanına koymuş. Aldım onları, bende sadece göz kalemi vardı yanımda. Sadece elimi değil, yüzümü de yıkayacaktım. Yüzüm güneşte yanmış gibiydi. Ellerimi yıkayıp yüzüme suyu sürdürdüm. Gözlerim kapalıyken Nüket annem sırtımdan bana sarıldı. Gözlerimi açtım ki Nüket annem gülümsüyor ve mutluydu. Bana teşekkür ediyordu. Makyajım akmıştı. "Annecim temizliyeceğim şimdi" dedim. İçeriye çağırırdı Nüket annem beni. "Tamam" dedim. Makyajımı yapıp, tekrar içeriye geçtim. Murat Deruni abim kısa kolları tişört giyinmişti. Akşama doğru geldiler karakola.

2.Akşam namazı sonrası Nuh fası 7 yi dinlerken an'lık :

Hacı köy'de Sa... halamların evindeyiz. Sakine halamın oğlu De... dış kapıda, ortada ben salondayım. Kapının tam karşısında salondan sonra mutfak var. De... mutfakta, Deniz'in bir ayağı içerde bir ayağı dışarıda duruyor. Su istedi. Bende su verdim. "Siz hala neden çıkmadınız" dedim. De... ile beraber bir yere gideceklerdi. "Birisi daha bir kez daha sorarsa, 3.kez sorurdu. 3. sen oldun" dedi gülerken Deniz.

22.05.2020 Cuma İtikaf'ta 6.günüm, Radiye mertebesini düşündüm :

Bu...'in ölmüş halini gördüm, ceset olarak. Avukat geldi pavyon'da Bu...'in 2 kız arkadaşı vardı. Onları çalıştıran kişi öldürmüştü Bu...'i. O kız yardımcı oluyordu

bize. Se...'di sanırım adı adamın Se ile başlıyordu ismi. Evimiz farklı bir yerdi. Avukatla kanepede oturuyoruz. Defter istedi. Ben de tam babamı arıcağım geldi. Demet ablamı arıcağım, o da geldi. Saat akşam 8' e geliyordu. O zaman babamın ajandasını verdim sandım içinden Demet ablama ait telefon numaraları çıktı. Bir soru sordum Buket ile ilgili ilk önce ağzına toplu şekeri ikiye kırdı aldı. Birisi bitince diğerini yedi. Sonra durmadı. Tabaktaki cennet hurmasından doldurdu ağzını. Elma dilimi gibi kesilmişti hurma. Yardım ettim, ağzından teker teker aldım onları. Yutacak kadar kaldı ağzında, onları da yedi. Sorduğum soru ağır gelmişti.

Cesedini teşhis ettikten sonra eve dönüş yolunda Esenyurt meydan da toplanılmıştı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Binali Yıldırım ve bir kaç kişi daha vardı. Dizilmişler yan yana. De... ablam seslendi. "Bizim işimizle kim ilgilenecek" diye Ekrem İmamoğlu vardı. O "biz ilgileniyoruz" dedi. Ama ordan 2 kız çıktı. "Sefer hâlâ bulunmadı" dedi. Cumhurbaşkanı Erdoğan' da uzun boylu, iri yapılı bir adamı görevlendirdi. "Ekrem İmamoğlu ile beraber bulun" dedi. 3 ü yan yana geldi. Bizimle ilgilenen avukat, kısa boyluydu. Ekrem İmamoğlu ve sonradan katılan kişi de onlar gibi CHP liydi ama Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan seçmişti onu ve yine de zoruna gitti Ekrem İmamoğlu'nun .

Eve geldik yürüyerek uzun bir yoldan ormanlık alanlardan geçtik. Derya yanımdaydı. O avukat çenemde sivilceler çıkmıştı. İğne ile patlattı, içinden sıvı çıktı. Eve geldiğimizde bu durumları internetten paylaşacaktım sosyal medyadan

2.Bu sabah namazı sonrası Kur'an okurken durduğum odanın kapısı içeriye girmek için tıklandı. Korku geldi içime, bütün benimde ve etrafımda o ürpertiyi

hissettim. Gelenin ne olduğunu bilemiyorum demek ki hazır değilim ki korku geldi diye düşünüp, tekrar olursa çıkarım. Murat abim ısrar etmeden çık demişti dedim kendi kendime. 3 ihlas, 1 fatiha isteyip himmet istedim Terzi babamdan. Sonra geçti o korku. Bende devam ettim Kur' an okumaya ondan sonra da bir şey olmadı.

23.05.2020 Cumartesi İtikafıta 7.günüm, Merdiye mertebesini düşündüm, akşam ezanı sonrası namazlarımı eda ettim, dualarımı okuyup, niyetlenip çıktım itikaftan.

27.05.2020 Çarşamba - Çok hastaydım migren ve sünizit aynı ana denk geldi .

Helezona benzeyen tanklar yapılıyordu mahallemize. Şekli deniz kabuğuna benziyordu, çok büyüktü. Al... ağabeyim bu işin başında duruyordu. Demirden- paslanmaza benziyordu malzemesi, dış kısmı parlıyordu. Önü açık yuvarlak, oval şeklinde. Üstü de açık, kapakları yok. Yan yana konulmuş, alt kısmı değil de yana doğru açık oval olan kısmı. 7 adet. Orta okul arkadaşım Pınar Kaya'nın evine kalmaya gelmiştim. Al... ağabeyim kanepenin birisinde uyuya kalmıştı, Berkan da kanepenin diğer ucunda yatıyordu. Ali ağabeyim bu iş için çok çalışıyordu, gece gündüz demeden. Meryem teyzemin oğlu Be...'ın küçüklük haliydi 10 yaşlarındaki. Yanına annem ve Me... teyzem oturdu Al... ağabeyimin. Babam geldi kapıdan bakıyordu ki "kim o lan kadınların arasında uyumuş" diyerek girdi içeriye. O esnada uyandı Al... ağabeyim. Pınar ile yemek hazırlamaya çıktık üst kata. Evin önünden kumral bir genç bizim sınıftanmış o geçiyordu. Pı... bizim sınıfta dedi. Okula gidecektik aşağıdakilere yemeklerini verip, patates kızartacaktık uyandım.

28.05.2020 Perşembe - Tansiyon düşüklüğünden baş ağrısı arttı :

Ya..., Di... halam, De... ablam ve babamı gördüm. Ama...'dayız. Di... halamların kocaman bir bahçesi var (normalde olandan daha büyüktü). Tekli koltuk vardı bahçeye giriş yapmadan çitlerin önünde. Onun kolluk yerine lastikle bağlanmış ve yan çevrilmiş yavru kurbağa vardı. Onu çözem diye düşünürken kendi kendiliğine çözüldü ve yere atladı. Hemen Di... halam tuttu yine lastikle bağladı ve yan çevirdi. Sonra ben halam gidince elimle ittim yere düşüp o çitlerin ordan bahçeye atlayıp gitti derken ordan bir yavru köpek çitlerden havlayarak geldi kafasını çitlerden sokup bana doğru havladı neyse ki çit vardı. Daha sonra kendimi çitlerin arkasında yani bahçede buldum. Tarla gibiydi, kocaman. Bana doğru 5 adet boğaya benzeyen, bacakları uzun hayvanlar bana doğru koşuyorlardı. Hemen "Allahümme salli ala seyyidina muhammed" demeye başladım. O esnada De... ablam geldi. Kollarını açıp önüme geçti ve onları durdurdu. Bana "gel" dedi "boynuzu tuttum gel sev" dedi. Ürkerek tuttuğu boğanın yanına gittim. Başına elimi sürdüm sevdim.

2. Bir kaç katlı mağara gibi bir evdi. Eb...'nun (normalde olan) erkek arkadaşı Cu... ile beni evlendirmek istediler. Benimle konuşmak ve görmek için ailesi ile beraber geleceklerdi. Ben üst kattaydım. Gece gündüzü yoktu. Hayat farklıydı. Saat 23:30 civarıydı duşa girdim ve sonra yeni elbise giyindim. Cuma'yı merdivenlerden çıkarken gördüm, saçı epey uzundu beline kadar geliyordu. Öncesinde Eb... ile konuştum "zoruna gitmez mi?" diye. O da "yok abla olur mu öyle şey mutlu ol" dedi. Cuma daha sonra ben kıyafetlerimi giyinirken aşağıya merdivenlerden tekrar indiğini gördüm.

29.05.2020 Cuma

Her yer dümdüz olmuştu dağların düz olması gibi. Sanayi bölgesindeydik önce Ya...'la beraberdim sonra bir şey hissettim babamların olduğu yerde deprem olacak, sallanacaklar yıkılacak oralar diye. Yürüyerek oraya doğru gittim ve giderken sağ tarafta eskiden kirada durduğumuz evin (şimdi Ne... kadioğlu stadı yapıldı) yan tarafındaki boş inşaatı gördüm. İçeriye girdim, babamın motor bisikleti ordaydı (o dönemde motor bisiklet kullanırdı) bağlı duruyordu. Sonra ordan çıkıp De... ablamın yanına gittim. O sallanacak olan yere yine giriş kat atölye de ustalar çalışıyordu. Torna makinesi vardı. Bir kaç tane daha makine. Ablamda o esnada yanıma geldi. Ustalarla hasbihal edip ablam, ustanın büyük su fincanındaki demli çayını aldı, gülümseyerek içti, yanına aldı bardağı ablam. Orayla beraber bir sonraki yer sallanacak olan yer. Ablama da babamın motorunu göstermeye çağırıyordum elini tuttum, oraya geldik geri.

2.Yeni bir kafe buldum iftar yapmak için. Corono virüsü nedeniyle mesafeli alıyorlar. Beni üst kata aldılar iftar yemeği için. Kimse yoktu. Daha sonra ki gün sadece kahve içmeye gittim ve orda lise den arkadaşım Zü... ile karşılaştım.

Ynt: Zuhuratlar

Murat DERÛNİ
13.06.2020 Cmt 22:22
Bu... ÖZ...

Hayırlı Günler Bu... Hanım Kızım,

Hamd olsun şimdilik iyi sayılırız, Sende iyisindir.
İnşallah. Cenâb-ı Hakk bizleri iyilikten ayırmasın...

Aleykümselâm, Onlarında sana selâmları vardır...

İ'tikaf'ının güzel ve bereketli geçtiği anlaşılıyor...
Cenâb- Hakk nicelerini nasib etsin...

İ'tikafa girerken 15 madde hazırlamıştım kendime
ancak zamanın kısıtlı olmasıyla 7 maddesini
uygulayabildim.

*7 Bilindiği gibi, 7 nefis mertebesi ve 7 Subut-i Sıfât
ve senin zamanı gelince geçeceğin dersin yeridir.*

Ramazan ayının başında aynı zamanda Kur'an-ı
kerim hatmine başlamıştım. Ancak düşünceler rahat
bırakmadı. Korkup, hayal vehim oluşur diye geri
bırakmıştım. Bir kaç kişi hatme başlamadan bana bir
bayanın 1 ayda bitirmesi mümkün değil demişlerdi.
Derslere başlamadan önceki dönemde ben arapçasını
dinlerken gördüğüm zuhuratlar hayal vehim üzerine
oluyordu, sizin tavsiyeniz üzerine Terzi babam dan
sohbetler dinlemeye başlamıştım. O günden beri
arapçasını fazla okumazdım, kendi kaygılarımdan ötürü.
Bu düşünceler sıkınca denk gelen günde 6 gün bıraktım
okumayı sonra Terzi babam dan Nuh Fassında "Arapçasını
okuyanlar okumaya devam etsinler, anlamayanlara daha
sonra karşılıklarına çıkıyor açılımları hatta latinesine de
devam etsinler" diyince bende itikafın 1.günü Kur' an
hatmine tekrar başlayıp o 6 günü de tamamlamak için
günde 2 cüz okuyarak arife günü kur'an hatmim
tamamlanmış oldu ve sohbet sonrası farkettim de Arapça
Kur'an okurken Terzi babamın sohbetlerinde dinlediğim
ayetleri farkedip altlarını çiziyordum. Nuh fassını
dinledikten sonra düşüncelerim susmuş, anlayışında
açılmıştı ve "bunu Terzi babam anlatmıştı, evet anlamını

biliyorum" dediklerimin altlarını da çizerek devam ettim bu şekilde daha anlamlı oldu.

Çevrendekiler ne düşünürse düşünsün sen kendi hâline ve Hakk ile olmaya bak. Hayal ve vehimde olan sen değil, irfaniyet yolu eğitimi almayan kişilerdir. Kûr'ân Zât, Furkan Sıfâttır. Hakikatte Kûr'ân'ın okunması Zât mertebesininin okunmasıdır. Bilindiği gibi derslerimizde Tebareke sûresi, aslından Arapça olarak okunur. A!Rabça diye ayırdığımız zaman oluşan soru (istifham) elifi ile aslında Kûr'ânın Rabbça olduğunun farkına varılmış olur. Yani Rabbçası okunur. Oradan kişiyi Hakkçasına ve Allahçasına intikal ettirir. İşte görüldüğü gibi işi İrfan ehli olan kişiden dinledin mi? Ne hayal ve ne vehim kalır. Nuh (Necat) teknesine binersin ve kurtuluşa erersin.

Daha sonra Aziz ve Hakim olan Allah' ın yardımı olduğunu, Nuh Fassındaki sohbette herşeyin Kemal' de olduğu sohbeti ile internette arapça kelimenin anlamına bakarken youtube dan bildirim geldi, Terzi babamın İnsanı kamil sohbetinden Kemal ismini eklemişler. Aynı ana denk gelmesi üzerine her şey merkezinde ve her şeyin kemal de olduğunu, her şeyin ayarlanmış bir süre zarfı içinde yaşandığını idrak ettim. İlk günler zaman yetişmez düşünceyi varken Selam ismine yoğunlaşıp, düşünmüştüm. Se- la- m , Ke-ma-l, Ka- le- m isimlerini idrak ettim ve itikaf sonrası da Ke-la-m sıfatının açılmasını idrak ettim ve yaşadım.

Yaşantılarını da yazarsam çok gecikir ve uzar Murat ağabeyim bağışlayın geç oldu.

Endişe ve kuruntularının ne kadar yersiz olduğu oluşan gelen ilmi açılım ile yerine sükunete yani ilmi sekine hâline bırakmış... Yanlız idrak ettiğim dediğin halleri yazsaydın bizde anlayabilirsek daha iyi olur...

Bulunduğun seviyede ilmi idrak ve hâlleri oluşur... Müşahade ve yaşantıya dönüşebilmesi için ilm'el yakîn seyri tamamlandıktan sonra, Ayn'el Yakîn ve Hakk'el Yakîn seyirlerinin de ikmal edilmesi lazımdır. Haliyle bu zaman ve planlı programlı bir çalışma gerektirir. Cünun, funun, sükun denilen bu seviyelerde, önce deliler gibi çalışıp daha sonra öğrenilen ilim bir takım yazılara dökülür, daha sonra kişi sükun denilen hâk üzere bulunur.

Zuhuratların güzel ve yolunda gözüküyor. Cenâb-ı Hakk nicelerini nasib etsin. İnşallah...

İ'tikaf ile ilgili olanlara bakmaya çalışalım...

18.05.2020 Pazartesi İtikaftayım 2. gün geriye dönüp nefsi emmare üzerinde düşündüm: Akşam namazından sonra Terzi babam dan Nuh Fassını açtım. Uyku ile uyanıklık arası:

Yatağımın sağ tarafı duvara dayalı, sol kısımda ayakta birisi vardı. Salladı beni, yatağımdan mı tutuyordu beni mi tutmuştu bilemedim, gözümü yarım açtım bedeni Terzi babamın bedenine benziyordu gözlerimi tam açamadım ama anımsadığım Terzi babamın olduğuydu. Beyaz giyinmişti. Deprem oluyor gibi bütün bedenim yatakla beraber sallandı.

Uyku ile uyanıklık arası olmak yakaza hâlidir. Ve bir çeşit zuhurattır.

İz-Efendi Babanın seni sol tarafından sallaması Akl-ı küll'ün nefis mertebeleri tarafından seni uyandırmasıdır. Gözlerini tam açamaman hakikatine daha tam vakıf olamamandır. Beyaz giyinmesi İz-Efendi Babanı safiyeti ve Uluhiyyet yönüdür. Yatma hali sekine-sükunet- bir bakıma ölüm yani Fena mertebeleridir... Senin için

Fenafişşeyh hâlinin açılımıdır diyebiliriz. Sallaması ise artık hayal ve vehim hâlini terket diye bir uyarıdır.

19.05.2020 Salı İtikafta 3.gün levvame mertebesini düşündüm:

Salona çıkıp ablamı dövdüm, babamın şimdi ki odasında, oraya sıkıştırdım ablamı. Vefat eden ablam Bu...te vardı. Daha sonra içeriye girdim. Küçük odada ablamın kafası yerde, üst bedeni 3'e ayrılmış. Göğüs kısmı ile karın kısmı arası ortadan ikiye kesilmiş, göğüs kısmı tam ama karın kısmı iki ye ayrılmış sağlı sollu. Hamile olduğunu söylediler onu duyunca pişman oldum. Ablam kafasını taktı geri ve her şeyi takmıştı ama karnını bulamıyordu çocuğu taşıyan yeriydi. O zaman beni çağırdılar. Bende karnını buldum ordaydı bebek onu da ben taktım yerine. Daha sonra gece vaktiydi. Sınava çalışıyormuş sanırım merdiven arasında koymuş annem kitaplarını ablamın, gece uyuyamayınca kitaplarını ben getirdim. Hastaydı, ben de yardımcı oldum. Er...'ı ve Terzi babamın evlatlarından Fa...'ı gördüm olayları hatırlamıyorum.

Ev beden evidir, salon ise bu evin geniş olan misafir olan kısmıdır. Aslında burada ağırlanması gereken, misafiri gaybi denilen hâllerdir. Dövdüğün ablanın isminin bir mânâsı deste (10 adet) tir. Sıfât mertebesidir. Sıfât mertebesinin nefsi üretkenlik yönünü dövmen yani devre dışı bırakman neticesinde bu mertebenin meryemiyet yönünü hayal ve vehmini devre dışı bırakmışsın. Daha sonra taktığın ise bu mertebenin hakikat yönüdür, senin misafirin artık yani İsâ'n sana gelmeye hazırdır... Bu çalışılan sınav, merdiven (10) mi'rac sınavıdır. Getirdiğin kitaplarda mir'ac mertebesinin kitaplarıdır. Buraya iz-Efendi Babanın Er-han yani Er-Recüliyet mertebesi ve Rabbinin Fadlına erişmiş evlâtları ulaşabilir.

Ulaşamayanlar ise ibretlik doyalarda olduğu gibi pişmanlık içinde kalacaklardır.

20.05.2020 Çarşamba İtikafta 4.günüm mülhime mertebesini düşündüm:

Ablamın odasına hırsız girmişti, sarışın açık ve uzun saçlı bir bayandı. Bir kaç erkekle beraber hırsızlık yapıyorlardı. Yakaladım kadını dövdüm, diğerlerini de bağladım. Polis çağırdım, geldiler ve aldılar onları.

Düşündüğün mertebe ile gördüğün zuhurat uyum içinde dövdüğün hırsız kadın, nefsi mülhimenin nefsi vehmi üretkenlik yönüdür. Bu üretkenlik ile kişinin hakikatini çaldılar. Dövmen bu hâle karşı koyduğunu, polis çağırman ise adalet Adl esmâsı ve Kalbten-gönülden yardım istemendir.

21.05.2020 Perşembe İtikafta 5.günüm mutmainne mertebesini düşündüm, Nuh Fassı 7 de Uluhiyeti anlatıyordu Terzi babam ve irfan mektebi kitabında Mutmainne bölümünün Uluhiyet mertebesini anlatan kısmını okumuştum:

Tekirdağ'daydım. Terzi babamların ev çok büyüktü. Dün gece Murat Deruni ağabeyim zuhuratlarıma cevap olarak mail göndermiş. "Safiye mertebesini Terzi baban el verecek, o zaman geçeceksin" diye. Evde sohbet için bir yer ayarlanmış, evin bir odası genişti ve minderler vardı yerde. Terzi babam ortada secde üzerinde oturdu bende karşısında bana el verme töreni başladı. Sonuna yaklaşırken içeriye girenler oldu, Terzi babamın evlatları gelmişti. O esnada benim kafam dağıldı. Sağ taraftan geliyorlardı, benim sırtım kapıya dönüktü. Kapıdan sağa doğru gelip yerleşiyorlardı sohbet için. Ben de kafamı çevirip onlara baktım ve izledim onları sonra tekrar döndüm Terzi babama gözlerimi kapadım. Bitmişti tören

"Tamam" dedi Terzi babam "kalk" kalktım sonra beni Nüket annemin yanına gönderdi. Bir görev verdi. Neydi hatırımda değil. 3.kata kadar kapısından çıktım ama o 3. kata gelene kadar merdivenler çok uzundu. İlk basamaklardan çıktım ama orta kısma gelince zorlandım ve ağırlaşım. O esnada merdivenlerden çıkarken "dersimdeki esmayı söyleyim. Ne demişti? Terzi babam, Safiye'ydi evet" dedim. "Safiye Safiye" dedim "yok bu değildi Safiyet" dedim sonra da "Saffat" dedim "Saffat Saffat" diyerek merdivenleri çıktım. Hatırlamaya çalışırken verdiği dersi o esnada evlatları içeriye gelirken onlara doğru yöneldiğimi hatırladım Terzi babamı duymamışım kendime söylendim kendime kızarak sonra da aklıma Saffat geldi onu söyleyerek tek başıma çıktım. Yanımda Bu... oluştu 3.katta. Kapısından girdim ki çatıya kocaman bir bahçe yapmışlar. Gökyüzüne çok yakındı.

Açık alan, o kadar genişti ki bölümler halinde insanlar vardı. Her bir bölümde evlatlarından bayanlar vardı. Göl oluşmuş, göl oluşan yerde leğenleri vardı. Orda elbiseler yıkanıyordu sol kısımda, sağ tarafta da ağaç yetiştiriliyordu. Nüket annemi sağ tarafta bulduk, Bu...'le beraber. Polisler gelmişti, 4 ümüzü aldılar. Efendi babamı, Nüket annemi, Buket'i ve beni. Yaşlı bir dede ihbar etmiş. Tekirdağ girişinde ormanlık dağ gibi görünen yerin resmini çekmişim, o da beni ihbar etmiş. "Elinde siyah toka vardı illüminitaya benziyordu o toka" diye. O siyah tokayı bana kim verdi bilmiyorum. Karakola geldiğimizde Efendi babamı, Nüket annemi ve Bu...'i almışlardı odaya. Ben girişteydim. Bir bayan polis vardı. Bilgisayarlar yan yana girişimi yapıyorlardı. Boyumu sordu 1.53 demişim önce sonra 1.55. Dalmış camlı oda da Efendi babamı izliyordum. Polis uyandırdı "böyle söyledin" dedi. Bende "1.58 boyum" dedim "ama bak bunları söyledin" dedi. Diğer bilgisayardan geri dönüşümü açarken Buket'i

benden bir önce girişini almış. Oraya kadar gitti, bilgisayar dondu orada. Bayan polis "hay Allah" dedi. Bilgisayar tekrar düzelince gösterdi rakamları. Düzelttim "1.58 boyundayım" dedim(normalde de öyle). Polis arabasındayken Efendi babam Fa...'a telefonda mesaj atmamı söyledi. Bende mesaj yazdım ama mesaj gitmedi telefonu kapalıydı. Tekirdağ dışında sınavdaymış Fa.... Sınavı bitince telefonu açınca mesajı görüyor geliyor Tekirdağ'a. Sonra Murat Deruni ağabeyim ve Fa... benim girişimi alırlarken geldiler. Daha sonra da o yaşlı amcayı gördüm. Benim de sorgum alındı. Tokayı gösterdim ve çektiğim resimleri. Özür dilediler yanlış anlaşılma olduğundan dolayı. Tekrar dergaha geldik hep beraber Murat Deruni ağabeyimin arabasıyla. Bu...' e "elini yıkadın mı?" diye sordum. O da "ben giriş katta yıkadım" dedi. Ben yine 3.katın ev kısmındaydım.

Lavaboya girdim. Orası da genişti, avmlerde olduğu gibi. Beyaz renkteydi lavabolar. Aynalar yan yanaydı. Makyaj takımlarımı sağ olsun Buket kapının yanına koymuş. Aldım onları, bende sadece göz kalemi vardı yanımda. Sadece elimi değil, yüzümü de yıkayacaktım. Yüzüm güneşte yanmış gibiydi. Ellerimi yıkayıp yüzüme suyu sürdüm. Gözlerim kapalıyken Nüket annem sırtımdan bana sarıldı. Gözlerimi açtım ki Nüket annem gülümsüyor ve mutluydu. Bana teşekkür ediyordu. Makyajım akmıştı. "Annecim temizleyeceğim şimdi" dedim. İçeriye çağırdı Nüket annem beni. "Tamam" dedim. Makyajımı yapıp, tekrar içeriye geçtim. Murat Deruni abim kısa kollu tişört giyinmişti. Akşama doğru geldiler karakola.

Bu zuhuratta aslında İz-Efendi Babadan dinlediğin (Uluhiyyet) her mertebenin hakkını o mertebenin gereği neyse ona göre hakkını veren mertebe olması ve

zuhuratta mânâlanan İz-Efendi Babanın O yönüdür. Tekirdağ da olmak Teklik, Ahad, Uhud dağında olmaktır. Bu dağda okçular tepesi vardır. Yani (Kab-ı Kavseyn) İki yayın yaklaştığı hâli Terzi Baba ile birlikte yaşayanlar... Terzi Babanın evinin büyük olması hem Uluhiyyet, hem de Uhud dağında okçular tepesinde olmasındandır. Murat Derûniden e-mail gelmesi gönülden gelen Elif'e mail olmak yani meyletme hâlinin yazıya kayda dökülmesidir. Safiye mertebesine geçmek, saflık hâline geçmesi ve bu mertebeden gelen hâldir. Sohbet yeri dergahtır. Dergah bir bakıma meyhanedir. İnsan-ı Kâmil aşk badesinden salıkların beden kulaklarına akıtılır. Yerde minder-ler olması, Mi-Mim-Hakikat-i Muhammedi ve "ND" "Nun-50" ve "Dal-4" toplamı $50+4=54$ tür... Hakikat-i Muhammedi 54 şifre sayılı erlere tahsis edilmiş oturma yerleridir. İz-Efendi Baba Uluhiyyet mertebesinden aldığı hakikatleri bu makamın namzetlerine aktarmaktadır.

Terzi Babanın ortada durması mihverde yani merkezde durmasıdır. Seccade üzerinde oturması Seccadenişinliğin merkezinde bulunmasıdır. Karşısına oturmak bu hale ayna olmaktır. El verme ise Elif ve Lâm ile Ahadiyyet ve Uluhiyyet mertebelerinin saflığının aktarılması ve bu mertebeler ile olan tören ve biattır. El verme hadisesinin sonuna yaklaşırken içeriye evlâtların girmesi bu hâlin genele olan ileride olan hâlidir. Sağ taraftan gelmeleri ise Akli küll yönünden gelen yolumuzu ileriye aktaracak olan recül evlâtlardır. Sırtın kapıya dönük olması, Sırt kişinin Tur dağıdır. Kapı-Bab'a yani Baba'ya olan dönüklüktür... Tur dağındaki "len terani" şimdilik beni göremezsın yani tarikat hâlidir. Kapıdan sağa doğru evlatların yerleşmeleri, len terani yani Hakk'ı göremez halinden, Akl-ı küll tarafına geçerek müşahade hâlinde yani hakikatleri ile olmalarıdır. Törenin bitimi İz-Efendi Babamın kalk demesi artık kıyam edebilirsin. Ve

Nüket annenine yanına göndermesi Nefsi küll üretkenliğine kıyam (kayyumiyet) hâli ile göndermesidir. İz-Efendi Babanın verdiği unutulmuş görev, "Feta" yani gence Mûsâ a.s. ın balığın denizde canlandığı yerin haber verilmesidir. Nefsi küllün ince düşünüşü ile verilmiştir. Merdivelerden çıkmak, Mi'rac yükselişidir. Helozoniktir, tarikat yönü ile mir'aca yükselmektir. 3. kat Nefsi mülhime mertebesidir. 3. kata gelene kadar merdivenlerin uzun olması, Nefsi emmare ve Nefsi Levvame den geçerken kişiye uzun gelmesidir. Bu katın merdivenlerinde zorlanmak. Vehim yönü her zaman olduğu gibi seni zorlamış. İz-Efendi Babanın söylediği Esmâ değil, Safiye saflık mertebesidir.

Dersin esmâsının saffat olarak mânâlanması saflık hâlinde sıra sıra dizilmek ve her yerin Hakk ile dolması ve hakk olmasıdır. İşte verilen görevi şeytan unutturmuştu. İz-Efendi Babanın evlâtlarına yönelip kendisini duymamak ise, onun ile değil zuhurları ile bir bakıma Hakk ile değil zuhurları yani Halk yönü ile ilgilenmektir. Burada bu saflık hâlinin nereden olduğu hatırlanmış ve merdiven basamaklarından çıkmaya devam etmek, bu hayal ve vehim hâlinde kurtulup saflık ile mir'ac basamaklarında yükselmektir. 3. katta yanında buket oluşması, nefsin çiçek demeti hâlini alması ve efendimiz (s.a.v.) in "Bana dünyanızdan üç şey sevdirdi kadın, koku ve gözümün nûru namaz" hadisinin işaretleridir. Buket kadın ve koku merdivenlerden çıkmak mir'ac yani namaz hâlidir. Kapısından girilen çatı ve içine bahçe yapılması, Çatı Arş-Akıl , Bahçe ise "Cennet" tir...

Nefsi Mutmainne mertebesinden, Nefsi Safiye mertebesine kadar olan idraki âyetler mânâlanmıştır...

27 - Ey, Rabbine, itaat edip huzura eren nefis!

28 - Hem hoşnut edici, hem de hoşnut edilmiş olarak Rabbine dön.

29 - Kullarımın arasına gir.

30 - Cennetime gir.

Bu çatının bahçenin gökyüzüne çok yakîn olması ise 7. nefis mertebesi cennetinin Zâti cennetlere (Ef'âl, esmâ, sıfât, zât, insân-i kâmil cennetlerine açılıyor olmasıdır.

Açık alanın geniş olması ve her bir bölümde İz-Efendi Babanın evlâtlarının olması, yolumuzun tefekkür ufkunun açık olmasıdır. Her bir bölümde olan evlâtlar ders yönünden hangi derste o yönden cennet içinde olması ve aynı zamanda şeriat, tarikat, hakikat ve marifet mertebesi içinde olan evlâtlarıdır diyebiliriz. Bayan olmaları ise erkek olsun kadın olsun hüsnalıkları vardır. Yani üretkenlikleri vardır. Onların bu alanlarda kalıcı değil, üretkenlik ile ilerleyici ve yükselici olduklarını gösterir. Gölün oluşması Nusret babam r.a. in dediği gibi deryada yıkandıktan sonra, gölde yıkanıp kirlenip ölenlerdir, leğenler kulaklardır, kendilerine verilen nasihatleri dinlememişlerdir.

Sol kısımda elbiselerin yıkanması ise bazı evlâtlar yaptığı hatayı erken fark ederek adaba uygun özürleri kabul edilmiş ama kirlenen nefis-elbiselerinin hakikat suyu ile yıkanması gerekir. Sağ tarafta yetişen ağaç ise ağacın Rahmâniyet yönüdür. İz-Efendi Baba evlâtlarının gönlünde Rahmâniyet ağacı yetiştirir. Nüket annenin sağ tarafta Buket ile bulunması ise yine nefsi kül hakikatinden gelen kadın ve koku yönünü Akl-ı küll tarafında bulunmasıdır. Polislerin dördünüzü (İz- Efendi Baba, Nüket Anne, Buket ve Sen) alması öncelikle 4 mutmainne mertebesiydi. Bu işten, yoldan emin misin? Diye Hakkın kolluk kuvvetlerinin devreye girmesidir. Yaşlı bir dedenin ihbar etmesi hayali museviyyet mertebesi din adamı olan hahamdır. Tekirdağ girişinde olan ormanlık alanın resminin çekmen ise Teklik

Ahad- Uhud dağının girişinde bulunan fikirlerin müşahade edilip hafızaya alınmasıdır. Elinde ise illüminati simgesi olan toka ise hayali museviyyet mertebesi itibari ile esmâ-i ilahiyyenin tokalanması yani birbirine tutturulmasıdır, zaten bunun karşılığı hayali tarikat mertebesidir, bu toka ise esmâ-i İlâhiyyenin nefis istikametinde kullanımındır. Tokanın siyah olmasında bunu desteklemektedir. O siyah tokayı bana kim verdi bilmiyorum. Ama esmâ-i İlâhiyyenin nefsi esmâiyye olarak kullanılması o siyah toka olarak mânâlanmaktadır. Karakola geldiğimizde İz-Efendi Baba, Nüket Anne ve Buket-i içeri almışlardı... Karakol güvenlik sağlayanların görev yaptıkları yer bir bakıma eminliği, mutmainliği sağlayanların görev yeri, Akl-ı Küll, Nefsi küll ve Kadın Koku hakikatlerini güvenlik-eminlik içine almışlar ben ise buranın girişindeyim. Bir bayan polisin bilgilerini bilgisayara kaydetmesi, mutmainliğin üretkenliğine bilgili girişinin yapıp akıl hafızasına alınmasıdır.

Boyunun sorulup bir cam arkasından İz-Efendi Babanı izlemen. Kişinin boyu arş ile yer arasındaki olan mesafesidir. Cam ise hayaldir, hayalin arkasından İz-Efendi Babayı izlemektesin. Polis tarafından uyandırılman ise, polis yani Hakk'ın eminlik kuvveti tarafından bu hayalden uyandırılmandır. 1.58 boyunda karar kılman ise 1 ve 5+8= 13 tür. Her ikiside Elif'tir. Elif harfinin işareti ise boyuna bir çizgidir. Aslında her birerlerimizin boyu hakikatte bir elif miktarıdır. Polis arabasındayken İz-Efendi Babanın Fa...'a mesaj atmanı istemesi. Başımıza iyi veya sıkıntılı bir durumda gelse, Rabbimizin fazlındandır duasını dilimizden düşürmememizdir. Çünkü her şeyin üstünde bir durum vardır. Fa...'ın telefonun kapalı olması ve mesaj yazdığına gitmemesi. Bu mertebe (Fadl) ile yazılı iletişim kurmandaki eksikliktenidir. Fazılın Tekirdağ dışında sınavda olması, Teklik-Ahad-Uhud dağı

dışında verdiği Fazl sınavıdır. Efendimiz (s.a.v.) okçulara ne demişti. Burayı terkmetmeyin... Okçuluğu yani (Kab-ı Kavseyini) Hakk ile iki yay aradaki mesafeyi açarsak sınavımız çok olur. Derdin bin değil, bir olsun o da Hakk derdi olsun. İşte bu rabbin Fazlı ile olan imtihanın bitince ancak Uhud dağına girilenebilir. Murat Derûni Ağabey ve Fa...'ı Karakol'da girişe alınırken gelmesi, Gönülden Muradın Fazlıyla güvenliğe-eminliğe gelmesidir. Tokayı ve çektiğin resimleri göstermen, artık Hakk'ın emini olarak esmâ-i İlâhiyye ile olan bağlantıyı ve müşahadesini göstermendir. Yanlış anlamışız denmesi, artık bu konuda yanlış anlayışının kalmamasının gerektiğidir. Tekrar dergaha Murat Derûni Ağabeyin arabası ile gelinmesi ise Gönülden gelen Murad'ın tarikat anlayışı ile dergaha gelinmesidir. Bu...'e elini yıkadın mı diye nefsinin kokusuna sorulması Celâl ve Cemâl'i anlayışını temizledin mi? mi diye sorulmasıdır.

Giriş katta yıkadım dedi. Hakikat-i İlâhi dergahının girişinde Celâl ve Cemâl anlayışını tenzih ettim dedim. Evin yine 3. katındaydım... Yine Nefsi mülhime mertebesindeydim. Lavobaya girdim. Lavaboya girmek, bu mertebenin temizlenmesi vehmin, ilhama dönüşmesidir. Oranın geniş olması sahasının genişlemesidir. Lavobaların beyaz renkte olmaları hem safiyete, hem uluhiyyete işarettir. Aynaların yan yana olması ise, Hakk'ın aynalarının birlikteliğidir. Aslında karşısındakinin yansıyan hâli farklı olsada yansıtan birdir. Makyaj takımını buketin kapının yanına koyması, bu temizlik kapısının yanında nefsi kokusundan sıfât hâlinden yüz yani cemâli güzelleştirme yardımcı âletlerinin gelmesidir. Sadece göz kaleminin yanında olması, göze kâlem ya da sürme çekilmesi, müşahadenin keskinleşmesidir. Sadece elin değil, yüzün de yıkanması Ef'âli ilâhiyye anlayışının temizlendikten sonra, Cemâl-i

Îlâhiyye ve Sıfât-ı Îlâhiyye anlayışının hayat suyunda yıkanıp temizlenmesidir. Yüzün güneşte yanması, Hakikat-i Îlâhiye güneşinin Zât-i tecellisinde yanmasıdır. Ellerin yıkanıp yüze sürülmesi, Fiillerin Hakk'ın fiillerin olduğunu anlayıp, bu anlayış ile cemâl-i Îlâhiyye sürülmesidir. Gözlerin kapalı iken, sırtımdan bana sarıldı. Sırt kişinin tur-nefis dağıdır, buradan sarılan ise Nefsi külldür ve bütün varlığı ile nefis dağına ihata etmiştir. Ama zâhiri göz kapalı olsada, bâtini göz açılmıştır ve zâhiri gözün gördüğü hayale ihtiyaç kalmamıştır. Açılan göz ise bâtini gözdür, nefsi küllün gülmesini, yani güllülüğünü görmüştür. Bana teşekkür etti. Nefsi küll hakikatlerini aktaracak bir mahal olduğu için hamd ediyordu. Makyajın akması ve temizlenmesi, cemâl-i İlahiyyenin dışarıda ilaveye ihtiyacı yoktur, fazlalıklardan temizlenmesi yani sıfât-ı ilâhiyyenin nefis istikametinde kullanımından temizlenmesi gerekir. Bu da bu sıfatları Hakk'a teslim etmekle olur. Nüket Annem içeriye çağırdı, içeriye çağrılan eski Bu... değildir. Yapılan yeni makyaj ise Hakk'ın sıfatlarının giyilmesidir. Yeni bir çehredir. Murat Deruni Ağabeyin kısa kollu tişört giyinmesi, Gönülden Muradın kısa kollu ti-şört yani, şeriat-i Muhammediyyeyi kısa ve öz hakikati ile hâl edinip giyinmeni istenmendir. Akşama doğru karakola gelmesi, bu hâlin fenâfillah güvenliğinin emniyeti hâlinde olabileceğidir.

Diğer zuhuratlarında yolundadır...

Selâmlar, Hoşça Kal...

Murat Derûni Ağabeyin...³³

³³ Bu kişi daha sonraki zamanlarda ileride İz-Efendi Baba ile yapılan mesajlaşmalardan anlaşılacağı üzere hâlini bozduğu üzere yoldan uzaklaştırılmıştır. Sağlık olsun...

KELİME-İ İDRİSİYE'DE MÜNDEMİC OLAN "HİKMET-İ KUDDÜSİYE"İN BEYANIDIR³⁴

İdris; tedrisattan geliyor, Allah İdris (a.s.) ın tedrisattaki gayretini her birerlerimize vermesini niyaz ederim, İdris (a.s.) o günlere göre çok üstün meziyetli birisi olduğu söyleniyor, kendisi 15 kadar sanatın da mucididir. Terzilerin piri de İdris (as) dır. Bu kelime-i İdrisiyedenin içinde mevcut olan Hikmet-i Kudsiyenin beyanıdır. Yani İdris (as) a Hikmet-i Kudsiye - Kudsi Hikmet - verilmiştir. Bu bölüm onun açıklamasıdır. Hikmet-i kudsiyenin kelime-i İdrisiyeye tahsisindeki hikmet budur ki, yani bu kudsi hikmeti niçin İdris (a.s.) a tahsis etmişler, sebebi budur ki, İdris (a.s.) **"Riyazad-ı Sakka"** yani azametli bir riyazat, çok şiddetli bir riyazada o riyazad ile nefsini hayvani sıfâtlardan ve tabiat kudretinden ve arız olan noksanlıklardan temizlemiş ve akıbet ruhaniyeti hayvaniyeti üzere galebe etmekle kendi halinden çok soyunmuş, beşeriyetinden tecrit olmuş, ve miraç sahibi olmuştur.

İlk mi'racı yapan İdris (a.s.) dır. Melaike ile konuşmuş, nitekim 16 sene yiyip içmediği ve uyumadığı ve Kuddisiyenin İdris (a.s.) a tahsisindeki hikmet budur ki İdris (a.s.) zahmetli riyazata ve nefsini hayvani sıfâtlardan ve tabiat kudretlerinden ve noksanlıklardan arazlardan

Kişinin kendi halini kendi bozmadıkça, biz kimsenin halini yerini bozmayız, zaten buna gerekte yoktur. Bizleri gönlünde tutanın gönlümüzde ebediyyen yeri vardır. Rabbımızdan bütün dost ve kardeşlerimiz evlâtlarımız ile dünya ahiret birlikte olmayı her zaman niyaz ederiz. **İz-T.B.**

³⁴ Muhyiddin İbn-i Arabi Fusus'ül Hikem – Ahmed Avni Konuk Şerhinin – İz-Terzi Baba Şerhi...

temizlemiştir. Sonunda ruhaniyeti hayvaniyeti üzerine galebe etmekle çok, çok soyunarak mi'rac sahibi olmuştur. Yani beşeriyetinden soyunarak mi'rac sahibi olmuştur. Melaike ve mücerret ruhlar ile konuşmuş idi. Nitekim 16 sene yiyip içmediği ve uyumadığı ve beşeriyetinden geçerek mücerret bir akıl haline gelmiş, sadece bir şuur olarak kalmıştır. O kadar büyük bir riyazatta bulunmuştur.

Ne yapmış? Nefsindeki hayvaniyeti tamamen üzerinden atmış, tabiatın hükümlerinden kurtulmuş, noksanlıklardan kendini temizlemiş, ruhaniyeti hayvaniyeti üzerine galebe etmiş ve mi'rac sahibi olmuştur. Demek ki mi'rac etmenin şartlarından birisi riyazat gerekiyor. Bu riyazatı zamanımızda ne kadar uygulayabilir o ayrı bir konudur. Çünkü bu asrın şiddetli çalışması içerisinde çok fazla bir riyazat yapmak mümkün olmuyor. Onlar tabii bir yaşam içerisinde, tabiat şartları içerisinde yaşadıklarından bu riyazatları yapmak mümkün olmuştur. 1.si riyazat, 2.si bu riyazatın sonunda zaten hayvani sıfatlardan kurtulmak, işte tarikatın en büyük özelliklerinden birisi de budur, kendimizin hakikatını tanıyıp, hayvani yönlerimizi terkedip insani vasıflarımızla kalmaktır. Gerçi bahsedilen hayvanlık çok yüksek bir mertebedir aslında ama biz bu mertebeyi yerinde kullanmadığımızdan düşük olarak kullandığımızdan hayvan sözcüğü bir misal olarak kullanılır hale geldi.

Yoksa hayvan sözcüğü hakikatte çok yüksek bir sözdür. Yaşayan varlık mânâsındadır. Yaşayan "an" mânâsındadır. Yani mahlukatın insandan sonra en kemalli oluşumu dur. Ama genelde kullandığımız hayvan bir aşağılık sözcüğü şekline bürünmüş hakaret anlamındadır. Burada kullanılması nefsimizi kötüleme yönünden kullanılan bir şekilde hayvani vasıflardan yani hayvanın

vurucu kırıcı parçalayıcı vasıflarından kurtulmak için yoksa hayvanda melaike gibi de bir oluşum vardır. "Kuzu gibi, koyun gibi," diyoruz uysallık bakımından. Onlarında birçok iftihar edilecek tarafları vardır. İşte burada hayvanlıktan maksat düşük ahlaklardır. Bunlardan nefsimizi arıtmamız gerekmektedir. Ayrıca arız olmuş noksanlıklardan, aslında bizde o noksanlıklar yok ama sonradan arız olmuştur, bunlar neden olmuştur; çevre şartlarından, çevrenin değer yargılarından çevre neye değer vermişse ona değer vermekten arıza oluyor. Gençliğimize doğru üzerimizde birçok gereksiz şeyler bunlar sonradan oluyor.

Bunlar arızlardır. Bunlardan temizlenme akıbet ruhaniyeti, hayvaniyeti üzerine galip gelmesidir. Yani dünyevi arzuları nefsanî arzuları nefs-i emmarenin üzerindeki tasallutu hakimiyetinin giderilip ruhaniyetinin hakim olmasıdır, aklının hakim olmasıdır. Bunların hepsinden soyunmasıdır.

Diğer ümmetin Muhammed ümmetinin hasleti gibi, mi'rac gibi mi'racları yoktur. Mi'racı olan da Hakikat-ı Muhammedi ümmeti gibi kemalli bir mi'rac değildir. İşte bu duruma gelmiş kişi melaike ve mücerret ruhlar ile konuşur. Bu gün de o riyazatları yapan ruhlarla konuşur, melaike ile konuşur. Nitekim 16 sene yiyip içmedi ve uyumadı, mücerret akıl haline geldiği anlatılır.

Yukarıda anlatılan oluşumlar, cesetleri bedenleri benlik yaşantıları içerisinde akl-ı cüz yaşantıları içerisinde hayatlarını sürdüren filozoflar için anlaşılır bir şey değildir. Filozoflar ne yapıyorlar, akl-ı cüz, akl-ı beşer yoluyla hareket eden kimseler bazı olağan üstü hadiseleri inceleyip ne olduğunu anlayamıyorlar, neden, çünkü akılları kendi idrakları çerçevesindeki bir şeyi anlayacak durumdadır. Onun dışındakileri anlayacak durumda değildir. Halbuki Hakikat-ı Muhammedi yolunda olan

kimseler akl-ı kül itibarıyla düşündüklerinden ve hayatlarını o şekilde sürdürdüklerinden tabi ki filozofların akl-ı cüz ile bakması ile olaya bakması mümkün değildir.

Yani yukarıda bahsedilen oluşumları bulmaları ve değerlendirmeleri mümkün değildir. İşte akılı vücuduna hakim olan filozoflar indinde kabul olunan bir şey değildir. Ama filozoflar ne yapsınlar ki onların akılları cisimle cismani yet dairesinde mahsur ve mahpus kalmışlardır. Onların akılları cisimde ve cismaniyet dairesinde yani o çerçevede mahpus kalmışlardır.

İşte bize en çok lazım olan şey aklımızı ve gönlümüzü hüviyete kavuştururmak. İnsanın en büyük özelliği hür, İslamiyet hürlük üzerine kurulmuştur, Cuma namazı bile o belde hürlük yoksa kılınamıyor, işte bu hürriyeti evvela kendimizde bulmamız, sonrada dış hürriyette bulunmamız lazımdır. O hudud haricine çıkamazlar ve insan yiyip içmese uyumasa ölür derler. Hani yukarıda 16 sene yemeden içmeden uyumadan yaşamış, ama filozoflar yukarıdaki işin hakikatini bilmeyen filozoflar bu kadar uzun süre yiyip içmezse ölür derler diyor. Bu dedikleri şey vücutlarına kesret ahkamı vaki olan insanlar için uygundur. Şimdi her birerlerimiz 16 sene değil 16 gün yememiş içmemiş olsak hepimiz ölürüz, ama burada bahsedilen şey çok tabii ki başka bir hadisedir. Velakin nefislerini tabiat kudretinden ve cismi ağırlıklardan kurtaran zevat hakkında asla doğru değildir. Tarihte birçok evliyaullahın bu şekilde yaşadığını yazılardan okuyoruz. Bu zevatın hayat hikayeleri yaşantıları, geçişleri akl-ı cüziye erbabı için bunların anlaşılması mümkün değildir.

Zira onların akılları sınırlı bir daire içerisinde tabiiyeye ve mantığa bağlı kalmıştır. O kayıtlar içinde kalmıştır, onun için o kimselerin halini anlayamazlar.

“Kuddüs” mukaddes manasına “Takdis” kelimesinden çıkmaktadır. Lügat manası; tathirdir. İstilahta hakkı imkan ve ihtiyaçtan ve bu âlemin noksanlıklarından ve kendinin gayrı bulunan mevcudada nispeten kemal ad olunan kemalattan cenâbına layık olmayan şeyden temizlemektir. Zira Hak Sübhaneu Teala ve O’nun kemalat-ı Zâtiyesi akıl ve vehim ve hayal ile idrak olunan kemalattan ala ve ecelidir. Nitekim kemal ehlerinden bir zât Cenâb-ı Kibriyaya hitaben buyurur; “Ey noksandan pak ve ey ademden Müberra (gayriden ayrılmış olan) yüce zat, senin vafında akıl ileriye bir adım atabilir mi? (Yani seni vasfetmek için cüzi akıl bir yere gidemez. Yani seni anlatamaz. Burada akl-ı külden bahsetmiyor, söz konusu olan akl-ı cüzdür.)

Ama olan kimse kulağı ile renkleri ve suretleri nasıl görür veyahut sağır ve göz ile ezgi nağmeyi nasıl işitir. Zira gayra mensup olan kemalat asıl makamdan mütenezzildir. Hakiki ıtlaktan hariç mütekayyiddir, İlâhi kemalat üzerine müteferridir, Kuddüs keyfiyet ve kemalat üzerine subbuhtan daha hastır. Zira onda pek şiddet ve kesretle zatı tenzih manası vardır. “Hak tenzih ve teşbihten münezzehtir” denildiği vakit tenzih ve teşbihten tenzih edilmiş olur. Tenzih edersen sınırlandırırın, teşbih edersen bağlarsın, dolayısıyla da bunlardan da tenzih etmek lazımdır. Tenzihin bu nevinde çok mübala vardır, tesbih yalnız makam-ı cem ve takdis ise makam-ı cem ve tafsil hesabıyladır denir. İşte bunun için Nûh (as) ın tenzihi akli ve İdris (a.s.) ın tenzihi dahi hem akli hem de nefsidir demişlerdir.

Hikmet-i Subbuhiye ile hikmet-i kuddusiye arasında manen ve mertebeden münasebet olduğu için yekdiğerine mukarin kılınmıştır. Yani Nûh (a.s.) ile İdris (a.s.) yakınlaştırılmıştır, yan yana alınmıştır. Nuh (a.s.)

her zaman bakımından İdris (a.s) dan sonra gelmiş ise de daha çok olanın tehiri evla olduğundan onun hikmeti hikmet-i subbuhi yeden sonra irad olundu.

Mübarek geceler seyri sülükta;

Regaib gecesi, rağbet etmenin hakikatini anlamak,

Mevlûd gecesi, doğumun ne olduğunu idrak etmek,

Beraat gecesi, berat'ın gerçeğini anlamak,

Mi'rac gecesi, nasıl mi'rac yapacağını bilincine varmak,

Kadir gecesi, kadrini bilmek,

Sıralaması şekliyledir. Kadir gecesinden sonra, Kadir gündüzü vardır.

İşte böylece kişi yirmi yedinci (**27.**) gece kadr'ini biliyor, yirmi sekizinci (**28.**) gecesi Peygamberin silsilesini tamamlamış oluyor.

Daha evvelki yaşamında diğer peygamberlerin yaşantısını geçmiş ve yirmi sekizinci (**28.**) gecede de "**hakikat- i Muhammed-i**"yi idrak etmiş oluyor.

Yirmi dokuzuncu (**29.**) gecede ise (Arefe) "**arif**" oluyor. Yani ertesi günün bayram olduğu biliniyor ve o gceye idrakte ulaşan kimse ise "**Arifi billah**" mertebesine ulaşmış oluyor.

İşte böylece "**Regaib**" gecesi ifadesiyle başlayan hakikat yolculuğu "**Arif-i billah**" hükmü ve yaşantısı ile neticeye ermiş oluyor.

Kişiyse "Arif" lik Bekabillah yolu açılır.

(6) Mübarek geceler ve Bayramlar içinden Kadir gecesi anlatımına bakalım...

4-2-1997 Salı Kadir gecesi sohbetinden özet

B E Ş İ N C İ B Ö L Ü M

KADİR GECESİ

**elhamdülillahi rabbil âlemin veselatu
vesselamu ala rasulina muhammedin ve ala alihi ve
eshabihi ecmain euzü billahi mineşşeytanirraciym
bismillahirrahmanirrahim.**

"Rabbi zidni ilma" sadekallahülaaziym

Bilindiği gibi bu akşam Kadir gecesi.

Daha evvel yaptığımız zikirlerden, merasimden ve tesbih namazından sonra şimdi, inşaallah, Kadir gecesinin ne demek olduğunu mânâ âlemi, özü ve hakikati itibariyle anlamaya çalışalım. Allah cümlemize zihin ve gönül açıklığı versin.

Kadir gecesi bilindiği gibi Kuran-ı Kerim'in dünya semasına indirildiği gecedir ve diğer gecelerin en üstün olanıdır.

Daha evvelce seyr-i sulükunda salık

- **Regaib** gecesini yaşıyor,
- sonra **Mevlûd/doğum** gecesini yaşıyor,

- daha sonra **Berat** gecesinde berat'ini alıyor,
- daha sonra **Mi'racını** yapıyor,
- ve ondan sonra da Kadr'e **Kadir** gecesine ulaşıyor.

Dolayısıyla Kadir gecesi sadece müslümanlara has bir lütuf olmaktadır. Diğer milletlerin böyle bir gecesi yoktur. Çünkü onlar o mertebeye ulaşamamışlardır. Buldukları yer itibariyle onların kadr'leri yoktur.

Ancak onların da bazı özellikleri vardır, fakat Hakikat-i Muhammed-i üzere olan kadirleri yoktur. Muhammed-i olmadıkça kadir gecesinin hakikatini anlamaya yol yoktur, çünkü Kadir gecesinde, Kû'rân-ı Kerîm nazil olmaya başlıyor. Allah kelamın mânâları sana nüzul etmeye başlıyor.

Öyle bir kadir kıymet bilmek ki bu yol başka ümmetlere kapalıdır ve Allah'ın **zât-i tecellisi** olmaktadır, "ef'âl, esmâ, sıfât" tecellileri değil **zât** tecellisidir. "Zât-i kadr", "zât-i kader", **zât-i** oluşumlarıdır.

Mi'rac gecesiyle **Kadir** gecesinin arasındaki fark şudur'ki:

Mi'rac gecesinde kul Rabb'ına yükseliyor,

Kadir gecesinde ise, Rab kuluna ulaşıyor.

İşte Mi'rac gecesi olmadan Kadir gecesi olamıyor. Kadir gecesinden daha büyük bir gece düşünmek mümkün değildir.

İşte Cenâb-ı Hak bu hakikatleri Kû'rân-ı Kerîm de Kadir Sûresi ve ilgili âyetlerle belirtmiştir. Şimdi onları inceleyerek aklımızın erdiği dilimizin döndüğü kadar anlayıp anlatmaya çalışalım.

euzü billahi mineşşeytanirraciyim

bismillalirrahmanirrahiyim

(Kadr Sûresi 97/1-5)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ {1/القدر} وَمَا أَدْرَاكَ مَا نَيْلَةُ الْقَدْرِ
{2/القدر} لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ {3/القدر} تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ
وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ {4/القدر} سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ
الْفَجْرِ {5/القدر}

(1) inna enzelnahü fiy leyletil kadri

(2) ve ma edrake ma leyletül kadri

(3) leyletül kadri hayrün min elfi şehrin

(4) tenezzelül melaiketü verruhu

fiyha biizni rabbihim min külli emrin

(5) selâmün hiye hatta matlei'l fecri

(1) inna/kesin biz leyletil kadr/kadr/kadir
leyl/gecesinde enzelnahü/onu/kendisini biz
enzel/inzal, indirdik

(2) ve leyletil kadr/kadir leyl/gecesi ne
olduğu sana ne derey/edre' etti/bildirdi/anlattı

(3) leyletil kadr/kadr/kadir leyl/gecesi
elf/bin şeh/aydan hayırlıdır

(4) külli/her emir/işten onların/kendilerinin
rabblarının izni ile fiyha/onun içinde/hakkında
onda/orada melaike/melekler ve ruh/öz/hülasa,
canlılık tenezzül eder/inerler

(5) ta ki matleil fecr/fecr/tan yeri tuluğ edinceye/ağarıncaya kadar hıye/o selam/esenliktir

1. Muhakkak ki: Biz onu Kadr gecesinde indirdik.

2. Kadr gecesinin ne olduğunu sana ne şey bildirdi?

3. Kadr gecesini, Bin aydan hayırlıdır.

4. Onda melekler ve ruh, Rabbi'lerinin izni ile her bir emrden iniverir.

5. O -gece- tan yeri ağarıncaya değin bir selâmettir.

(Duhan 44/1-8)

حم {الدخان/1} وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ {الدخان/2} إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ
مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ {الدخان/3} فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ {الدخان/4}
أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ {الدخان/5} رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ {الدخان/6} رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
مُوقِنِينَ {الدخان/7} لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ
{الدخان/8}

(1) ha mim

(2) vel kitabil mübiyni

(3) inna enzelnahü fiy leyletin mübareketin
inna künnâ münzirıyne

(4) fiyha yüfreku küllü emrin hakiymin

(5) emren min indina inna künnâ mürsiliyne

(6) rahmeten min rabbike innehü hüvessemiyul aliymü

(7) rabbissemavati vel ardı ve ma beynehüma in küntüm mukıniye

(8) lâ ilahe illa hüve yuhyiy ve yümiytü

(1) ha mim

(2) ve (andolsun) mübin/beyan olan açıklayan kitab

(3) inna/kesin biz enzelnahü/onu/kendisini enzel/inzal/indirdik mübarek/bereketli, kutlu gece içinde inna/kesin biz münzır/inzar, uyarılar idik/olduk

(4) hikmetli küllü/her emir/iş fiyha/onun içinde (onda) tefrik edilir/ayırt edilir

(5) emir/iş olarak indi/katımızdandır inna/kesin biz mürsel/gönderenler idik

(6) senin rabbinden rahmet innehü/kesin o hüve semi/duyan alim/bilen

(7) semavat ve arzın ve onların ikisinin arasındakilerin rabbı eğer mukin/ikan/yakıyn iseniz

(8) lâ ilahe illa hüve ihya/hayy/hayat verir ve mevt eder/öldürür

1. Hâ, Mim.

2. Apaçık bildiren kitaba yemin olsun ki:

3. Muhakkak biz onu, bir mübârek gecede indirdik, şüphe yok ki, biz uyarıcıyız.

4. O gecede her muhkem emr, ayırd edilir.

5. Bizim tarafımızdan bir emr olarak. Şüphesiz yok ki, biz Resûl gönderir olduk.

6. Rab'binden bir rahmet olarak. Muhakkak ki, O'dur hakkıyla işiten hakkıyla bilen O'dur.

7. Göklerin ve yerin ve bunların aralarındakilerin Rab'bidir. Eğer siz yakinen inanır kimseler oldu iseniz.

8. O'ndan başka ilâh yoktur. O diriltir ve öldürür, sizin Rab'binizdir ve evvelki atalarınızın Rab'bidir.

(Bakara 2/185)

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ
الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ
عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
{البقرة/185}

“şehrü ramadanelleziy ünzile fiyhil kur'anü hüden linnasi ve beyyinatın minel hüda vel fûrkani femen şehide minkümüşşehre felyesumhü”
“sadekallahul aziym”

ramazan şehri/ayı o zat/şey ki nas/insanlar için hüda/hidayet olarak kur'an fiyhi/onun içinde/onda inzal edildi/indirildi ve hüda/hidayetten ve furkandan (hak ile batılı ayırandan) beyyinat/açık deliller olarak bu halde eş şehre/o aya sizden kim ki şehid/şahit, tanık oldu bu halde esumhü/onu/kendisini savm, oruç tutsun

185. Ramazan ayı, o, öyle bir aydır ki, o ayda insanlara doğru yolu gösteren ve açık âyetleri içine alıp hak ile bâtilin arasını ayıran Kur'ân'ı Kerîm nâzil olmuştur. İmdi sizden ramazan ayında hazır bulunan, o ayın orucunu tutsun.

"şehru ramazan", yani Ramazan ayı öyle bir aydırki Kur'ân o Ramazan ayı içersinde indirildi.

"hüden linnasi" İnsanlara hidayet etmesi için indirildi.

"ve beyyinatın" açık beyanlar bilgileri ile

"minel hüda" hidayet yolunun açık bilgilerini verdi.

"vel furkan" ve âlemde ne kadar farklılıklar varsa onların hakikatini de verdi.

Bir tarafta **vahdet** ilmini bir tarafta da **farklar** ilmini verdi:

Çünkü her oluşum bir **esmânın** özelliğinden kaynaklandığına göre tabii ki bu hadiseler farklılık arzedecektir. İşte bunun bilgisini de verdi.

(yani Kûr'ân'ın **furkan** yönü)

"femen şehide" Kim ki bu ayı görünse, bu aya ulaşırsa,

"min kümüşşehrafel yesumhü" hemen oruç tutsun.

Burada orucun farziyeti ve Kûr'ân-ı Kerîm'in indirildiği ay belirtiliyor.

Hiz. Rasulüllah **Hira** dağında iken, **Hiz. Cebrail** geldiği zaman,

(Alak 96/1)

أَفْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ {العلق/1}

ikre' bismi rabbikelleziy haleka

o zât ki halek/halk eden senin rabbinin ismi/adı ile ikra/kıraat et, oku

"ikra" "oku"

"bismirabikellezi " "Rabbinin ismi ile oku" ayeti Ramazanın içinde gelmiştir.

Kûr'ân-ı Keriyime toplu olarak bakıldığında, kendisinde bulunan bilgiler sıralandığı zaman bunların hakikatleri çok daha açık olarak anlaşılmalıdır.

Gelelim (Duhan 44) sûresinin baş âyetlerine:

Orada başta

حَم {الدخان/1}

ha mim var

(1) ha mim

"ha mim" bilindiği gibi, **"Hakikati Muhammedi"**nin bu bölümü.

7 tane **"ha mim"** ile başlayan sure vardır.

Bunun her birisi bir mertebenin hakikatini belirtiyor yani **7** nefis mertebelerini.

Burada da **Kadir** ile ilgili hakikati belirtiyor,

“Ha mim” bu hakikatin şifresi’dir.

Buradaki “Ha mim’i” biz “Hakikat-i Muhammed-i” olarak düşünelim.

{الدخان/2}

(2) vel kitabil mübiyni

(2) ve (andolsun) mübin/beyan olan açıklayan kitab

“açık kitaba yemin olsun”.

O zaman şöyle oluyor:

“Ha mim ve açık kitab-a yemin olsun ki!”

Neden, çünkü, “ha mim”in tafsilatı açık kitabın içindedir.

{الدخان/3}

(3) inna enzelnahü fiy leyletin mübareketin inna küna münzirıyne

(3) inna/kesin biz enzelnahü/onu/kendisini enzel/inzal/indirdik mübarek/bereketli, kutlu gece içinde inna/kesin biz münzır/inzar, uyarılar idik/olduk

“inna enzelnahü” “muhakkakki biz onu indirdik,” “fi leyletin mübareketin” “mübarek bir gece içersinde indirdik,” “inna küna münzirin” “muhakkak’ki biz korkutuyoruz”,

{الدخان/4}

(4) fiyha yüfreku küllü emrin hakiymin

(4) hikmetli küllü/her emir/iş fiyha/onda tefrik edilir/ayırt edilir

{الدخان/5} أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

(5) emren min indina inna künna mürsiliyne

(5) emir/iş olarak indi/katımızdandır inna/kesin biz mürsel/gönderenler idik "fiyha yüfreku küllü emrin hakiymin emren min indina inna künna mürsiliyne" "o gece bütün işler birbirinden ayrılırlar. "

"Bizim yanımızdan bir emir ile muhakkak ki biz göndericiyiz".

{الدخان/6} رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(6) rahmeten min rabbike innehü hüvessemiyl aliyümü

(6) senin rabbinden rahmet innehü/kesin o hüve semi/duyan alim/bilen "Rahmeten min rabbike" "Rabbinden bir rahmet olsun diye gönderdik." "innehü hüvessemiyl aliyümü" "muhakkak ki duyucu ve bilicidir".

{الدخان/7} رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

(7) rabbissemavati vel ardı ve ma beynehüma in küntüm mukıniyne

(7) semavat ve arzın ve onların ikisinin arasındakilerin rabbı eğer mukin/ikan/yakıyn iseniz "rabbissemavati vel ardı ve ma beynehüma in küntüm mukıniyne" "semavat, arz ve ikisi arasında onların Rabbıdır eğer yakıyn sahibiyiseniz".

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ
{الدخان/8}

(8) lâ ilahe illa hüve yuhyiy ve yümiytü

(8) lâ ilahe illa hüve ihya/hayy/hayat verir ve mevt eder/öldürür "ondan başka ilah yoktur o diriltir o öldürür".

Buradaki gecenin bazı alimler tarafından

"inna enzeinahü fiy leyletin mubareketin" ile belirtilen gecenin,

Berat gecesini belirttiği söyleniyor,

aynı ayeti **Kadir** gecesini olarakda söyleyenler var ise de,

Berat gecesini olması daha mümkündür,

çünkü **Kadir** gecesini hakkında belirtilen "**Kadir gecesinde inmiştir**" lafzı vardır.

Burası **Berat** gecesiniyle ilgili olmalıdır.

Çünkü Cenab-i Hak Kur'an-ı Kerim-i "**levhi mahfuz**"dan ikinci kat gökteki "**Beyt'ül Ma'mur**"a indirdi.

"**Beyt'ül Ma'mur**"dan da **Kadir** gecesini "**Beytül Haram**"a indirdi ve bu Beyt'ül Harama inmeyi **23** senelik bir süre içerisinde oldu.

"**Beytül Ma'mur**"a bir defada geldi oradan "**Beytül Haram**"a yani "**insana**", "**peygambere**" görevli melek tarafından **23** senede indirildi.

Kadir gecesinde **Hira** dağında gelen ayet **“İkra”**
“oku” idi,

Son gelen âyet ise, Bakara sûresinin 281’nci âyeti oldu.

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
{281/البقرة} وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

“vettekü yevmen türce’üne fiyhi ilellahi”

**ve allaha değin/üzre fiyhi/onda/oraya
irca’/rücu/döndürüleğiniz yevm/güne ittika/akva
et**

**“Rabbınıza döndürüleceğiniz günden
sakininiz.”** diye son bir ikaz yapılmaktadır.

Kur’an-ı Kerim’in dünyaya nazil olmaya başlaması gerçekten insanlık âlemi için çok müthiş bir hadisedir. Çünkü insanın en geniş şekliyle Rabbini bilmesi ve anlaması onun getirdiği ilimle mümkün olmaktadır.

Diğer kitaplardaki Rab bilgisi gönderildiği zamanın insanının anlayabileceği kadardı.

Cenâb-ı Hak **“Kûr’ân-ı Kerim”** içindeki bilgiler ile Hz. Peygambere ikram etti, o da aynen onları ümmetine ikram etti.

Seyh’ül ekber Muhyiddin Arabi Hz:

“Hz Muhammed’in ümmetine Kûr’ân-ı Kerim-i ikram etmesi, Hz. Cibril’in Meryeme Ruhü nefhetmesi gibidir.” buyurdular.

Daha evvelcede dediğimiz gibi diğer ümmetlerin Kadir geceleri yoktur. Bu oluşum Ümmet-i Muhammede

has bir özelliğdir. İnsanlara bir ikram veya lütufta bulunulur; onun kıymetini bilirse, kadr-u kıymetini bildi, **kadirşinas** derler.

İşte Cenâb-ı Hakk'ın bize lütuf etmiş olduğu bu gecenin hakikatini idrak edersek, biz de kadirşina bir insan olmuş oluruz ve bu bizim lehimize olur.

O halde her birerlerimiz bulunduğumuz idrak seviyelerimiz ilibariyle en geniş şekilde bu oluşumu anlamak zorundayız. Bu dünyadan gitmeden evvel bulunduğumuz halin kadr-ü kıymetini de bilmek zorundayız. Çünkü bize muhteşem Hakikat-i Muhammed-i mirası kalmıştır.

Mûsâ (a.s.) ulaştığı en yüksek oluşum

“len terani” “sen beni göremezsın” oldu,

(Araf 7/143)

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ
قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا
تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ
إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ {الأعراف/143}

“ve lemma cae musa limiykatina ve kelleme hü rabbühü kale rabbi eriniy enzur ileyke kale len teraniy ve mikatımız/tayin ettiğimiz vakit (ibadet süresi, yeri) için musa cae/geldiğinde/gelince ve rabbühü/ onun/ kendisinin rabbi kelleme hü/ ona/ kendisine kelime ettiğinde/ konuşunca dedi ki, rabbim bana rüyet/göster ki sana de ğin/üzre nazar edeyim/bakayım dedi ki, len teraniy/asla beni rüyet edemez/göremezsın “Musa tayin ettiğimiz vakitte

gelip Rabbi onunki konusunca, Mûsâ: (Rabbim! Bana kendini göster, sana bakayım) dedi. Allah: (Sen beni göremezsın!) dedi.”

Çünkü “mertebe-i Mûseviyet” **tenzih** akaidesi üzeredir.

Tenzih’de Allah ve kul ikiliği olduğundan ötelerde olan bir Allah’a yönelme vardır.

Hal böyle olunca kişinin beşeri kimliği üstünde olduğu sürece “**sen beni göremezsın**” hitabına maruz kalacaktır.

Mi’rac bölümünde de bir miktar bahsettiğimiz gibi, “**Mûseviyet mertebe**”sinin en yüksek hali budur, bu mertebede bulunanların kadr-u kıymetleri bu yaşantı içindedir.

“**Gerçek tenzihi**” (taklidi tenzihi) değil idrak etmeleri bu mertebe müntesiblerinin kadimleridir.

Bu halin kendilerini kaplaması da, o mertebenin Kadir gecesi diye belirtilen kemalidir.

Mi’rac bölümünde bir miktar belirtildiği gibi, bu geceye “**İseviyet mertebesi**” itibariyle baktığımız da, görülen şu olur:

İseviyet “**Teşbih**” (benzetme) kaidesi üzerine kurulmuştur.

Yaşantısı “**fena fillah**” (Allah’da fani yok olmak) olduğundan geriye dönüşü mümkün değildir.

Hal böyle olunca o mertebenin de gerçek anlamda geriye dönüşü olmadığından **Kadir gecesi yoktur**. O mertebenin en yüksek kadr-i, İsa (as) göğe alınışdır.

Kur'an-ı Kerim'de Nisa Suresinde 4/158)

بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ

bel refe'ahullahü ileyhi

**bilakis/doğrusu ona/kendine değin/üzre/
doğru allah refi etti/yükseltti**

"Allah onu kendi katma yükseltti." ifadesiyle anlamını bulmaktadır.

Böylece o mertebenin geriye dönüşü olmadığından henüz **"İnsan-ı Kamil"** mertebesi de oluşmamıştır, dolayısıyla bu mertebenin'de gerçek anlamda Kadir gecesini alamamaktadır.

"İseviyet"in kadr-i **"fena fillah"** (Hak'da fani yok olmak'tır.)

Hız. Rasulüllah'ın ve ümmetinin kadr-i çok başkadır. İşte geçmiş peygamberlerin hakikatlerini biz idrak edebilirsek;

Eğer onların hakikatlerine bakarak kendi peygamberlerimizin ve kendi halimizin nasıl olduğunu değerlendirmemiz çok daha kolaylaşır, güzelleşir ve değerlenir.

Bunların hepsi peygamberdir hepsi aynı mertebededir diye bakarsan, aradaki fark meydana çıkmayınca kendi değerini **(kadrini)** bilemezsin. Evvela onların mertebelerini tesbit etmek lazım ki ondan sonra biz kendi mertebemizi bilelim ve oradaki açık seçik farkı müşahade edelim.

(Kadr Sûresi 97/1-5)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ {القدر/1} وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
{القدر/2} لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ {القدر/3} تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ
وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ {القدر/4} سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ
الْفَجْرِ {القدر/5}

(1) inna enzelnahü fiy leyletil kadri

(2) ve ma edrake ma leyletül kadri

(3) leyletül kadri hayrün min elfi şehrin

(4) tenezzelül melaiketü verruhu fiyha biizni
rabbihim min külli emrin

(5) selamün hiye hatta matlei'l fecri

(1) inna/kesin biz leyletil kadr/kadr/kadir
leyl/gecesinde enzelnahü/onu/kendisini biz
enzel/inzal, indirdik

(2) ve leyletil kadr/kadir leyl/gecesi ne
olduğu sana ne derey/edre' etti/bildirdi/anlattı

(3) leyletil kadr/kadr/kadir leyl/gecesi
elf/bin şehri/aydan hayırlıdır

(4) külli/her emir/işten onların/kendilerinin
rabblarının izni ile fiyha/onun içinde/hakkında
onda/orada melaike/melekler ve ruh/öz/hülasa,
canlılık tenezzul eder/inerler

(5) ta ki matleil fecr/fecr/tan yeri tuluğ
edinceye/ağarınca kadar hiye/o selam/esenliktir

meâlen:

“Doğrusu biz Kûr’ân-ı Kadir gecesinde indirdik.

Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?

Kadir geci bin aydan hayırlıdır.

Melekler ve Cebrail o gecede Rablerinin izniyle her türlü iş için inerler.

O gece, tan yerinin ağarmasına kadar bir esenliktir”.

Kadir sûresine gelince, onu iyi anlamaya çalışalım,

“inna” “muhakkak ki biz,”

“enzelnahü” “o Kûr’ân-ı biz indirdik”

“fîy leyletil kadr” “kadir geci içinde.”

Bu Kûr’ân’ın bir genel olarak **dünya semasına** inmesi var,

Bir de özel olarak her birerlerimizin **gönül semalarımıza** inmesi vardır.

(A’raf 7/142)

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ

ve va’adna musa selasiyne leyleten ve etmemnaha bi’aşrin

fetemme miykatü rabbihî erbe’iyne leyleten ve otuz (30) leyl/gece olarak mûsâyâ biz vaad ettik/sözleştik ve aşr/on (10) ile etmemnaha/onu/kendisini tamamladık bu halde rabbihî/onu/kendisinin rabbi erbain/kırk (40)

leyl/gece olarak mikat/vakti/ibadet süresi, yeri tamamlandı

“Mûsâ’ya otuz gün vade verip sonra buna on gece daha kattık! Böylece Rabbinin tayin ettiği müddet kırk geceye tamamlandı”

Mûsâ (a.s.) gündüzleri oruç; geceleri ibadetle nefis tezkiyesi yaparak geçirdiği otuz **(30)** günün sonunda **“Tevrat-ı şerifi”** almaya başladı ve on gün **(10)** devam etti.

Böylece süre kırk güne **(40)** ulaşmış oldu.

Kadir gecesi olarak genelde, kabul görüp uygulanan Ramazanın yirmi yedinci **(27.)** gecesi sistematik oluşuma da çok uygun düşmektedir.

Kadir gecesinin daha değişik tarif ifadeleri de vardır.

Bunun sebebi, her geceyi Kadir gecesine döndürmenin mümkün olduğunu bildirmek içindir.

Ramazanın yirmi yedisinde **(27)** Kûr’ân-ı Kerîm nazil olmaya başlıyor.

Mûsâ (a.s.) otuz **(30)** unda gelmeye başladı, kırk’ında **(40)** sona ermiştir.

Müslüman, Ramazanda bir ay oruç tutuyor, bunun yirmi yedisine kadar olan sürede nefis tezkiyesi yapmış oluyor.

Böylece gönül ayinesinde kendi nefsanîyetinden hiç bir toz dahi kalmamış oluyor.

Böylece ilahi tecelli o temiz gönül aynasında parlamaya başlıyor ve orası alış, yani tecelli merkezi oluyor.

İşte böylece kişi yirmi yedinci (27.) gece kadr'ini biliyor, yirmi sekizinci (28.) gecesi Peygamberin silsilesini tamamlamış oluyor.

Daha evvelki yaşamında diğer peygamberlerin yaşantısını geçmiş ve yirmi sekizinci (28.) gecede de **"hakikat- i Muhammed-i"**yi idrak etmiş oluyor.

Yirmi dokuzuncu (29.) gecede ise (Arefe) **"arif"** oluyor. Yani ertesi günün bayram olduğu biliniyor ve o gceye idrakle ulaşan kimse ise **"Arifi billah"** mertebesine ulaşmış oluyor.

İşte böylece **"Regaib"** gecesi ifadesiyle başlayan hakikat yolculuğu **"Arif-i billah"** hükmü ve yaşantısı ile neticeye ermiş oluyor.

Bu hal ile Ramazanın otuz (30) una ulaşmış insan da bayram yapmaz da ne yapar?...

İşte gerçek bayramı onlar hak ediyorlar. Bizlerde sureta onlara benzemekle onların yüzü suyu hürmetine bayram yapıyoruz.

Bu hakikati idrak eden Hacı Bayram-ı Veli, ilahisini böyle söylemiş:

"Bayramım imdi, bayramım imdi, yar ile bayram ederler şimdi."

Kimki belirli oluşumlarla gönlünü temizlemiş ise biz de onun gönlüne Kur'an-ı Kerim-i indirmeye başlarız, böylece o da **"İnsan-ı Kamil"** olmaya başlar.

Burada Kur'an'ın inmesi, **vahy** ile yeni bir Kûr'ân inmesi değil, **ilham** ile **mevcud Kur'an'ın inceliklerinin kendisine** açılmasıdır.

Şimdi tekrar geri dönerek Kadr Sûresine baştan başlayalım.

(Kadir 97/1)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ {القدر/1}

(1) inna enzelnahü fiy leyletil kadri

(1) inna/kesin biz leyletil kadr (kadr/kadir leyl/gecesinde)

enzelnahü/onu/kendisini biz enzel/inzal, indirdik

“inna” “muhakkak ki biz,”

“enzelnahü” “o Kûr'ân-ı biz indirdik”

Bakın burada “**Cibril**”den de bahs edilmiyor, doğrudan doğruya “**biz indirdik**” deniliyor.

Çünkü **Cebrail** özünde zaten Hak'tan başka bir şey olmadığından, “**biz indirdik**” deniliyor.

“fiy leyletil kadr” “Kadir gecesi içrisinde”

Burada bir **geceden** bahs ediliyor.

Niye “**kadr gündüzü**” denmemiş?

Çünkü gece **fena fillah** mertebesi olduğundan, kişi **Hak'ta fani** olduğu, **Hak'la Hak** olduğu zaman Kur'an nazil olmaya başlıyor.

Geceden kasıt, “**yokluk, hiçlik**”

- Eşyanın ortadan kalkması
- Kendi varlığının dahi ortadan kalkması
- **"A'maiyet"** haline bürünmesi
- **Zât Alemine** ulaşmasıdır.

Bu **"fena fillah"** halinden nüzul ve tenzil ile **"İnsan-ı kamil"** olarak tekrar dünyaya dönmeye başlıyor.

İşte bu hakikati, şimdilik **"fena fillah"** mertebesinde bekletilen **"İsâ"** (a.s.) da yaşayacak. O zaman o kadr'i kıymetini bilecek tekrar dünyaya geldiğinde bizim şimdi yaşadığımız hakikati o, o zaman yaşayacak.

Dikkatinizi çekiyorum, buradaki Ümmet-i Muhammedin ihtişamını düşünebili-yor muyuz İsâ (a.s.) Hz Peygambere ümmet olarak gelecek **"Hakikat-i Muhammedi"**den aldığı, kendinde olmayan bu hakikatleri tahakkuk ettirerek gelecek ve ondan sonra **"kadr"** hakikatini yaşayacak, fakat biz bunu daha şimdiden yaşıyoruz ve bu imkanımız var.

Bir düşünelim içinde bulunduğumuz hassasiyetin güzelliğın değerin derecesinin ne olduğunu.

Ben-i İsrail'in peygamberlerinin en büyüğü olan **"İsâ"** (a.s.), şu anlattığımız vasfa sahip değildir. Haşa onun peygamberliğine bir halal gelmesin; o ayrı bir vasıftır.

Ümmet-i Muhammed'de Hz Rasüllüallah'ın kemalatının ilmi, bilgisi, özelliği, yaşantısı olduğundan (ki âlemler onun kendisi için varedilmiş) bütün ilim onda zıhura çıkmış; **"levlake levlak lema halaktül eflak"**

yani “eğer sen olmasaydın, olmasaydın bu alemleri halk etmezdim”

Hükmüyle belirlenmiş

(Enbiya Suresi 21/107 ayette)

{107/الأنبياء} وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

ve ma erselnake illa rahmeten li'l alemiyne

ve illa/sadece rahmeten li'l alemiyn/ alemler için rahmet olarak seni ersel/irsal etdik, gönderdik

“Ey Muhamined, seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik” ifadesiyle tabii ki o rahmetten en önce bizler yararlanıyoruz ve yararlanmamız gerekiyor.

İşte Cenâb-ı Hak bu özellikleri, hiç bir ümmete yapmadığı bu lütfu bir garip ahir zaman ümmetine yapmıştır.

Ve âyet devam etmekte (Kadir 97/2)

{2/القدر} وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

(2) ve ma edrake ma leyletül kadri

(2) ve leyletil kadr/kadir leyl/gecesi ne olduğu

sana ne derey/edre' etti/bildirdi/anlattı

“Kadir gecesinin ne olduğunu sen idrak ettin mi?”.

Âyetteki ifade tarzına bakın, sanki karşılıklı konuşuyor gibi, uzaklarda değil.

Bu ayetin iki yönü vardır:

Birisi **Hz. Rasulullah'a** hitab eden yönü,

İkincisi de **ümmetine hitap** eden yönüdür..

Hz. Rasulullah'a hitap eden yönüne baktığımız zaman,

O'na **"sen bu Kadir gecesini idrak ettin"** hükmündedir,

Onun için **"ettin mi, etmedin mi?"** hususu düşünülemez, çünkü Kur'an kendisine gelmiştir.

Bu ifadelerin hakikatini anlayamayacak durumda olsa idi o'na gelmez idi. Burada ki **"vema" "ne" bize** ümmetine ait

"Ey Rasülümün ümmeti, siz bunun ne olduğunu idrak ettiniz mi?"

Bu hitap bizleredir.

Kûr'ân-ı Keriym Hz. Peygambere inmesi dolayısıyla

"Sen bunu idrak ettin, bunda kimsenin şek şüphesi yoktur."

Fakat bize gelince;

"Ey Ümmet-i Muhammed, siz bu geceyi idrak ettiniz mi?"

Bunun değerini, kadrini kıymetini anlayabildiniz mi?

Veyahut bunun hakikati ile ilgilenebiliyor musuz? gibi sorular vardır.

İşte bu Kadir gecesini idrak etmek için o Hak yolcusu ve talibinin, yol ehlinin, daha evvelce **"Regaib,**

Mevlût, Ber'at, Mi'rac gecelerini idrak edip, bu yoldan **Kadir** gecesine ulaşması ancak mümkün olduğundan dolayı,

"Sen bu geceyi idrak ettin mi?" ikaz ihtar eğitim veya hatırlatmasını yapmaktadır.

"Bu silsileyi yaşayıp da Kadir gecesinin ne olduğunu daha hala anlayamadın mı?" demektir.

İnşallah her birerlerimiz bu oluşumları en iyi şekilde anlayanlardan oluruz ve Âyetin devamında (Kadir 97/3)

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ {القدر/3}

(3) leyletül kadri hayrün min elfi şehrin

(3) leyletil kadr/kadr/kadir leyl/gecesi elf/bin şehri/aydan hayırlıdır

"leyletül kadri" "o kadir gecesi"

"hayrün min elfi şehrin" "öyle bir gecedir ki bin aydan hayırlıdır."

Böyle bir özellik hiç bir ümmete verilmiş değildir. Ancak yukarıda da belirtildiği gibi gerçek bir idrake ulaşmak gerekmektedir.

Hz. Rasulullah zaman zaman geçmiş ümmetlerin yaşlarını düşünür, epey uzun olduklarından, kendi ümmetinin ise ömürlerinin daha kısa olduğundan ibadetlerinin daha az ve sevaplarının da daha az olacağını düşünüp üzülmüş.

Bu âyetin o yüzden nazil olduğu tefsirlerde yazılıdır.

“elfi şehrin” “bin ay” “seksen üç (83) sene üç (3) aydır.”

Ey Habibim sen hiç üzülme, senin ümmetine öyle lüluflarda buldum ki: onları daha evvelce hiç bir ümmete nasib etmedim:

Bakın Cenâb-ı Hak Ümmet-i Muhammed’e bir gecede 83 sene üç (3) aylık devamlı ibadet sevabı veriyor.

Gündelik ibadete ayrılan saatlerin ortalama 10’da 1 (1/10) olabileceğini düşünebilirsek **83** senenin **830** seneye tekabül ettiğini kolayca anlarız.

Ey: Muhammed (as) ahir zaman ümmeti, sana bahşedilen değerleri bir düşünebilseydin ne olurdu?...

Burada belirtilen zaman **Ef’âl** âleminin oluşumu içerisinde kısıtlı zaman mefhumu ile ifade edilmiştir.

Aslında gerçek manada Kadr’ini oluşturup kendi kıymetini idrak ettiği zaman kişinin ne seneye ne ömürle, ne zamanla, ne dünya, ne ahiretle kıyas edilmez bir oluşumu olur, çünkü zaman izafidir.

Vahdet ehli indinde bütün onları toplayan sadece **bir tek an vardır** kendi gerçek kıymetini idrak ettiğin vakit, ebedi hayata geçmiş oluyorsun, ebedi hayatta ise **kısıtlı zaman** yoktur.

Burada, âyette bahs edilen zaman süresi aslında çok kısa ve **ef’âl** yani **madde** âlemi itibariyledir.

Mânâ âlemi itibariyle değerlendirmemiz çok güçtür, çünkü **madde** mânâ yanında çok az değer taşımaktadır.

Âyet'te her mertebede olan kişinin anlayabileceği bir dil kullanılmıştır. Gerçek kadr'ini idrak eden kimseler ise, bu oluşumu yaşadıklarında onlara ayrıca anlatmaya gerek kalmıyor.

Kûr'ân-ı Kerîm sana nazil olduktan sonra bunun değeri ne zamanla ne madde ile ölçülemez.

İyi düşün "**Kûr'ân sana yani her birerlerimize nazil olmuştur**" bu ifadeyi "**ehli yakıyn**" olarak anlamaya çalışalım.

Şimdi burada bir gerçeği daha açmaya çalışalım:

Yukarıdan beri gördüğümüz ayetlerde **üç (3)** "**leyl**" "gece" geçti.

Cenâb-ı Hak dileyseydi tek ifadesiyle bunları akıtabilirdi.

Birinci gece bu hakikatleri "**ilmel yakıyn**",

İkinci gece "**aynel yakıyn**",

Üçüncü gece ise "**hakk'al yakıyn**" olarak müşahade edip yaşamamız içindir.

İşte âyette belirtilen bin (**1000**) ay "**Sûri**" (zâhir) ifade tarzı içerisinde en az miktarda, asgari müşterek çerçevesinde belirtilmiştir.

Gerçek manevi yönünü izahı ise ancak yukarıda belirtilen **üç mertebede** yaşayanlar tarafından değerlendirilebilir.

Allah c. c cümlemizin idraklerini en geniş şekilde açmamıza yardımcı olsun.

(Kadir 97/4).

تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مَنْ كُلُّ أَمْرٍ {القدر/4}

(4) tenezzelül melaiketü verruhu fiyha biizni rabbihim min külli emrin

(4) külli/her emir/işten onların/kendilerinin rabblerinin izni ile fiyha/onun içinde/hakkında onda/orada melaike/melekler ve ruh/öz/hülasa, canlılık tenezzül eder/inerler

İşte o gece,

“tenezzelül melaiketü” “melaike de iner, nüzul eder.”

Kûr’ân indikten sonra melaike de iner,

“verruh” “Ruh da iner”;

“fiyha” “o gecenin içinde”

“bi izni rabbihim” “onların Rab’larının izniyle”

Melaike ve ruh o gece iner:

“İndirelim bakalım şimdi nereye inecekler?”

“tenezzelül melaiketü” “melaike iner, tenezzül eder.”

Tabii ki iner, inmez’mi hiç?...

O ruh’tan maksat genelde **Cebrail** (a.s.)’dır denmiştir.

O’da çok yerli yerindedir ama **birimsel** olarak daha **öz** düşünürsek:

Melaïke dediğimiz şeyler, melekler, kuvvetler'dir yani Cenâb-ı Hak'tan Kur'an vasıtasıyla sana yepyeni güçler gelir, yepyeni idrakler açılır,

Çünkü yukarıda idrake, "**vema edrake**" hitab ediyordu.

İşte o idraklerin açılması için yepyeni bilgiler gelir, melekler getirir, yani "**esmâ-i İlâhiye**"nin her türlüünü sana ilim ve bilgi olarak verirler.

Dolayısıyla **ilmi** artık gönlünden almaya başlarsın, başkasına pek ihtiyaç kalmaz.

Tabii ki ilim her yerden alınır, Çin'de bile olsa alınır, ama buradaki bilgi nakil bilgisi nakil ilmi değil, bizatihi kendinde ortaya gelen ilimdir ki, işte buna "**müşahede ilmi**" ve de "**yakıyn**" ilmi, "**vahdet**" ilmi denilir.

Tam sağlam, temiz, katıksız bir ilim, doğrudan doğruya özünden gelen bir ilimdir.

Ve herkesin Cebrail-i kendine geliyor, ona ilmini getiriyor.

Cebrail (a.s.) görevlileri bu işleri görürler.

İşte Âyette belirtilen melekler sendeki yeni görüşler, hayata bakışlardır.

Tabii ki genel olarak yeryüzüne inen melekler de vardır.

Bunlar bu gece Kadir gecesinde yeryüzüne inerler ve tebeddülât, değişiklik yaparlar.

Böyle olduğu gibi bizim yeryüzümüz olan beden mülkümüzde de aynı değişiklikler olması lazım geliyor, aynı kazançlar sağlanıyor.

Bu işler gece oluyor. Yukarıda bahsedilen **üç gece** ifadesinde, üç oluşumda veyahut üç mertebe'de ki insanların değişik yaşantılarından zuhura geliyor.

İşte meleklerin yeryüzüne inmesi, **melekût "Esmâ"** mertebesinin sana nüzulüdür.

Rûh'un yeryüzüne inmesi, sana **"Sıfât"** mertebesinin nüzulüdür.

Kûr'ân'ın sana inmesi ise, **"Zât"** mertebesinin nüzülü ve tecellisidir.

Bakın ifadelerde ne incelikler var. Onları hakikatleri itibariyle anlamamız gerekiyor.

Bu işler nasıl oluyor?

"biizni Rabbihim" ancak **"onların Rablerinin izni"** ile oluyor.

Yani nereye nasıl bir oluşum, bir bilgi geldi ise Rabb onu o şekilde orada kendi kontrolünde oluşturup tahakkukunu sağlamaktadır.

Burada bilmemiz gereken bir husus vardır, **"Rab"** dendiğinde, bu esmânın, hakikatini iki yönlü bilmemiz gerekmektedir:

Birinci yönü "Rabb'ül erbab" yani "Rabb'ların Rabbi" itibariyle, genel olarak bu sistemin çalıştırılıp terbiye edilmesidir.

İkinci yönü "Rabb'ül has" "Has Rab" itibariyle varlıkların kendi has Rabb'larıdır.

İşte bu oluşum her varlığın kendilerine has Rabb'larının izniyle inmektedir.

“**Rabb**” esmâsı “terbiye eden mürebbiye” demektir ve her varlığın bağlı olduğu bir esmâsı vardır.

İşte o esmâ, o varlığın Rabb’i dir.

Böyle olunca da her varlığın kendine ait “**Rabb-ı has**”ı başka başka esmâ’lar’dır, bu esmâlar “**Rabb-ul erbab**”a bağlıdır o’da “**bir**”dir.

Bu hakikat-i Kûr’ân-ı Kerim de Yusuf (a.s.) ağzından

(Yusuf 12/39)

يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
{يوسف/39}

ya sahibeyi’s sicni e-erbabün müteferrikune hayrün emillahül vahidül kahharü ya sicc/zindan iki (2) sahib/arkadaşım müteferrik/çeşitli erbab/rabblers mı yoksa vahid/bir tek kahhar/kahredici allah mı hayırlıdır

“**Ey zindan arkadaşlarım ayrı ayrı Rab’larmı hayırlıdır, yoksa tek ve üstün olan Allah’ımı hayırlıdır?**” diye, bildirmiştir.

Genel olarak, “**Rabb’ül erbab**” bütün bu âlemde meydana gelen oluşumların kaynağıdır.

“**Rabb-ül has**”lar ise, teferruatları oluş-
turmaktadırlar.

Burası ise **Esmâ** mertebesidir ve **Ef’âl** mertebesindeki oluşumları meydana getirir.

Ve ruh’un inmesi: Sana “**venafahtü**”nün daha geniş geliyor

Âdem (as) hakkında, (Hicr 15/29 âyetinde)

وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي

“ve nefahtü fiyhi min ruhiy”

**ve ruhumdan fiyhi/ona içine nefh
ettim/üfledim “Ona ruhumdan üfledim”**

İsâ (a.s.) hakkında (Bakara 2/253)

وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

“ve eyyednahü birühil kudusi”

**ve rühi'l kudus ile eyyednahü/onu/kendisini
biz yed/el verdik, destekledik**

“O’nu Ruhul Kudüs ile destekledik”

Burada da sana ruh’un, **“Hakikat-ı Muhammed-i”**nin **“Ruh’ul Azam”** olarak gelmesi, Rabbül alemiyn izniyle faydalandırılmasıdır, inmesidir.

Nasıl? (Kadir 97/4)

مَنْ كُلِّ أَمْرٍ

“min küllü emrin”

küllî/her emir/işten

“Her bir emirden.” Emir iş mânâsınadır.

İşte o mânâ âleminde gelen özellikler **Ef’âl** âleminde zuhura gelmektedir.

Senin gönlüne mânâ âleminde gelen melekler, güçler; ruh, hayat, nur bedenine intikal ediyor.

Bedeninde de **madde** âleminde, **Ef'âl** âleminde zuhura çıkmış oluyor.

“min külli emrin” “her bir emir

“selâmun” ve o emir ile birlikte **“selâmet”** getirirler,

Ve tabi böyle bir oluşum selâmetten başka ne olabilir.

İnsan için bundan salim daha selâmetli bir şey olur mu?

Selâm aynı zamanda İslâm, selâmete çıkmak, selamette olmaktır.

(Kadir 97/5)

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ {القدر/5}

(5) selâmün hiye hatta matlei'l fecri

(5) ta ki matleil fecr/fecr/tan yeri tuluğ edinceye/ağaruncaya kadar

hiye/o selâm/esenliktir

“O gece tan yerinin ağarmasına kadar bir esenliktir. “

“hiye hatta” “hatta şu zamana kadar ki”

“metlail fecr” “güneş doğuncaya kadar” bu oluşum böylece devam eder gider.

Bakın yukarıda **üç geceden** bahsedildi,

Burada da **“tuluğ”**dan bahsediliyor,

Ne demek isteniyor?...

“Güneş doğuncaya kadar” yani **“Hakikat-i İlahi güneşi doğuncaya kadar.”**

“Hakikat-i İlâhiye” güneşi doğduğu zaman sende tabii ki **fecr** oluyor.

Yukarıdaki geceler bitiyor ve **“fena fillah”** mertebesinden **“Baka billah”** mertebesine geçilmiş oluyor.

Bu halde gece ve teferruat bitmiş, her şey yerli yerine dönmüş, ebedi gündüze ulaşılmıştır.

Nasıl ki yüz kilometre yukarıya çıkıldığında güneşle karşı karşıya kalındığında, her zaman **gündüz** ise, gönül âlemine girdiğin zaman da

(İsrâ 17/81)

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ

“cael hakku ve zehakal batilü”

hak cae/cey’e etti, geldi ve batıl zehak/hükmü bitti, yok oldu

“Hak geldi batıl gitti”

Başka bir ifade ile, bu **“fecr”** batılın gitmesidir.

Batıl ise, senin var zannettiğin aslında hiç bir zaman var olmayan izafi nefsin’dir.

O gittiği zaman gelecek olan ise, güneşli gündüz, o da senin **özün, zatın’dır**.

Ey hakikat yolcusu!

Yukarıdan beri anlatılmaya çalışılan şeyleri iyi anlamaya çalışalım. Bunlar bizim gerçek hayatımızın

seyirleridir. Bir sistemin oluşumu, bir gelişimin oluşmasıdır.

Bu sistem oturduktan, güneş doğduktan sonra kemale erilmiş, meyve olmuş oluyor.

Tekrar o meyvenin seyrini baştan anlatmaya gerek kalmıyor, çünkü yaşanmış oluyor.

Neticede ise sonradan bunları başkalarına yaşatmak gerekiyor, sonra tekrar tohum oluyorsun, tekrar toprağa giriyorsun onlarla birlikte tekrar seyrini sürdürüyorsun.

İşte şu üç satırlık kısacık bir süre içerisinde Cenâb-ı Hak bütün kemalatı ortaya getirmiştir.

İnşallah hepimiz bunların idrakinde olalım ve en iyi şekilde anlayanlardan olalım.

Özetlersek, biz Ku'ran-ı Kerim-i Kadir gecesi yani mübarek bir gecede indirdik. Bu mübarek gece bizim için, kendi gerçek varlığımızı idrak ettiğimiz gecedir.

Cenâb-ı Hak bizim eski birliğimizden çıkıp **nefsaniyetimizden** kurtulduktan sonra, o gönüle tecelli etmeye ve **ilham yoluyla** Kur'an'ını indirmeye başlıyor.

Kûr'ân-ı Kerimin inmeye başlaması, **melekler ve ruh vasıtasıyla Cebrail** vasıtasıyla oluyor ve kim ki bunu idrak ederse Kadir gecesini idrak etmiş oluyor.

İşte İslâm dininin özelliklerinden güzelliklerinden bir tanesi de bu ki, kim bunları idrak ettiyse, daha dünyada iken Hak sevgilileri arasında oluyor. Sadekallahulazim...

Not: Hatırasına ve mevzu ile ilgisine binaen Nusret Babamın 1963 senesi Ramazanının Kadir gecesinde

yazmış olduğu münacatını da ilave ediyorum. Allah c.c. feyzinden nasibdar eylesin.

Ramazan 27 1963

KADİR GECESİ MÜNACAAT

(Nusret TURA)

Ey âlemleri yaratan Rabbimiz; Ey azameti, şani, şerefi kudreti, kuvveti lütfu, keremi... Sonsuz olan sevgili ALLAH'ım;

Seninle konuşabilmek için aczimi itiraf ederek, nefsimi hakir görerek ve göstererek söze başlayacağım. Cehennem devrim geçti, yine oralara düşerek yanmak istemem.

Senin sonsuz sıfâtlarını her kulun biliyor. Bilmeyenlere de yakın zamanda bildireceksin. Bu sıfatlar da cennete açılan kapılardır.

Nusret kulun cennet kapısında da değildir. Zâtının deryasında yüzmek istiyorum. Senin aşk ateşinle yanmak istiyorum. Pervanenin en son çare olarak kendisini ateşe atması gibi yanmak isliyorum. Çok şükürler olsun sana; yanıyorum da, beni hiç bir âlem tatmin edemez oldu. Bende ibadet takati da kalmaz oldu; çünkü zatının ismi, isimlerin en güzeli ve en derin mânâlısı; **"ALLAH"** diye seni aradığım zaman gönlümden doğan bir nur parmaklarımın ucuna kadar yayılıyor. Topraktan olan varlığımı nur kaplıyor. Bütün hislerim, kuvvetlerim, ihtiraslarım, iptilalarım eriyor, yok oluyor.

Senin emirlerin; varlığını bilen, sana ibadet ederek avuç açan kulların içindir, akıl sahiplerinedir; bende o

zaman “**ben, ben**” diyecek bir varlık, kendisini sana nisbet edecek bir akıl kalmadı ki, ağzım, azalarım hareket edebilsin. İşte bu mübarek Kadir gecesi kainat duvarının üzerine asılmış olan **Nusret** isminde köhne bir elbise vardı; Sen o elbiseyi sırtına geçirdin. Bu gece tebdili kıyafet ederek geziyorsun. Sen bütün nurunlan, bütün varlığıyla bütün rahmet ve şevkatinle bende gözüktün.

Ben de isterdim ki diğer mü’min kardeşlerimin gibi arabalar içinde şehrin bütün camilerini dolaşayım. İftarı bir camide, akşam namazını bir diğerinde, yatsı ve teravih namazlarım bir üçüncü camide eda edeyim. Bu aciz kulun ne yaptı. Tabii bilirsin erkenden yattı, hem yatsısını evde eda ederek.

Herkesin bütün gece yorulup da uyuklar halde oldukları bir zamanda, sabahın saat ikisinde kalktım, huzuruna durdum. Bu saat Aşıkla Maşuk’un naz ve niyaz saatidir. Bu saat mahremlerin, sevgililerin seviştikleri saattir. Bu saat **nusret** saattir.³⁵

Beni sana götüreceğ deveyi dinlendirdiğim saattir, sonra yola sürdüm. Camilerde, yer yer evlerde ışıklar vardı. Kulların bütün gecenin yorgunluğuna mukabil el kaldırmışlar, birçok şeyler istiyorlar.

Sevgili ALLAH’ım, onlara istediklerini ver, hazinede hepsini memnun edebilecek şeylerin hepsi fazlasıyla mevcut. Onlar yalvarıyorlar, ağlıyorlar 364 gün gaflette ve günah kirlerine bulandıkları için ağlıyorlar.

Ver ALLAH’ım onlara ver! Affet onları sevgili Rabbim: günah defterleri mi doldu? Ateşe at, insanları

³⁵ 21-12-2020 saat 21 sularında bu satırları (14) Şehr-i Ramazan kitabına aktarmış bulunuyorum. Bu da bizden okuyanlara küçük bir hatıra olsun istedim. “Murat Derûni”

değil. Defterlerini at, onları yak. Onların dilediklerini de verince sen de rahat olursun Nusret kulun da.

Nene lazım ya Rabbim, sana sevgisini arz etmek için huzuruna can atan Nusretinin yüzüne bak.

İşte birkaç saat sonra sabah olacak. Kadir gecesini ihya edenler uykuya dalacak, gaflet ehli yine **“vazifemi yaptım Rabbime yalvardım belki bu gecemi bin aylık ibadele muadil tutacak”** diye memnun ve müsterih olarak tekrar eski hayatlarına devam edecekler.

Fakat ya Rabbim, senin Nusret kulunun bütün sene seninle buluşmadığı sabah yok ki. Hatta beşeriyet yükü az olduğu zaman huzurundan ayrıldığı zaman yok.

“Ey benim Nusret kulum; Sanki Muhammedimin sevgisiyle meşbu bulunuyorsun. Onun sevdiklerini ve onu sevenleri ben de severim. Bu mütekebil sevginin temeli de kullukta kemale ermektir. Yokluğa uçmaktır.”

“Benim zâtıma olan muhabbetten gayrı yarattığım şeylerden herhangi birisine muhabbet: beni unutmak ve gaflete düşmektir. Her şeyi sizin için yarattım, fakat muhabbet ve aşk bana mahsus-tur. Gönül evini bana tahsis ederek masivayı oradan çıkaranlardan, ben de kulluk perdesini kaldırıyorum.”

“Kullanma bak, yanıma gel Muhammedimin ümmetini temaşa edelim. Gözünden perdeni aldım, sırtından kulluk elbiseni çıkardım. Sana görmek ve söylemek kabiliyetini verdim. Benimle basırsın, vekilimsin!”

“ALLAH’ım! Sevgili Rahbim: neler görüyorum? Madem ki söylememe de müsaade ettin, ben de

söyleyeyim ki, bleni dinleyen kulların da aynı yoldan gelsinler. Ben senin huzurunda ibadetle meşguldüm, şimdi yanında bulunuyorum. Ağlayanlar, sızlayanlar, pır pır kalbi atanlar, alev alev ciğerleri yananlar, müteessir olmasınlar ki, sen onlarla da berabersin.

Ya Rabbim, utanıyorum! Kible olarak tanınan Ka'be-i şerifle siyah örtünün içindeyim. Bütün başlar bize eğik, bütün gözler yaşlı yaşsız bize bakıyor. ALLAH'ım; bana neler oluyor? Özümden, sinemden, gönlümden, vücudumu yakmıyan bir ateş doğuyor., Hayır! Bu ateş değil; vücudumu istila eden bir nûr, nûrdur. Bize bakanlara aşk ve şevk saçan bir nûr. Masiva aşkını yaktı, benliğimi yaktı, bütün efkarımı yaktı.

Ben zât olarak mı kaldım? İmin ve aklın ta kendisi olarak mı kaldım, göz ve idrak nûru olarak mı kaldım? Ah. Aman ya Rabbim, eriyorum, eriyorum nerede ise cehennemi söndüreceğim Hatta, hatta cenneti de!

“Kellümini ya humeyra,” Meâlen: **“konuş bana ey Hümeýra”** (Hadis)

Estağfurullah Estağfurullah

Eûzü bike minke ya ALLAH.

ALLAH ALLAH ben nerede idim? Büyük bir kalabalık ellerini açmışlar ağlıyorlardı. Onlara islediklerini verdim, sevindiler. Gittiler, evet onlar gittiler, ben yine onlarla kaldım. Evet ben onun elbisesi oldum, evet o benim içimden doğru kaynadı. Beni eritti, evet evet, bayıldım veya tam diri oldum hayatın da ta kendisi, lü tuf ve keremin ta kendisi, isimleri sıfatları Zâtının deryasında gaip oldum.

Cehennem yakmaz oldu. Cennet de gözümden silindi. Evet evet, ahir zaman velisi evet son velilerden hayır bir kaç tane daha var. Sözlerimi melek İsrafilin Sur'û gibi ve İsâ peygamberin sözleri gibi diriltici, hem de ölüleri diriltici sözler. Taşlara topraklara hayat veren sözler. **"Biz de sizdeniz"** diyorlar.

Evet, inbisat (genişleme hali) katreye verilirse, **"deryayım"** der. Evet, inbisat (genişleme hali) zerreye verilirse **"güneşim"** der.

Arifler de dudak bükerler, yalanlamazlar, çünkü her şey aslına gidiyor. Kainat onun şerefine yaratıldığı halde **"ben de sizin gibi bir beşerim. Fakirlikle iftihar ederim"** diyen Rabbimizin ilk sevdiği elbise, beşer libası, fakirlik sıfatı sırtından hemen hemen hiç çıkarmadığı elbise.

Şeriat, Hak'ka giden yoldur. O onu tanzim etmiş, şekillendirmiş. Aşk hayatı; bu varlık yolundan bambaşka bir yol. İkisi bir arada görünmüşse de idrak farkı birini şah diğerini kul yapar.

Biri varlığı nizama sokar, diğeri yokluğa kanal açar. İkisinin de birleştikleri noktada bir nur peyda oluyor, harem sarayı, vahdete giriliyor, fakat bu giriş herkes için değil, onun için, fahri âlem Efendimiz aşk âlemini Mevlânâ Celalettin ağızından anlatıyor.

Ne, çıkar? Onun söylediği, kapalı geçtiği sözleri de Nusrete söyletiyorlar. İsrafilin hayat üfüren Sûrunu Nusrete vermişler. Olur ya buna "Âlem-i Huzur", "Âlem-i İmkan" derler. Yok, yok olmaz olmaz demek Ramazan şerifin 27.ci Kadir gecesinde herkesi bir sırra erdirip kadir ve kıymelini bildiriyorlar.

Fakat sevgili okurlarım:

365 geceden bir gece olan Kadir gecesini yakalamak islerseniz, o bir tek geceye güvenmeyiniz. Çünkü inhisar yoktur. Aşık olmak, huzura kabul olduğuna itimat edinceye kadar seneleri devir etmek lazımdır.

İsmi Azam, Cenâb-ı Hak'kın isimlerden birisidir. Bunu bilen bulun imkanlara sahip olur. Fakat o İsmi Azamı kendinde tahakkuk ettirmeyi şart koşmuşlar, buna muvaffak olanlar da tam bir feragat halindedir. Gözleri sevgiliden başka bir şey görmez, onu görenin de dili tutulur, göz olarak kalır. Rabbimin izniyle bu çok kıymetli sohbetimiz de burada son bulsun, surette bayramı idrak için beşeriyet libası giyelim, tevkif ALLAH'dan'dır...

09/03/1994 Kadir gecesi

K A D R İ N İ K İ Y M E T İ N İ B İ L

**Ramazan geldi kardeş, geçiyor,
Günler hep birer birer eriyor,
Oruçlar yolu tuttu gidiyor,
Ramazanın kadrini kıymetini bil.**

**Kadir gecesi hayırlı bin aydan,
Sende al hemen bu büyük paydan,
Hak'ka varırsın belki bu yoldan,
Kadir'in kadrini kıymetini bil,**

**Bayrama ulaşınca bir gün,
Günahlar mutlak olur sürgün,
Hayatını yönlendir düzgün,
Bayram'ın kadrini kıymetini bil.**

**Kadir gecesinde indi Kûr'ân,
Okuyunca bulursun kurb'an,
Kûr'ân'sız geçen günlere yan,
Kûr'ân'ın kadrini kıymetini bil.**

**Nehî'den sana'da var rahmet,
Ne olur onu incele bir zahmet,
Hayalinde her daim yadet,
Peygamber'in kadrini kıymetini bil.**

**Rabbine yönel artık güzelce,
Hani söz vermiştin ezelde,
An O'nu durmadan her yerde,
Rab'bının kadrini kıymetini bil,**

**Ömrünü harcama boşuna,
Geldin acaba kaç yaşıma,
Belki sonuç gitmez hoşuna,
Ömrünün kad'rini kıymetini bil.**

**Kendini biraz tanı önce,
Düşün, düşün her dem güzelce,
Pişmanlık içine işleyince,
Kendi'nin kadr'ini kıymetini bil.**

**İlmi ledünni'ye yönel,
Verir sana tuttuğun el,
Haydi gönül âlemi'ne gel,
Dünya'nın kadr'ini kıymetini bil.**

**Dünya'da vaktin nasıl geçiyor,
Günlerin birer birer eriyor,
Haydi Rab'bın seni bekliyor,
İlminin kadr'ini kıymetini bil.**

**Nefsini iyi tanı bu günden,
Neler çıkar beden gömleğinden,**

**Haber iste mânâ âlemi'nden,
Nefs'inin kadr'ini kıymetini bil.**

**Nefes'ini iyi kullan her an,
Boşa geçen nefes'lerine yan,
Gayret et dayan da dayan,
Nefes'inin kadr'ini kıymetini bil.**

**Zikrullah ile çok meşgul ol,
Ondan geçer Hak'ka giden yol,
İstikamet düz, deme sağ sol,
Zikr'inin kadr'ini kıymetini bil.**

**Namazda Mi'rac eyleyiver,
Beş vakte'de değer ver değer,
Güzelce devam edersen eğer,
Namaz'ının kadr'ini kıymetini bil.**

**Necdeti bigâne gördün belki,
Rab'bından ayrı değildir bilki,
Dünyadan ayrılmadan gel görki,
Necdet'in kadr'ini kıymetini bil.**

Necdet ARDIÇ

AREFE

عرفة

Arefe haccın en önemli farzı olan vakfenin yapıldığı yerin (Arafat) diğer adıdır. Vakfe, kurban bayramının bir gün öncesi olan zilhicce ayının dokuzuncu günü burada yapıldığından bu güne yevmü arefe (arefe günü) veya Türkçe'de kısaca arefe (arife) denilmiştir.

Kurban bayramından bir gün öncesine mahsus olan arefe tabiri, Türkçe'de ramazan bayramından bir gün öncesi için de kullanılmaktadır. Bunun gibi, belli gün ve bayramlardan bir gün öncesine veya önemli bir olay ya da olayların cereyan ettiği bir dönemden önceki günlere de Türkçe'de arefe denmektedir.³⁶

Zâhiri olarak Ramazan arefesi Türkçede "Arefe" olarak isimlendirilmiş denilse de bu kullanım İrfan ehli nezninde bâtında (29.) gecede ise (Arefe) "arif" oluyor. Şeklindedir...

Kişi yirmi yedinci (27.) gece kadr'ini biliyor, yirmi sekizinci (28.) gecesi Peygamberin silsilesini tamamlamış oluyor.

Daha evvelki yaşamında diğer peygamberlerin yaşantısını geçmiş ve yirmi sekizinci (28.) gecede de "hakikat- i Muhammed-i"yi idrak etmiş oluyor.

Yirmi dokuzuncu (29.) gecede ise (Arefe) "arif" oluyor. Yani ertesi günün bayram olduğu biliniyor ve o geceye idrakle ulaşan kimse ise "Arifi billah" mertebesine ulaşmış oluyor.

İşte böylece "Regaib" gecesi ifadesiyle başlayan hakikat yolculuğu "Arif-i billah" hükmü ve yaşantısı ile neticeye ermiş oluyor.³⁷

Kurban bayramı öncesi Hacca da Arefe günü Arafat da bulunmak ise İnsan-ı Kamil mertebesi Arifliği ve İrfâniyetinde bulunmaktır.

³⁶ <https://islamansiklopedisi.org.tr/arefe> özet olarak...

³⁷ (6) Mübarek Gün ve Geceler – Kadir Gecesi T.B. Bölümünden...

ARİF

العارف

“Taniyan, bilen, vâkıf ve âşına olan, halden anlayan” gibi mânalara gelen **ârif**, daha çok tasavvufta kullanılan bir terimdir. Ârifin bilgisine mârifet denir. Mârifet, kelâm ve felsefede ilimle eş anlamlı olarak umumiyetle bilgi mânasına kullandığı gibi **mârifetullah** şeklinde ve Allah hakkındaki bilgi için de kullanılmıştır. Tasavvufta ise Allah’a dair olan bilgi başta olmak üzere bütün varlık ve olayların mahiyeti hakkındaki bilgiye mârifet denilmiş ve **ârif** (ehl-i ma`rifet) ile **âlim** arasında açık bir ayırım yapılmıştır. Bu ayırım hem mârifet (veya irfân) ile ilim arasındaki metot farkından, hem de ârif ile âlimin vasıflarının başkalığından ileri gelmektedir. İlimin elde edilmesinde âlimin dinî ve ahlâkî şahsiyetinin önemi olmadığı halde mârifete ulaşmada şahsiyet merkezî rol oynar.

Âlim zihnî faaliyetle mutlak surette bilen, ârif ise ahlâkî ve mânevî arınma sayesinde sezgi gücü ve derunî tecrübe ile öğrenen, anlayandır. Âlimin zıddı cahil, ârifin zıddı münkirdir. Âlim örnek alınır, ârifle hidayete edilir. Âlim Allah’ı delille bilir, ârif ise Allah’ı Allah’la tanır. Gökler ve yer en ücra köşelerine kadar ârifin bilgi alanına girer ve ârif tamamen mânevî sezgiyle âlemi müşahede eder. Bununla birlikte ârifler, görüş (nazar) ve mârifetlerinin genişliğine göre farklı derecelerde olabilirler (bk. Gazzâlî, *İhyâ’*, IV, 309-310). Sûfî müellifler, bilgiye güvenme bakımından da ârifin âlimden üstün olduğunu görüşündedirler. Buna göre âlim bilgisine güvenmekte, ilmî faaliyetleri ilerledikçe bilgisinin de ilerlediğini düşünmektedir. Oysa ârifin mârifeti arttıkça hayreti artar ve bu şekilde hayreti bilgisini aşar; sonunda mârifetten âciz olduğunu idrak etmesi en yüksek mârifet olarak kalır

(bk. Hücûrî, II, 516-518). Böylece âriflik (irfâniyye, gnostisizm) bilinmezçiliğe (lâedriyye, agnostisizm) varır. Bâyezîd-i Bistâmî'ye, "Kul cahil olduğu nisbette ârifdir"; Fuzûlî, "Ârif oldur bilmeye dünyâ vü mâ-fihâ nedir" dedirtmiştir. Ârife hiçbir şey gizli kalmaz, çünkü onda bilen kendisi değil Allah'tır. Bu bakımdan ârif müminden de farklıdır. Mümin Allah'ın nuru ile ârif Allah'la bakar (bk. Serrâc, s. 63). Çünkü mümin Allah'ın zikriyle, ârifse yalnızca Allah'la meşguldür. Bu suretle ârif Allah'ın konuşan dili, gören gözüdür. Nitekim Cüneyd-i Bağdâdî ârifi "kendisi sustuğu halde içinde Hakk'ın konuştuğu kişi" diye tarif etmiştir (Sülemî, s. 157). "Sultânü'l-ârifîn" diye tanınan Bâyezîd-i Bistâmî'ye göre ârifle **mâruf** (Allah) arasında perde yoktur; bu yüzden ilâhî âlem ârife ayan beyandır. Şiblî, ârifin Allah'ı temaşa makamına "meşhedü'l-Hak" demiştir (Serrâc, s. 57). Ârif bu meşhedde gördüklerini istese de anlatamaz. "Allah'ı tanıyanın dili tutulur" (Hücûrî, II, 518). Ancak çok büyük edip-ârifler, bunları edebiyat dilinin sembolizminden faydalanarak anlatabilirler.³⁸

Â'râf, kelimesini incelersek karşımıza dört harf çıkıyor,

"Ayn" (ع) " r" (ر) uzâtan "Elif" (ا) ve "f" (ف).

"Ayn" (ع) gören göz,

"R" (ر) Râhmâniyyet,

"Uzâtan Elif" (ا), AHâdîyyet,

"F" (ف) "fe yekûnü" yâni "Allah Ol! Der, o da hemen olur" yâni emri alır kabul eder.

³⁸ <https://islamansiklopedisi.org.tr/arif> özet olarak...

İşte Â'râf bunlar ile topluca **ârif** olmak demektir. Yâni Hakkı gören gözün Râhmaniyyet mertebesi îtibarıyla AHâdiyyete doğru yükselmesi ve bu işlerin hemen olması, demektir.³⁹

İrfaniyet-Ariflik "Nuzül" Küntü Kenzen-Gizli hazine ve "Uruc" ise "Men arefe nefsehû fekat arefe rabbehû" yâni kim ki nefesine ârif oldu. Dur.

Küntü kenzen-Gizli Hazine

Zât-ı mutlak kendini daha henüz her hangi bir vasfı ile vasıflandırmazdan evvel, yâni kendini bir isim ile vasıflandırmazdan evvel Ahadiyyetinde iken inniyyet-i ile Hadîs-i Kûds-î de bildirildiği üzere,

(Küntü kenzen mahfiyyen fe ahbebtü en u'rafe fe halektül halke li uğrafe bihi.)

(Ben gizli bir hazine idim bilinmekliğimi sevdim-arzu ettim ve bu halkı, onunla bilinmekliğim için halkettim.)

"**Küntü**" (**Ben idim**) ifadesiyle Zât-ı Mutlak kendine daha henüz bir isim vermezden evvel kendini isimsiz (**ben**) diye ifade ederek bildirmektedir.

"**Kenzen mahfiyyen**" (**gizli bir hazine.**) ifadesi ile â'maiyyetin hakikatini bildirmektedir.

"**Fe ahbebtü**" (**Sevdim-arzu ettim.**) İfadesi ile Zât-ı Mutlakın âlemde ilk olarak faaliyete geçen sıfâtının(**hub**) muhabbet sıfatı olduğunu bildirmektedir.

³⁹ 44-7-A'râf-Sûresi - Sayfa 6... T.B.

“En urafe” (ârif olmak-bilinmeklik.) İfadesi ile bilmek ve yaşamak-irfaniyyet-i nin ne derece mühim olduğunu ve bilinçli sevginin irfaniyyet sıfâtı ile güzel olduğunu bildirmektedir.

(Fe halektül halke) (Mükevvenât-halkı, halk ettim.) İfadesiyle Ulûhiyyetinden halkıyyetine olan tenezzülünü ve halkıyyet sıfâtını bildirmektedir.

(li uğrafe bihi.) (Halk ve mükevvenatımdan yola çıkararak bana arif-bilici, olmanız için. Bu halkıyyet ve tenezzülü itibariyle O nu tanımağa çalışarak gelinen yoldan tekrar geriye dönmek için.

(Ben gizli bir hazine idim bilinmekliğimi sevdim-arzu ettim ve bu halkı, onunla bilinmekliğim için halkettim.)

İfadesinde, görüldüğü gibi **(Zât-ı Mutlak)** üç def’a Zâtından, Ahadiyyetinde olan İnniyyetinden, **(Ben)** diye bahsetmektedir. Çünkü bu mertebede daha henüz kendine bir isim ve vasıf vermemiştir. Ayrıca bu bahsedişin gizli bir bahsediş olduğunu da bildirmektedir.

Bu gizlilikten ilk ortaya çıkardığı“ hûbbiyyet sev gi” sıfâtıdır. Bu sıfâtın gayesi, kendinin bilinmesi ve bunu sevmesidir. Eğer bir sevgi kontrolsuz olursa “Cemâl” iken “Celâl”e dönüşür, belirli bir zaman sonra o sevginin dışında kalanlara olan düşmanlığı doğurur.

“Bilinçsiz çok sevgi zıddı olanlara düşmanlığı getirir.” Denmiştir. Genelde zıt guruplarda görülen düşmanlık, kendi gurubuna çok bağlılıktan o sevgi hûbbiyyetten kaynaklanmaktadır. İşte bu duruma

düşmemek için sevgi ve muhabbetin irfâniyyet'e ihtiyacı vardır.

Hadîs-i Kûdsî de; evvelâ gizlilik sonra "hûb-muhabbet" sonra Âriflik-tatbikatlı bilinç, sıralanmıştır. Daha sonra da "halkıyyet" sıfatı belirtilmiştir.

İşte bu Hadîs-i Kûds-î de belirtilen "Hûb-muhabbet" bu âlemlerin aslî kaynağı olmuş ve her zerre de halkıyyet kudreti ile faaliyete geçmiştir ve ayrıca feza dokusunun da ana kaynaklarından başlıcası olmuştur. *Hakikat-i Muhammed-î* bu hûbbiyyet kaynağı üzere programlanmıştır.

Bu âlemlerde ilk faaliyete geçen sıfat-ı İlâhiyye hûbbiyyet yâni, muhabbettir. Bu ilâhi Hûbbiyyet'in zuhur mahalli ise Hakikat-i Muhammed-î dir. İşte bu yüzden diğer bir Hadîs-i Kûds-î de bildirilen, **(Levlâke)** dir. Yâni (*Eğer sen olmasaydın,*) Bu ifadenin içinde gizli olan çok büyük bir hûbbiyyet-sevgi vardır. İkinci def'a **(levlâk)** gene "*eğer sen olmasaydın*"**(lemâ halektul eflâk)** "*bu âlemleri halletmezdim*" haberinde Cenâb-ı Hakk-Zât-ı Mutlağın, Hakikat-i Muhammediyye ye ne kadar Hûb-Muhabbet ettiği açık olarak görülmektedir.

Hakikat-i Muhammediyyenin, nokta zuhur mahalli olan Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimizin de işte bu yüzden lâkabı **(Habib)** Ullah'tır. Zât-ı Ulûhiyyet'in Hûbbiyyet deryasının ilk coştığı ve aktığı Hakikat-i Muhammed-î deryasıdır, işte oradan da bütün âlemlere zuhur yerleri itibariyle dağıtılmaktadır.

Hakikat-i Muhammed-î bütün âlemleri kaplayan muhteşem bir programdır. Ve İnsânlık bölümü dünya

tarihi sahnesinde Âdem (a.s.) ile uygulanmaya başlanan bir süreçtir.

Bu uygulamada görülen bütün İlâhî toplum önderleri! Peygamberler, Hakikat-i Muhammed-î nin kendi mertebelerinden zuhurlarıdır. Yâni kendilerine ait bir varlıkları olmayıp Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimizde kemâlini bulan (İnsân-ı Kâmil) mertebesinin diğer Peygamberler önce, kendi mertebelerinden zuhura getirişleridir. Yâni hangi Peygamber ve velî yeni olarak ne getirmişse onların hepsi Hakikat-i Muhammedî'nin zuhur mahalli Hz. Muhammed'in (s.a.v.) o isim ile o mertebeden ve o özelliği ile zuhura çıkmasından başka bir şey değildir.

Hakikat-i Muhammed-î programı içerisinde İnsânlık bilinç ve sahnenin başlamasında ilk faaliyyet gösteren mahallin Âdem ismi ile anıldığını görüyoruz. İşte bu husus diğer bir ifade ile Hz. Muhammed'in varlığında mevcut olan bu hakikatin Âdem ismiyle ortaya çıkmasından başka bir şey değildir.

Nûhiyyet mertebesi de, Hakikat-i Muhammed-î yye nin o mertebede ki, necâtiyyetinden başka bir şey değildir. İşte mevzuumuz olan bu *İbrâhîmiyyet* mertebesi dahi Hadîs-i Kûds-î de belirtilen Hûbbiyyetin kendi zamanı için, yâni İbrâhîmiyyet zamanı için en geniş manâ da İbrâhîm ismi ile zuhura çıkmasından başka bir şey değildir. İşte bir sâlik seyr-i sülûkunda ki, burası "Tevhid-i ef'âl" mertebesidir, buraya geldiğinde kendi bünyesinde bu hâlin taşıyıcısı olur. Kendisinde Allah sevgisi, irfâniyyet-i ve muhabbet-i üst derecelere, âfaki seyrine doğru yol almaya başlar.

Aslı "Hûb" olup zuhur ismi "vedûd" olan bu halin ilk olarak en geniş manâ da hayat seyrine baktığımız da İbrâhîm (a.s.) in başından geçenler ve kendisine verilen (Halilûllah) lâfzıyla kendisinde zuhura çıktığını görmekteyiz.

İlâhî hulliyyet'in kemâli Muhammed (s.a.v.) Efendimiz de kendisi Allah'ın (c.c.) (Habîb) i olması dolayısıyla zuhur bulmuştur. Başlangıçta Hûbbiyyet, netice de de Hûbbiyyet vardır. Öyle ise ortası da Hûbbiyyettir. Düşmanlıklar ise beşeri Hûbbiyyet'in yanlış yönlendirilmeleridir.

Hz. Muhammed (s.a.v.) den sonraki Hûbbiyyet'in en geniş manâda ki. Zuhur mahalli ise, Hz. Mevlânâ (r.a.) Efendimizdir. İşte bu yüzden onun ismi (Mevlânâ) dır. Bilindiği gibi, "Mevlâ-efendi" "nâ" ise "biz" demektir. Bu vasıf bazı kimselere verilmiş ise de ilk akla geleni, Hakikat-i Muhammediyye'nin Hûbbiyyet-i itibari ile en geniş manâ da zuhur mahalli olan Hz. Muhammed (s.a.v.) dir, ondan sonra akla geleni, Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimizin kendinden sonraki Hûbbiyyet zuhur mahalli ise, evvelki ismi, (Celâleddîn-i Rûmî-veya Mollayı Rûm) olan, sonradan (Şems) in-yâni İlâhî- ateşi ile kendisinde zuhura gelen bu Hûbbiyyet hakikatinden sonra, kendisine her kes tarafından (Mevlânâ) lâkabı tabii olarak verilmiş olan zuhurdur.

Böylece Zat-ı mutlak olan "İlâh-î Mevlâ" nâ Allah (c.c.) bu Hûbbiyyet'ini ilk olarak daha geniş mânâ da mertebe-i İbrâhîmiyyet'te (Hullet-Halil)liyyet ile zuhura çıkarmıştır.

Efendimiz (s.a.v.) de ise bu Hûbbiyyet en üst kemâli olan (Habîbullah) lık vasfı ile zuhura çıkmıştır. Bu yüzden "Allah'ın sevgilisi" bizim de (Efendimiz-Mevlânâmız) (s.a.v.) olmuştur.

Mevlânâ-efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimizden sonra kendinde olan bu Hûbbiyyet'in en geniş mânâda ki, zuhur mahalli ise, Konya da medfun bulunan, "Celâleddîn-i Rûmî-Mevlânâ" (r.a.) efendimiz dir. Bu idrak ile o mekânı ziyaret etmek bütün bu mertebeleri ziyaret etmek gibidir.

Ancak burada bir tehlike vardır. Bu irfâniyyet oluşmadan orayı ziyaret etmek orada bulunan "mevlânâ" ile yetinmek o mekân da kalmak olursa, diğer önde ki, Mevlânâlara perde olma ihtimali vardır. Eğer kişi ziyarete gittiği o mertebe de kalmayıp, "Mevlânâ Celâleddîn" den "Mevlânâ Muhammed Mustafa" ya oradan da "Mevlânâ Allah-u Tealâ" hazretlerine yol bulub uruc edebilirse oradaki Mevlânâ bu urucun vesilesi olur, Zâten aslî görevi ve zuhuru da bunun içindir. Eğer sadece orada kalınırsa ziyaret eden kişiye diğer "Mevlânâ" lara ulaşmasına perde olma ihtimali vardır.

Hazret-i Muhammed Mustafa (s.a.v.) Mevlânâ-Efendimiz, kendi zamanlarında yeni bir şeriat getirdiğinden yaşamının çok dengeli ve mutedil olması gerekiyordu bu yüzden, İlâh-î "Habîb" Hûbbiyyet; muhabbetini zâhir olarak ortaya çıkarmadı. Bu muhabbeti Âyet-i Kerîmeler ve Hadîs-i şerifler içerisinde gizli olarak bildirildi. İşte bu yüzden (Ahhhhhhh Med)tir.

İşte onun bu "Hûb" Muhabbet-i Celâddîn-i Rûmî de zuhura çıktı ve o yüzden kendisi Hazret-i Muham med

Mustafa (s.a.v.) Efendimizin Muhabbetinin zuhur mahalli olduğundan, bu yüzden o lâkap kendisine asaleten, Efendimizden vekâleten verilmiş oldu. Gerçekten bu vasfa da lââyık olmuştur. Ve bu vasfı kıyamete kadar devam edecektir.

Ey sâlik-i hakîki, sende bu mertebeleri kendi vücûd ikliminde, kendi ölçülerin içinde zuhura çıkarıp yaşamağa başladığında sende! Sendeki; kadarı ile olan Akl-ı Küllün itibariyle zâtının ismi olan "Allah" ismi câmi-i yönünden diğer isimlerinin ve nefsinin de (Mevlânâ) sı olursun.

"Men arefe nefsehû fekat arefe rabbehû"

Ancak ne sebep, ne vasita bunlar yok, çıkar bunları aklından yâni gayriyi sakın ha koyma ortaya, elçiyi gönderen, elçinin getirdikleri, elçinin kendisi ve elçinin geldiği kimse bunların hepsi aynı varlıktır, tek şeydir, aralarında hiç bir fark, değişiklik ve ayrılık yoktur.

Bir bekâ vücûdunun harflerini düşünün, bu onun varlığıdır, vücûdudur, başka yok. O'nun gayrı için bir vücûd düşünülemez, hatta yokluğu da yâni fenâsı da hatta ne ismi, ne de müsemması düşünülebilir sakın ha çok çok sakın bu mânâları inkara kalkmayasın sonra yanarsın çünkü delilimiz kesindir, sağlamdır çünkü Resûlullah (s.a.v) efendimiz şöyle buyurdu "bir kimse ki, nefsini bildi gerçekten Rabbini bilen o oldu "

"Men arefe nefsehû fekat arefe rabbehû" yâni kim ki nefesine ârif oldu "Hû" nun nefesine ârif oldu ve Rabbini bilen o oldu. Burada bahsedilen bilme bizim anladığımız

şekilde herhangi bir ilim ile bilme değil kendi varlığını bilmedir.

Kişinin kendi varlığını bilmesi de üç yol ile olur:

1. Madde beden mertebesinde teferruatlı ilim ile bilmesi,

2. Esmâ mertebesinin teferruatı ile bilinmesidir

3. Sıfat mertebesinde nefsini bilmesidir ki, kendisi gerçek olarak bilmesi ancak bu mertebede olabilmektedir.

Madde ve esmâ âleminde nefsini bilemeyen kişi sıfat âleminde nefsinin hiç bilemez.

Kişi ilk önce varlığının şuuruna ermelidir çünkü insân gerçek varlığını hiç düşünmeden hayâli varlığı içerisinde hayâtını sürdürür burada şeriatın gerektirdiği bütün fiilleri de işleyebilir fakat kendisinin farkında olmadan hepsini şartlanmalar dahilinde yapar ve bu durum tamamen uyku halinde yaşanan bir hayâttir, şuurlanma yoktur. Kişi en alt mertebede evvelâ kendine dönerek "ben neyim" diye sormalıdır ve bedeninin, aklının, şuurunun aslının ne olduğunu düşünmeye doğru yönelmelidir ki böylece nefsinin bilmeye ilk adımını atabilsin. Bu adımın sonrasında farkederki bir izâfi rûhu vardır ve kendisinde mevcûd olan bu izafi rûh âlemde de mevcûttur ve sonrasında kendisinin varlığı ile âlemin varlığının tek şey olduğunu farkeder.

Madde mertebesindeki bu idrâkten sonra esmâ mertebesinde bütün bu varlığın Allah'ın hükmünde yok olmasıdır.

Sıfat mertebesinde evvelâ "Hû" hükmüyle daha sonra "hûve" mertebesinde kendini bulmasıyla nefsinin bilmenin aşamalarını gerçekleştirir.

Bundan sonra nefsin dediği özünün Rabbından geldiğini ve Rabbından ayrı bir şey olmadığını idrâk eder.

Zâti nefsin üzere biliş ise bütün bu anlatılanların üzerinde olan bilıştır ve ona dönüşteki olan biliş diyerek, öylece bırakalım.

İşte kişi nefsinin hükümlerinin rububiyet hükümlerinden geldiğini idrâk ettiğinde kendisinin "hûve"den başka bir şey olmadığını, acabalar ve şüpheler olmadan kesinlik üzere bilir.

Çünkü Resûlullah (sav) efendimiz şöyle buyurdu "Rabbımı, Rabbim'la bildim" ona, Allahû Teâlâ salât ve selâm eylesin...

"Dur! Rabbin namaz da!" denilmesi yâni "dur! düşünceni öyle bir yerde durdur yâni topla ve başka bir şeyler karışmasın ki sen Rabbinin bütün rububiyet hükümleriyle meydandasın" demektir. Namaz mü'minin mi'racıdır ve Hz.Peygamberin (s.a.v.) orada rububiyet hükümlerini en geniş mertebede idrâk etmesinin hükmüdür "Dur! Rabbin namaz da" ifâdesi. Efendimiz (s.a.v) rabbani hakikatleri bizim neslimiz içerisinde hiçbir mevcûdun ihata edemediği ölçüde ihata etmiştir ve bu söz onun göstergesidir.

"Dur! Rabbin namaz da!" Bu hususta (Vahy ve Cebrâîl) isimli kitabımızda s. 67. de belirtilmiş olduğumuz küçük bir izahıda faydalı olur düşüncesiyle ilâve etmeyi uygun buldum, Cenâb-ı Hakk faydalandırsın İnşallah.

"Dur; Rabb'ın namaz kılıyor...."

Şöyle rivâyet edilmiştir:

"Rasûlullah (s.a.v.) efendimiz, mi'racı çıktığında, kendisine bütün perdeler açıldı; ancak bir perde kaldı..... O perdenin açılmasını dilediği zaman: "Dur; Rabb'ın namaz kılıyor... dendi."

Bunu bizzât Rasûlullah (s.a.v.) efendimiz anlatmıştır.

Bu Hâdis-i şerifi biraz daha yakından incelemeyi dü-şünürsek içerisinde beş önemli nokta görürüz.

1. Dur:
2. Perde:
3. Rabb:
4. Namaz:
5. Namaz kılınan'dır:

1. Dur : Bir ikazdır, hareket halinde olan bir şeyi dur-durmak, ya onu dinlendirmek veya yanlışını düzeltmek, veya belirli bir sınıra geldiğini belirtmek içindir.

2. Perde: Bilindiği gibi asli mânâda, mahremiyyet-tir; diğer anlamda gaflettir.

Burada belirtilen gaflet perdesi değil, mahremiyyet perdesidir. Açtırılmamakla birlikte arkasında olandan haber verilmiştir.

Orada bir oluşumun varlığı bildirilmiştir. Bu oluşumun idrakî kişilerin ilmi kabiliyetlerine ve hayâllerine bira-kılmıştır. Zâten anlatılan hal, "mutlak hayâl" âleminde oluşmakta, "ef-âl madde âlemi" şartları gibi elle tutulur bir hâdise değil "esmâ âlemi"nin lâtif bir oluşumdur.

Buradaki perde sıfât mertebesini örten isimler perdesi'dir.

3. Rabb: Kelimesi ve mânâsının iki zuhur yönlü ifa-desi vardır.

Biri, "esmâ mertebesi" itibariyle Rabb-ı hass; diğeri, "zât mertebesi" itibariyle "Allah mertebesi" konumunda Rabb-ül erbab (Rabbların Rabb-ı) olan "Allah" tır.

Buradaki namaz hükmünü uygulayan "Rabb-ı hass" tır. Fakat bu oluşumun daha başka çok mânâları da vardır.

4. Namaz: Bilindiği gibi bütün ibadetleri bünyesinde toplayan, diğer ismi "zikr" olan, Allah'ın "zât mertebesi" itibariyle tatbik edilmesi lâzım gelen bir faaliyettir.

5. Namaz kılınan: Herşeye lâıyk olan bütün âlemi kendisiyle kendinde var eden "malik-i mutlak" olan Allah (c.c)'dür.

Namaz fiilinin iki yönü vardır, bir şahsi; diğeri, umumidir.

Şahsi olanı: Varlık âleminde bulunan her bir ferdin, yani varlığın, bireysel olarak kendi başına yaptığı özel ibadeti'dir.

Umumi olanı ise: Bütün varlıkların her mertebeden toplu olarak, hep birlikte yaptıkları ibadetleridir.

Burada belirtilen ifade, her ne kadar "Rabb'in namaz kılıyor" bireysel namazı ifade ediyor ise de, genel anlamda bütün "Rabb-ı hass"ları ilgilendiren bir mesele olduğundan, bütün "rûbubiyet mertebesi"nin toplu ibadetini de ifade etmektedir.

"Dur Rabb'in namaz kılıyor" sözünün muhatabı evvelâ efendimiz (s.a.v.) olduğundan onun da Rabbi, "Rabb-ül erbab" olan Allah (c.c) ü olduğundan, orada namaz fiilini işleyenin Allah'ın kendi olduğu açık olarak anlaşılmaktadır.

Buradaki namaz, şekli olarak değil, mânâsı itibariyle-dir.

Yeri gelmişken burada küçük bir sırrı da fısıldayalım:

Salik yolculuğunda "fena fillâh"a (Hak'da fani olma) (yokluk, hiçlik, tükenmişlik sahasına) ulaşınca, abdiyyetinin alışkanlığı gereğince ibadetini yapmağa gayret eder ve biraz da kendini zorlar, işte o zamanda muhatab olduğu emir, "DUR....." olur. Çünkü ondan geriye bir bâkiye kalmadığı için, bu fiili yapacak durumda

olmadığından, onun yerine, "RABB'İN NAMAZDA..." hitab-ı ilâhisi zâhir olur.

Bu oluşum mutlak bir hâl ve hüküm değil geçici bir şe'endir.

Biz yine yukarıda kaldığımız yerden devam edelim.

Yani oluşan fiil veya fiiller "zâtından zâtına" yani bütün âlemlerde zuhurda olan "zât-ı mukayyedi" âlemlerden gani olan "zât-ı mutlak"ına yönelmesidir.

Çünkü "zât-ı mutlak", "zât-ı mukayyed"ın ana kaynağı, devamlılık ve varlık sebebidir.

Tecellisini çektiği anda, âlemde yaşayan, görünen, hiçbir şey kalmayıp ismi bâtın olan asıl âlemine dönüşmüş olurlar.

Zuhura çıkmış olan her mertebedeki varlıklar yaşam, neş'e ve sarhoşluklarının ellerinden alınmamaları için özlerinden fiillere dönüştürerek yaptıkları niyaz ve talepleri onların namazları hükmündedir ve belirli zamanlarına kadar var oluşlarının devamını sağlamaktadırlar.

"Rabb'in namaz kılıyor," ifadesini "Rabb-ı hass" mertebesinden ele alırsak; zuhurda olan her varlığın kendini kontrolü altında tuttuğu programına göre düzenlediği bir "esmâ-i ilâhiyye" (ilâhi bir isim) ve onun mânâsı vardır.

İnsânlarda da böyledir, her bir insânı kontrolü altında tutan bir isim ve o ismin bir mânâsı vardır. Onu en çok etkileyen odur.

Gerçi varlıkta her bir "esmâ-i ilâhiyye"den bir miktar terkip vardır, fakat hâkim olan, onun "ismi hassı"dır. İşte o da, onun Rabb-ı ve ilâhıdır. Kişi farkında olmadan "aman yarabbi" dediğinde evvelâ en yakınında onu kontrol eden "Rabb-ı hass"ına yönelmiş olmaktadır.

Bu yöneliş sırasında kendisine, "Dur Rabb'in namaz kılıyor," denmekle onun da "abd" olduğu belirtilmiş, yapılması gereken gerçek ibadetin "Rabb'ül hass"a değil

"Rabb-ül erbab"a olması gerektiği açık olarak ifade edilmiş olmaktadır.

Bu mânâyı bizlere gerçek olarak "lisan-ı Yusuf"iyeden Kûr'ân-ı Kerîm Yusuf Sûresi 12/39 âyetinden açan Cenâb-ı Hakk'tır.

"ya sahibeyissicni e erbabün müteferriku-ne hayrün emillâhül vahidül kahharü"

Meâlen :

"Ey zindan arkadaşlarım; çeşit, çeşit Rabb'lar mı hayırlıdır, yoksa vahid ve kahhar olan Allah mı?"

Burada belirtilen Rabb'lar, zâhiren sahte putlar ise de, bâtinen Rûbubiyet mertebesinde zuhur eden "esmâ-i ilâhiy-ye"lerdir. Bu "esmâ-i İlâhiyye"ler zâta ulaşmağa birer perde olduğundan aşılıp geçilmeleri gerekmektedir.

Ancak "DUR" ifadesinden sonra gelen, "Rabb'ın namaz kılıyor," kelâmıyla perdenin arkasında olan hâdiseler haber verildiğinden, asıl da açılacak perdenin dışarıda değil, kendi aklımızda, içimizde olan şartlanmalar perdesi olduğunu anlamamız gerekmektedir.

Bu perdelerin ancak "kahhar" ve "vahid" isimleriyle açılacağı ve ondan sonra ortada sadece bir Allah (c.c.) ismi ve onun bütün âlemlere olan mutlak sirâyet - tesir ve hakimiyeti gönülde, fiilde ortaya çıkmış olacağıdır.

İşte sevgili kardeşim, yukarıda belirtilen, bizlere kadar ulaşmış olan bu kelâmı Peygamberinin evvelâ esmâ âleminin hakikatini, daha sonra Ulûhiyyet mertebesinin hakikatini, daha sonra birey insân mertebesinin hakikatini ifade etmektedir.

Ayrıca sen dahi kendine göre bulunduğun hâl içerisinde birçok yönden zevkiyab olursun.

Yazmakla tükenmeyecek olan "lisan-ı Muhammedî"nin bu bölümünü şimdilik bu kadar izahla noktalamış

olalım. Allah (c.c.) cümlemize idrak ve anlayış kabiliyetleri ihsan etsin. Amin⁴⁰

2020 Ramazan Arefe Gecesi Hatırası

22 Mayıs 2020 Arefe gecesi, 23.00 da işyerime gece nöbetine gitmek üzere servisime binmişim. 33 senedir işyerine gittiğim servisimizin 23 senedir her zaman ki şöförü Şükrü abiydi. Altunuzade mevkiine geldiğimiz zaman sağımızda bulunan aracın önce plakası dikkatimi çekti. ... AN 4575 ti. Daha sonra modeline bakınca LOGAN MCV harflerini gördüm. Şuur altı, Allah Allah! Dedim. 457 İZ-Efendi Babamın zâhiri ismi olan "Necdet" in sayısal işaretiydi. Ve sonu 5 Hazret mertebesi ile bitiyordu. Başında ise "An" vardı. Üste olan modelde LOGAN ve devamında benimde ismimin baş harfleri M.C ve devamında "V-Vav" Varidat-ı İlâhi - Vahidiyet-Sıfât vardı.

Önce şuur altı düşündüm, bu bir "An" da ve "Hakk" ta oluşan, Necdet ve 5 Hazret ve benim zâhiri ismim baş harflerinin Vahidiyet-Sıfât mertebesinden gelen Varidat-ı İlâhi programı neydi.

Bu esnada telefonda kulaklığım ile de, İZ-Efendi Babamın İnsân-ı Kâmil sohbetini dinlemekteydim. Ve aşağıda ki İnsân-ı Kâmil sohbetinden yeni bölüm açılınca söylenenleri kulağımı kabartarak daha dikkatli dinlemeye başladım. Sohbet kayıtlarını yazı ortamından okuyalım.

⁴⁰ 58-Mir'at-ül İrfan ve – İz-Terzi Baba Şerhi- 48 ve 54. Sayfalar... "Men arefe nefsehû fekat arefe rabbehû" bölümü Ramazan kitabının boyutunu aşmaması için özet olarak alınmıştır. Bu kitabın tamamı bu hakikati anlatmaktadır...

İnsân-ı Kâmil 2. CD 8 Bölüm

Euzu billahi mineşşeytânirracîm.
Bismillahirrahmanirrahim

Bu akşam 26.7.2000, iki bin senesinin bir Çarşamba akşamı, yine sohbet meclisi, irfan meclisi kuruldu. Bugün gelecekte ki dinleyecek olan kimselere hatıra olsun. Her gece olduğu gibi bu gecede, bu kasetlerin nasıl bir şekilde doldurulduğu, nasıl sohbetler ile meydana geldiği hatırlanmış olsun. Bizden de hatıralar olsun. Ayrıca hepimiz için, bizden sonra dinleyecekler selâm olsun. Bu akşam, onlara da Nûr olsun, şifa olsun inşallah. Mevzumuz İnsân-ı Kâmilden Sıfât bölümü sayfa 118...

Ve şu şekil devam ediyordu...

3. BÖLÜM

S I F Â T

Burada, umumi bir ifade ile SIFÂT üzerinde durulacak; ona göre mâ'nâ verilecektir...

Sıfâtı, özet olarak şöyle anlatabiliriz:

— SIFÂT; Her hangi bir şekli ile tavsif edilen bir şeyin durumunu sana ulaştıran bir şeydir...

Özet olarak:

SIFÂT, bir şeyi özel hali ile bilmeyi, fehmine ulaştıran bir şekildir...

SIFÂT, bir şeyin sana göre şekillenmesini sağlayan bir vasıftır...

SIFÂT, bir şeyin, vehminde toplanmasını temin eden anlatılış tarzıdır...

SIFÂT, bir şeyi fikrinde aydınlatan izah şeklidir...

SIFÂT, bir şeyi aklına yakın bir şekle getiren bir ifade yönüdür...

İşte... Bütün bu anlatılanlar, sıfâtın tarifidir... Bunları anladıktan sonradır ki: Anlatılan bir şeyi, kendine has şekli ile bilirsin... Ne olduğunu zevk yolu ile anlarsın...

İşbu anlayış sonunda ise... Bir kıyas yoluna gidersin...

Sana anlatılan şeyi, özünde bir ölçüye vurur bakarsın:

a) İnsan tabiatı, yaratılışı, karakteri ona karşı meyle müsait midir? Anlatılan şeyde, insanın meylinin kabul edecek bir durum var mıdır?

Böyle bir durum varsa... Şüphesiz tab'an, o şeye yönelmek mümkündür... Ona meyledilir; yanaşılır...

b) O şeyde, insan tabiatına zıd bir şey var mıdır? Bir nefret uyandırıyor mu? Böyle bir durumdaysa... Şüphesiz o şeye tabiat icabı yönelmek mümkün değildir... Ondan kaçılır...

Bu mâ'nâyı iyi anla...

Sonra... İyi düşün ve zevk haline getir ki: Her hâlini, cümle durumunu, Rahmânın mühürçüsü, kulağına doldura; üstüne de mührü basa...

Anlatılanı bir kabuk say... Olmaya ki, bu kabuk sana engel ola... Sonra, öze varamayasın... Kabuğu,

daima özü saklayan bir perde bilmeli; yeri gelince de içine girmeli...

Kaldı ki, sözde kalmak, dahi idrak yüzünü kapatır...

Burada, umumi bir ifade ile SIFÂT üzerinde durulacak; ona göre mana verilecektir...

Sifâtı, özet olarak şöyle anlatabiliriz:

Yani, sifât nedir?

- SIFÂT; Her hangi bir şekli ile tavsif edilen bir şeyin durumunu sana ulaştıran bir şeydir...

Özet olarak:

SIFÂT, bir şeyi özel hali ile bilmeyi, fehmine ulaştıran bir şekildir... Yani, şunun sifâtı nedir? Varlığı nedir? Sifâtlarından birisi; tutmak için bir kolu vardır, mikrofon yeri vardır, anahtarları, düğmeleri vardır diye bunun üzerinde ana hatlarını belirtirsin. Bunlar sifâtları hep, vasıfları yani, özellikleri. İşte bu, bir şekildir. Ama hepsinin şekli bir başka türdür tabi. Her sifâtın özellikleri başkadır.

SIFÂT, bir şeyin sana göre şekillenmesini sağlayan bir vasıftır...

SIFÂT, bir şeyin, vehminde toplanmasını temin eden anlatılış tarzıdır...

SIFÂT, bir şeyi fikrinde aydınlatan izah şeklidir...

SIFÂT, bir şeyi aklına yakın bir şekle getiren bir ifade yönüdür... Bunun sıfatlarını, vasıflarını

anlatmak suretiyle, bu ortada olmasa da, aklında ona göre fehmediyorsun, bir şekil çiziyorsun. Eğer onun şeklinin daha önceden senin beyninde kaydı da varsa o zaman daha kolay anlıyorsun. Neden bahsedildiği anlaşılıyor.

İşte... Bütün bu anlatılanlar, sıfâtın tarifidir... Bunları anladıktan sonradır ki: Anlatılan bir şeyi, kendine has şekli ile bilirsin... Bu izahı anladıktan sonra, sana anlatılan şekli sıfâtları itibariyle has, yani özelliği itibariyle bilirsin. **Ne olduğunu zevk yolu ile anlarsın...** Sana anlatılan yenecek bir şey mi? İçilecek bir şey mi? Madde mi? Latif bir varlık mı? Elma mı? Armut mu? Diye tarif edilince anlarsın bunları.

İşbu anlayış sonunda ise... Bir kıyas yoluna gidersin... Bunları sana birisi anlattıktan sonra, kıyaslama yoluna gidersin.

Sana anlatılan şeyi, özünde bir ölçüye vurur bakarsın: Varsa sende eski kaydı; özündeki ölçüye vurursun. Buradaki izah, bir bakıma, tabiatı terk izahı;

a) İnsân tabiatı, yaratılışı, karakteri ona karşı meyle müsait midir? Anlatılan şeyin sıfâtları anlatıldıktan sonra, kafanda bir ölçüye vurursun. **Anlatılan şeyde, insânın meylinin kabul edecek bir durum var mıdır?**

Böyle bir durum varsa... Şüphesiz tab'an, o şeye yönelmek mümkündür... Ona meyledilir; yanaşılır... O anlatılan şey, senin tabiatına uygunsa, ona yanaşırsın.

b) O şeyde, insân tabiatına zıd bir şey var mıdır? Bir nefret uyandırıyor mu? Böyle bir durumdaysa... Şüphesiz o şeye tabiat icabı

yönelmek mümkün değildir... Ondan kaçılır... Sana tarif edilen şey tabiatına uyuyorsa ona yaklaşırsın, Uymuyorsa uzaklaşırsın.

Bu mâ'nâyı iyi anla...

Sonra... İyi düşün ve zevk haline getir ki: Her halini, cümle durumunu, Rahmânın mühürçüsü, kulağına doldura; üstüne de mührü basa... Sana anlatılan bu vasıfları, özellikleri; anlatılan Allah'ın vasıfları da, sıfatları da olabilir, eşyanın vasıfları da olabilir. Bunlar nefesine uygunsa yönelirsin, uygun değilse yönelmezsin. Gönlün tasdik etsin ki bu doğrudur diye. O sıfatlarla anlatılan hakikatlerin doğruluğunu tasdik etsin.

Anlatılanı bir kabuk say... Olmaya ki, bu kabuk sana engel ola... Sonra, öze varamayasın... Kabuğu, daima özü saklayan bir perde bilmeli; yeri gelince de içine girmeli... Tabi kabuğunu alacaksın, muhafaza edeceksin. Karpuzcuya gidip, "Bana içini ver, ben kabuğunu ne yapayım?" dediğin zaman, o belki onu öyle verir. Soyar kabuğunu dışından verir. Ama parasını daha fazla alır senden. Ama sen, saklayamazsın sonra o karpuzu, muhafaza edemezsin. Suları akar, kısa sürede bozular. Kabuğu ile alırsan, istediğin zamana kadar saklayabilirsin, dolapta veya şurada burada. Gerektiği zaman sen kesersin onun üzerindeki kabuğunu, sen açarsın ikram etmek için. Ama kabuğu ile saklamak her durumda daha akıllıca olur. Onun için şeriatı muhafaza etmek şarttır. Şeriat, bütün bu hakikat-ı İlâhiyyenin kabuğudur.

Kaldı ki, sözde kalmak, dahi idrak yüzünü kapatır... İşte sıfâtların sadece suretlerini anlamış olursak, bu bizim idrakimizi açmaz, idrakimizi kapatır.⁴¹

Sıfât hakkında kısaca malumat olsun diye, giriş bölümünden kısa bir bölüm ve açıklamasından sonra irfâniyet yolunun servisinde yolumuza devam edelim.

Öncelikle bu konular ile hiç ilgilenmesem, etrafımı trene bakar gibi seyredecektim. 33 senedir rutin nöbete gitme hadisesi olarak, olağan gecelerden biri gibi devam edecektim. (Şeriat mertebesinin hâli)

Bir başka bakıma sadece zikir dervişi olsam, İz-Efendi Babama veya başka bir yere bağlı olup muhabbetten dolayı bu sohbetleri dinliyor olsam. Muhabbetimden belki ağlayarak ta, bu hatıradan bize de hisse varmış diye duyulanacaktım.

Hakîkat mertebesi içinde düşünsem, evet Necdet sayısal ismi, benimde baş harflerim ve hatıra ve gönderilen selâmın Hakk'tan geldiğini şükründen aciz olduğumu kendi kendime idrak edecektim, ama bu hakîkatleri nasıl aktaracağım konusu ve ulaştıracağım kişilere eğitiminin nasıl verileceği bilinmediği için sadece bana mahsus bir sır olarak kalacaktı.

Marifet mertebesi ile bakıldığı zaman, bu irfâniyet ilminin, müşahade ve yaşantının taliplilerine aktarılması gereklidir. Yunus Emre'nin, (Şeriat, tarikat yoldur varana. **Hakikat, marifet andan içeru**) bu mertebeler

⁴¹ 114-1-3 - İnsân-ı Kâmil - İz-Terzi Baba Şerhi – Devamı sayfa 130 dan itibaren okunabilir.

ilgili sözü meşhurdur. An dediği ise eski Türkçe ile "Ondan" içeridir.

İnsân-ı Kâmil mertebesinde ise tüm mertebelerin hakkını vererek ve onun içinde bulunarak o mertebenin taliplilerine istihkaklarını vererek o mertebenin hâli ve durumuna göre davranmasıdır. Bir bakıma çocuk ile çocuk büyük ile büyük olmasıdır diyebiliriz.

457 sayısal değerinin kelime mâ'nâsının "Necdet" olduğu bilinen bir durumdur. Keza (5)'in hazret mertebeleri olduğu gibi,

Başta bulunan "An" ise bir bakıma tüm zamanların içinde bulunduğu "an-ı daim" şairin dediği gibi geçen geçmiştir, gelecek ise müphem, ancak yaşamakta olduğun an vardır. Yani geçmiş için yapacak bir şey kalmamış, gelecek ise hayâl ve nede erişilirliği bilinmezdir. Kişinin kazancı ise şu an ne yaptığıdır. Bir diğer ifade ise eski Türkçede An'ın O'ndan için kullanıyor olmasıdır. O'ndan, "Hu" dan, o zaman Hakikat ve Marifet "Hu" dan içeridir. Hüviyet-i Mutlaka ve İsm-i Azam olan bu isim efendimiz (s.a.v.) bâtın/mâhla ismidir. Bir diğeri ise On-dan içeridir. On sayısal olarak sıfât/Fenâfillah mertebesidir. O zaman Yunus Emre hazretlerinin ifadesi şöyle düşünülebilir. Hakikat ve Marifet mertebesi "Hu" ve Sıfât mertebesinden içeri müşahadeli bir sahadır.

Daha üste bulunanlar model LOGAN M.C.V idi. Evet yukarıda zâhiri M. C. Bizim zâhiri isimlerimizin baş harfi idi. Burada bakmamız gereken "On-dan" içeri olan içsel/bâtini ifadesidir.

Model; Mod-el, Murat-Hu-Derûni-El, bu el İZ-Efendi Babamın elidir.

logan ne demek? US/ GB

Bir soyadı

Bir

Sayıların ilki.

Bu sayıyı gösteren 1, I rakamlarının adı.

Bu sayı kadar olan.

Herhangi bir varlığı belirsiz olarak gösteren (sayı).

Tek.

Beraber.

Eş, aynı, bir boyda.

Ortaklaşa olan, birleşik, müşterek.

Kuyu. (Osmanlıca'da yazılışı: bi'r)

Yıldırım. Bulutdan buluta veya bulutdan yere elektrik boşanması.

İngilizce olan bu kelimenin karşılıkları internetten alınan meâli bunlardır.

log kelimesi kayıt anlamına gelmektedir. Loglama işlemi ise bu kayıtlar ile dijital hareketlerin tutulma işlemine denir.

İşte dijital kayıtların deşifre edilmesi işlemi bu An'da O-n'da O-n'dan O-n'a yapılıyor.

"M-Mim" Hakikat-i Muhammedi

"Cim" Cemâl-i İlâhi,

"Vav" Varidat-ı İlâhi,

Sayısal değerleri ise "Mim-40" "Cim-3" "Vav-4" toplarsak ($40+3+6= 49$) ($4+9=13$) tür.

(13) Hazret-i Muhammed (s.a.v)in şifre rakamıdır.

(49) Dört sayısı 1 ve 3 lerin toplamı olması ile "139" sayısal değeri Muhammed isminin sayısal değeridir.

Logan anlamlarından biri "Tek-Ahad" idi. Ahad'a taayyün mimi ilave edilince Ahmed olur ve bununda sayısal açılımı kısaca 53 tür. $53/49$ ise karşılığı Kûr'ânı Kerimde "şıra yıldızının Rabbi"dir.

Şimdi LOGAN ın bir mânası ise sayıların ilki idi. Tekli sayı dese 3 olacaktı. Çift sayı dese 3 olacaktı. İlk kaynak sayı 1 dir. Bunun da harfsel karşılığı ise "Elif" tir.

E = mc² formülüne ulaşırız. Peki bu nedir. Fizikte **kütle-enerji eşdeğerliği**inin temel formülüdür.

Eğer formülün harflerle simgelenmiş elemanları incelenirse:

E- Cismin enerjisi (joule)

m- Cismin kütlesi (kilogram)

c²- Işık hızının karesinin sayısal değeri (kilogram ile çarpıldığında metre/saniye değeri kullanılmalıdır).

Okunuşu: Bir madde, 1 kg ise enerjisi 89 875 517 873 681 764 J'dür.

Bir eşitlikle eşitliğin iki tarafındaki birimler birbirini sağlamalıdır. **c²**, kütleinin sahip olduğu nükleer enerjidir. Uluslararası birim sistemine göre; enerjinin birimi **joule (J)**, kütleinin birimi **kilogram (kg)**, hızın birimi de **metre bölü saniye (ms⁻¹)**dir.

Eğer formülün harflerle simgelenmiş elemanları incelenirse:

E- Cismin enerjisi (joule)

m- Cismin kütlesi (kilogram)

c²- Işık hızının karesinin sayısal değeri (kilogram ile çarpıldığında metre/saniye değeri kullanılmalıdır).

Okunuşu: Bir madde, 1 kg ise enerjisi 89 875 517 873 681 764 J'dür.

Bir eşitlikle eşitliğin iki tarafındaki birimler birbirini sağlamalıdır. **c²**, kütlenin sahip olduğu nükleer enerjidir. Uluslararası birim sistemine göre; enerjinin birimi **joule (J)**, kütlenin birimi **kilogram (kg)**, hızın birimi de **metre bölü saniye (ms⁻¹)**dir.⁴²

Bunun bir bağlantısında İZ-Terzi Baba kitapları içinde (13) 13 ve Hakikat-i İlâhiyyededir.

Farkında olmadığımız, fakat insânlık tarihi bakımından çok mühim olan bir hususa dikkat çekmek istiyorum.

Hürriyet gazetesi'nin (**27 kasım 2005**) tarihinde çıkan nüshasında. **(e=mc,2)** "formülü yüz yaşını kutluyor" başlıklı küçük bir yazı vardı. Hatta yan tarfta **Anşayn**ın kü-çük bir baş resmi de vardı, yazıyı ve resmi aynen veriyorum.

⁴² https://tr.wikipedia.org/wiki/K%C3%BCTle-enerji_e%C5%9Fde%C4%9Ferli%C4%9Fi

$E = mc^2$ formülü
yüz yaşını kutluyor

ÜNLÜ bilim adamı Albert Einstein'ın ünlü izafiyet kuramını açıklayan $E = mc^2$ denklemi, yüzüncü yılını kutluyor. BBC Türkçe Servisi'nin haberinde, tüm dünyadaki bilim adamlarının izafiyet teorisinin ve $E = mc^2$ denkleminin 100. yılını çeşitli etkinliklerle kutladıkları belirtildi. Einstein'ın pek çok tişört'ün üzerine de baskısı yapılan bu popüler formülünde, "E" diye kısaltılan enerji, "m" olarak kısaltılan kütle ve "c" şeklinde kısaltılan ışık hızının karesinin çarpımına eşit. ■ ANKARA

(E) (Elif) diye kısaltılan "enerji" ismi verilen bütün güçlerin kaynağı (13) Ahadiyyet mertebesidir.

(m) olarak kısaltılan (م) (mim) kütle yani madde-zuhur, Hakikat-i Muhammed-î'dir.

(c) (ج) (cim) şeklinde kısaltılan ışık hızının karesine eşit yani Cemâlûllah tır. İki (c) ise biri İlâhî cemâl, diğeri ise kulun cemâlidir'ki aslında her ikisi de İlâhî cemâl'dir.

Rûh'u A'zam olan Ahadiyyet Mertebesi Nûr'u İlâhî olan Hakikat-i Muhammed-î Mertebesiyle birleşince, atom ondan da kütle meydana geldi, bu kütle de İlâhî cemâl-i meydana getirdi ve böylece (2/115) "feeyne mâ tüvellû fesemme vecchullah" yani (nereye dönerseniz allah'ın vechi orada'dır.) hükmü meydana çıkarak daha yeni yeni ispatlanmış oldu. Oysaki, bu

hakikat-i ve bildirdiği diğer bütön hakikatleri, **Kûr'an-ı Keriyim** bizlere (1400) kûsûr seneden evvel bildirmiş idi.

İşte **Anştayn**'ın buldum dediği şey zaten var idi ancak o buluşuyla aslında **(13)** hakikat-i ni tasdik etmiş oluyordu. Fakat o ve diğerleri bu sırrı anlamayıp sadece o hakikatin zâhirinde kaldılar farkında olmadan bâtın'ı nı tasdik etmiş oldular. Gönül isterdi ki, zâhirini buldukları yoldan devam ederek bâtın'ı nı da bulsunlar ve oradan da kendileri-ni bulsunlar idi.

Ancak Hakikat-i Muhammediyye yi bulmalarına in-kârları mâni oluyor idi.⁴³

İşte bu da maddeden, mânaya geçmektir.

Saat 23 olması 23 sene içinde inen Kûr'an-ı Keriymdir.

33 sene bu serviste gidilmesi Mescid-i Nebevi direk sayısı ile olan İnsân-ı Kâmil aracılığı ile sıfât mertebesi ile kurulan müşahadeli ilmi bağlantıdır.

Servis şöförü Şükrü-Şükür, orada bulunduğu anlarda Fenâfilşöför olunduğuna göre Şükür esmâsında fâni olmak, bir bakıma Ramazan bayramı, Şükür bayramı olduğundan Ramazan Bayramı hakikatleri seyri içinde olmaktadır.

Mevkinin Altunuzade olması, Altun-Altın ve Zade Oğul demektir.

⁴³ İZ-Terzi Baba –Gönülden Esintiler- 13 ve Hakikati İlähiyye – Sayfa 130,131...

E=13 yazılmış... "Mim-40" "Cim-3" tür. $c^2 - 3 \times 3 = 9$ dur. $(40+9=13)$
Yani eşitliğin her iki tarafı da 13 tür.

Bu da İZ-Efendi Babamızın gençliğinde görmüş olduğu, bir bilezik ve üzerlerindeki kılıç, kalb sarkaçlarıdır. Zâhirde iki oğlu olacağına ve bâtında gelecek evlâtlarına yorumlamıştır. Bilezik meslek tasavvuf mesleğidir. Kılıç-Hüsam, Hüsameddin ile Uşşaki yolu eğitimi alan evlatlardır. Kalb-Gönül-Öz-Derûn dur. Bunlar ise Öz-el eğitim alan evlâtlardır. Evlât arasında ayırım olmadığı gibi bunda da ayrı gayrı yoktur.

Bu akşam, onlara da Nûr olsun, şifa olsun inşallah. Diye bu hatıra bölümünü bitirmektedir.

Bunun bize-bizlere Öz-el bir mesaj olduğu kendisinin taltif buyurduğu "Nûr" ismi şerifinden de bir tasdiktir. Şifâ ismi şerifi de salgın geçirdiğimiz bu günlerde bizlere Şifâ olur, İnşallah...

İşte bu hatıra ile "Selâm" (9 Rububiyet ve 4 mertebe) ile sohbet ile kulak-Sem'î-Rububiyet mertebesinden Göz-Müşâhade-Sıfât mertebesi ile zâhir-bâtın nuru ile rüyet ettirilen bu hakîkatler bize-bizlere Ramazan Arefesi gecesi İnsân-ı Kâmil den Beş Hazret'in Sıfâtı-Hakîkat-ı ile Arefe gecesi-Ariflik gecesi İZ-EFENDİ BABAMIZ tarafından iletilen Hakk'tan, Hakîkat ile gelen Varidat-ı İlâhi ve dünya rû'yası zuhurat ve hatıra böyle yorumlanmıştır.

Görüldüğü üzere keşif denilen onu gördü-m, bunu gördü-m, buradan şuraya gitti-m, o zamandan bu zamana geldi-m gibi anlatılan hayâli şeylerin irfâniyette bir değeri yoktur. Olmuşsa bile göreni ilgilendiren hususi durumlardır. Rabb-i ile arasında olan sırlardır. Bunların açıklanması kerih görülmüştür. Açıklayanlarda bu sahanın daha çocuklarıdır.

Aslında keşif denilen, ilmi İlâhinin keşf olunmasıdır. Mâ'nâsal sahada tayyi mekan yani seyahat yapabilmektir.

Zamanın dürülmesi ise ilmi olarak zamanın drlmesidir. 20 senelik bir zaman Anda, Onda Hakk ile birlenmiş ve Tek olmuştur. Heza min fazli Rabbihi...

Gönderen, getiren sağ olsun, var olsun... Pr, Nr olsun...

Murat Derûni

30-05-2020

RAMAZAN BAYRAMI SOHBETİ

Bismillahirrahmanirrahim

Tasarruf hakkında bir soru vardı? Ona bakalım...
Tasarruf nedir?

Tasarruf; her hangi bir şey üzerinde hakimiyet kurmak, hakim olmak, dilediğini yapabilmek, tasarruf ettiği şeyde hüküm sahibi olmaktır. Genelde de biraz maddi birikim yapan kimseler, şuaradan biraz tasarruf ettim, buradan biraz tasarruf ettim. Yani muhafaza ettim, elde ettim, elde tuttum. Boşu boşuna harcamadım. Mesela bir kimse bir eşya alacak, iki üç eşya arasında seğim yapar. Birisi 100 lira, birisi 600 lira, birisi 700 lira ise tabii kalitelerine de bakmak şartı ile 600 liralık ucuz ama 1000 liraya göre 400 lira tasarruf var. Ancak kalitede 400 lira farklıysa orada tasarruf yoktur. Çünkü alacağı eşyayı daha az kullanacaktır, değerlendiremeyecektir. Tasarruf aynı şeyi 1000 lira yerine 800 liraya almışsa, O 200 lira tasarruf etmiştir. O'nu satanda ya az kar etmiştir. Yahut arkadaşıdır vermiştir. Bu şekilde bakıldığı zaman, elindeki imkânı en güzel şekilde kullanmak mânâsındadır.

Bizimde en büyük yapmamız lazım gelen şey vaktimizi tasarruf etmemizdir. Bu âlemde başka hiçbir şeyimiz yoktur. Efendin evim, işim, makamım, mertebem var. Bunların hepsi geçicidir. Burada iken bunlar geçerlidir. Gözümüzü kapattığımız zaman geçerli değildir. Burada çalışmamızı meydana getiren bir ömür süremiz, nefes sayımız var. Bu nefes sayımız kadar, biz tasarruf etmemiz gerekiyor. Yani bol bol, bol kepçe ve her önümüze gelen hadisede vaktimizi harcamak değil düşünerek harcamaktır. Diyelim ki bir hanım yemek yapacak bu yemek bir saatte de olur, kırk beş dakikada olur, yarım saatte de olur. Biraz seri yaparsa yarım saatte olur. Biraz daha rahat yaparsa kırk beş dakikada olur. Biraz daha rahat yaparsa oraya git bir parça, buraya gel bir parça sonra bir saat sürer. Yarım saat gitti, öldü.

Kahvenin dışına çıkmış birisi eli cebinde sağa sola bakıyor. Ağzında ıslık fişi, fufu yapıyor yahut dumanı elinde... Birisi de soruyor, arkadaş ne yapıyorsun? Ya vakit öldürüyorum, vakit geçiriyoruz. Vakit öldürmüyor, kendisini öldürüyor. Kendinin katili farkında değildir. Çünkü yegâne varlığımız zamanımızı öldürdük mü? Eşittir, kendimizi öldürdük. İster bıçakla vur, ister silahla vur, ister zaman harcayarak... İşte en büyük tasarruf, hayatımızı kullanırken yapmamız gerekiyor. Bu tasarrufta bizim irademiz geçerlidir ve söz konusudur. Ve hayatımızın her döneminde bu tasarrufu kullanmak zorundayız. Ancak biz tasarruf etmeyi, kullanmayı düşündük te elimizde olmayan sebeplerden bunu yapamadık ise o zaman, o iş kader kısmına giriyor. Demek ki Cenâb-ı Hakkın bu hususta isteği böyleymiş. Yapamadığımız için o zaman üzölmüyoruz. Neden çünkü biz elimizden geldiği kadar onu yapmayı düşündük ama dış sebepler, şu veya bu şekilde hastalık gibi makul sebepler yaptırmadı. Tamam orada vicdanımız müsterih

ama yapabileceğimiz halde gevşekliğimizden elimizden kayıp gitmişse yani ahret kazancımız aşağıya düşmüş olacaktır. Şimdi bu hepimizin bildiği değişik anlamda tarikat ehli olsun, olmasın her kez bu durumdadır. Mesela cebimizde şu kadar paramız var. Gidiyoruz şu lazım, bu lazım ona göre bu parayı ona bu kadar, buna bu kadar ayırabiliyoruz. Ona bir tasarruf yapmış oluyoruz. Biz bunu hüküm olarak, hakim olarak kullanmış oluyoruz. Uykumuz o şekilde, gereğinden fazla uyursak uykuda tasarruf etmemiş oluyoruz. Bu tabî sürecin içerisinde dikkatle, uyanık olarak kullanmamız lazım gelen bir hadisedir.

Şimdi birde bu tasarruf kelimesine tevhide yönden, dervişlik yönünden, ilmi yönden baktığımız zaman ben buraya gideyim, onu yapayım, bunu yapayım diye herhangi bir şey üzerinde bir derviş fazla durmaz. Yalnız bahsettiğimiz fiziki yaşamın dışında olan hadiselerdir. Cenâb-ı Hakk senin cebine bakıpta eline şunu buraya harca, bunu buraya harca diye liste verecek hâli yoktur. Bunlar bizim özel, fitri yaşantımızda olan tasarruftur. Ama genel daha büyük, daha geniş hadiseler hakkında hayata müdahale etmemektir. Bu hususta tasarruftsuzluktur. Tasarrufta bulunmamaktır. Bir insan eğer var ise beşeri mânâda tasarrufunu kullanır. Yok ise zaten yok olduğundan yapacak bir şeyi yoktur. Hayat onun üzerinden böyle akar gider. Elini kaldırıp da nehrin gelişini durdurmaya çalışmaz. Tasarruf etmemek, tasarruf kullanmamak devresi kişide tarikat mertebesinde takliden, hakikat mertebesinde tahkiken (hakikaten) yaşanır, yaşanması gerekir. Tarikat mertebesinde takliden daha henüz hakikat mertebesi olarak bu hukuku anlamış değildir ama yolcusudur. Anlamaya, alışmaya doğru yola çıkmıştır. Hakikat mertebesinde ise orası fenâfillah mertebesi olduğundan ve kendisi de Hakta fani olduğundan zaten kimse tasarruf edecek kimse

olmadığından, ortada tasarruf diye bir şey söz konusu olmaz ve onun üzerinden hadiseler geçer. Nusret Babam (r.a.) bu hâli şöyle anlatırdı. Gerçi bu ifade değil de hadise yani belirttiği sistem onu bize anlatıyor. Buğday başakları vardır ya baharda, mayısta çıkarlar yeşil yeşil ağırlaşmaya başlar o başaklar o ağırlık yeşil haldeyken boynunu bükmeye başlar. Bu arada bir rüzgar eser vuuu vuuu diye o rüzgar üzerinden geçer. Rüzgar geçerken onlar daha çok başlarını eğler. Rüzgar geçer gider sonra sapları dikilir. İşte bu hadise fenâfillah hâlini ifade eder. Eğer bizde öyle tecelliyi İlâhi üstümüzden geçiyorken biraz sabrederek, biraz başımızı eğsek o bizim üstümüzden geçer gider. Eğer ortaya çıkarsak rüzgarın ağaçları yıktığı gibi bizi de yıkar geçer gider. İşte bu şekilde iken fenâfillah mertebesinde tasarruf zaten kişi olmadığından da tasarruf söz konusu olmaz. Tarikat mertebesinde takliden, hakikat mertebesinde hakikaten kimse tasarruf edemez. Neden? Kendisi ortada yoktur. Peki marifet mertebesinde ne yapar? Marifet mertebesinde gerektiği yerde tasarrufunu kullanır. Oradaki tasarrufu kullandanda aslında marifet mertebesinden marifetullah olduğundan tasarruf eden Hakkın taa kendisidir. İşte onların karşısına çıkmamak lazımdır. Çünkü muntakim ismiyle Cenâb-ı Hakk ondan, oradan intikamını alır.

Hani zaman zaman anlatılır. Dinleyenler vardır, birçoğunuz dinlemiştir. Ama yeni dinlemeyenler varsa bir gün bir köye öğleden sonrası olacak herhalde bir atlı geliyor. Köylerin dışında hayvanların sulandığı çeşmeler vardır. Kurnalarından devamlı su akar. Afedersiniz yalak derler, sıra ile hayvanlar gelir birçok hayvan orada bir seferde sulanırlar. Öyle bir yerde o gelen yabancı yolcu atını sulamak istiyor. Tam o sırada da bir kız çocuğu elinde testisiyle su almaya çeşmeye gelir. Fakat muziplik yapacak ya testiyle atın üstüne doğru gider ve atı ürkütür.

Şiddetli bir şekilde at şaha kalkar, üstündeki süvarisini devirecek gibi olur. Hemen o atını yavaşlatır ve testisini alır pat diye kırar. Kız çocuğu 10 ya da 12 yaşlarında neyse testinin bir parçasını alır kısa bir mesafe ileride ki köye gider. Kızı ağlayarak gören köylüler (babası da oradaymış) ne oldu hayrola testini mi kırdın? Ayağın mı kaydı? Dediği zaman kız ağlayarak başından geçeni anlatmış. İşte bir amca vardı, atı ile geldi. Testimi aldı kırdı, bende onun için ağlıyorum. Köylü nerede bu gibilerden ayağa kalkar. O zaman içerisinde gelen yabancı atını almış geliyor. Belki o akşam kalmak istedi veya geçip yoluna devam etmek istedi. Ha işte bu kırdı testimi deyince etrafını sarıyorlar. Diyorlar ki sana yakışır mı? Bu küçücük kızdan ne istedin? O küçücük bir kız sen orantısız güç kullandın. Köydekiler adama hakaret etmeye başlıyorlar. Biraz dinliyor, durun bakalım kıızı dinlediniz, birde beni dinleyin. Niye kırdım bu testiye sorsanıza diyor.

Hakimlik yapacaksanız iki tarafı da dinleyin ondan sonra yapınız. Bakıyorlar adam haklı diyecek bir şey yok, niye kırdın bu testiye soruyorlar. Ben geldi atımı suluyordum, sizin kızınız geldi. Çok şaklabanlıklar yaptı, atı ürküttü. Atım şaha kalktı, az daha orada da düşüp kafam patlayabilir bende ölebilirdim diyor. Bende onun testisini kırdım. Eğer onun testisini kırmasaydım bana zarar verdiği için Cenâb-ı Hakk onun kafasını kıracaktı. İşte ben ona adaletle davrandım. Allah (c.c.)'ın müntakim ismi şiddetli gelip kafasını kıracaktı. Testinin kırılması mı hayırlı? Kızının kafasının kırılması mı hayırlı? Diye sorduğu zaman tabii köylülerin verecekleri cevabı yok. İşte bu bir misal olarak tasarrufunu kullanmasıdır. Eğer orada dursaydı sükût etseydi. Demek ki irfan ehli ariflerden birisiymiş ki bu hadiseyi idrak etmiş. Bundan sonra köylüler misafir ediyorlar, neyse hikayenin arkası bize lazım değil. İşte bu tasarruf kullanmada misal bir

hikayedir. Birini kurtarmak için O da tasarrufunu kullanıyor. O da demek ki hakikat ehli olduğu anlaşılıyor.

Niyazi Mısri hazretlerinin şiirlerinin bir tanesinde;

“Abd-i mahzem ben tasarruf bilmezem” der. Meşhur şiirlerindedir.

“An-ı daimem ben doğmazam ben ölmezem,
İbn-i vaktem abu'l vakt olmazam.” Der.

Diğer tarafta “Ben abu'l vaktem ibnü'l vakt olmazam” diyor.

Mutarassuf sahiplerinin bulunduğu hâli dile getirmiş oluyor.

Abd-i Mahzem; yani bir makam itibariyle söylüyor. Allah (c.c.)'ın gerçek gizli bir kuluyum. Ben tasarruf bilmezem, aciz bir kulum, Allah'ın işine karışmam mânâsında demek istiyor. Böyle diyor ama ehlullahta Allah (c.c.)'ın işine karışanlarda olur. Çünkü oradaki Allah (c.c.)'ın kendi işine karışmasıdır. Orada Allah (c.c.)'un zaten işine karışan yoktur. Allah öyle dilemiştir. O sûtretten kendi işini düzenler. Tasarruf budur.

İZ-T.B - Bu hususta eksik kalan başka bir şey var mı?

Dinleyici 1 - Tasarrufu bıraktım, Tasarrufu terkettim diyor.

Dinleyici 2 - Tasarrufu kullandım bir müddet süre sonra terkettim.

Dinleyici 1 - Bir müddet sonra geriye mi dönüyor?

İZ-T.B - Geriye dönüyor, belki tasarrufunu kullanırken orası çok hassas bir dengedir. Nefsi mânâda

mı? Rahmâni mânâda mı? O tasarrufunu kullanıyor. Bu biraz tehlikeli saha olduğu için bu sahadan geçtiğini tamamen "Ben Abd-ı mahzem tasarruf bilmezem" i geçtiğini söylüyor. Şeyh Şibli tasarruf ehli bir zattır.

Dinleyici 2 - "Hasbunallahu ve ni'mel vekil"
denebilir mi?

İZ-T.B - Evet, tabii netice o'dur. "Allah benim vekilimdir". Bu her mertebede söylenebilir.

Şeriat, tarikat mertebesinde ki demin bahsettiğimiz gibi takliden söyleyebilir. Hakikat mertebesinde ise yaşantısı ile hakikati ile söylenir. Marifet mertebesinde ise kendi kendine söyler.⁴⁴ Bir helezon vardı. Helezon bilindiği gibi bir yay sistemi bulunduğu yere esneklik vermesi ve açılıp kapanma kabiliyeti olmasından dolayı helezon deniyor. Dağlık yollara gidildiği zaman orada helezonu bizzat arabada, içindekilerde yaşamaktadır. Dağın zirvesine düz olarak çıkmak mümkün olmamakta ama etrafında dönerek zirveye kadar çıkmak mümkündür ve de kolaydır. Yine aynı şekilde aynı yoldan inildiği zaman tehlikeli olmaz. Bir gidiş ve bir dönüş olmuş olur. Helezon; yükselmenin ve esneklik kabiliyetinin bir temsilcisi gibi bir sistemdir. Müslümanların en çok üzerinde durması gereken, idrak ve şuurla yapması gereken helezon, kâ'be-i muazzama daki şaftlarda olmaktadır. Tavaf dediğimiz o 7 şaftın neticesinde orada helezon dediğimiz bir çalışma olması lazımdır. Gerçi zâhire bakıldığı zaman "metaf" tavaf edilen yerde herkez ayağı yere basmış şekilde gözüktür. Şimdi biraz daha o sahne değişti. Helezon gibi yukarıda bir kat, bir kat daha var. Havada da tavaf yapılabiliyor.

⁴⁴ İZ-T.B burada kendi kendine söyler diye tekrar ederek gülüyor...

Bir kimse şeriat mertebesinde ise yedisini sayar ve sayı olarak tavaf etmiş olur. 7 defa döndüğü zaman 7 şaft ile onun tavafı olur. Şeriat mertebesinin tavafı sayıyladır.

Anlaşıyor mu?

Tarikat mertebesinin tavafı eğer gerçek mânâda tarikat ehliyse 7 nefis mertebeleriyle tavafı olur. Ama taklidi yani lafzen tarikat mertebesindeyse ve sadece tarikat olarak bazı zikirleri varsa ama gene Allah (c.c) yukarıda kendi aşağıdaysa onun tavafı gene yerde sayı tavafı olur. Gerçek mânâda tarikat yolu ehliyse Âdem-i mânâyı gönlüne indirmiş bir yolcuysa yukarıya doğru ufku açılmaya başlamışsa işte burada helezon başlar. Birinci şafta emmareyle gider, levvameyle, mülhimeyle, mutmainne yani yedinci şafta geldiğinde safiyeye ulaşmış olur. Gerçi O ehli tarik, o derse gelmemiş olabilir. Üçüncüdedir, beşincidedir, onuncadır ayrıdır. Oraya kadar gelmeyenler, orası hedef olarak giderler. Hedefini bilen kimse o gün şaftını tamamlayamamış olsa bile bir daha sefere, bir daha ki sefere gönlünde tamamlar.

7 nefis mertebeleri ile hakikat mertebesinde o esmâlarla helezonunu tamamlamış olur.

Marifet mertebesinde olan bir kimseyse kendinde bulunan sıfât-ı sûbuteyi idrak etmiş hâlde, tabii ki diğerleriyle birlikte dört makamın tamamını idrak ederek orada şaftlarını yapar, tavafını yapar. Dördüncü anlayışta da sıfât-ı sûbutiye "hayat, ilim, irade, kudret, kelam, sem'î, basar" her dönüşünde zât-i sıfâtlarının, sübut-i sıfâtlarını kendinde idrak ederek o helezonu dönmüş olur. Nefs-i safiyyede tavafını bitirmiş olur. Ve ondan sonra makamı İbrâmin arkasında iki rekat tavaf namazını kılmaya hak kazanmış olur. Niçin herkes orada namaz kılamıyor? Şaftları bitirip tavafı tamamlayanlar, bitirenler

için ve orada şarttır. O fiil ne o zaman oluyor? 8. Fiil oluyor. 7 defa dönüş, dönüşü mühürlemek imzalamak için 8. Fiil makamı İbrâhimin arkasındadır. Gerçek mânâda tarikat ehli, hakikat ehli için İbrâhimilik, İbrâhimiyet o makamda ancak o makamda başlıyor. Ve İbrâhim yolu, makamı İbrâhimiyet, hullet, halillik yolu orada açılmış oluyor. Orası dersimizin 8. Mertesidir. Ne kadar birbirini tamamlayıcı, hiçbir eksiği, yanlışı, boşluğu yoktur. 7 şaft, bir tavaf ve arkasından da kılınan iki rekât tavaf namazı ki onu insân-ı kâmil namazının da başlangıcıdır. Bakın ne kadar mühim hakîkati ile tavafı yapmayan, bakın ne kadar mühim iş, arkadan tavaftan sonra kılınan iki rekât namazdan sonra insân-ı kâmil namazına açılan yola ulaşamaz. Ve insân-ı kâmil namazını da kılamaz.

Efendim ben kılarım üç tane, beş dakikada... Tabii kılarısın sana kimse bir şey diyemez. İnsân- Kâmil namazı olmaz... İstersen rekâtlarını aynen takip et! Bu insân-ı kâmil namazı her rükûnda, her köşede rekâtları kılındıktan sonra en son gelinen kapı düzeyinde kâ'be-i muazzamanın doğu yönünde hacer'ül esved ile şeriat mertebesi köşesi ile arasında karşı tarafında makamı İbrâhimiyet tam ortada birleştiği tam ortada şeriat ile marifetin birleştiği yerde tam bir insânı kâmil olarak tamamen sırata dönmüş olarak kâbe-nin duvarına tam ortada zem zem kuyusu da zaten orada biraz daha arkada olmakta ve makam-ı İbrâhimin hizasında, iki ezeli aşkın arasında onlar bizden çok sabırlı ki biz biraz sıcak gördük mü? Bir yerde semsiye, gölge bulalım diye kaçıyoruz. İki ezeli aşık bütün gün oradalar 24 saat güneşin altındadır. Kâ'be-den, makam-ı İbrâhim den bağrımı açayım diye duyan oldu mu? Kimse gördü mü? Ben görmedim de bilmiyorum. Nasıl sabırlı dururlar. Makam-ı İbrâhim hubbuyeti, hubbiyet-i İlâhiyyeye muhabbetiyle heyeman yani şiddetli aşkından, arzusundan elini bağlamış, ayakları da, ayak izi

kâbe-ye doğrudur. İşte makam-ı İbrâmin arkasında kılınan iki rekât tavaf namazı bize o yolculuğu açmış oluyor. Orada boşuna değil, tarihi bir kalıntı olarak, diyelim tarihi bir taş olarak, hatıra olarak değil. Kâ'be-nin kapısına, kâbe tarafına bize oraya doğru, ayaklar oraya doğru, yolumuz burası diye işaret ediyor. Bizler de "İsr" olarak gece yürüyenin çocukları olarak mânâ âlemi gecelerinde, gönüllerin de hedefimiz orası olarak iki rekât kâmil olarak, hubb-u Muhammedi olarak ulaştığımızda kıldığımız son iki rekât namazla böylece insân-ı kâmil namazı böylece tamamlanmış oluyor. Bir bakıma orası siyahlara bürünmüş hani

"siyah örtü neyi örter bilir misin?"

Bir şiir vardır bir yerde bulursanız okursunuz. Orada a'maiyyet hakikatiyle kapısını biraz aralamak sûretiyle ahadiyyetden, vahidiyyete doğru dışa doğru seyri bize gösteriyor. Bütün o tavaf edilen yerde ki insanlar ef'âl âlemini ifade ediyorlar. İşte onun etrafında dönmek, sadece sıradan bir dönüş, sıradan bir yürüyüş, sıradan ne olduğunu anlayamadığı bir muabbet değil hakikati itibariyle "Hubbullah" ve onun en açık şekilde ortaya çıkması "Hubb-u Muhammediyye"dir. Onun için peygamber efendimize "Habibullah" denmiştir. Hiç kimsede, beşerde böyle bir lakab yok! Peygamberlerin lakapları var ama böyle habib diye hubbuyet lakabı yok! İnşallah baskıda olan 6 Peygamber (6) Hz. Muhammed Resûlullah ta bunları okuduğumuz zaman göreceğiz. Böyle bir yücelik, böyle bir güzellik insanoğluna nasib olmuş değil. Onun ümmeti olmakla bizde şeref duyarız. Ve de ayrıca şükrederiz.

Böylece helezon bir elastikiyet yaylanma, bir bakıma tehlikeden korunmadır. Hani yattığımız yataklarda helezon yaylar var. Yaylar olmasa düz tahta olsa her

tarafımız ağrılarak kalkarız. Helezon hayat sistemi içerisinde olan hem ilmi olarak hem fiziki bir yaşam tarzıdır. Cenâbı Hakk inşaallah hay ismiyle hakikatini idrak edenler eylesin. Amin...

Âdem (a.s.) hakkında soru vardı. Ondan biraz daha bahsedelim. Âdem (a.s.) hakkında soracak bir şeyleri olan varsa devam edebiliriz. Demin ki mevzudan düşünceye aktarılmış olanlar varsa... Mevlânâ hazretleri ne diyor. "Geçen geçti cancağızım, bugün yeni şeyler söylemek lazım.

Dinleyicilerden biri - Hz. Âdem hakkında soru sormaya çalışıyor.

İZ-T.B - Âdem bu senin bahsettiğin aslında "Adem" arada fark var. İyi oldu söylediğin değişik mevzu oldu.

2. Dinleyici - Âdem (a.s.) a bunların ismini söyle deyince eşyayı sûreten müşahade etmek mi? Yoksa mânâsı hakkında mı? Bunlardan birisi mi kastediliyor?

İZ-T.B. - Yok. Şimdi orada cennette ki yaşantıda onların bir lisanları vardı. Kûr'ânı kerimde konuşmalarından anlaşılıyor. Bu lisana bir isim vermek mümkün değildir. Allahça diyelim, ya da Rabça diyelim o daha uygun olur. Rabça, rububiyet içerisinde orada bir konuşmaları oluyordu. Cenâbı Hakk "**âllam'e âdemel esmâ'e külleha**" Âdeme isimlerin hepsini öğretti. Bu öğretmenin ne olduğunu, lisanen nasıl olduğunu bilmiyoruz. Ancak burada bir öğretme olduğu da açık olarak beyan edildiğinden lisanen olmasa bile ona aklen, vicdanen ve onun ruhani kaydına bunların geçmiş olduğunu anlıyoruz. Çünkü eğer öyle olmasa eksik olurdu, eksik kalırdı. Âdem (a.s.)'ın hilkatî mânâ olarak tamamlanmamış olurdu. Sûret olarak tamamlanmış olurdu. Böyle olunca zaman içerisinde ihtiyaç hissedildikçe

kendi yaşantısında, o ihtiyaç edilen şeyin karşılığı olan esmâ-i İlâhiyye neyse kendi yaşantısında onda zuhura çıkıyor, onda faaliyete geçiyordu. Çünkü o kabiliyet vardı. Daha doğrusu istidadı vardı. İstidadı oluşu içinde kendisi de o şekilde kabiliyetini meydana getiriyordu. Mesela Habil ile Kabil'in savaşması gibi... Habil de Rahman, Rahim isimleri ortaya çıkıyorken Kabil de ne çıkıyordu. Cabbar, Kahhar isimleri ortaya çıkıyordu. Eğer kendilerinde fitri olarak iç bünyelerinde bunlar olmamış olsaydı. Kabil zaten böyle bir düşünceye sahip olmazdı. Habil de kendi istikametindeki düşünceye sahip olamazdı. Demek ki kalıtımla babadan, aileden geçti. Bu ruhani kalıtımlar bize geçmektedir. Cenâb-ı Hakkın Âdem (a.s.) a vermiş olduğu özellik her birerlerimize geçti. Nasıl bir mısır tohumu tanesi ondan bir gövde çıkıyor, üç beş tane mısır koçanı çıkıyor. Her mısır koçanında da yüzlerce mısır oluyor. Beş tane mısırdan beş yüz tane, beş yüz taneyi ikinci sene ektiğimizde milyonlarca, milyonlarca ektiğimizde üç beş senede bütün araziler, on onbeş sene sonra bütün dünya mısır tarlası olur. Bunların hepsi bir tekten meydana geliyor. Âdem (a.s.) bir tek idi. Ama bütün bizim varlıklarımız o tekin içindeydi ilmi mânâda olarak mevcut idi.

Nûh (a.s.) hakkında ikinci Âdem derler. O gemi ile birlikte o zamanlar biz de o gemideydik. O gemideydik ki bugün burada varır. Eğer o boğulanlardan olsaydık, burada biz bugün olmazdık. Nûh (a.s.) da bir kişiydi. Ama ondan sonra gerçi orada çokluk çocukları da vardı. Aile olarak 80 kişi kadarlardı. Yine 70-80 kişi ne kadar da olsa şimdiye kadar 100 milyar kişi geldi geçti. 7 milyar kadar şu anda hayatta vardır. Daha sonra gelecekler var. İşte biz levhalarla çivilerle yapılmışa yükledik dediği, her birerlerimiz o yük hükmü içinde olarak yeryüzünde belirli sebepler ile zuhura çıkıyoruz.

Cenâbı Hakk Âdem (a.s.)'a bu isimleri öğretti. Ve İbrâhîm (a.s.) da bunların daha geniş mânâda zuhura çıkması sağladı. Heyeman dedikleri kuvvetli aşk, sevgi dedikleri Muhyiddin ibn-i Arabi hazretleri o isimleri vermiş. Kuvvetli aşk diye... Kendisinde esmâ-i İlâhiyye o güne kadar gelen diğer peygamber hazeratlarının içerisinde en kemâlli ortaya çıkan muhabbet İbrâhîm (a.s.) da oluşmuş. Ondan sonrada peygamberimizde Cenâb-ı Hakk biz sana cevâmiu'l kelimi verdik demek suretiyle, peygamber efendimizin de ifadesiyle kelimelere camî bütün bu âlemde ne varsa esmâ-i İlâhiyye sıfâtı İlâhiyye bütün ne varsa onların hepsi bütün olarak peygamberimize verildi. Bu yüzden kendisine cevâmiu'l kelime verildi (bütün kelimelere camî mânasında). Bizlerde onun rûhaniyetinden ve nûraniyetinden halk edilmemizden dolayı kısmi de olsa çekebileceğimiz kadarı olsa her birerlerimiz cevâmiu'l kelime üzeriyiz. Ne kadarını çıkarabilirsek, o kadarını kullanabiliyoruz. Onlar bizde gizli hazine, kullanmazsak bizim eksikliğimiz, kullanırsak bizim kazancımızdır.

Âdem (a.s.)'la Havva valide yeryüzüne indikleri zaman orada melekler dediler ki "Ya Rabbi seni tenzih ediyoruz, biz seni teşbih ediyoruz. (Mukaddüsü lek) seni tasdik ediyoruz. Başka birisine gerek var mı?" Diye imalı bir sözleri var. Bunun üzerinde dedi. Âdem'in hakikatini onlara bildirmek için **"Allam'e Âdemel esmâ'e külleha"** Âdem'e isimlerin bütün hepsini öğretti. Buradan bize başka bir şey çıkıyor, ifade ve ufuk açılıyor. Hem bizim için çok büyük şeref verici bir hadise hem de ne yapmamız gerektiğini hedef gösterici bir hadisedir. O hâlde Âdem (a.s.)'ın dünyaya gelişi, kimliği ile başladığı ilk şey eğitim, esmâ-i İlâhiyye eğitimi ilk eğitimidir. İnsanoğlunun ilk eğitimi esmâ'ül hüsnâ'dır. Artık bunun biz kendi kendimize düşünelim. Ve insanoğluna verilen en

büyük şeref Allah (c.c.) ın isimlerine zuhur mahalli olabilme kabiliyetidir. Esmâ-i İlâhiyye ile birlikte ümmet-i Muhammede verilen ayrıca esmâ-i bakın Zâtîyye diğer ümmetlerde bu yoktu. Âyet-i kerimede "Esmâ-i külleha" sadece isimler verildi. Esmâ'ül hüsna verildi. Peygamber efendimiz ile birlikte Ümmet-i Muhammede esmâ-i Zâtîyyeler de verildi. Onun için biz tavaf ederken hayat, ilim irade, kudret sem'î, basir, kelim bunu söyleye biliyoruz. Makamları idrak edebildiğimiz kadar, idrak edebiliyoruz. İbrâhimîyyet tavaflarında, İbrâhim (a.s.) zamanındaki tavaflarda bunlar yoktu. Sadece esmâ-i İlâhiyye tavafları vardı. Sıfât-ı sûbutiyye tavafları yoktu. Neden? Çünkü o günkü insanların bu zât-i tecelliyi kaldıracak kapasiteleri yoktu, İdrakleri de yoktu, hayat anlayışları da yoktu, sosyal yaşantıları da yoktu. Bu cevamiu'l kelim bir bakıma bu yönden efendimize verildi. Bizlerde onun ümmeti olmamız dolayısıyla, ayrıca ebu't turab olan beden babalarımız Hazreti Ali efendimiz (r.a.) ve ebu'l ervah olan Muhammed ruhlar babamızın evlatları olmak şerefi ile bizlerde bu şerefle şerefyabız. Ancak idrak edebildiğimiz kadar kazançlıyız, edemediğimiz yerlerde kayıptayız. Böyle düşünebiliriz.

Cenâb-ı Hakk her birerlerimize kolaylıklar nasib etsin. İnşallah bu gerçekleri hakkıyla idrak edenlerden olalım.⁴⁵

Ramazan Bayramı Yorum-Zuhurat-Müşahede⁴⁶

⁴⁵ İz-Terzi Baba 2014 senesi Ramazan Bayramı sohbetinden düzenlenmiştir.

⁴⁶ "Murat Derûni"

Belki okuyanların aklına Şu soru gelebilir. Zaman Ramazan Bayramı ama mevzular Tasarruf, helezonik yükseliş, tavafın hakikati ve Âdem (a.s.)'a isimlerin öğretilmesi acaba Ramazan bayramı ile ne bağlantı vardır. Bu sohbetler Şeriat ve tarikat sohbetinden ziyade hakikat ve marifet sohbeti olduğundan konu nereden açılırsa akıŐ o yönden olur. Zaman ve mekân mefhumu ortadan kalkar ve zaman içinde bir zamansızlığa, mekân içinde mekânsızlığa, kayıt içinde kayıtsızlığa geçilir. Aslında ne de söze sığar ama araç o olduğu için leb-i derya olan irfan ehlinin dudaklarından aşk badesi o sözün içinde buhar olur ve karşı tarafın kulaklarından gönüllere mânası, ruhu ve nuru ile birlikte zâhir ve bâtın olarak ulaştırılır... Dinleyenlerde bu tertemiz Şaraptan içmiŐ olurlar.

Re: Bayram Tebriği

Necdet Ardıç

1.08.2020 Cmt 15:05

Hayırlı günler Hayırlı bayramlar Muratçığım.

Seyahatinizin iyi geçtiğine sevindik İnŐeallah zahir batın seyahatler devam eder.

Bahsettiğin ev konusu hakkınızda hayırlısı olsun inŐeallah Cenâb-ı Hakkın lütfu ile gönlünüze göre bir mesken-ev bulup alır hayırlısı ile sağlıkla içinde oturursunuz. "Yurt dışından al" sözünde evvelâ gönül yurdu dışından al yani gönlüne sokma mânâsında olabilir veya Şu an yurdunuz İstanbul olduğuna göre İstanbul dışından yani yurt dışından, diye ifade edilmiş olabilir. Tabi bunların hiç biri kesin değildir.

İnşallah o günler gelir araştırmaya başlanır fiyatlar ve imkanlar karşılaştırılır hangi durum daha uygun ise zaten o yönde gelişmeler olur.

Hakkınızda hayırlı olsun Dünya ahiret işlerin kolay gelsin herkese selâmlar hoşça kalın. " İz--T-B-"

Murat DERÛNİ

<cagaloglupasa@hotmail.com>, 31 Tem 2020

Cum, 17:19 tarihinde şunu yazdı:

Hayırlı Günler, Hayırlı Bayramlar İz-Efendi Babacığım, Nüket Anneciğim,

Hamd olsun çok şükür, seyahatimiz bir kaç celali tecelli dışında iyi geçti sayılır... Rabbimize hamd ederiz...

Hafta içinde hayır duanızı almak istediğim bir konu hakkında mana da şöyle bir zuhuratımız oldu...

Kıdem tazminatındaki belirsizlik ve emekli maaş bağlamada son sene tenzile gidilmesi sebebiyle, Yılbaşında emekliliğe ayrılmayı planlıyordum... Bunun hakkında stadyum gibi bir yer İz-Efendi Babam yay gibi olan bu geniş ve yüksek beton basamakların en üstünde yan duruyor, karşısına geçerek halimizi arz ediyorum. Hem evimizin halinden, hem komşulardan, hem de çevreden taşındığımız 23 seneden beri sıkıntıların olduğundan, emekli olduğum zaman alacağım tazminat ve yardım sandığı parasının üzerine biraz birikmişimiz ve biraz borç bularak olursa İstanbul, olmazsa İstanbul dışından bir ev almak arzusunda olduğumuzu anlatıyorum, Efendi Babamda evi Yurt dışından al diye cevap veriyor...

Hayırlısı olsun...

Bizlerde sıcaklarla ve korona virüs ile hemhal olmaya devam ediyoruz Hakk'tan hayırlısı.

İz-Efendi Babamız ve Nüket Annemizin ellerinden öperiz.

Dünya ahiret işleriniz kolay gelsin herkese selâmlar hoşça kalın. " Murat Deruni"

Buraya almış olduğum zuhurat ve İz-Efendi Babamın yorumu aslında Kurb'an Bayramı civarı ve tebriği neticesinde olmuştur. Hani derler ya kime niyet kime kısmet ama Kurb'an bayramı da Ramazan Bayramının kemâlatıdır. Ramazan Bayramı o sene içinde Halife-i Şahsiyye olanlar için düzenlenlenmiş ve Kurban Bayramı ise Umuma halife olacak kişiler için düzenlenmektedir.

Zuhuratta görülen bir ev alma isteği ve yapılan tasarruf. Bir yönüyle de sohbet konusunun başlangıcı ile alakalıdır. Bu dünya hayatında yapılan ilmi ve hakikat yolunda çalışmalar sonucunda elde edilen birikimler bir tasarruf olmakta ve İz-Efendi Babamın buyurdu gibi evi yurt dışından yani bu dünyadan değil Ahiret yurdundan al demiş olarak düşünülebilir. Peki bu yurt (dar) nedir. "Darüs Selâm" yani Selâm yurdudur. Bunun ne olduğunu (91) Bi ismi Selâm kitabı sayfa 9 dan itibaren okuyalım...

(Selâm) ismi Dârüsselâm.

(10/11/2013) Pazar.

Bundan bir müddet evvel, bir kardeşimiz, (Be.....) Dergâh'ın iç kapısının üstüne asmak için bir "hat" levha getirmişti, Üzerinde şunlar vardı, (İlâ darisselâm

/Selâmet/kurtuluş evine giriniz) (/10/25) yazılı idi. O günlerde dergâhta tamirat olduğundan paketi açmamış öylece uygun bir yerde muhafaza etmişim, tamirat bittikten bir müddet sonra yerleşmeye başladık, daha sonra bahsettiğim arkadaş geldiğinde o tabelânın yerini tespit ettik ve sonra onu iç giriş kapısının üstüne asmak için gene uygun bir yere koymuş idim. Daha sonra asmıştık. Bunun gerçeğinin ne olduğunu o günlerde anlamamıştım ancak bu bir Âyetti ve çok anlamlı idi. ...

Birkaç ay sonra ne olduğu anlaşılmış oldu. Hat şöyle idi.

İzmir de bulunduğumuz zamanın son günlerine doğru idi (12/10/2013/) (11) Cuma gününün akşamı Cumartesi gecesi saat (05,30) Bir zuhurat görüyorum, zuhurat şöyle idi.

Camide namaz kılıyoruz, namaz bitip **selâm** verdikten sonra dua ediyoruz, en sonun da İmam efendi bana seslenerek! **(Selim)**⁴⁷ kalk devamını sen oku der gibi işaret etti. Bende (Fetih Sûresi 48 âyet 10

⁴⁷ Selâmi Ali den üzerimize kayda geçen dairenin boya, nalburiye ve kornişlerini "Selim" den temin ettik.

İnnelezine.....) i okuyup uyandım. Sonra ne olabileceğini düşünerek unutmamak için hemen not almaya başladım.

Zuhuratın türü, "*Keşfi mücerret*" yani anlamı oldukça açık olan bir zuhurat idi. Kısaca yorumuna geçelim.

(**Selâm** isminin özelde, bâtinen tescilli idi.)

(Nefsi benlik, İzâfi benlik, İlâh-î benlik) in birleşmesi idi.

İnnellezine....) ne nin tatbikatı. Abdiyyet ve risâletin, Ulûhiyyete biat etmesi tâbi/dahil olması, bu üçlerin bir olması ve bunların böylece gerçek (**Selim, Sâlim, Selâm**) olmasıydı.

Namazdaki hâl, tahiyyatta ki gibi diz üstü oturuyor idik imam dahil herkesin sırtında siyah elbise vardı, bu husus "A'mâ'iyet" mekân olarak gizli hazineyi ve içindekileri temsil etmesiydi.

İmam'ın temsil ettiği makam risâlet idi. "*Bana bakan Hakkı görür*" hükmü ile aslında orada var olan Ulûhiyyet idi.

Bu durumda cemâat, "abdiyyet/nefsi benlik" imam "Risâlet/izâfi benlik" imam'ın batının da mevcut "Ulûhiyyet ise İlâh-î benlik" idi.

Allah zât ismi yönünden, kendi isimlerinden olan genel ma'nâ da (**Selâm**) ismini fakire hususide tahsis ma'nâsında, oradakilerin şehadetiyle, (**Selim**) diye işaret etmişti.

Bu hususun tescili için bir merasime ihtiyacı vardı, o da okuduğum (**İnnelezine..... /48/10**) Âyeti ile üç mertebeden "abdiyyet, Risâlet, Ulûhiyyet) tatbikatı idi.

Bunları kendi varlığında birleyerek üç makamı bir bedende tevhid etmekte. Zâten kalktığımda sabah namazı vakti idi namazımı kıldıktan sonra bu Âyeti kerîme'yi üç makamın hakkı olarak üç defa okudum ve Fatiha dedim böylece **selâm** ismi tahsisi ayrıca zâhiren de tasdiklenip tahakkuk etmiş idi....

"Daha evvelce bildiğim halde" genele açmayıp tasdik beklediğim bu husus, böylece levha ile zâhiren, zuhurat ile de bâtinen, tasdiklenip açığa çıkmış oldu.

Bu gecenin gündüzü Cum'a Cem günü idi, ve Cum'a namazından sonra ve sohbet (ismi a'zam) üzerine idi. *"İleriki sayfalarda gelecektir"* gecesi'de genel ma'nâ'da kişinin kendisini tanıma ve mertebeler hakkında güzel bir sohbet olmuştu. (aşağıda gelecektir.)

Gene aynı gece, sabaha doğru bir zuhurat, şöyle zuhur ediyor idi.

Yakın bir kardeşimizin evindeyiz. Uzunca set üstü gibi arkasında dayanma yeri olmayan üstü kapaklı uzunca içi dolap gibi olan bir eşya var. İçinde gizlenmiş rezervuar sistemleri gibi su dolaşım sistemi var. Ancak oturma dolabının etrafında su sızıntıları var, ne olduğunu anlamak için oturma yerinin üst kapağını açtım içeride olan su vanosunu kapattım tamirini yaptım vanoyu tekrar açtım daha sonra baktım dışarıya su sızmiyordu, düzelmişti.

(Küçük bir Yorum yapalım) kardeşimizin evi kendi beden mülküdür, üstünde oturulacak dolap gönlüdür, içi ve dışı ile görev yapmaktadır. İçinde hayat olan suyu gizleyip barındırmaktadır. Ancak arıza bazı bağlantılarındadır. İlmi mevzuların birbiri ile olan bağlantılarında bazı uyumsuzluklar vardır yani bağlantılar tam sıkılmamış biraz boşluk kalmıştır.

Bunu düzeltmek ilim akışını ve depolanmasını sağlamak için, dolap kapağını açıp, yani konunun içine girip, nerede eksiklik var ise orayı sıkıp/izah edip, ilmin akışı tekrar temin edilmiş olduğundan, dolabın kapağı kapandıktan sonra, yani o ilim gönüle indirildikten sonra, gönülde yolu açıldığından, ve sistemde mutmeim olduğundan, artık dışarıya sızmadan, kendi iç âleminde hem suyun/hayatın devamı ve hemde rezervi/depolanması temin edilmiş oldu. Yani hem beden evi selâmete çıkmış hemde ilmi konular gönülden akıp giderek ziyan olmamış ilimde selâmete çıkarılmış olduğundan burada da **"selâm"** ismi tahakkuk etmiş idi.

Yukarıda sohbette tasarruf anlatımı içinde çeşme başına testisi ile su almaya gelen kız çocuğu ve oraya gelen bir atının atının ürkmesi ile bu kız çocuğunun testisini kırması ve Hakk tarafından gelecek "müntakim" ismi tarafından korunmasının anlatımı vardır...

Burada bu zaman zarfı içerisinde iki yol evladı bu şekilde İz-Efendi Babamız ve fakire emanet olan ve bizim tarafımızdan da bir ağabey olarak bu şekilde korunmak istenen kişiler ile ilgili mailler vardır. Ama maalesef bu kişiler bu öngörüyü anlayamamış nefsi istikametlerinde olaya bakmışlardır.

Re: Zuhuratlar

Necdet Ardıç

10.07.2020 Cum 14:32

Kime: Murat Derûni

Hayırlı günler Murat Derûni oğlum hamdolsun şimdilik iyi sayılırsız inşallah ailece sizlerde iyisinizdir.

Banyo tamiratı kolay gelsin inşallah dilediğin gibi tamamlanır. Bizimde burada dergâhta inşeat çalışmaları var bende onlarla vakit buldukça meşgul oluyorum ancak havalar epey sıcak olduğundan pek evden çıkamıyorum.⁴⁸

Tatil seyahatiniz inşallah verimli ve güzel geçer. Güle güle gidip güle güle dönersiniz inşallah.

Dünya ahiret işlerin kolay gelsin herkese selâmlar hoşça kalın. " İz--T-B-

Murat DERÛNİ

<cagaloglupasa@hotmail.com> ,

9 Tem 2020 Per, 23:30 tarihinde şunu yazdı:

Hayırlı Günler İz-Efendi Babacığım,

Dediğiniz gibi Hakk'tan hayırlısı, adı geçen kişi Ramazan da İtikaf'a girmiş ve zuhuratlarını da göndermiş idi. Ramazan çalışması içine alırım diye bir hayli vakit ayırarak yorumlamaya çalışmış idim... Bugünlerde Ramazan ve Ram-azan olarak düşündüğüm konuya cevap gelmiş oldu...

⁴⁸ (Ne kadar ilginç Darüs Selâm hadisesi gerçekleştiğinde de dergâhta çalışmalar varmış. Murat Derûni)

Hamd olsun şimdilik iyi sayılırız. Sizlerde iyisinizdir. İnşallah...

Banyonun tavanı üst kattan su aldığı için 3. sefer yine indi... Kurumasını bekliyordum. Biraz bu işlerden anladığım için tavanın tamamını döküp sıvadım onun ile oğraşıyorum...⁴⁹ Haftaya perşembe nasip olursa 1 haftalığına Balıkesir/Erdek/Turan dan Hasan beyden ev kiralayıp kalmaya gideceğiz. Kurb'an Bayramı öncesi de İZ'nim bitiyor. Cenâb-ı Hakk'tan hayırlısı diyelim.

Hörmet ve Muhabbetle İz-Efendi Babamız ve Nüket Annemizin Ellerinden öperiz. Selâmlar, hoşça kalın... "Murat- Derûni"

Gönderen: Necdet Ardıç

<terzibaba13@gmail.com>

Gönderildi: 8 Temmuz 2020 Çarşamba 12:41

Kime: Murat Derûni

<cagaloglupasa@hotmail.com>

Konu: Fwd: Zuhuratlar

Hayırlı günler Murat Derûni oğlum. Bildiğin konu hakkın da bu....'den bir mail geldi bende vakit bulunca cevaplayıp gönderdim aynı mail-i bilgin olması için sana da gönderiyorum. Hakk'tan hayırlısı bundan sonra kendi yoluna kendisi devam eder. Üzülmeye gerek yoktur sağlık olsun bazen böyle yol kazaları oluyor. inşallah hepimiz iyisinizdir bizlerde hamdolsun şimdilik iyi sayılırız. Herkese selâmlar hoşça kalın. " İz--T.B."

⁴⁹ (Efendi Babam Darüs Selâm'ı anlatırken bir zuhurat gördüğünü ve bir kardeşimizin evindeki bazı su vanası tamiratlarını yaptığından bahsediyor, burasıda gayet ilginç gözüküyor. "Murat Derûni)

Gönderen: **Necdet Ardıç**
<terzibaba13@gmail.com>
Date: 8 Tem 2020 Çar, 12:33
Subject: Re: Zuhuratlar
To: Bu... ÖZ..<bu..oz@hotmail.com>

Hayırlı günler bu... kızım gönderdiğin mail-ine ancak bakabildim Yazışmalarınızı okudum.

Dervişlik imtihan ve iteat seyridir. Sen bunları hepsini hiçe sayıp kendi gördüğünün zuhuratını kendin yorumlayarak sana bildirilen ve ne yapacağına dair yol gösterildiği halde bilgiçlik sağlayarak kendi zuhuratına beni de alet ederek kendini savunmaya çalışmak tamamen bir benlik halidir. Benim söylediğim bir yazıda geçen ifadedeki (nişan) kelimesi senin yorumlamanla hiç bir ilgisi yoktur. Beni de kendine siper yapıp kendini temize çıkarmaya çalışmışsın. Bunlara hiç gerek yoktu Murat'ın sana söylediği sözlere karşı, peki Murat abi deyip konuyu kapatsa idin iş bitecekti. Kendi zannınca senet vererek kendini gereksiz bir şekilde benlik içinde savunmaya kalkman imtihan ve iteat sınırlarını göz ardı edip kendinin zannı ile savunmaya kalkman olacak bir şey olmamıştır.

Mademki kendi zuhuratlarını kendin yorumlayacak duruma gelmişsen başkasına ihtiyacın kalmamış demektir bu yüzden bundan sonraki zuhuratlarına kendi mail-inden kendine gönderir kendin yorumlar böylece zahirinden suretine kendi yoluna devam edersin. T.B.

Bu... ÖZ... <bu...oz...@hotmail.com>, 6 Tem 2020 Pzt, 21:19 tarihinde şunu yazdı:

Hayırlı Akşamlar Terzi Babam

Çok Özür dilerim Babacığım, bir cümleye takıldım ve yanılığ ile hata yaptım. Lütfen bağışlayın beni.

Hürmetlerimle

Görüldüğü üzere testisi kırılan kızın tasavvuf seyri içinde değişik ibretlik bir yaşantısıdır.

Diğer maile geçerse,

Re: Kitap Önsözü Hakkında

Necdet Ardıç

13.08.2020 Per 19:09

Kime: Murat Derûni

Hayırlı akşamlar Murat oğlum hamdolsun şimdilik iyi sayılırız inşallah sizlerde iyisinizdir.

Bildiğin gibi böyle bir trafik kazasında hem arabasını hemde kendinin nefsi varlığını da kaybetti gitti kendi bilir. Biz yolumuza bakalım.

Dünya ahiret işlerin kolay gelsin herkese selâmlar hoşça kalın. " İz--T.B."

Murat DERÛNİ

<cagaloglupasa@hotmail.com> ,

13 Ağ 2020 Per, 15:58 tarihinde şunu yazdı:

Hayırlı Günler İz-Efendi Babacığım,

Hani derler ya sözün bittiği yer diye aynen öyle bir durum... Ne zâhiri terbiye, ne bâtini terbiyeden bir haber... Yazarlığının vermiş olduğu yazarsızlıkla edebiyat parçalamaya çalışıyor....

Hiç mi düşünülmez Mi? 70 sene İslâm davasına, tasvavvuf davasına emek vermiş bir insan karşısındakine bu sözleri sebepsiz yere mi söylüyor? Nereye gittiğinden haberi yok mu? Başına öne alıp eyvah diyeceğine eyvallah demiş... Ona bilindiği gibi "Eyi vallah" denir...

Önce kendi vicdan muhasebesini yapsın, bir ayda görmüş olduğu 65 zuhurata karşısındakilerin vakti var mı? Bir sıkıntıları var mı? Bunları okumuş, cevaplamışlardır... Demeyerek sadece kendi isteklerini ön plana çıkarmak mı vicdandır? İz-Efendi Babamın zaten bunları yazarken gönlü ve vicdanı rahat olarak yazmış... Bizimde vicdanımız gayet rahat ve müsterihtir...

Yazılanlarda bir tekfir değil, keşf olan hallerin ifşası vardır. Kendisi örtüp gizlemeye çalışarak, tekfir ehli olduğunu açıkça ortaya koymaktadır...

*Bu saatten sonra yeni gelecek itham, ima, tekfirlerden, imtihanlardan da **Rabbim Allah'a sığınırım.***

Bizde bundan Rabbimize sığınırız... "**Rabbim Allah'a sığınırım.**" Bu ifadenin de bu kadar eğitimden sonra nereye gittiğinden haberi yok... Nefsi benliği ile sahip çıktığı Rabb-i Hass Allah esmâsına ve tam kemâlli zuhur mahalli Efendimize aittir. Hesabı sorulursa hesabını verir... İz-Efendi Babamızın da bildirdiği gibi bizim dosyamız hazır...

Hörmet ve Muhabbetle İz-Efendi Babamız ve Nüket Annemizin ellerinden öperiz.

Gönderen: Necdet Ardıç

<terzibaba13@gmail.com>

Gönderildi: 13 Ağustos 2020 Perşembe 11:57

Kime: Murat Derûni

<cağaloglupasa@hotmail.com>

Konu: Fwd: Kitap Önsözü Hakkında

Hayırlı günler Murat Derûni oğlum bahsi geçen kişiden böyle bir mail geldi bilgin olsun diye sana da gönderiyorum. Bu kadar izahtan sonra nefsi benliğinden hiç bir şey kaybetmediği gözüküyor. Kendi bilir.

Herkese selâmlar hoşça kalın. " İz--T-B-"

----- Forwarded message -----
Gönderen: Fa... **Do...** <fado@hotmail.com>
Date: 12 Ağu 2020 Çar, 13:02
Subject: Ynt: Kitap Önsözü Hakkında
To: Necdet Ardıç <terzibaba13@gmail.com>

Hayırlı günler dilerim,

Baştan sona tüm hizmetinize Allah razı olsun deyip edeple destur isteyen birisiyim.

Hal böyleyken arkamdan böyle bir kitabın çıkmasına şaşırımdım.

Ancak eyvallah dedim.

Size mail gönderme sebepim öncelikle önsöz ile kitabın uymaması.

Ama asıl olarak bu durumu sizin vicdanınıza bırakmak.

Bu maili yazmaktaki tek beklentim sizin vicdanınızdaki karşılığı görmek.

Olay, maksadı bir hak tarikten başka bir hak tarike geçiş yapmak olan birinin destur istemesinden,

(ki böyle başka insanları da tanıyorsunuzdur diye düşünüyorum, onlar da acaba oralardan edepleriyle ayrılırken tekfir yiyip mi geldiler)

Geçmiş hizmetleri reddetmemesinden ve destur istediği kişinin de "orası da ehli sünnettir, tamam" demesi iken,

Durum bambaşka bir hal aldı, ona şaşırıyoruz.

Önsözde bana ait olmayan cümleler için umumi, genel diyorsunuz.

"Hakla Hak olduk artık kime ibadet edeceğiz, bir yöneticiye de ihtiyacımız kalmadı"

Diyerek din dışına çıkmış olmaktadırlar. İşte bu kitap da böyle bir yaşantının halidir.

Umumi de olsa akli selim olarak o satırları ardı ardına, sıralamasına göre okuyan her kişi kitaba şu önyargıyla başlayacaktır:

Bu kitabın konusundaki şahıs Hakla Hak olduk deyip ibadeti terk eden ve dinden çıkanların zümresindedir.

Kitap buna göre okunacaktır.

Yalnız şunu da belirtmem gerekiyor,

Aslında 400 kûsur sayfa kitabı sonuna kadar okuma zahmetine giren aklı selim herhangi birisi de yine sonuna geldiğinde önsöz ile alakası olmadığını görecektir.

Birisi için dinden çıktı ithamında ya da imasında bulunmakla o kişi dinden çıkmış olmaz.

Sadece bu vebali olacak olan bir amel olarak kalır kişiler için.

Rabbimden imtihandır, kısmetimiz böyle imtihanlarla karşılaşmakmış.

Edebimle ayrılmışken böyle şeylerle karşılaştım. Üstüne üstlük bir de tekfir ile karşılaştım, Allah razı olsun hizmet gördüm diye anarken. Şaşkınım. Ama buna da eyvallah.

Sonuç olarak tek bir arzum vardı size mail gönderirken o da sizin vicdanınızdaki karşılığı görmek.

Onu da görmüş oldum. Ona da eyvallah.

Bu saatten sonra yeni gelecek itham, ima, tekfirlerden, imtihanlardan da Rabbim Allah'a sığınırım.

Fa... Do...

Gönderen: Necdet Ardıç

<terzibaba13@gmail.com>

Gönderildi: 12 Ağustos 2020 Çarşamba 11:00

Kime: Murat Derûni

<cahaloglugupasa@hotmail.com>; Fa... Do...

<fa...do...@hotmail.com>

Konu: Fwd: Kitap Önsözü Hakkında

Subject: Kitap Önsözü Hakkında

To: Necdet Ardıç <terzibaba13@gmail.com>

Hayırlı günler dilerim,

Hakkımda çıkardığınız kitap hakkında yeni bir şey fark ettik.

Bu konuyu açmak istiyorum.

http://www.terzibaba13.com/wp-content/uploads/2014/09/169_10_%C4%B0bretlik-Bir-Hik%C3%A2ye-Daha.pdf

Önsöz kısmında çok farklı lanse edilmişim:

"Hakla Hak olduk artık kime ibadet edeceğiz, bir yöneticiye de ihtiyacımız kalmadı" diyerek din dışına çıkmış olmaktadır.

İşte bu kitap da böyle bir yaşantının halidir.

Burada şahsım hakkında çok farklı ithamlar mevcut.

Hayırlı günler Fa.,

Mailinden anlaşıldığına göre daha henüz yaşadığınız hayatı yeniden aklı selim ile tahlil edebileceğin hale gelmediğin açık olarak gözükmemektedir.

Bahsi geçen kitabın önsöz'ünden alıntı yaptığın cümleler senin şahsına ait cümleler değil umumi cümlelerdir. Aslında kitabın tamamı öyledir özel isimler değil rumuz isimlerdir ve sadece geçen hadisatlar belirtilmiştir.

Bahsi geçen kitabı yeniden basiretle bitaraf olarak okumanı tavsiye ederim. Bak bakalım içinde neler göreceksin. (400) Sayfa civarında olan kitabın içinde seninle uğraşan (4,5-5) senelik serüven açıkça ve senetleri ile birlikte anlatılmaktadır bu da gösteriyor ki seninle gerek Murat Derûni gerek Terzi nasıl bir hizmet, himmed nezaket ve zaman ayırmakla sana yardım etmeye çalıştıklarını açık olarak göstermektedir.

Eğer okursan Kitabın (370) sayfasına kadar seninle dünya ahiret işlerin ile hiç görevimiz olmadığı halde senin özel sıkıntılarının ile nasıl ilgilenildiği özel sorunlarını nasıl üstümüze attığını ve bunlara sabırla nasıl sana yardımcı olmaya çalışıldığı senin de malumun olan hadiseler hakkında sana nasıl yardımcı olunmaya çalışıldığı açık olarak görülmektedir. Kitabın (370) sayfasından sonra hallerinin değiştiği ve sana ona göre cevaplar verildiği açık olarak görülmektedir.

sayfa (377)

Dest-tur yani el(et)-tur Nusret Babamızdan, Terzi Babamız ve yoldaki pirlerimizden alınır. Yukarıda da dediğimiz gibi gidene de dur denmez.

Bugüne kadar Terzi Baba'nın izniyle 4 buçuk yıldır derslerimle ilgilendiniz. Emeğiniz çok. Cenab-ı Hak sizden razı olsun inşaAllah.

Seninle 4,5 yıl dolaysız ve yaklaşık da 4 yıl dolaylı ilgilenildi. Buda 8 sene zahirde eder. Bunu bâtini ise 8 milyon sene yapar. Bunca sene verilen emekte boşa

gitmiş oldu.. Ta başından beri herkese olduğu gibi sana da hakkımız helal olsun... Yolun açık olsun selâmetle...

Yukarıdaki yazılarda aynı kitaptan alınmıştır. Bizler herkese olduğu gibi sana da bütün haklarımızı helâl etmiştik. Ancak Allah'ın adaleti buna ne der onu bilemeyiz. Bütün bunları düşünüp halini yeniden değerlendirmen gerekiyor iken, sen yeni suçlular arayışına girmişsin, sen bilirsin Hak aramaya kalkman bize de Hakk arama yolunu açmaktadır. Bahsettiğin kitap benzeri arşimizde birçok ibretlik kitaplar vardır bu saha da sen ne ilksin nede son olacaksın, Nefsi emmarenin hayal ve vehimleri değişik nefislerde kendilerine yer bulacaktır. Bunlara alet olanlarda hep olacaktır kendileri bilirler bizim için ibretle seyretmekten başka yapacak bir şey yoktur, bu yüzden ilgili kitapların seri ismi "ibretlik değmez dosyalar" dır. Gerçekten ne düşünmeye nede cevap bile vermeye değmez ama biz gene mailini nezaketen cevaplayalım. Hayat senindir dilediğin gibi yönlendirsin.

Burada şahsım hakkında çok farklı ithamlar mevcut.

Burada şahsın hakkında çok farklı ithamlar mevcut. Mevcut değil genel bir değerlendirmedir, senin ismine ait bir kelime var mıdır? Bunu söyle... Görülen odur ki, bu kadar senedir sana yapılan, bu kadar nasihat bu kadar sohbet bu kadar zaman ayırmadan zerrece ibret almadığın açıkça görülmektedir. Bütün bunlara rağmen kendinde, sana bu kadar hizmet eden kimseleri gene kendinin sebep olduğu durumlardan gereksiz ve haksız olduğun halde böylece bizleri suçlamanın belki ilerideki zamanlarda vicdanın kaldı ise eğer sızlayacağı açıktır. Zaman geçince duygular ve düşünceler güncellenerek

değişirler. İnşallah o zamanlar bu yaptıkların vicdan azabı çekmezsın.

Gene bana öncekileri gibi bu kadar kıymetli zamanımı heba ettirdin ye hayret doğrusu. Kendinle baş başa kalarak kendi değerlendirmeni kendin yap. Senden geriye elimizde sadece bir ibretlik kitap daha kaldı onunla da aylarca uğraşıldı. Dünya da veya ahirette herhangi bir hesaplaşma gereği olursa savunma dosyamız şimdiden zaten hazırdır. Söyleyecek daha çok şey vardır ancak daha fazla söylemeye ve zaman kaybetmeye bile değmez.

N.A.

NOT= Murat oğlum bahsi geçen kişiye yazdığım cevabi yazıyı sana da gönderiyorum okur bakarsın eğer istersen sende ayrı bir cevap yazabilirsin. Dünya ahiret işlerin kolay gelsin selâmlar hoşça kal. " İz--T-B-"

(Bahse geçen kişiye 400 sayfa dolusu 169-10-İbretlik bir hikâye daha - Ustadan çırağına tavsiyeler-kitabında cevap verilmiş ama anlayamamıştır. Ne yapalım...)

Efendi Babamız Temmuz seyahatimizden sonra zâhiri ve bâtini seyahatleriniz devam inşaallah devam eder. Diye dua buyurmuşlardı. Onun bereketi ile Eylül sonu ve Ekim Başı gibi Güney ve Güney Doğu seyahatimiz oldu.

Bu sohbetin düzenlemesi de yarım kalmıştı... Sohbet bahsedilen İbrâhim (a.s.)'ın insânlar tarafından iyi niyetleri ile sonradan ihdas edilen Şanlı Urfa balıklı göl de bulunan makamını ziyaret ettik. Ve hava yaz gibi sıcaktı.

O gün Pazardı ve eşim geçen sene orada bulunan çarşıdan bir kumaşçıdan bir kumaş almıştı... Pazar günü olduğu için kapalıydı. Ertesi günü yola Kayseri ye doğru yola çıkacaktık. Onu balıklı gölün oradaki çarşıya bıraktım. O işini gördü... Ama Efendi Babamın dediği gibi **"siyah örtü"** mü aldı bilmiyorum...

Ve seyahatten döndükten sonra kaldığım satırlardan itibaren sohbeti düzenleye başlamıştım...

"Böylece helezon bir elastikiyet yaylanma, bir bakıma tehlikeden korunmadır. Hani yattığımız yataklarda helezon yaylar var. Yaylar olmasa düz tahta olsa her tarafımız ağrıyarak kalkarız. Helezon hayat sistemi içerisinde olan hem ilmi olarak hem fiziki bir yaşam tarzıdır. Cenâbı Hakk inşaallah hay ismiyle hakikatini idrak edenler eylesin. Amin..."

Âdem (a.s.) hakkında soru vardı. Ondan biraz daha bahsedelim. Âdem (a.s.) hakkında soracak bir şeyleri olan varsa devam edebiliriz. Demin ki mevzudan düşünceye aktarılmış olanlar varsa... Mevlânâ hazretleri ne diyor. "Geçen geçti cancağızım, bugün yeni şeyler söylemek lazım." T.B.

Seyrimizin çeşitli noktalarında kaldığımız otellerde çeşitli yatakları test etmiş bulduğuk kimileri sohbette dendiği gibi rahat kimileri de bedene sıkıntı ve rahatsızlık verecek cinstendi...

İkinci paragrafta ise Âdem (a.s.) ile Mevlânâ hazretlerinin *"Geçen geçti cancağızım, bugün yeni şeyler söylemek lazım."* Sözü birbirine rabt edilmiştir.

Kayseri den Afyona geçerken Mevlânâ hazretlerini ziyaret ettik. Müze kapanmak üzereyken 16:30 gibi varmıştık. Dışarı çıkarken Sultan Selim Camii tarafındaki kapıdan değil girişe yakın olan taraftaki kapıdan çıktık. Eşim geçen sene aldığı kolye şeklinde yapılmış destarı kızımıza hediye etmişti. Aynısından kendisine bakmak için hemen kapıya yakın olan hediyelik eşya dükkanına yöneldi. Daha önce alınanının fiyatının 15 lira olduğu öğrenildikten sonra, biraz daha büyük yuvarlak metal daire içinde olan destar da ilgisini çekmişti. Satıcı söylediği fiyattan sonra 45 lira olur deyince onu almaya karar verdi, güle güle kullansın.

Seyirden dönünce ve bu satırları yazınca İz-Efendi Babamın söylediği sözlerin Hazreti Mevlânâ, Mevlâna-i Resüllulah Efendimiz ve Mevlânâ-i Allah (c.c.) den müşahadesi tasdiğinin gelmiş olduğunu anladım. Şöyleki;

15 ve 45 sayısal sihirli değerleri ile (15) 6 Peygamber (1) Hazret-i Âdem kitabının sayısal değeridir. Buradaki hesaplamalarda Âdem sayısal değeri "Elif-1" "Dal-4" "Mim-40" toplarsak $(1+4+40=45)$ sayısını vermektedir. Belki bazıları sayıların ne önemi var diyebilir. Bizler için bir değeri ve mânâ karşılığı görüldüğü gibi bulunmaktadır. Halka ise seyri sülûk halkasıdır. Metal-Madde olması ise Sıfât-Hakikat mertebesi ve tamamlanması ile Ramazan Bayramını ifade etmektedir diyebiliriz.

Ve sohbet "***Esmâ-i külliha***" Âdem (a.s.)'in isimlerinin tümünün öğretilmesi konusunun açıklanması ile bitmektedir.

Yan binamızın altında bulunan dükkana kısa süre önce bir dövmeci dükkanı açılmıştı. Etrafa rahatsızlık veren birisiydi. Bir gece sabaha karşı camı çerçevesi

indirilmişti. Ve epey bir müddet ortalarda yoktu. Mesnevi-i şerifte geçen dövmeci hikayesi meşhurdur. Kısaca dövmeciye aslan dövmesi yaptırmaya gelen kişinin hikayesini anlatır. Ve dövmeciye canı yandıkça sürekli neresini yapıyorsun diye soru sorar. Neresinin yapıldığını öğrendikten sonrada yelesi olmasın, kuyruğu olmasın, orası olmasın şurası olmasın diye dövmecinin işine karışır. Sonunda aslan kuşa döner ve bir şeye benzemez. Yukarıda örnekleri verilen kişiler gibi **“Servet terzisinin”** atölyesinde Servet terzisi ve ustaları, kalfaları ve çıraklarının üzerinde çalıştıkları mânâ elbisesinin dikilmesine yolda bulunan kişiler karışırsa ne o elbise, elbise olur. Olsa olsa çuval tarzı bir şey olur. Kişi üzerine dikilmeye çalışılan **“siyah örtü”** fenâfillah örtüsü olmaktan çıkar ve nefsaniyet örtüsüne dönüşür...

Ramazan bayramında kişi celâl tecellisinden, cemâl tecellisi olan Hakikat-i Muhammediye ulaşmış olur.

Ramazan Bayramı sohbetini kayda geçirdikten sonra ise bu dövmeci dükkanının kalın perdeleri açılmıştı. İçindeki eşyalar gitmiş. Bir genç elektirik ustası olduğu anlaşılan birine ışıklı bir yer bildirim panosu astırıyordu. Beyaz üzerine turuncu olan bu panoda üstte İngilizce (sugar/patisserie) ve altında günlük tatlılar Türkçe olarak yazılmıştı.

Aslında seyrançısının seyret ve geç demişler. Bunların aktarılması mevzu üzerinde çalışırken oluşan bağlantıların ve müşahadelerin yol ehline aktarılmasıdır. Bu dünya da bir rüya âlemidir ve tabiri vardır.

Sugar; İngilizce şeker demektir. “Elif-Nun” hakikati ile yani Ahadiyyet ve Nur-u Muhammedi Hakikatiyle zâhir ehlinin dediği gibi şeker bayramı ya da “fıtır” bayramıdır. Tatlıların günlük olması ise irfan ehline her gün mânâda

ikram edilen hakikat tatlılarıdır diyebiliriz. Yol ehlinin öğrendiği her bir esmânın hakikatı o esmânın Ramazan bayramı olmuş olur. Kim ki tüm isimlerin Hakk'ın olduğunu ilmi mânâda anlayıp Hakk'a teslim ederse **"esmâ-i külliha"** ona öğretilmiş olur. Ve bunun hakikat-ı olan sıfât-ı subutiyyeyi de Hakka teslim ederse Esmâ-i Zâtiyye kullanımına verilmiş olur.

İşyerime gelirken bir kamyonun arkasında şu yazı dikkatimi çekmişti...

"Babamın itibarı benim servetimdir"... Paşaköy mevkii 21-10-2020 Kamyon arkası yazısı...

Sohbetin sonunda şu kelimer geçmekteydi.

Bu cevamiu'l kelim bir bakıma bu yönden efendimize verildi. Bizlerde onun ümmeti olmamız dolayısıyla, ayrıca ebu't turab olan beden babalarımız Hazreti Ali efendimiz (r.a.) ve ebu'l ervah olan Muhammed ruhlar babamızın evlâtları olmak şerefi ile bizlerde bu şerefle şerefyabız.

Paşa-köy mevkii, bu mevkii hakikatte gönül paşası olan Nusret Babamız (r.a.) tir. Bu ifade naibli köyü ziyaretlerinde kendisi hakkında paşamıdır diye bir kişinin sorduğu soruya İz-Efendi Babamız tarafından verilen cevaptır.

Gönül-Derûn dur. Derûni mahla ismi tarafımıza Efendi Babamız tarafından taltif edilerek verilmiştir ki bizde bu yönden şerefyabızdır.

Köy ise Naibli köyüdür... Burada zâhirde "Çelebi Husamettin Uşşaki" rumuzlu kardeşimiz olmakla birlikte "Naib" bir makamın sorumluluğunu asıl sahibi yerine belirli bir süre yüklenen kimse demektir.

O zaman "Babam" ifadesinde **"ebu't turab olan beden babalarımız Hazreti Ali efendimiz (r.a.) ve ebu'l ervah olan Muhammed ruhlar babamız"** efendilerimizin "naib" sorumluluğunu onların yerine belirli bir süre pirlirimiz ve en sonda da İz-Efendi Babamız yüklenmiştir.

Müşahade edilen kelime "Babamın itibarı benim Servetimdir. Servet bilindiği gibi Terzi Baba (1-2) kitaplarında İz-Efendi Babanın Onun isimleri arasında geçmektedir.

"Servet" kelimesini biraz açalım... Mal, mülk, zenginlik, varlık sözlük mânâsıdır. Kelimenin içerine bakarsak türediği kelime "Serv"-et tir. **Serv**; Mal arttırmak (tasarruf). Suyun çok olması. Farsî: Cömetlik, Mürüvvet mânâsına gelmektedir.

Bunların hem zâhiri hem de bâtini yönü İz-Terzi Baba da fazlası ile olduğu herkezin malumudur. Ramazan sohbeti ise "tasarruf etmek" yani Servet ile başlıyordu...

İşte Babamın-Babamızın, Babalarımın-Babalarımızın serveti Kevser ırmağından akan ilm-i İlâhi ve hakikat hayatıdır. Kim ki bundan ne kadar istifade ediyorsa onun serveti olmaktadır.

Peki bu nasıl olur?...

İtibarı ile devam edelim. İti-Bar-ı "Nefsi emaremizin" afedersiniz "vuhşiyat" "itlik-köpeklik" yönünü Ashab-ı Kehf'in mağarası önünde kıtmir ederek onlar uyurken bekçilik yaparak bekleyebilirsek... Babamızın "Bar-ı" yani meyhanesi olan Ashab-ı Kehf (gönül) mağarasında vermiş olduğu sohbetler ile ruhani yönümüz uyandırabilirsek... "Ben"im "Nefsi Benlik" "İzâfi Benlik" "İlâhi Benlik" mertebelerini idrak edip Hakikat-i

Muhammedi benliğimizi anlar isek bu bizim servetimiz olur. Ve Ramazan bayramı hakikatine ulaşmış oluruz. İnşallah... Benim yapılan sohbet ve müşahadelerden anlayabildiğim ve aktarabildiğim budur. Allah'ul âlem...

Necdet Ardıç
25.10.2020 Paz 20:14

Hayırlı akşamlar Murat Derûni oğlum. Hamdolsun şimdilik iyi sayılırsınız sizlerinde iyi olduğuna sevindik. Şükür seyahatten de sağlıklı dönmüşsünüz. Bizde çok şükür İzmirden döndük kısmet olursa salı günü de Bursa taraflarına gitmeyi düşünüyoruz Hakk'tan hayırlısı.

Gönderdiğin dosyanı indirdim okudum ellerine gönlüne sağlık güzel olmuş, Bazı sebeplerden, bazan tatlı ibretlik hadiseler hatırlanıyor bazan da tatsız ibretlik hadiseler hatırlanıyor. İyiki bunların kayıtları tutulmuş, vakti gelince böylece elde senetli belgeler kalmış oluyor yeri gelince de herşey kayıtlı senetli inkâr edilmez olarak meydana çıkmış oluyor.

Hepsinin hakkın da hayırlısı olsun diyecek bir şey yoktur sağlık olsun.

Emeklilik için de inşaallah uygun bir şekilde vakti gelince tahakkuk eder Hakk'tan hayırlısı.

Dünya ahiret işlerin kolay gelsin herkese selâmlar hoşça kalın. " İz--T-B-"

Murat CAĞALOĞLU<cagaloglupasa@hotmail.com>, 23 Eki 2020 Cum,22:08 tarihinde şunu yazdı:

Hayırlı Akşamlar İz-Efendi Babacığım,

Nasılısınız iyi misiniz? İzmir seyahatiniz umarım iyi geçmiştir. Dergâhta her şey gönlünüzce olsun. İnşallah...

Hamd olsun bizler şimdilik iyi sayılırsınız. Seyahatten döndük. 10 gündür de çalışıyoruz...

Seyrimiz hem zâhir hem bâtın bereketli geçti. Yeni yerler de görmüş olduk... Antakya da Beyazıt Bestami hazretlerini, Şanlı Urfa Harran da, İmam Bakır hazretlerinin makamını, Balıklı gölü, Kayseri de Seyit Burhanettin Tırmızı hazretlerini, İbrahim Tennuri Hazretlerini ve Pırlarımızdan Tacettin İbrahim Halveti hazretlerini ziyaret ettik... Yanında bulunan okul Halk eğitim merkezine dönüşmüş... Birisi muziblik olsun diye türbenin duvarına Yıldız TİLBE yazmış. Serpil de TİLbe, nin mânâsının derviş olduğunu söyleyince işin nevi anlaşıldı... Konya da Hazreti Mevlânâ Hazretleri ziyaret edip, ziyaretlerimizi tamamlamış olduk...

Epey bir müddetir mail gönderemiştım.. Bu mailimde 2014 Ramazan Bayramı Sohbeti ni deşifre edip kayda geçirdim. Ekli Ham dosyada gönderiyoruz. Yanlız bu sohbetin altına sohbet ile oluşın müşahadelerin yorumlarını ilave ettim... Eğer bakabilirsınız uygun olmayan yerler varsa bildirseniz seviniriz. Son çalıştığım kitapta kullanmak istiyoruz...

Hörmet ve Muhabbetle Nüket Anne ve İz-Efendi Babamızın ellerinden öperiz. "Murat Derûni"

Has-bi-hal

Necdet Ardıç
22.11.2020 Paz 17:01
Küçük dua dosyası.doc

Hayırlı günler Murat Derûni oğlum sağ olasin hamdolsun şimdilik iyi sayılırız sizlerinde iyi olduğunuza sevindik.

Yeni mekanınızın üstünüze olan kaydına da sevindik Cenâb-ı Hakk huzur ve güvenle oturmayı nasib eylesin.

Görüldüğü gibi hiçbir şey tasadüfi değildir.

Kişinin kendi halini kendi bozmadıkça, biz kimsenin halini yerini bozmayız, zaten buna gerekte yoktur. Bizleri gönlünde tutanın gönlümüzde ebediyyen yeri vardır. Rabbimizdan bütün dost ve kardeşlerimiz evlâtlarımız ile dünya ahiret birlikte olmayı her zaman niyaz ederiz.

Bu imtihanlı günlerin biraz daha kolay geçmesi için küçük bir dua düzenlemesi yaptım bu vesile ile onu da sana göndereyim okur sende diğer evlatlara gönderirsin. Cenâb-ı Hakk faydalandırsın inşallah. Zuhurat kitaplarından (171-5-Eğitim zuhuratları) adlı kitabın yazılımı devam ediyor onun muhteviyatı oldukça geniş yaklaşık yarıya geldi sayılır bitmiş diğer beş kitaptan sende neler var bilmiyorum eksik olanlar var ise göndereyim.

Dünya ahiret işlerin kolay gelsin herkese selâmlar hoşça kalın. " İz--T-B-"

Murat DERÛNİ <cagaloglupasa@hotmail.com>, 21 Kas 2020 Cmt, 21:24 tarihinde şunu yazdı:

Hayırlı akşamlar İz-Efendi Babacığım...

Nasılısınız iyi misiniz? Bizleri soracak olursanız. Hamd olsun şimdilik iyi sayılırız... Salgın ile Hem-Dem olmaya devam ediyoruz. Cenâb-ı Hakk'tan hayırlısı diyelim...

Tabii haliyle bu sene sohbetler de olmayınca, sizlere olan özlemimiz de arttı. Bugün bize bir zuhurat için gönderdiğiniz (170) Terzi Babanın görüldüğü zuhuratlar kitabınıza bakma fırsatımız oldu. Bizim de İz-Efendi Babamızı gördüğümüz zuhuratların bir kısmını buraya almanız ve daha önce yorumlanmayan kısımların da yorumlandığını görmek bizleri memnun etti. Bizleri taltif ettiğiniz kısımlar için teşekkür ederiz. Ayrıca "Artık bana ihtiyacın kalmadı" kısmını da zuhuratın görüldüğü zaman "Tuzak zuhurat" olma durumu var dikkat edilmeli kısmını ilave etmemiştiniz, belki hâlimizin takibi içindi. Merak etmeyin dünya ahret başımızın tacısınız ve her zaman size ihtiyacımız var bunun gayet farkındayız. Ne kaçan, ne göçen elinden kurtulamaz dendiği gibi biz den kurtuluş yok.☺ Açıkçası latife bir yana, gönül dergâhının kapısının en ücra bir köşesinde olsa da bu fakiri hizmetten kesmemeniz acizane ricamızdır.

Daha önceki mailimizde bahsettiğimiz yeni ev işimiz hayırlısı ile geçen hafta sonuçlandı. Fatma Kadriye İpbüken hanımla fiyatta anlaştık. Tapu işlemleri halloldu. Su, elektrikten sonra sıra doğalgaza geldi. Emekli olduktan ve eksiği gediği tamamladıktan sonra taşınabiliriz diye düşünüyoruz. Şu an oturduğumuz yerde eski ve tadilat istiyor. Masraf etmeden de fiyatını uygun tutarak, alıcının kendi durumu ve zevkine bırakarak, satıp elden çıkarıp, burayla olan irtibatımız kesilsin istiyoruz... Aracılık eden emlakçı yeni evlenecek Azeri bir çift getirdi ama bir geri dönüş olmadı. Gerçi Ahmediye mahallesi,

Necmettin Okyay ile (53/9) Kab-ı Kavseyn şifresi de vardı. Ama bu halde de sürekli kalınmaz...

"Tartı var, terazi var her şeyin de bir zamanı var." Bakalım zaman yani bizim anladığımız şekliyle Allah (c.c.) kendi hükmünde ne gösterir...

Youtube da videolarla hala ilgileniyor mu bilmiyorum, Mü...'in koyduğu kısa kısa sohbetlerden "Tûr" sohbetine denk geldim... O bitince Kûr'ân Zâttır. Sohbeti açıldı... O arada bir şey oldu... Hatırimda Rahman tecellisi tamam olmadan, Kûr'ân Zât tecellisi açılmaz diye söz tüm benliğimde yankılandı. İlginç olan bu kısım kalması diyeceğimde, diğerlerinin zaten bu tecelli ile kalkması gayet doğal ve gereken, onlar bâtında kalmıştır ama gerektiği zaman kullanılmak üzere gelirler.

Bu ev işlerini falan düşünürken bu evde sene başında burada 23. senenin tamamlanacağı ve bunun da Kûr'anın nüzül, yani tecelli süresi olduğunu ve şu an bulunduğumuz adresin 55/1 şifresi ile Kûr'an da "Zât"ta yerinin epeydir bir süredir. Er-Rahmân olduğu idrakimize keşf olunmuştu. Dün Cumâ (Cem namazına) "Nalçacı Hasan" Camiine (Cem) gidince iç kısım dolmuştu. Yanlız Camii ana kapısında 55 kişiliktir şifresi de yazılınca taşlar idrakimizde yerine oturdu. (Rahmân-55) tecellisinin Cem'ül Cem'ül Cem olduğunu ve Hüda kapılarının aslında zâhirde kapalı gibi olsa da, mânâda açıldı. Ve burada 23 senelik dediğiniz gibi tatlı-tasız ibretlik hatıralar ile pişirildiğimizi anladık... Tapuda bu adresin hala Hayrettin Çavuş olarak geçiyor olması da, "Rabbi zatı fike tahayyür" hakikatlerini barındırıyor...

Yeni evin **Selâmi** Ali Efendi olan Cadde ismini çok güzelmış diye beğendiğinizi söylemişsiniz... Sağ olun... Fakirin Nüfus kağıdında da bağlı olduğu mahalle **Selâmi** Ali mahallesi... **Selâmi** Ali Efendi Caddesinin şöyle bir hikayesi vardır... Aziz Mahmut Hüdayi hazretlerinin yolunun postnişinlerindedir. Selamsız mevkiinde Selamsız tekkesi ve Üsküdar çarşısı mevcutmuş. Kısıklı dergâhından buraya gelirken Bağlarbaşı'ndan iner ve **Selâmsız** denilen mevkiye geldiğinde kimseye **selâm** vermezmiş. Tabii gel zaman, git zaman yanındaki müntesiplerinin bu durum ilgilerini ve meraklarını artırmış. Hazret başka yerlerde selâm veriyor burada niye bu hâl vakii oluyor diye birisi bu işin hikmeti nedir diye sormuş. O an yanındakilerinde gözlerinden perde kalkmış ve orada bulunanları köpek, yılan, akrep, çıyan bilumum eti yenmeyen hayvan suretinde temaşa etmişler. Evlâtlar gördünüz mü? Niye selâm vermiyorum demiş. Siz olsanız Selâm verir misiniz? Ben her gün görüyorum. Siz bir kere görmeye tahammül edemediniz demiş. Hikaye bu olmuş mu? Allahu âlem. Yeri geldiği için yazayım dedim. Bugün de O mevkide halen yaşayan insanlar küçük görme babında değil ama halk arasında çingene denilen şahsına münhasır kişiler...

Uygulamada şöyle bir ilginçlik var. Tapuda **Selâmi** Ali Mahallesi, Bekediye de adres Murat Reis Mahallesi, Selâmi Ali Efendi Caddesi Çevik Apartmanı 134/5, Adreste burası 1139 metrakere arsadan 5-6 ufak bina dönüştüğü için Murat Reis mahallesi, Hacı Süleyman Sok No:2/1/5 ama ortada böyle bir şey yok biraz aklım karıştı ama işin içinde başka şifreler olduğunu anladım fazla uzatmayalım. Yanlız "Murat Reis" in zuhurat yorumlarınızdan kişinin baş öncelikli isteğinin Hakk'ın Murad-ı İlâhisi olması gerektiğini yazmadan geçmeyelim... Her zaman bu hâl üzere olmak niyazımızdır...

Apartman yöneticisinin isminin Mükerrerrem hanım olması ve eşinin otopark kumandasını vermek üzere bizle aşağı inerken üstündeki Tişörtde Hadi yazması bizi memnun etti...

وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ
{يونس/25}

(Yunus/25) Vallâhu yed´û ilâ dâris selâm(selâmi), ve yehdî men yeşâu ilâ sırâtin mustekîm(mustekîmin).

Allah, esenlik yurduna çağırır ve dilediğini doğru yola iletir.

Uzatıp kıymetli vaktinizi almamışımdır.

Hörmet ve Muhabbetle Nüket Annemiz ve İz-Efendi Babamızın ellerinden öperiz. "Murat Derûni"

Sen Çık Aradan Kalsın Yaradan

Mahya Yanar Ramadan Gönül Kanar Amadan...

Fusüs´ul Hikemden kul-aklığımı takmış, İz-Efendi Babamdan Nûh (Necât) fassını dinliyordum... Son zamanlarda olduğu gibi yine benliğimi bir cümle kapladı. Yine bir cümle ama yine derinden vurucu bir cümle... "Namaz kılmak zorunluluk değil, Asalet işidir. Sen çık aradan kalsın Yaradan" diyordu... Gönümde aklımda biran beyin fırtınası başladı... Hakikat-i Muhammed-i teknesi olan bedenimde Nusret Babam (r.a.)'ın evlâtlarından Sabri Efendi büyüğümüzün kaptanı olduğu gemisindeki gibi bir aşağı bir yukarı hızlı hızlı yürümeye başladım. Ama düşündürdüklerimde korkuya kapılmama neden oldu... Neyse ki İz-Efendi Babamın hem tenzih, hem

teşbih edeceksin ve tevhid edeceksin kelimeleri mânâdan harf kisvesini giyinip kul-aklarımdan gönlümün derinlerine ulaştı...

Öncelikle "Asâlet" kelimesinde bir çağrışım uyandı... Kelime anlamına bakalım...

1. Asillik, soyluluk, asil bir soya mensup olma, necâbet: *Kont, marki ve dük gibi bir asâlet unvânı idi.*

2. Ruh ve mânâ bakımından üstün ve kibar olma, saygı uyandıracak şekilde davranma.

3. Aslına sâdık kalma, sâfiyetini koruma.

Asâleten

Bir görevin, bir işin asıl sâhibi olarak. Karşıtı: VEKÂLETEN: "*Vekâleten idâre ettiği müdürlüğe asâleten tâyin edildi.*" "*Bu mukâveleyi kendi adıma asâleten, oğlum adına vekâleten imzâlayacağım.*"

Asâlet, kelimesini bakıp mânâsını arayacak olursak; As.- Alet karşımıza çıkmaktadır.

AS

1. İskambil kâğıtlarında birli.

2. *i. ve sıf. mec.* İşinde başta gelen, usta olan kimse: "*Futbol asları.*" "*As futbolcu.*" "*As solist.*"

sıf. (< Eski Türk. *ast* "alt") Önüne geldiği kelimenin ifâde ettiği derecenin bir alt kademesini anlatır: **As başkan:** İkinci başkan. **As subay:** Bk. ASSUBAY. **As teğmen:** Bk. ASTEĞMEN. **As kat:** Bk. ASKAT. **As tasım:** Bk. ASTASIM. **As tropikal:** Bk. ASTROPİKAL.

Yine bunlar zâhiri anlamlarıdır... Kısaltma olarak **(a.s.); aleyhis selâm:** Selâm onun üzerine olsun. Peygamberlere mahsustur.

(s.a.v.); sallallahu aleyhi ve sellem: Peygamberimize salat ve selam olsun, peygamberimize mahsus bir duadır.

Alet; bir işte, bir işlemde kullanılmak için yapılmış, gücünden, çalışmasından, işlemesinden yararlanılan nesne.

ASÂ-LET olarak...

Asâ; klasik anlamda dayanak için kullanılan sopa ve bostondur.⁵⁰

Let; Dayak, kötek. * Dövme, vurma. * şiddetle çarpma.

Letafet; Hoşluk, güzellik, incelik:

Letâif; Latîfeler, şakalar. **tasavvuf.** İnsanda ilâhî hakîkatleri idrak ve müşâhede eden kalp, ruh, sır, hafî, ahfâ vb. mânevî melekeler.

Merâtib itibari ilk önce "ASÂ-LET" bakıp arayalım ne göreceğiz...

"Sen çık aradan" evet kişinin geçeceği bir ara vardır... Kendi nefsi benliğinde bir delik açıp buradan çıkması gerekir. Nasıl ki deve iğne deliğinden geçer mi? Diye sormuşlar. O da vızır vızır geçer demiştir...

Bu da kişinin nefsanî benliğin karanlığından, daha sonra bu âlemde oksijen deryasının içinde yüzen bedenini

⁵⁰ Bu kısmı işe gelen bir arkadaşının babasının bastonun lastiğini tamir için getirmiş olmasını bir dayanak olarak buraya aldım...

karanlığından ve bu âlemin hâyali karanlığının arasından sıyrılması gerekir...

“Y” harfi yakîn mertebeleridir ve İlme’l Yakîn, Ayn’el Yakîn, Hakk’el Yakîn seyirlerinin yapılp, Nefsani benlikten çıkılıp İzâfi benliğe burada kalan yaradan dir. İzâfi benlikten çıkılıp, İlâhi benliğe ulaşılır ki burada çıkan sen değil ben dir, kalan da yaradan diye bir şey olmadığından Hakk’tan başka değildir.

Efendimizin “İlim Çin de dahi olsa alınız” buyurduğu gibi fakirde ilmi 2 günde yediği 8 adet “Çinekop” (Sarıkanat) tan aldı. Çinekoplar, Sarıkanat olmuş... Kanat çırpmakta ve Mir’aclarını yapmaktadırlar...

İz-Efendi Babam son gönderdiği maillerinde birisinde latifemize şöyle bir cevap yazmıştı.

"Artık bana ihtiyacın kalmadı" kısmını da zuhuratın görüldüğü zaman "Tuzak zuhurat" olma durumu var dikkat edilmeli kısmını ilave etmemiştiniz, belki hâlimizin takibi içindi. Merak etmeyin dünya ahret başımızın tacısınz ve her zaman size ihtiyacımız var bunun gayet farkındayız. Ne kaçan, ne göçen elinden kurtulamaz

dendiği gibi biz den kurtuluş yok.☺ Açıkçası latife bir yana, gönül dergâhının kapısının en ücra bir köşesinde olsa da bu fakiri hizmetten kesmemeniz acizane ricamızdır. “Murat Derûni”

Kişinin kendi halini kendi bozmadıkça, biz kimsenin halini yerini bozmayız, zaten buna gerekte yoktur. Bizleri gönlünde tutanın gönlümüzde ebediyyen yeri vardır. Rabbımızdan bütün dost ve kardeşlerimiz evlâtlarımız ile dünya ahiret birlikte olmayı her zaman niyaz ederiz. “İz-T.B.”

Resimde “Komşu” yazmasını sebebi balıkçıda çalışan kişi bizim sokakta oturduğu ve ismimi de bilmediği için “Komşu” diye hitab etmekte biz de ona aynı şekilde hitab etmekteyiz...⁵¹

53 sayıların iki kere olması 45 sayısı ve Komşu da için içine girince için rengi benim açımdan değişti. Bir 53 genele hitaben “Ahmed” sayısal değeridir.⁵² Özel” e hitaben 53 İz-Efendi Babamın şifre sayısıdır. 45 ise “Elif-Dal-Mim” ile Âdem sayısal değeridir.⁵³

Buradaki Komşu= X olarak kabul edilirse, sayısal değerini bulmak için içler dışlar çarpımı yapılır.

$X = 53 * 45 / 53 = 45$ tir. X yani komşu Âdem dir. Yine biri Genel’e peygamber olan Âdem (a.s.) olan diğeride kişinin kendi Özel Âdemliğidir. İz-Efendi Babamın dediği gibi,

⁵¹ Daha sonra “Komşu” ya ismini sorduğumda “Yaşar” olduğunu ifade etti... Yaşar isminin sayısal değeri; “Ye-10” “Elif-1” “Şın-300” “Elif-1” “Re-200” toplarsak (10+1+300+1+200=512) (51+2=53) Balıklar yani, Zâhir ve Bâtin kısmet **53** ten gelmektedir.

⁵² 12 Terzi Baba-1- Sayfa 142...

⁵³ 15- 6-Peygamber-1- Hz.Âdem- Sayfa 10...

Bu dünyaya gelmekten gaye Âdem olmakmış meğer.

Birde sayısal değerlerinin toplamına bakarsak, $53+45+53+45= 196$ ki bu sayı bizi Kelime-i Tevhid sayısal değerine ulaştırır⁵⁴. Bu kelime kişiyi Mirac ulaştıran hakikattir. 53 (Ahmed) ten (45) Âdem ile başlayın seyir, (196) Lâ İlâhe İllâ Allah ile "Mi'rac" Fenâfillaha ve 503 Muhammeden Resülûllah⁵⁵ ile Bakabillah dönüşü ile bünyesinde "Âdem" olacakları eğitim için ve tekrar bu merâtiblere yükseltmek için halk arasına dönüştür.

Kişinin üflenen "Ve nefahtü hakikati" ile Âdemiyyet mertebesinden Mûsevîyyet mertebesine ulaşabilir.

Namazda bulunan Asâ-let burada bize şiddetle Asâ ile Kızıldenize şiddetle vurması ve 12 ye ayrılıp 12 sıbtın buradan geçmesi ve nefsi Emmare Firavunun boğulmasıdır... Bu hakikat yaşanmadan Rükü dan secdenin hakikatine geçmek mümkün değildir...

Mûseviyyet mertebesi "9." Mertebedir. Ramazan (Ramadan) da 9. Aydır.. Bayramı ise 10. Ayda yapılır...

Bundan sonra "AS-ALET" "SAV-ALET" e bakalım... Alet'in iki nevi vardır...

Hadis-i Kudsi'de Allah Teâlâ "Kulumu sevince gören gözü, duyan kulağı, tutan eli olurum. Artık o benimle duyar, benimle görür, benimle tutar, benimle yürür." buyurmaktadır.

Bu kurb-u nevafile denilen nafieler ile oluşan hakiki sünnet yaşamıdır. Hakk kulun âletidir.

⁵⁴ 10 Kelimeyi Tevhid – Sayfa 119... T.B.

⁵⁵ 10 Kelimeyi Tevhid – Sayfa 119... T.B.

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى

**vemâ rameyte iz rameyte velâkinnallâhe
ramâ**

Attığın zaman da sen atmadın, lâkin Allah attı.
(Enfal/17)

Burada Ahadiyyet mertebesi, Risâlet mertebesine Uluhiyyet mertebesinin durumunu haber vermektedir. Fenâfillah yaşantısıdır. Âlet kul olmakta ve Hakk'ın âleti olmakta Hakk o mahalden tasarruf etmektedir. Kurb'ü Feraiz denilen hakiki farz yaşantısıdır...

Muhyiddin Arabi- Hazretleri Fusûs'ül Hikem Muhammed (s.a.v.) Fassını "Hikmet-i Ferdiyye" olarak nitelendirmiştir. Bu Ferdiyyet'i de Ferd-i Selâse olarak üçlü Ferdiyete (Zât, İrade, Kavil) olarak açıklamış. Ve bunların karşılıkları olarak şu hadisi şerifi bildirmiştir. **"Bana dünyanızdan üç şey sevdirdi. Kadın, koku ve gözümün nûru olan namaz"** buyurmuştur. Bir şeyin nefsi o şeyin Zâtıdır. Burada Nefsi küllün üretkenliğini bildirir. "Bu işin kokusu yakından çıkar" deyimi vardır... İş yani şeyiette ki iradenin kaynağını bildirir... İrade olmadan o eşya-fiil ortaya çıkmaz... Namaz ise göz nûru olarak bildirilmiştir. Mûsâ (a.s.) lam Mûseviyyet mertebesi doğuşuda (Kurret'ül Ayn) yani göz nurûdur. Muhyiddin Arabi hazretleri Muahmmmed (s.a.v.) fassının devamında Musalli namaz kılan kelimesini at yarışında ikinci gelen ata benzetir ve kulun üzerinde namaz kılanın bizatihi Hakk olarak ifade eder...

Şimdi işin nirengi noktası burada biraz tefekkür edecek olursak, normal şartlarda 27. Derece olan İmam ve arkasında ona uyanlar Fenâfillah hükmü ile 10 sayısal değerini oluşturmaktadırlar... 28. Derece olan Ferdiyyet hükmü ile yalnız kılınan Bekabillah namazı ise burada 11. Mertebe olmaktadır... Bu aynı zamanda "Samed" Samediyet ile kimseye ihtiyacı olmamaktadır. Kişi kendi başına namaz kılmaktadır. Ama burada üstünde olan Nefsi küll ile Nisâlık (Hakiki Tenzih) tir... 12 yani Hakikati Muhammedi ile 1 ve 2 ile kişinin üzerinde olan koku yani İrade ki bu da Subut-i sıfâtlar içindedir. Kişinin üzerinde olan hal Hakk (Hakiki Teşbih) tir. Ve üçüncü olan Müşahade nûru olan Namaz ki (13) 1 üzerinde olan 3 Ferdi Selase ile (Tevhid) Ahadiyyetir.

Bilindiği gibi matematikte üssü sayı kavramı vardır. $1^1 = 1$ dir. $1^2 = 1$ dir. $1^3 = 1$ dir. Ayrıca 1 üssü 0 da 1 olarak bildirilse de 0 etkisiz elemandır. Fenafillah ta olanın da kendi zaten yoktur... Alltaki sayılar taban ve üstteki sayılar ise kuvveti olarak ifade edilmektedir. 10 kemâl sayıdır... 1 (Vahid) den sonsuza kadar giden sayılar, 1 (Vahid) in tekrarıdır...

Ama (1) Ahad (tek) kaynak sayı bölünemez ve tekrarı yoktur. İhlas sûresinde "Ahad" 1. Âyette;

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ {الإخلاص/1}

(112-1-Kul huvallâhu ehad)

"De ki: "O Allah, ehad'dır"

4. Âyette ise;

لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ {الإخلاص/4}

(112/4-Ve lem yekun lehu kufuven ehad)

"Ve O'nun bir dengi olmadı"

İlk âyeti kerîmede geçen "ehad" ifâdesi son âyeti kerîme olan bu âyeti kerîmede de geçmektedir. Bu son âyeti kerîmeye de bu ifâdenin konulması çok enteresandır.

İlk âyeti kerîmede geçmekte olan "ehad" ifadesi ahadiyyet makâmını zâti yönden anlatmaktadır, bu âyeti kerîmedeki "ehad" ifadesi ise birimlerin her birinin kendi bünyesindenki ahadiyyetini zâti yönden anlatmaktadır.

Yani baştaki ehad ile sondaki ehad aynı şeydir demek istenmektedir.⁵⁶

Bilindiği gibi matematikte üssü sayı kavramı vardır. $1^1 = 1$ dir. $1^2 = 1$ dir. $1^3 = 1$ dir. Diye sayısal ifadelerin kullanımı yukarıda yazılmıştı. Hatta 1 in 0. Kuvveti dahi 1 olarak ifade edilmiştir. 1 in karşında olan 0 (0) ortasından hadis ve kadimi ayıran hiçlik noktasıdır. 1 ayna olmuş bu (0) ifadesi Necm sûresi 9. Âyette anlatılmıştır.

(Necm Sûresi 53/9)

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ {النجم/9}

fekane ka'be kavseyni ev edna

⁵⁶ 69-2- Namaz-Sûreleri – Sayfa 157-158 T.B.

"Onunki arasındaki mesafe iki yay kadar yahud daha az kaldı".

Yani **kavs**'ın

bir tarafı **abdiyyet** mertebesi

bir tarafı **ulûhiyyet** mertebesidir.

İşte bu iki "**kavs**"ı yani iki mertebeyi "**ka'b**"ın'dan, "tutma yerinden" tutup, kendi varlığında ilk defa cem eden yüce insân Hz Rasûlüllah tır. Bu iki mertebe bir birine o kadar yakın oldu ki, nerde ise birleşeceklerdi, fakat özellikleri itibariyle iki mertebenin de hakkının korunması lâzım gelmektedir. İşte burada ifade edildiği gibi bu âlemin dışı (**zahiri**) → **halk**, içi (**bâtını**) → **Hakk'tır** ve bir birine o kadar yakındır.

İkinci bölümün baş tarafında (**19**) sayısını (1 + 9) toplarsak (**10**) on eder. On sayısını (**10**) (**1** ve **0**) ayırırsak, elde bir tane (**1**) ve bir de (**0**) kalır demiştik.

İşte o sıfırın (**0**) ortasından bir hat çekersek (**0**), iki kavs yani **kavseyni** olur. Eskiden cengaverler oklarını iki kavs'lı yayları ile atarak daha fazla güç sarfeder fakat okun hedefe şiddetli ulaşmasını mümkün kılarlardı. Ortadan çekilen hat "**ka'be**", tutulan yerdir.

"**Ka'be kavseyni**", İki kavs (yayı), ortadan çekilen hattın **İnsân-ı Kâmil ka'ab** eder (tutar), ki **o iki kavs'ın** (yayın) üstteki, "**ulûhiyyet**", aşağısı "**abdiyyet**"tir, ki böylece İnsân-ı Kâmil "**ulûhiyyet**" ve "**abdiyyet**" mertebelerini elinde tutar.

Biri "**kadim**"; biri ise, "**hadis**"tir.

Biri **kidem** yani hakkın varlığı, diğeri ise **gölge**, bu âlemlerdir. İşte Mi'rac gecesi Hz. Peygambere kendi zâtında bu hakikatler, yani hakkın varlığı bildirildi. Bunlar zâhir ehline göre birer kelâm; hakikat ve mârifet ehline göre ise, birer yaşamdır.

Beşer lisânı bunları anlatmaya yetmiyor. Ta ki yaşama sokarak kişi kendi bünyesinde idrakını oluşturması gerekiyor. Bunlar gerçekten hikâyeye, masal veya eskilerin **"esatirül evveliyın"** dedikleri değildir. Buram, buram; kaynaya, kaynaya bizim, her birerlerimizin hayatımızı, şahsi yaşantımızı anlatıyorlar.

Bakın **"Allah yaklaştı, yaklaştı ve sarktı,"** diyor yani Allah kuluna ulaşıyor, diyor. Biz de biraz elimizi açıp yukardan geleni tutsak olmaz mı?... **"Tutarsan tutulursun,"**⁵⁷

İşte **"Allah yaklaştı, yaklaştı ve sarktı,"** peki bu hadise nasıl oldu. Yukarıda Muhyiddin Arabi hazretlerinin kulun üstünde musallı olan Allah'tır ifadesi hatırlanırsa kulun secde hadisesinde iken hâli yay gibidir. Allah ta bu ayna kul ile üstünde ve bu âleme görüntülerin ters düştüğü gözün bunu çevirdiği düşünülürse (0) tamamen bu hal oluşur...

Ve bundan sonra tahiyatta hadisesinde Muhammed isminin şekli ile oturulur. Ve kul ve rabbi mukaleme yani karşılıklı konuşma hadisesini gerçekleştirir.

Bunu da sayı ile ifade edersek **1³= 1** tür. Burada 3 (Ferdî selase) Zat-İrade-Kavil(Söz) olarak 1 in yanına iner ve 13 sayısını oluşturur. Tek sayılar 3 ten başlamaktadır. Ve toplamı (1+3=4) sayısını verir. İslâmın şifre sayısı ve

⁵⁷ 37-53- Necm – Yıldız Sûresi Sayfa 158-159 T.B.

namazda Muhammediyyet mertebesinin ifâdesidir. 19 Mi'rac âyeti ve 4 sayısını toplarsak $19+4= 23$ tür. Kûr'ân-ı Kerim'in nüzül süresidir. 1 ile 4 yan yana geldiği zaman sıraya girmese de Nûr-u Muhammedi sayısını verir. (0) bir bakıma iki gözün tek göz olmasıdır. Efendimizin Nûruda Nûr-u Muhammedi olduğuna göre gözümün nûru namaz sevdireldi, hub ettirildi demıştır...

1 (ehad)ın ve 4. kuvveti bire denk değildir ama 1 sayısını verdiğinden 1 deki ehad da aynıdır, 4. Âyet veya üssü 4. Kuvvet te (ehad) tır. Ama üssünde-üstünde olması gerekir. Bu sonsuz sayı ile olsada 1 yani (ehad) Ahadiyyet ilkesini bozamaz ama yanı arkasına geçtiği anda kesret başlar. Kul öne geçmiş, Hakk'ı perdelemiş olur...

Yine Füsûsta Muhammed (s.a.v.) fassında Rami (rama) Ahmed olarak bildirilmiştir. Atıcı Ahmeddir... Daha fazlasını Arif olan anlar diyelim...

Sen Çık Aradan Kalsın Yaradan

**Mahya Yanar Ramadan Gönül Kanar
Amadan...**

Başta ifade edildiği gibi 4 tane dan (zan) Ef'al, Esmâ, Sıfât, Zât hakkında olan Zan yani hayali ve vehimi bilgi aslı ile değiştirildiği zaman Aradan zan da çıkar kalan yar-a nefis yarasının zannı olmaktan çıkar, (dostun aşk yarası) halık, zuhur, tecelli olur.

O zaman Mir'ac dan dönen kul dan zan kalktığı için Hakk olarak Rama-Rami olarak bakılır ve bilinir. Ve Ramazan ayı içinde 27. (Vitriyyet) gecesi Kadir gecesi düzenlenir, Semadan (Zâtan) inen Samedaniyyet yani kimseye ihtiyacı hâli olmama hâli hal olarak giyilir... Ve

Bu gece bilindiği gibi ta Fecre-Sabaha yani Bekabillah'a kadar Selâm dir...

Komşu balıkçıdan (53) gelen 53-Âdem-Ahmed kısmetimizde Âdem ve Ahmed arasında aynı olmayan harf "Ha" harfidir. Sayısal değeri 8 dir. Yolumuzun şifresidir. Âdem Âh-med, Dem kan ve Med uzatma çekme işaretidir... Âdem lik ile Mi'rac da Rami-Rama olan Ahmed e ulaşılır... Kan ve uzatma dır... Elif harfinin uzatılarak okunur. İşte bu gönül yarası ile Ah daki elif uzatılır ve AAh olur... İşte bütün Ah-ların kaynağı budur.

İz-Efendi Babam Hazreti Mevlânâ ziyaretlerin birinde "Ahmed"ın başında ki elif'in uzatılarak yazılmış - aah- şeklinde bir hat yazısı gördüğünü ve başından uzun süre ayrılamadığını anlatmıştır...

İşte bu Aah ile ne "dan" kalır ne "zan" kalır ve Muhammed isminin Bâtını olan "Hu" (O) ismi şerifine ulaşılır...

Ramazan da gönül mahyası kandili yanar ama önce 9 şifresi ile "Len Terâni"⁵⁸ sen beni göremezsın hükmü ile gönül bu hüzün ile kanar. Kadir gesesi oluşın Arif lik ve 28. Gündüzü bātında oluşın Muhammedilik ile gönülde yanan kandiller farkedilir. Ve A'maiyyeten akan kevser ırmağını suyu yani ilminden gönül kanar. Ve Asaleten kendi kendini halife-i şahsiyyesi mürşidine vekaleten kendini halife-i şahsiyyesi olarak eğitimine devam edebilir.⁵⁹

⁵⁸ (Araf-143)

⁵⁹ İz-Efendi Babamı gördüğüm zuhuratta artık bana ihtiyacın yok denmesinin de açıklaması budur. Bir bakıma yok gibi gözükür ama bir bakıma aslında vardır.

İz-Efendi Babam ile konuyu istişare ettiğimde kendisinden şöyle bir yanıt aldım...

Hayırlı günler Murat Derûni oğlum hamdolsun şimdilik iyi sayılırsınız sizlerinde iyi olduğunuza sevindik. Cenâb-ı Hakk iyilikten ayırmasın.

Gönderdiğin dosyanı indirdim okudum güzel olmuş ellerine gönlüne sağlık.

Asâ bölümüne bu kelimenin arapça manası yönü ile de bir ilave yapabilirsin konu daha zenginleşmiş olur diye düşündüm. **Asâ** kelimesinin genel manada ifadesi bilindiği gibi "UMULUR ki" manasındır aşağıda ayetin mealinde bu kelime geneli içine konmuştur, ayetin mealine ben ilâve ettim aslında yoktur.

Aslında bu ayet-i kerime dahi insana başlı başına bir asâ'let vermektedir.

Hakk'tan hayırlısı. dünya ahiret işlerin kolay gelsin selâmlar hoşça kalın. " İz--T-B

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
مَّحْمُودًا {الإسراء/79}

Kurani Kerim Türkçe okunuş:

17.79 - Ve minel leyli fetehecced bihî nâfiletel lek, **asâ** ey yeb'aseke rabbuke mekâmem mahmûdâ.

Diyanet Meali:

17.79 - Gecenin bir kısmında da uyanarak sana mahsus fazla bir ibadet olmak üzere teheccüd namazı kıl

ki, "**UMULUR ki**" Rabbin seni Makam-ı Mahmud'a ulaştırırsın.

Başta türkçe "Asa" olarak Museviyet mertebesinden baktığımız kelimeye "Let birleşimi ile şiddetli çarpma (tecelli-i berk) hali oluşmaktadır. Berk; Katı. Sert. * Serin. * Metin, sağlam. Şimşek çakması. Parlama.* Yıldırım. * Zinetlenme, süslenme. * Tas: Tecelli-i İlâhiye ile kurbiyyete mazhariyyet, sözlük anlamlarını içerir. Burada olan tecelli belirli bir zaman aralığını ifade eden bir zaman aralığında parlama, çakma ile meydana gelen geçici bir tecellidir.

"UMULUR ki" Umulur ki, beklenir ki, görünüşe bakılarak anlamlarındaki sözün karşılığı "Muhtemelen" diye ifade edilmektedir. Muhtemel; Gerçekleşmesi de gerçekleşmemesi de ihtimal dâhilinde olan, beklenen, beklenir, umulur, olası, olası, mümkün anlamları yüklenmiştir.

Âyet-i kerimede "**UMULUR ki**" bağlaç olarak kullanılmıştır. Bir şart ve bu şart yerine getirilirse (Teheccüd namazı) sonucunda gerçekleşmesi muhtemel olan beklenenin Rabbin seni Makam-ı Mahmud'a ulaştırırsın, ifadesidir.

Yani fenâfillâh mertebesinin bir vaktinde, yani yatsı namazından sabah namazına kadar gecenin herhangi bir vaktinde, biraz daha yaklaşıtırsak son üçte birinde, sabah namazından bir saat önce gibi, kalk! Kendin için kalk ve namaz kıl yani kendindeki hakikati bulmak için sende var olan Makam-ı Mahmud hakikatının ortaya çıkması için bu namazı kıl, nefsin için, ahirette sana vaadedilen cennet

için değil. Kişi artık rububiyet mertebesini buralarda aştığından dolayı, "Umulur ki sendeki Beni sende bulmak için" anlamıyla Ulûhiyyet mertebesinden tavsiyede bulunuluyor.⁶⁰

Teheccüd nedir, Kûrân-ı Kerimde yolculuk (5-Salât-Namaz) kitabından bakalım.

TEHECCÜD (GECE) N A M A Z I

(İsrâ Sûresi 17/79) Ayette

ve minelleyli fetehecced bihi nafiletan leke

asa en yeb'aseke rabbüke mekamen mahmuden

(Ey Muhammed, gecenin bir vaktinde kalk senin için nafile hükmünde olan teheccüd namazını kıl, umulur ki rabbın seni de makam-ı Mahmuda (övülen makam) ulaştırır,) buyurulmuştur.

Hamd mevzuunda bu Âyet-i kerimeye bir miktar temas etmiştik. Burada da aynı konuya kısaca bir göz atalım.

Gecenin ilerlemiş vaktine gelinceye kadar iyi bir hal ile namaz ve görevlerini yerine getiren kişi, bu makamın namzedidir, tabi ki: kendi mertebesi itibarıyla.

Dört, sekiz, oniki rek'atli kılınan bu gece namazına devam ettikçe, kişinin iç gelişimi artmağa başlar, böylece rabbinin indinde daha çok değerlenir ve övülmeye başlar.

⁶⁰ 38-17-İsra-Sûresi – Sayfa 96-97... T.B.

Bu namaza devam edenler ulaşabildikleri mertebelerinden aldıkları haz ile yaşamlarına devam ederler.⁶¹

Makam-ı Mahmud nedir? Yine Kûrân-ı Kerimde yolculuk (5-Salât-Namaz) kitabına müracat edelim.

(5) inci **meretebe** de ise **hamd** daha da derinleşip genişlemektedir.

(İsrâ Sûresi 17/79)

asa en yeb'aseke rabbüke mekamen mahmuden

(Umulur ki Rabbin seni de makam-ı MAHMUDA ulaştırır,)

Hükmüyle bu mertebenin en geniş hali belirtilmiştir.

Bütün varlık âlemi tarafından gerek **FİTRÎ** gerek **İRADÎ** olarak, övülen, hamd edilen **MAKAM-ı MAHMUD, HAKİKAT-i MUHAMMED-i** dir.⁶²

Bu aktarılanlardan sonra ilave bilgilere geçelim.

⁶¹ 05 (Salat) – Sayfa 49... T.B.

⁶² 05 (Salat) – Sayfa 30... “Hamd” kelimesi sadece Makam-ı Mahmud içinde geçen kısmının anlaşılması için buraya alınmıştır. Hamd’dın 8 hatta dokuz mertebesi vardır. Adı geçen kitabın 28. Sayfasında bulunan Fatiha Hamd T.B. bölümüne bakılabilir.

"**UMULUR ki**" den önce âyette kullanılan "**leke**" (senin için) kelimesi mevcuttur... Bu kelime son derece önemli durum bildiren bir kelimedir.

عَنْ عَبْدِ الصَّمَدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ
عَنْ أَبِيهِ عَنِ بْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ:
«. «لَوْلَاكَ [لَوْلَاكَ] لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ

Ubeydullah b. Musa el-Kureşî'den rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Fudayl b. Ca'fer b. Süleyman, Abdussamed b. Ali b. Abdullah b. Abbas'tan, o da babası Abbas'tan bize tahdis edip dedi ki: Hz. Peygamber şöyle buyurdu:

"(Ey Muhammed!) Sen olmasaydın, [Sen olmasaydın] ben asla âlemleri halk etmezdim." (Levlâke [levlâke] le-mâ halaktu'l-eflâk)

Bunun hakikati sen henüz yok idin, senin için var edilen âlemlerde yoktu, yani isimlenmiş yoklukta programın daha faaliyete geçmemişti...

İsrâ sûresi 79. Âyette de aynı perspektiften bakmaya çalışırsak bu programın faaliyete geçiş anahtarı "**Teheccüd namazı**"dır.) Teheccüd namazı ile Makam-ı Mammud'a ulaşılabilme programı faaliyete her bireyde kendi mertebesi ve Rububiyet-Rabb anlayışı ile faaliyete geçmektedir. "Ente" bilindiği gibi kelimesi Arapçadır. Ve içinde bulunan "Te" Ente sendir. Gece namaza kalkındığında birimsel varlığında nefsinde Hakk kıyam ettirildiğinde "Elif" (Ahadiyyet) faaliyete geçmektedir. Bundan sonra Rabb-Rububiyet idraki ile birlikte "Le-Ke" deki Lâm-Lahut-Uluhiyyet devreye girer ve program

Ayan-i sabite de daha henüz bir elbise giymemiştir. Ke (Sen) ile "Be" Risâlet mertebesi faaliyete geçer ve Ente (Sen) "Te" ye el uzatır. "Sende ki Ben bulunur" "Leke" "Leke" ye dönüşür, "Umulur ki sendeki Beni sende bulmak için" anlamıyla Ulûhiyyet mertebesinden tavsiyede böylelikle "Asâ'lete dönüşür. Namaz zaman zaman şimşek gibi geçici zorlama parlama halinden "Ramazan mahyalarının" yandığı gibi iş umulmaktan çıkıp Asâlete dönüşür... Berk (بَرْقِ) te, "Burak" (بُرَاقِ) olur.

Berk sayısal değeri; "Be-2" "Re-200" "Kaf-100" toplarsak $(2+200+100=302)$ dir.

Burak sayısal değeri; "Be-2" "Re-200" "Elif-1" "Kaf-100" toplarsak $(2+200+100+100=303)$ dür.

Aradan sıfır alınınca kalan sayılar,

Berk= (32) şeyhliğin 32 şartı vardır. (Tarikat mertebesi)

Burak (33) Mescid-i Nebevinin 33 direğidir. (Sıfât mertesi)

Berk yazılırken "Be-esre" "Re-cezm" ve "Kaf-cezm" ile okunur.

(Be) ile birliktelik okutan sembol (Elif) görüntüde var lafızda yoktur. Çünkü tecellisi olmayan âlem olan, "ahadiyyet" mertebesinin temsilcisidir. Orada tecelli olmadığı için tarif ve şekilde söz konusu değildir. Sadece "elif" ismi verilen ve bütün mertebeleri bünyesinde bulundurur. Kişinin hangi merite veya hayal-vehim-zan üçlüsünün hangi mertebeden bağlantısı var ise onu o şekilde bilir veya hayal eder.

(Re) Rububiyet mertebesi okutan (cezm) sembol harfi ise hangi dersin esmâsı yapılıyor ise o esmânın Rabb

bağlantısı veya hayal-vehim-zan üçlüsünün hangi mertebeden bağlantısı var üzerinde bulunan "cezm" in cazibesi/çekimi ile O esmânın Rabblık özelliğini şiddetinin parlaması (nûru) ile kişi üzerinde eğitici.

(Kaf) Kudsiyyet mertebesini okutan (cezm) sembol harfi ise bağlantılı esmânın "cezm" in cazibesi/çekimi ile feyzi mukaddes olarak istihkakını alır.

Burak yazılırken "Be-üstün" "Re-Esre" "Elif" ve "Kaf-Cezm" ile okunur.

(Be) Risâlet mertebesi ile birliktelik okutan (Vav) ise vahidiyet mertebesi ile yaygın saha üzerinde Rahmâniyete doğru hareketi ifade eder.

(Re) RahmÂniyet mertebesi ve üzerinde okutan gizli (elif) ile Ahadiyyet mertebesi temsil edilir.

(Elif) Ahadiyyet mertebesi yine gizli (Elif) okunuşu ile ehline olana mertebesinden mukayyed zât (ef'al-esmâ-sıfât kaydı) ile gözükür, ehli olmayana zaten sırdır.

(Kaf) Kudsiyyet mertebesini okutan (cezm) sembol harfi ise bağlantılı esmânın "cezm" in cazibesi/çekimi ile feyzi akdes olarak istihkakını alır.

Berk tecellisi, Zâti tecelliye dönüştümü, Teheccüd namazı yatay seyir ile Berk'ten yani Burak'a yani beden bineği akıl melekesi akıl sıçramalarından, tamamen yanan bir kandile dönüşür ve zaten hayali olan bedenden soyunulur ve gönlün bu aydınlanması ile beden burağa dönüşür...

Yine İsrâ sûresi 1. Âyetinde bahsedilen;

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ
الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
{الإسراء/1}

(1) (Sübhânellezî esra Bi abdiHÎ leylen minel
Mescidil Harami ilel Mescidil Aksallezî barekna
havlehu linüriyehu min ayatina* inneHU HÜves
Semî'ul Basıyr;)

*“Tenzih o Sübhana ki kulunu bir gece Mescid-
el Haram’dan o çevresini mübarek kıldığımız
Mescid-el Aksâ’ya isrâ buyurdu ona âyetlerimizden
gösterelim diye, hakikat bu; O’dur Semi (işiten),
Basîr (gören)”*

Bu Âyet-i Kerîme, âlemlerde ilk def’a zât mertebesi
itibariyle tahakkuk eden Mi’racı Şerif’in ilk bölümü olan
Mescid-el Haram’dan Mescid-el Aksâya gidişi
göstermektedir.

Alâi tefsirinden Alûsinin naklettiğine göre genel
olarak Mi’râc’ın oluşumundaki seyr 5 şekilde bildirilmiştir.

1 - **Burak**

2 - “MI’râc” “merdiven”

3 - Melekler ile

4 - Cebrâîl ile

5 - Ref ref,

ayrıca birde dönüşü vardır.

- Mekke’den → Kudüs-e “**Burak**” ile;

- Küdüsten → semaya **"Mi'rac"** "merdiven" ile;
- yedi kat sema **melekler** ile;
- oradan Sidretül Münteha'ya **Cebrâîl'in kanatları** ile;
- daha yukarıya da **Ref ref** ile gidilmiştir, diye bildirilmiştir.⁶³

Tekrar Teheccüd namazına dönersek;

عَبْدًا شَكُورًا أَفْلَأَكُونُ Efelâ ekûnü abden şekûrâ (Allah'a çok şükreden bir kul olmayayım mı?) (Buhari, Teheccüt, 6; Müslim, Kitabu Sıfati'l-Müsafirine ve Kasrihim, 18.)

Hiz. Aişe (ra) anlatıyor:

Peygamberimiz geceleri mübarek ayakları şişinceye kadar ibadet ederdi. Ben kendisine,

"Ey Allah'ın Resûlü, geçmişte işlenmiş ve gelecekte işlenmesi muhtemel bulunan günahlarını Allah Teâlâ bağışladığı halde, niçin bu kadar yoruluyorsunuz?" dedim. Peygamberimiz:

"Ya Aişe, Allah'a şükreden bir kul olmayayım mı?" buyurdu."

Hadise baktığımızda "Makam-ı Mahmud" âyeti ile bağlantısı olduğu görülmektedir. Teheccüd namazı nafîle hükmünde olmak üzere bildirilmiştir. Efendimiz (s.a.v.) Günahların affı ise Fetih sûresi 2. Âyette sabittir. Bir kişi ayakta fazla kalınca ayakları şişer. Seyri süluk yolunda yürümeye başlamadan önce "durma" "Dur Rabbin

⁶³ Mi'rac hakkında daha fazla bilgi için, 38-17- İsrâ Sûresi... T.B.

namazdadır.⁶⁴ Sözü'nün anlaşılması gerekir. Bu anlaşıldıktan sonra zaten fiziken namaz hâli dışında da kişi bu âlemde anda iki rekâtlı zâhir bâtın namazında olduğunu anlamıştır. Nasıl bebekler emekleme aşaması (rükü) halinden önce kalkarlar bir destek bulup orada kendilerinin dengede durmasını öğrenirler, buldukları yerde sıralarlar daha sonra yürürler. Bunlar hep sırası ile olacak hadiseler. Bunları düşünürken rahmetli Babaannem Hacı Lütfiye Nazife hanım hatıra geldi... Hatırladığım bir rahatsızlığından ayakları şişer, süluk kullanır ve zamanla vücudundaki kan temizlensin diye kan vermeye giderdi. Bir Ramazan günü vefat etmişti.

Ayaklar vücudun nefsi bölümünü temsil ettiğine göre nefis tezkiye ve cünun denilen zorlu çalışmalar ile şişmelidir ki şükreden bir kul (abd) olmalıdır. Ramazan bayramı da fitir, Şeker, şükür bayramı olarak nitelendirilmektedir... Ramazan o zaman Şükürdür. Zan da kalktığı zaman Rama veya Ramazan kısaltma ismi Ram-O kalır. Ram; Boyun eğen yani ve O "Hu dur. "Abduhu" Ramazan kişinin Abdu-hu eğitimidir diyebiliriz...

Kişinin kendi mertebesinden (Makam-ı Mahmud) Hakikat-i Muhammedi ulaşması "Umulur ki sendeki Beni sende bulmak için" di. O zaman Asalet teki (TE) sende kalkar, Sen çık aradan, kalsın Aradan Yaradan (Asal) olur... Hatta Asa-La (عَسَلَا) olur...

"Asal" olunması; ana, temel niteliğinde olan, başlıca olunmasıdır. Ümm ise Ana yani Kûr'ân dır. Efendimiz (s.a.v.) in Ümm (Ana) olması Asal olmasındandır. Kendinde bulunan Kûr'ân-ı bâtından Cebrail (a.s.) vasıtası ile zuhura çıkarıp okumuştur. Kimde kendinde bulunan kıymeti idrak edip okursa

⁶⁴ İnsan-ı Kamil – Abdülkerim Ceyli

(kudretini) kadriyetini anlar ve okur. Onun için hangi zaman dilimi olursa olsun gecesi Kadir gecesi gündüzü ise Arifliktir...

Bunun daha ilerisi Asa-La (عَسَلَا) Bir yönden "Lâ" ile yoktur... Henüz programdan faaliyete geçmemiştir. Bir yönden "Lam-Elif" Bâtın gizli okunuşu ile Elif-Lâm (لا) El-Asâ olur... "Asa El" (Sol El)⁶⁵ ve "Umulan El" (Sağ el)⁶⁶ olur. Ne diyelim... Allahu âlem..

"Ram"a O (Hu) ilave edilirse Ramazan isminin kısaltması Ramo olur denilmişti... Buna diğer konumuzda bakmaya çalışalım. İnşallah...

Ramazan (Ramo)

Ramo genellikle halk arasında Ramazan isminin kısaltması olarak biliniyor.

Peki Hakkikat mertebesinde Ramo nasıl biliniyor olabilir?

⁶⁵ (Ve en elkı asâke,) "Ve asânı at!" (28/31) (Ve elkı asâke) " Ve âsânı bırak." (27/10) (Usluk yedeke fî ceybike tahruc beydâe) "Elini koynuna sok, onu kusursuz beyaz olarak çıkar." (28/32) Daha fazla bilgi 55-28-Kasas-Sûresi... T.B.

⁶⁶ (İnnellezîne yübayıneke innemâ yübayıunellah yedullahi fevka eydîhim femem nekese fe innemâ yenküsü alâ nefsihî femem evfa bima ahede aleyhullahe feseyü'tihi ecran azîmâ) 48/10. "Şüphesiz yok, sana bîy'at edenler, muhakkak ki, Allah'a bîy'at ederler. Allah'ın eli, onların ellerinin üstün-dedir. Artık kim -ahdini-bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur ve her kim de Allah ile üzerine sözleşmede bulunduğu şeyi yerine getirirse ona da -Allah Teâlâ- büyük bir mükâfat verecektir." Geniş bilgi 19-48-Sûre-i Feth. T.B.

Ramo nedir diye ararken İtalyanca (ita) karşılığının ırmak kolu; ağaç, bitki dalı.⁶⁷ Ulaştığımda bana ilginç geldi. Irmak kolu (Su) Ve Ağaç kelimelerini Mûsâ (a.s.) bebek iken Cenâb-ı Hakk tarafından annesine vahiy ile bir sandık içinde Nehire bırakılması istenmiş. Ve bu yolla Firavun'un sarayının yakınlarına geldiğinde Firavun'un halayıkları tarafından bulunmuştur Su (Mu) ve ağaçlık (Şa) kenarında bulunduğu için Muşa (Musa) ismi yani su ve ağaçlık kenarından gelen, ismi verilmiştir.

Ram-O (Hu) olarak baktığımızda

Ram; İtaat eden, boyun eğen. **(Farsça)**⁶⁸

Görüldüğü gibi Cenâb-ı Hakkın sisteminde hiçbir şey tesadüf değildir. İsteyen kabul eder, isteyen kabul etmez. İtaat eden, boyun eğen namaz hareketleri bölümünde "Rükü eden" Mûseviyet mertebesinin karşılığına gelmektedir. İz-Efendi Babamın işaret ettiği Behçet Hoca Efendi Ramazanın son teravisinde okuduğu âyeti aynı zamanda namaz sûresi kitabının içine almış ve şu ifadeler ile bezemiştir.

Kişi hangi idrak ve yaşam halinde ise, tenzihini ancak o mertebeden yapabilir. Gerçek tenzih ise sadece **irfan ehli** olanlar yapabilirler.

Ve derlerki:

Sen kendini nasıl tenzih ediyorsan, biz de öyle tenzih ediyoruz.

(Saffat Suresi 37/180-181-182)

⁶⁷ <https://www.nedemek.org/ramo+nedir>

⁶⁸ <https://www.luggat.com/ram/1/1>

**sübhane rabbike rabbil 'izzeti `amma yasıfune
(180)**

ve selamün alel mürseliyne (181)

vel hamdü lillahi rabbil alemiyne (182)

(izzet sahibi rabbın onların vasıflandırdıklarından münezzehtir. Bütün peygamberlere selam olsun. Âlemlerin Rabbi olan ALLAH'a da hamd olsun...)

Bu yüce âyetin sırrını Cenâb-ı Hak cümlemize nasib etsin.

Kişi hangi idrak ve yaşam halinde ise, tenzihini ancak o mertebeden yapabilir. Gerçek tenzihi ise sadece **irfan ehli** olanlar yapabilirler.

Ve derlerki:

Sen kendini nasıl tenzih ediyorsan, biz de öyle tenzih ediyoruz.

(Saffat Suresi 37/180-181-182)

**sübhane rabbike rabbil 'izzeti `amma yasıfune
(180)**

ve selamün alel mürseliyne (181)

vel hamdü lillahi rabbil alemiyne (182)

(izzet sahibi rabbın onların vasıflandırdıklarından münezzehtir. Bütün peygamberlere selam olsun. Âlemlerin Rabbi olan ALLAH'a da hamd olsun...)

Bu yüce ayetin sırrını Cenâb-ı Hak cümlemize nasib etsin.

Sır şurdadır ki zaten devamında yazılmıştır kişinin Hz. Muhammed, Hakikat-i Muhammediye, Hakikat-i Ahmediyeyi idrak ederek bayrama yani Arifibillah" Bekabillah mertebesine ulaşmasıdır.

"Ram-Hu" Hu ya Ram olan, boyun eğen, kul-Abd Abd-u-hu olmaktadır...

Ramazan "Sen çık aradan kalsın Yaradan" da izah edilmeye çalışıldığı gibi Hazret-i Muhammed- Hakikat-i Muhammed-i ve Hakikat-i Ahmediye Dan-Zan nından kurtulup Abd-u-Hu ya ulaşmaktır ki Ramazan ayında inen Kûr'ân ile genel mânâda Resûlûllah mertebesi oluşmuştur. Özel mânâda kişinin kendi gönlüne inen kendi Kûr'ân-ı yani Kûr'ân-i anlayışı ile Resûlûn Resûlü mertebesine ulaşır... Veya FenâfirResûl hâlidir.

Nasıl ki Efendimiz kendi hakikatini okumuştur, kişide bu hakikat içinde bulunduğu hakikati okur.

Bu okuma da aslında günümüzde teknolojik gelişmeler ile günyüzüne çıkmış, müşahade olunmuştur.

Rama ve Atma ve Ramad-Ramd kök kelimelerine bakıldığında Rama da "Ye" ve Ramd da "Dat" harfi ilavesi mevcuttur.

"Ye" Yakîn mertebelerini ifade etmekte ve,

"Dat" harfi ise "Delalet" ve Mudill ifadesidir.

O zaman biri yakınlık biri uzaklıktır.

Ramad-Ramd şiddetli sıcaklık ifadesidir.

Burada Nefsi Emmare-Şeytan sıcaklığı Muhabbet-i İlahiyye dönüştüğünde şiddetli aşk-heyaman ve Kâbe karşısında o sıcakta duran İbrahim makamına dönüşmektedir. Orada Emre "Ram" olmuştur.

“Ram” ise “At”... Emir dir...

1970 yıllarda ilkokul okurken bugün ki hibi harf sistemi ile okuma öğretilmeye başlanmazdı.

Ali topu at.

Ayşe eve gel.

Ali okula koş.

Emir kipi ile oluşan itaat kelimeleri ile verilen fişlerle okuma öğretilir. Daha sonra bu cümleler makasla kesilir tek tek kelimelerin okunması istenirdi.

Alak sûresi 1. Âyette de

أَفْرَأُ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ {العلق/1}

(96/1) - **Ikraé' bismi rabbikellezî halak.**

(96/1) - *Yaratan Rabbinin adiyle oku.*

İlk gelen âyette bir emir kipi ile **Ikraé** (Oku) ile gelmiştir.

(Rama) Attığıında, fiil vuku bulmuşmuştur. Eylem gerçekleşmiştir. Burada atanın Allah olduğu bildirilmiştir. “Rami” Atıcıda aynı zamanda Ahmed idi. Rama ve Ramad ortak yönleri “Ram” idi. “At” olarak düşünülürse fiilin proje yönüdür. Daha fiil programdadır ve düşünceden fiile gerçekleştirmek için uygulamaya geçirmek için emir verilmiştir.

Askeri mangaları düşünürsek, atış için bir emir verilir. Nişan al, Atış sebest... Burada da bir atma fiili

vardır. Atan, atıcı (silah) ve atılan mahal... Ateş eden silahtır. Ama uygulayan bir el (alet) ve bu alete emir veren vardır. Sonuçta aslında atan emri veren komutandır. Asker komutanın aleti olmaktadır. Sorumlu mahal komutandır. Ama asker komutandan izinsiz-habersiz her hangi bir ateş-atma eylemi uygulayacak olursa sorumludur. Nefsi ile hareket etmiştir.

Buradan şu sonuca ulaşabiliriz. Silah ateşlenince oluşan bir sıcaklık ve "at"ma eylemi vardır. "Ramd-Ramad" bağlantısı kurulabilir.

Aslında büyük cihad bilindiği gibi Efendimizin (s.a.v.) bir cihad sonrası buyurduğu gibi küçük cihaddan büyük cihada döndük dedikten sonra, büyük cihad nedir Ya Resülûllah sorusuna, Nefis ile olan cihaddır. Diye cevap vermesidir.

Salike verilen Kelime-i Tevhid bu düşmana karşı bir mermi mesabesinde. Uyguladığı riyazat, yaptığı çalışmalar hepsi "ram" olma itaattir. Bu mutlak itaat değildir. Dolaylı itaattir. Mutlak itaat efendimize (s.a.v.) dir.

Hz. Ayşe'nin (ra) kendisine Hz. Peygamber'in ahlakını sorduklarında "Siz Kuran okumuyor musunuz? Onun ahlakı Kuran'dı" diye cevap vermiştir.

Bu tasavvufta mertebe olarak şöyle ifade edilir. Önce müşşidin ahlakı ile ahlaklanmak, daha sonra Resülullahın ahlakı ile **"Tahallakubiresülullah"** daha sonra da **"Tahallakullah"** Allah'ın ahlakı ile ahlaklanmaktır.

Burada Müşşidin irfan ehli olması ve saliki Fenâfirresül ve Fenafillah mertebelerine oradan da Bekabillah menziline ulaştırması gerekir.

Burada bir nevi tavsiye aslı emir olan yapılması istenen şeylere itaat Abd-u-Hu (Abdiyyet) ve Resûluhu (Risalet) ve daha Uluhiyyet (Ubudiyyet) Hakk'ın fiili idraki ve anlayışının müşahadesinin ortaya çıkmasını sağlar.

Yine Kadir gecesi bölümünün bu kısmını tekrar edecek olursak;

İşte bu emir Ram-azanın kadir gecesi şu hale gelir.

“O’nu Ruhul Kudüs ile destekledik”

Burada da sana ruh’un, **“Hakikat-ı Muhammed-i”**nin **“Ruh’ul Azam”** olarak gelmesi, Rabbül alemiyn izniyle faydalandırılmasıdır, inmesidir

Nasıl? (Kadir 97/4)

مَنْ كُلِّ أَمْرٍ

“min küllü emrin”

küllî/her emir/işten

“Her bir emirden.” Emir iş mânâsı nadır.

İşte o mânâ âleminden gelen özellikler **Ef’âl** âleminde zuhura gelmektedir.

Senin gönlüne mânâ âleminden gelen melekler, güçler; ruh, hayat, nur bedenine intikal ediyor.

Bedeninde de **madde** âleminde, **Ef’âl** âleminde zuhura çıkmış oluyor.

“min küllü emrin” “her bir emir

“selâmun” ve o emir ile birlikte **“selâmet”** getirirler,

ve tabi böyle bir oluşum selâmetten başka ne olabilir.

İnsan için bundan salim daha selâmetli bir şey olur mu?

Selâm aynı zamanda İslâm, selâmete çıkmak, selamette olmaktır.

Hız. Şems'in manen buyurduğu gibi "Hür ol hürlerle ol hürlikle yaşa" ... İslâm'ın amacı hürlüktür. Burada ki emir-itaat kişiyi hürlüğe ulaştırmaktır. Yoksa kimseyi kimsenin emir eri ve kölesi yapmak değildir. Zaten hakiki tarikat yaşantısında bir dervişe özel iş yaptırmayı istenemez. Bunu karşı taraftan isteyen kişiler nefesine hizmet ettirmektedirler. Makul ölçülerde ve cüzi miktarlarda kalmak koşuluyla derviş kendi gönlünden kopan hizmet ve yardımı bulunduğu dergâha yapabilir. Bu da ayrı konudur.

RAM nedir?

RAM, sadece bilgisayar türlerinin değil, aynı zamanda tabletlerin, akıllı telefonların ve oyun konsollarının da önemli bir bileşeni. RAM bellek olmadan herhangi bir sistem üzerinde yapılacak işlemler, çok daha yavaş oluyor.

Hatta RAM belleğiniz yeterli değilse, kullandığınız program ya da açtığınız oyun aşırı yavaş işleyecek veya hiç açılmayacaktır.

RAM nedir kısaca açıklamak gerekirse, şu an ya da yakın gelecekte bilgisayarınızın ihtiyaç duyacağı tüm bilgileri geçici olarak depolayan, aşırı hızlı bir bellektir diyebiliriz. RAM bellek, bilgisayarınızın kısa süre içinde ihtiyacı olacağını düşündüğü şeyleri depoladığı ve ihtiyaç

anında aşırı hızlı bir şekilde bu bilgileri okuyan donanımdır.

Bellek olduğunu söylemiş olsak da bilgisayarımızdaki diğer bir donanım parçası olan ve uzun süreli depolama sağlayan hard diskten tamamıyla farklı.

RAM bellek nedir sorusuna kısa bir açıklama yaptığımızı göre, RAM ne demek ona bakalım.

RAM ne demek?

RAM ne demek anlamak için öncelikle kısaltma olan bu tabiri bir açalım. İngilizce olarak "Random Access Memory" denilen RAM bellek, Türkçe olarak "Rastgele Erişilebilir Bellek" diye tanımlanıyor.

Galiba, RAM ne demek sorusuna verilebilecek en güzel yanıtlardan biri; sisteminizin kısa süreli belleği demek olacaktır. Yeni şeyleri öğrenmekte çok hızlıdır ve hızlı bir şekilde ulaşabilelim diye web tarayıcımız, kullandığımız düzenleme aracı ya da oynamakta olduğumuz oyun hakkındaki bütün bilgileri depolar.

Eğer RAM bellekler yerine bu bilgileri uzun süreli depolama sağlayan hard disklerden istiyor olsaydık, istediğimiz her bilgiyi her seferinde yeniden açmamız gerekebilirdi.

RAM sürekli olarak tek bir konuya odaklanmak üzerine tasarlanmamıştır ve bir anda yeni bir göreve başlayabilir.

Tabii RAM belleğe bu bilgileri depoluyor diyoruz ama bu bilgileri sürekli olarak barındırmıyor. Yani enerjisi kesilince tüm bu bilgileri unutupor diyebiliriz.⁶⁹

“RAM ihtiyaç olan bilgileri kalıcı değil, geçici olarak saklamaya yarıyor.”

Bakın burada ne diyor. “Ram” ın geçici bellek hafıza olduğunu ifade ediyor. Bu geçici bellek (hafıza) Ana bellek (hafıza) dan bilgisini alıyor ama geçici, yani hadis kadim değil. Kadim olan hadis olan da meydana zuhura çıkıyor. Bir kayda ihtiyacı var. İşte Efendimiz Kûr’ân-ı Keriyimi kayıt altına aldırmasaydı. Diğer kitaplar gibi olabilirdi.

“HU” Ana bellek programın evveli “La Taayyün” (İnsân-ı Kâmil) Ram ise kisve görüntüye gelme işte “Ramazan” da ortaya çıkıyor. Bir bātında doğan ikiz kardeş bu ay buluşuyor. Sonda ki “Zan” da kalanın Kadir gecesini anlamasının idraki anlamasının imkanı yok... O zaman Hazret-i Muhammed-i de idrak edemez... Kadir gecesini yani kendi hakikatini idrak ettin mi? Diyor. Cenâb-ı Rabb’ül Âlemin.

Birey doğduğu zaman 18 bin âlem denilen bir yoldan geliyor ve üstüne çeşitli nesfi ve benlik elbiseleri giyiyor. Ve ailesi ona Ahmet, Mehmet, Ayşe, Leyla gibi isimler koyuyor. Ve o aile ve çevresinin yaşam şekline göre belirli bir yaşa gelen kişi için bir çerçeve-şartlanma çizilmiş oluyor.

Oluyor da, bu kişinin toprak bedeni için bu madde aracın ismi ve vasıfları bunlar yani yukarıda bilgisayarlarda kullanıldığı söylenen geçici “ram” hafızadır E!!! şakk diye elektirik kesildi ve bilgisayar kapandı, ömrü

⁶⁹ <https://shiftdelete.net/ram-nedir>

bitti. Ne olacak ana hafıza ana "Ram" a ulaşmak gerekiyor ki, bu da insanın hakkın zâtını yanında ki yeridir. Çeşitli aşamalarda geçerek bu dünya hayatına gelen kişinin ana hafıza-ayn-ı sabite ya da programına ulaşması için daha önce bu yollardan geçmiş irfan ehli bir insân-ı kâmil (kâmil insân) a ihtiyacı bulunmaktadır. Kişiyi içinde bulunduğu hakikate karşı geçici olan hafıza kaybından uyandırır. Ve aslına vasıl edebilsin. Bu halin zevki ile yazılmış kısa bir yazı;

Îlâhi hakikata ayna olan İnsân-ı Kâmil âlemlerin gözbebeğidir, gayriyetin ayn eli, hakikati Îlâhinin, 18000 âlemden yanısıyan Nûru Muhammedidir ve tam kemâlli zuhur mahalli Hz. Muhammeddir.

Marifet deryasının hakikat güneşine baktıkça, sevgilin nurlu yüzünden nefsinin gayriyetteki özü olan ruhun muradını gönül pınarlarından taşırır sufi.

Aşkıni Ah.....ını Nuru Muhammediye olan aslına, Hakikati Muhammedi teknesine binip vasıl olsa aslına, Vahdet deryasına şahid olmak, Zâtının "Hu"suna koşmak aşka sefadır.

Hakikati Îlâhi güneşinin sevgilisi Nuru Muhammediyye baktıkça sufi, gayriyetteki özünün sahibi muradını gönül pınarlarından taşırır.

Aşık kendini Nuru Muhammedi Deryasında Uluhiyyet salında bulsa, Vahdet deryasının Aşk şarabından içmek, Aşka sefadır.

Ne diyelim Cenâb-ı Hakk gaflet ile olan hafıza kaybından bizleri uyandırır...

أَفْرَأُ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا {الإسراء/14}

(14) (İkra' Kitabek* kefa Bi nefsiyel yevme aleyke Hasiyba;)

"Kitabını oku! Bugün hesap görücü olarak sana nefsin yeter!" deriz.

Artık başka birisi sana bir şey demese dahi senin ömür çizginin nasıl olduğunu bu kitap sana söyler ve bu da senin için kâfidir. Bizler de gönül kitabımızı bugün okursak içinde ne olduğunu bilebilir değiştirme imkânı buluruz, ama bugün kendi kitabımızı okumadan oraya gidersek orada o kitabı bize istesek te istemesek te, okutacaklardır.

"İkra" derken, bir ömür boyu hayatını nasıl geçirdiğini oku diyor, Allah ile mi yoksa nefsinle miydin? Bir insân'ın dışarıdan başkasının yardımıyla yapmış olduğu bir şeyler vardır, bir de kişinin sadece kendisinin yazdığı bir kitabı vardır, ikisi de senindir ve kitabını oku hükmüne girer. Birisi kendi özünden gelen kitabını oku, diğeri ise sana verilmiş olan kitabını oku demektir. Yapılan amellerin hepsi kendin içindir, Allah için ne yaptık, onların okunması istenecek, "Ya Rabbi bir ömür boyu hep Seninle beraber değildiydik" dediğimiz zaman, o zaman "Kulum beni bildi" denecek.

"İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn" yani "Bizler Allah içiniz ve dönüşümüz O'nadır" derken Ulûhiyyet mertebesinin bâtını ile Âdemiyet mertebesinin zâhiri "biz" diyor. Cenâb-ı Hakk "biz" kelimesinde kendini perdeleyerek Âdem'den zuhurunu Ulûhiyyet mertebesi itibarıyla yaptığını söylüyor, hepimiz demiyor tabi "Biz" derken, yine de en az iki kişi vardır, Hakikati İlâhiyyenin zuhura gelmesi için bir mekân lâzımdır, o da Âdemiyet mertebesi ve sonunda her ne kadar biz şu anda bu görüntüde isek te Allah'a râci-dönücü, olacağız yani

kendimizde bulacağımız, Allah olacağız, diyor, en açık şekliyle ve kendindeki Allah'ı bulduktan sonrada zaten bütün âlemlerdeki Allah'ı bulmuş oluyorsun. Bütün bunları bilerek Allah'a dönmek başka, bilmeden dönmek tabi ki başkadır.

Aynı şekilde Kûr'ân-ı Kerîm'in zâhirinde Hakikati İlâhiyyenin bâtını gizli ve Âdem'in zâhiri ile buradaki bâtın ortaya çıkmaktadır. Dikkat edersek ilk Âyet "Oku" dur ve öldükten sonra mahşerde gelecek olan son Âyet yine "Oku" olacaktır. Dünyada gerçek idrakli yaşam hayatımız "Oku" ile başlamakta ve âhiret hayatımız dahi "Oku" ile yeniden başlamaktadır.⁷⁰

RAMAZAN BAYRAMI⁷¹

Şimdi: Belirli gecelerdeki belirli idrak yaşantılarından sonra,

- yani kişinin evvela **Regaibini** idrak elmesi,
- sonra **Mevluduyla** manevi doğumunu yapması.
- Ondan sonra eline **ber'atını** alması.
- Ondan sonra **Mi'raca** yükselmesi,
- sonra **Kadrini**, kıymetini bilmesi.
- Ondan sonra da **Ramazan bayramını** yapması onun için büyük başarıdır.

⁷⁰ 38-17-İsra-Sûresi – Sayfa 47,48....T.B.

⁷¹ İz-Terzi Baba - Gönülden Esintiler – (6) Mübarek Geceler ve Bayramlar – Ramazan ve Kurban Bayramı bölümünden özet olarak....

Ramazan hayramına “**şeker**” bayramı denmektedir, aslında o yukarıda kısaca belirtilen özelliklerin yaşanmasına sebep olduğundan “**şükür**” bayramıdır.

Cenab-ı Hak gerçekten “**Hakikat-i Muhammedi**” üzere olan Muhammedilere neler bahşettiğinin şükranesini yapmış oluyoruz ve bunun neşesini yaşamış oluyoruz.

Ramazan bayramının birinci gününün sabahında **bayram namazı** vardır,

Bu namaz **iki rek’at**’tır ve her rek’atinde **dokuz tekbir** vardır.

İki rek’at olması bu hakikatlerin **zahir** ve **batın** yaşanması.

Tekbirlerin dokuz-dokuz, **(9+9)** on sekiz **(18)** olması on sekiz bin alemin seyrinin ifadesi içindir.

Kişi Ramazan bayramı ile birlikte bu alemleri seyretmiş olduğunu belirtmiş olmaktadır.

Eğer bayram namazı **farz** olmuş olsaydı, bütün müslümanlardan bu “**seyri sülük**” (hakk’a yolculuk) istenmiş olacaktı.

Vacip olması farz-ı kifaye gibidir. Bazı insanlar bu yolculuğu tamamladıkların-da diğerlerinin yolculukları da onların şahsında izafi olarak yapılmış kabul edilmektedir.

Nasıl ki bayramı bütün insanlar yaptığı halde, aslında gerçek bayramı yapan kimselerin ne kadar az olduğunu görmekteyiz.

Diğer insanlar, gerçek bayramı yapan kimselere suret ve şekil olarak benzediklerinden, bu benzeyiş

yolundan bayramlarını da **“bayrama benzer bayram”** gibi yapmaktadırlar.

İnsân-ı Kâmilin yaptığı bayram ile diğerlerinin yaptığı bayram arasında kıyas edilemeyecek farklar vardır, yaşayan bilir, bu halleri çok iyi düşünmemiz lazım gelmektedir.

Aşıklardan birisi:

**“Bayram ol gündür bana kim
Göz göre didarını (yüzünü)
Görmesem bir gün seni
Ol kara gündür bana.”** Demiştir.

İşte Ramazan bayramına ulaşan kişi, seyrini tamamlamış, Cemâl-i İlâhiyi müşahede etmiş ve Cemâl tecellisi içerisinde hayatını sürdürür hale gelmiş olmaktadır.

Ramazan bayramı ile **Kurb’an** bayramı arasında ki fark,

Ramazan bayramının, **Cemâl tecellisi**, Cemâli tecelli.

Kurban hayramının ise **Celâl tecellisi**, Celâli tecelli olmasıdır.

Biri yumuşak; biri sert zuhurludur, kanlı bıçaklıdır.

Bir ömrün yaşantısı bir senedir, yani ilk bahar, yaz, sonbahar, kışır, daha başka mevsim yoktur.

Diğer seneler birbirinin aynıdır. Bu sebepten her sene bir **“seyri süluk”** (Hakk’a yolculuk) hükmü gerçekleştirilmektedir.

Senenin **yedi** ayı **“ettur-u seb’a”** “yedi mertebe nefis turu”

Üç aylar "ef'âl, esmâ, sıfât" mertebeleri.

İki bayram arası ise Zât ve İnsân-ı Kâmil mertebelerinin karşılığı olan yaşam sürelerinin ifadeleridir.

Her sene bunların tekrar ettirilmesi gaflete düşmemek içindir.

Fakat ne yazıkki bu hakikatlerden gafil olduğumuz halde ne yaptığımızı bilmeden taklidi bayramları tekrarlayıp durmaktayız.

Gerçekte ise: Hakikati itibariyle Ramazan bayramını idrak ederek "Baka billah"a "Hakk'ta baki olmak" eren bu kimsenin bu yaşantısını çevresinde bulunan taliplerine de ulaştırması gerekmektedir.

"Baka billah"tan tekrar dünyaya manen görevli olarak gönderilen kimse kabiliyetli olanları elinden tutup Hakk'a doğru yolculuğa çıkarır ve onların da kemale emelerine **vesile** olur.

Ramazan bayramında **Cemâl** tecellisi zuhur ediyorken,

Kurban bayramında ise **Celâl** tecellisi zuhur etmektedir.

BAYRAM NAMAZI

Senede iki defa bayram sabahlarında kılınan bu namazlar oldukça coşkulu kılınmaktadır.

Diğer namazlardan farkı **her rek'atte üç tekbirin** daha ilave edilmesidir. Böylece tekbirler dokuz'a,

iki rek'atte on sekize ulaşmaktadır.

On sekiz ise, bilindiği gibi (18) bin **alemin** ifadesidir.

Birinci rek'atte ellerini üç defa kaldırıp sonra bağlayan kimse

Bu varlığın gerçeğini,

İlm'el yakîyn,

Ayn'el yakîyn,

Hakk'al yak'iyın, müşahede etmiş demektir.

İkinci rek'atte ise secdeye varmadan aldığı

Birinci tekbir **şeriat,** **ef'âl** mertebesi,

İkinci tekbir **tarîkât,** **esmâ** mertebesi,

Üçüncü tekbir **hakîkat,** **sıfât** mertebesi dir.

Daha sonra secdeye vardırıan tekbir ise, **marifet,** **Zât** mertebesinin ifadesidir.

Hak yolunda epey çaba sarfettikten sonra gerçek bayrama ulaşan kimse bayram namazında bu tekbirlerin sonunda **ZÂT** mertebesi itibariyle **Azamet-i İlâhiyeyi** müşahede ederek şükran secdesine kapanmıştır.

Gerçek bayramı işte bu kimseler yapmaktadır, diğerleri bunların şerefine dağıtılan o bayram sevinçlerini toplamaktadırlar.

1896. Bütün su kuşları o nahr günü gemiler gibi rûy-ı bahr üzere revân olurlar.

“Su kuşları”ndan murâd, kendi varlıklarından geçmiş ve Hakk’ın varlığında müstağrak olmuş olan kâmillerdir; “bahr”den murâd, vücûd-i hakikî-i Hak’tır. Ya’ni, kâmiller, o kurbân günü olan yevm-i kıyâmette gemiler gibi, vücûd-i hakikî deryâsında hür ve serbest bir sûrette seyr ve hareket ederler.

Bu gün mü’minlere bayram ve öküz mesâbesinde olan nefsânîlere de helâk günü olur.⁷²

Ramazan bayramı cemâl ve Kurb’an bayramı celâl tecellisidir.

Ramazan bayramı halife-i şahsiye ve Kurb’an bayramı halife-i geneliyyedir.

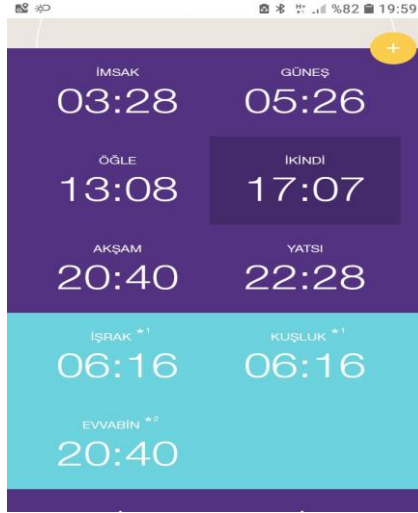
Rabb’ül âleminin huzurunda kıyam hâlinde toplanma bir bayramıdır. İşte insanlar bu kişilerin yani gerçek bayram yapanların hürmetine toplanmaktadırlar. Hadi üzere bir yaşam sürenler cemâl tecellisi ile cennet, mudill üzere bir yaşam sürenler ise celâl yani cehennem üzere bir yaşam sürmektedirler aslında bunun farkında değilerdir. Her şeyin açığa çıktıkları kıyâmet günü bu hakikat gün yüzüne çıkacaktır. Cehennem ehli yaptıkları ölçü ve tartıları ile hile yaptıklarını zannetmektedirler ama aslında hakikâtlerini kurb’an etmişlerdir.

Bayram namazı güneş doğduğu vakit namaz kılmak mekruh olduğu için, işrak vakti girince kılınır.

İşrak vakti; güneşin doğup ufukta beş derece (bir mızrak boyu) yükselmesi ile kerâhet vakti çıktıktan sonra

⁷² Mesnevi-i Şerif – Ahmed Avni Konuk Şerhi - Cilt 11 – Sayfa 606 sadeleştirilmiş olarak...

yani güneşin doğuşundan yaklaşık 40-50 dakika sonra ilk kuşluk vaktidir.

Bu seneki⁷³ güneş doğuşu ve ramazan bayramı vakti resimde saat sayılarının toplamında görüldüğü gibi 13'ün etkisi altında olduğu görülmektedir.

Güneş'in doğuşu, Hakikat-i İlâhi güneşinin kişinin varlığında doğması ve **Marifet/bekâbillah** mertebesine geçiştir.

İşrak vakti ise, Hakikâti İlâhi güneşinin Marifet/bekâbillah hâli ufukta/afakta 5 derece/5 hazret mertebesi yükselmesi gerekir. 40 dakika yani "40" Hakikat-i Muhammedi ve 40 derse dikkattir. 50 dakikadakika ise 50 vakit olan Selâtu Daimunu (Devamlı namaz hâlinde olmak) düzenli işleme ve bu konuda dikkattir. İşrak, İsr gece yürüyüşünün İlm'el Yakîn, Ayn'el Yakîn, Hakk'el Yakîn mertebelerinin seyri ile "Sin" harfinin üç

⁷³ Miladi 2019, Hicri 1440...

nokta olarak "Şın" harfine ve İsr'in-İşr'e dönüşmesidir. Ak-beyaz... Beyaz ise Ulûhiyyet mertebesinin remzidir. Ulûhiyyet ise Allah'lık mertebesidir. Kurb'an bayramında ise bilindiği gibi -et- ile alakalıdır. İşr ve et, İşret yani içkidir. Belki bu nereden çıktı diye düşünülebilir, bu sûrenin (muttaffifin) 25. Âyetinde ifade ediliyor;

yuskavne: sulanır, içirilir, sunulur...

min rahîkın: rahykten, cennetteki halis içecekten, halis şaraptan...

mahtûmin: hatemli, mühürlü, mühürlenmiş... (83/25)

İşte bu bayramı hakîkatte yapıp kıyam hâlinde olanların içtikleri ambur (üzüm suyu) olmayıp Hakk şarabıdır. Ve Hakk sarhoşudurlar, bu mühürlenmiş cennet şarabı Hakk olan Hakk'ın kadehlerinden sohbetlerde içilir.

Gün gelir kişi Kurb'an bayramını yaparsa o da Hakk'ın bir kadehi olur ve ondan da bu mühürlenmiş cennet şarabı içilir. Ve bu şarab fikirleri kıyam ettirir...

Hayâlde olanlara yapacak bir şey yoktur. Cenâb-ı Allah (c.c.) tecelli edince "Ene Rabbüküm" hitabını üç kere duydukları halde hayır diye inkar cihetine gideceklerdir. rabbiniz ile aranızda işaret var mıydı? Diye sorulunca evet bir işaret-işret vardı yani bizler dünya sarhoşuyduk diyeceklerdir. Sarhoşu oldukları hayâli rabbleri ile Cenâb-ı Hakk tecelli edince evet sen bizim rabb-imizsin diye cevap vereceklerdir. İrfan ehli ise her tecellide beli-evet diye Rabb'ül âleminin farklı, farklı tecellilerini kabul edeceklerdir. Çünkü onlar her türlü tecellide rabbleri görürler...

Buraya kadar âyetler terazide, ölçüde ve hile yapanlar ile başlamış ve tüm insanlar Rabb'ül âleminin huzurunda kıyam edecekler diye bu konu bitirilmektedir. Oluşan müşahade yararlı olur diye buraya alıyoruz.

Bugün bayram için işyerinden verilen çikolata masanın üstünde duruyordu... "Madlen" kelimesine odaklanmışken, eşim çikolatayı yukarı kaldır. Dedi!

"Madlen" kelimesine bakarken, M-adl-en ve "Men-Adl" harf ve kelimelerini oluşturduğunu fark etmiştim. Eş-nefsi küll üretkenliğinden gelen kaldırma-kıyam ettirme eylemi ile bakacak olursak...

"M-Mim-Hakîkati Muhammedi", "Adl esmâsı" ve "Adil ismi" ile "Âyın-Müşahade Dil-Gönül", "En-Ene-Ben" Men-Kim ve Men'iyet-Benlik"tir. Adl "Ayın-70" "Dal-4" "Lâm-30" (70+4+30=104 dür.

(104) 104 kitab yani Kûr'ândır... Kûr'ân adalet üstüne ölçü ve tartı ile tenezzül etmiştir.

Çikolata bilindiği gibi, şekerin biraz daha lüks hâlidir ve bayram ikramlığıdır. Çık-ol-ata, Çıkmak, "Ol-kün-gün", "Ata-ihsan" "Ol emri ile gün yüzüne çıkmak"... Burada ki esmâ "Adl" olduğuna göre Adl esmâsını ol emri ile gün yüzüne çıkmasıdır. Atasını, ihsanını Hakîkati Muhammedi den almakta ve "Men" yani kimlik ve "Ene-Men'iyet" ile ben—benlik bulmaktadır.

Gönül göğünü ve beden arzını (toprağını) **adaletle** korumak için **tartıyı** koymuştur. **İz-T.B...**

İrfan ehlinin gönlünde daha bugünden "Adl"eti tesis edecek, Cenâb-ı Rabb'ül Âleminin huzurundadır...

Gaflet ehli ise O gün Rabblerinin huzuruna "Adl"eti tesis edememiş bir vaziyette bulunacaklardır.⁷⁴

Böylelikle Şehr-i Ramazan-Ramazan ve oruç çalışmamızın sonuna gelmiş bulunuyoruz. Okuyabilenlerin idraklerinin açılmalarını niyaz ederim. Herkese başarılar diler, Rabbü-l erbab "Allah-Cami" Zât ismine sığınır, verdiği imkan ve diğer bütün lütuflarından dolayı şükrederim.

Murat DERÛNİ

31-12-2020

ÛSKÛDAR/İSTANBUL

⁷⁴ 174-11- Kûrân-ı Kerimde Yolculuk Mutafifin Sûresi – Bayram Namazı Bölümü.... T.B.

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtîha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Âsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
67. 067-Mülk Sûresi:

68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri
88- Nusret Tura-Divanı. Eler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:

6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Eler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADÎS :
2. VEHB : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlerimizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:

4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:

38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. İsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşhatt'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsıyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. İman bahsi:
73. Celâl cemâl Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:

75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A'yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
- 79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
- 80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
- 81- Hayal vâdîsi'nin çıkmaz sokakları:
- 82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
- 83- 2013 Umre dosyası.
- 84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
- 85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
- 86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
- 87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
- 88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
- 89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
- 90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
- 91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
- 92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
- 93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
- 94- Mescid-i Dirarr-Kubbet-ul Kara.
- 95- Terzi Baba-(8) (19/53)
- 96- 41-Fussilet Sûresi.
- 97- 2015 Umre dosyası.
- 98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
- 99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
- 100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
- 101- Bosna Hersek dosyası.
- 102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)
- 103-Terzi Baba yüksek lisans tezi.
- 104-Hacc Umre ve hakikatleri.
- 105-Cemo ve Farko.
- 106-(2016) Umre dosyası.
- 107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
- 108-Ru'ya-Mana-alemi- Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
- 109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
- 110-19-53-Şeker risalesi.
- 111-Lübb-ül Lübb-Özün özü ve şerhi.

- 112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
- 113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.
- 114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
- 115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
- 116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
- 117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
- 118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
- 119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
- 120-Fu-Hi-02-Şit Fassı.
- 121-Fu-Hi-03-Nuh-fassı.
- 122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim-fassı
- 123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba şerhinin tamamı.
- 124-İbretlik bir değmez dosyası daha Satih ince.
- 125-2018 Umre dosyası
- 126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
- 127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
- 128-İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
- 129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
- 130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
- 131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-
- 132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
- 133-1-İzmir İrfan sohbetleri.
- 134-2-Sohbet arası sohbetler.
- 135-3-Sohbet arası sohbetler.
- 136-4-Sohbet arası sohbetler.
- 137-5-Sohbet arası sohbetler.
- 138-6-Sohbet arası sohbetler.
- 139-7-Sohbet arası sohbetler.
- 140-8-Sohbet arası sohbetler.
- 141-9-Sohbet arası sohbetler.
- 142-10-Sohbet arası sohbetler.
- 143-11-Sohbet arası sohbetler.
- 144-12-Sohbet arası sohbetler.
- 145-13-Sohbet arası sohbetler.
- 146-14-Sohbet arası sohbetler.
- 147-15-Sohbet arası sohbetler.
- 148-16-Sohbet arası sohbetler.

- 149-17-Sohbet arası sohbetler.
150-18-Sohbet arası sohbetler.
151-19-Sohbet arası sohbetler.
152-20-Sohbet arası sohbetler.
153-21-Sohbet arası sohbetler.
154-22-Sohbet arası sohbetler.
155-23-Sohbet arası sohbetler.
156-24-Sohbet arası sohbetler.
157-25-Sohbet arası sohbetler.
158-26-Sohbet arası sohbetler.
159-27-Sohbet arası sohbetler.
160-28-Sohbet arası sohbetler.
161-29-Sohbet arası sohbetler.
162-30-Sohbet arası sohbetler.
163-1-7-Esmâ'ül Hüsnâ-M.Nusret Tura.
164-2-8-Esmâ'ül Hüsnâ-M.Nusret Tura.
165-9- Ku-Ker-Yol-Kıyamet Sûresi.
166- İnsan-ı Kamil-A-K-C-Cilt-1-Kitap-6-şerhi-
167- İnsan-ı Kamil-A-K-C-Cilt-1-Kitap-7-şerhi-
168- 31- Sohbet arası sohbetlerden seçmeler.
169- İbretlik bir hikâye daha-Usta dan çırağına tavsiyeler-
170-4- Ru'ya-Mana-Alemi-Terzi Babanın görüldüğü
zuhuratlar.
171-5- Ru'ya-Mana-Alemi-Yoruma açık eğitim zuhuratları.
172-6- Ru'ya-Mana-Alemi-Tuzak-mekr-Hileli zuhuratlar.
173- 2020 Umre dosyası.
174- 83-Kur'an-ı kerimde yolculuk Mutaffifin suresi.
175- Mübarek geceler ve bayramlar. İspanyolca çevirisi.
176- Korona virüs'ün düşündürdükleri.
177- Terzi Baba, "14-İrfan mektebi" tezi.
178-84-12-Ku-Ker-Yol-İnşikak suresi-
179-13-Terzi-Elif-Terazi-Teradi-İrfan mektebi..
180- A- Füsüs'ül-Hikem- Mukaddime.
181- B- Füsüs'ül-Hikem- Ayniyet ve Gayriyyet.
182-Fü-Hi-06-İSHAK FASSI-
183- Fü-Hi-07-İsmail-08-Yakup- fassı-
184-Fü-Hi-09-Yusuf Fassı-

- 185-Fü-Hi-10-Hud Fassısı-
186-Fü-Hi-11-Salih-12-Şuayb Fassısı-
187-Fü-Hi-13-Lut-14-Üzeyir Fassısı-
188-Fü-Hi-15-İsa Fassısı-
189-Fü-Hi-16-Süleyman-17-Davut-18-Yunus-19-Eyyüb-
Fassısı-
190-Fü-Hi-20-Yahya-21-Zekerıyya-Fassısı-
191-Fü-Hi-22-İlyas-23-Iokman-24-Harun-Fassısı-
192-Fü-Hi-25-Musa-26-Halid-Fassısı-
193-Fü-Hi-27-Muhammed-Fassısı-
194-Silsile-i Uşşakiyye.
195-Terzi Baba-özel, kütüphane ve müze arşivi.
196- Üç silahşörler. İbretlik bir değmez dosyası daha-
197- Dur Rabb-ın namaz kılıyor-
198-14- Ramazan ve oruç-

Altı peygamber serisi:

- 1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. İsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

- 1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.

- 12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Çağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Çağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-Îlâhiler derleme.
17-126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Çağaloğlu.
18-127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Çağaloğlu.
19-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
20-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi
Baba-
21-165-9- Ku-Ker-Yol-Kıyamet Sûresi.

Bir hikâye birçok yorum serisi.

- 1-25 -Köle ve incir dosyası:
2-27 -Genç ve elmas dosyası:
3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

- 1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-Îlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.
6-129-Terzi Baba divanı, tüm şiirlerim.

İbretlik dosyalar serisi.

- 1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırrar/Kubbet-ul kara.

- 6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
13-169-İbretlik bir hikâye daha-Usta dan çırağına tavsiyeler-
14-196- Üç silahşörler. İbretlik bir değmez dosyası daha-

Umre dosyaları serisi

- 1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)
3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.
8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.
9-125-2018 Umre dosyası.
10-173-2020-Umre dosyası.

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

- 1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:

7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
10-175- Mübarek geceler ve bayramlar. İspanyolca çevirisi.

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

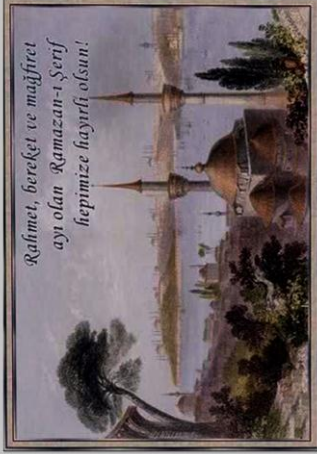
Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
111-112-113-

**Kitaplar devam ediyor şu an Yekün=
(198+113=311)**

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

İZ, TERZİ BABA NECDET ARDIÇ

RAMAZÂN VE ORUÇ
(198-14)

Düzenleyen ve Yazan:
TERZİ OĞLU MURAT DERÜNİ (14)

IRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (198-14)

RAMAZÂN VE ORUÇ İZ, TERZİ BABA (198-14)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

İZ, TERZİ BABA NECDET ARDIÇ

RAMAZÂN VE ORUÇ
(198-14)

Düzenleyen ve Yazan:
TERZİ OĞLU MURAT DERÜNİ (14)

IRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (198-14)

